

2. ULUSLARARASI & 8. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

“Eğitimde Dönüşüm: Hemşirelik Eğitimini Güçlendirme”
Florence Nightingale Hemşire Mektepleri ve Hastahaneleri Vakfı Desteği ile...

24-26 KASIM 2022

Pine Bay Holiday Resort Hotel, Kuşadası, AYDIN

www.nursingedu8.com

BİLDİRİ ÖZET KİTABI

2. ULUSLARARASI & 8. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

“Eğitimde Dönüşüm: Hemşirelik Eğitimini Güçlendirme”
Florence Nightingale Hemşire Mektepleri ve Hastahaneleri Vakfı Desteği ile...

24-26 KASIM 2022

Pine Bay Holiday Resort Hotel, Kuşadası, AYDIN

www.nursingedu8.com

BİLDİRİ ÖZET KİTABI

2. INTERNATIONAL & 8. NATIONAL NURSING EDUCATION CONGRESS

“Transformation in Education: Empowering Nursing Education”
With the Support of Florence Nightingale Nursing Schools and Hospitals Foundation...

24-26 NOVEMBER 2022

Pine Bay Resort Hotel Kuşadası Aydın/Turkey

www.nursingedu8.com

PROCEEDING BOOK

İÇİNDEKİLER /INDEX

	<u>Sayfa/Page</u>
Davet.....	5
<i>Invitation</i>	6
Kurullar.....	7-8
<i>Committees</i>	9-10
Davetli Konuşmacılar.....	11
<i>Invited Speakers</i>	12
Kongre Ana Teması.....	13
<i>Congress Main Themes</i>	14
Bilimsel Program (<i>Scientific Programme</i>).....	15-19
Açılış Konuşmaları (<i>Opening Speechs</i>).....	20-22
Konuşma Özetleri(<i>Lecture Brief</i>).....	23-30
Sözel Bildiriler (<i>Oral Proceedings</i>).....	31-170
Sponsorlar (<i>Sponsors</i>).....	171-172

"2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi"
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

Değerli Meslektaşlarımız,

24-26 Kasım 2022 tarihleri arasında gerçekleştireceğimiz "2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi'nde sizlerle pandemi sonrasında yüz yüze buluşmanın sevinci içindeyiz. Ana teması "**Eğitimde Dönüşüm: Hemşirelik Eğitimini Güçlendirme**" olan kongre bilimsel programı, uzman konuklar ve sizlerin katılımıyla zenginleşecektir.

Ege bölgesinin incisi Kuşadası'nda bilimsel ve sosyal paylaşımların keyfini birlikte yaşamak dileği ile kongremize bekliyoruz.

Sevgi ve Saygılarımızla,

Kongre Eş Başkanları

Prof. Dr. Hülya KAYA

Doç. Dr. Sevim ULUPINAR

"2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi"
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

Dear Colleagues,

We are delighted to meet you face to face after the pandemic at the "2nd International & 8th National Nursing Education Congress" which will be held between 24-26 November 2022. The scientific program of the congress, the main theme of which is "**Transformation in Education: Empowering Nursing Education**", will be enriched with the participation of experts and you.

We invite you to our congress in Kuşadası, the pearl of the Aegean region, with the wish to enjoy scientific and social sharing together.

Best Regards,

Congress Co-Chairs

Prof. Hülya KAYA

Associate Prof. Sevim ULUPINAR

"2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi"
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

ONURSAL KURUL

Prof. Dr. Nuri AYDIN

İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa Rektörü

Prof. Dr. Gülsün TAŞOCAK

İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi Emekli Öğretim Üyesi

KONGRE EŞ BAŞKANLARI

Prof. Dr. Hülya KAYA

Doç. Dr. Sevim ULUPINAR

KONGRE DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Hülya KAYA

Doç. Dr. Sevim ULUPINAR

Doç. Dr. Emine ŞENYUVA

Doç. Dr. Gönül BODUR

Araş. Gör. Dr. Nil KÜÇÜK YÜCEYURT

Araş. Gör. Uzm. Yağmur ŞEN

BİLİMSEL KURUL

- Prof. Dr. Ayfer ÖZBAŞ, *İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa*
Prof. Dr. Ayla KEÇECİ, *Düzce Üniversitesi*
Prof. Dr. Gülbeyaz CAN, *İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa*
Prof. Dr. Fatma Yasemin KUTLU, *İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa*
Prof. Dr. Funda BÜYÜKYILMAZ, *İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa*
Prof. Dr. Hatice KAYA, *İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa*
Prof. Dr. Leyla KÜÇÜK, *İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa*
Prof. Dr. Mağfiret KAŞIKÇI, *Atatürk Üniversitesi*
Prof. Dr. Melek Nihal ESİN, *İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa*
Prof. Dr. Nadiye ÖZER, *Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi*
Prof. Dr. Nevin ŞAHİN, *İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa*
Prof. Dr. Suzan YILDIZ, *İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa*
Prof. Dr. Şeyda Seren İNTEPELER, *Dokuz Eylül Üniversitesi*
Prof. Dr. Şule Ecevit ALPAR, *Marmara Üniversitesi*
Prof. Dr. Türkinaz AŞTI, *Bezmi Âlem Vakıf Üniversitesi*
Prof. Dr. Ükke KARABACAK, *Acıbadem Üniversitesi*
Prof. Dr. Ülkü BAYKAL, *İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa*
Doç. Dr. Betül SÖNMEZ, *İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa*
Doç. Dr. Emine KOL, *Akdeniz Üniversitesi*
Doç. Dr. Fatma ORGUN, *Ege Üniversitesi*
Doç. Dr. Yıldız DENAT, *Adnan Menderes Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Aliye ÇAYIR, *Necmettin Erbakan Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Burçin IŞIK, *Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Gülcan ŞEN, *Karabük Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Gülten KARAHAN OKUROĞLU, *Marmara Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Hacer ÖZEL, *Sağlık Bilimleri Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Hatice ŞEN, *Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Nilay ÖZKÜTÜK, *Ege Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Yasemin AKBAL ERGÜN, *Marmara Üniversitesi*

* İsimler unvalara göre alfabetik sıra ile yazılmıştır

"2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi"
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

HONORARY BOARD

Prof. Nuri AYDIN

Rector of Istanbul University-Cerrahpasa

Prof. Gülsün TAŞOCAK

Istanbul University Florence Nightingale Faculty of Nursing Retired Faculty Member

CONGRESS CO-CHAIRS

Prof. Hülya KAYA

Assoc. Prof. Sevim ULUPINAR

CONGRESS ORGANIZING COMMITTEE

Prof. Hülya KAYA

Assoc. Prof. Sevim ULUPINAR

Assoc. Prof. Emine ŞENYUVA

Assoc. Prof. Gönül BODUR

Ress. Asst. Dr. Nil KÜÇÜK YÜCEYURT

Ress. Asst. Msc. Yağmur ŞEN

"2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi"
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

SCIENTIFIC COMMITTEE

- Prof. Ayfer ÖZBAŞ, *Istanbul University - Cerrahpasa*
Prof. Ayla KEÇECİ, *Düzce University*
Prof. Gülbeyaz CAN, *Istanbul University - Cerrahpasa*
Prof. Fatma Yasemin KUTLU, *Istanbul University - Cerrahpasa*
Prof. Funda BÜYÜKYILMAZ, *Istanbul University - Cerrahpasa*
Prof. Hatice KAYA, *Istanbul University - Cerrahpasa*
Prof. Leyla KÜÇÜK, *Istanbul University - Cerrahpasa*
Prof. Mağfiret KAŞIKÇI, *Atatürk University*
Prof. Melek Nihal ESİN, *Istanbul University - Cerrahpasa*
Prof. Nadiye ÖZER, *Erzincan Binali Yıldırım University*
Prof. Nevin ŞAHİN, *Istanbul University - Cerrahpasa*
Prof. Suzan YILDIZ, *Istanbul University - Cerrahpasa*
Prof. Şeyda Seren İNTEPELER, *Dokuz Eylül University*
Prof. Şule Ecevit ALPAR, *Marmara University*
Prof. Türkinaz AŞTI, *Bezmi Âlem Vakıf University*
Prof. Ükke KARABACAK, *Acıbadem University*
Prof. Ülkü BAYKAL, *Istanbul University - Cerrahpasa*
Assoc. Prof. Betül SÖNMEZ, *Istanbul University - Cerrahpasa*
Assoc. Prof. Emine KOL, *Akdeniz University*
Assoc. Prof. Fatma ORGUN, *Ege University*
Assoc. Prof. Yıldız DENAT, *Adnan Menderes University*
Assist. Prof. Aliye ÇAYIR, *Necmettin Erbakan University*
Assist. Prof. Burçin IŞIK, *Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji University*
Assist. Prof. Gülcan ŞEN, *Karabük University*
Assist. Prof. Gülten KARAHAN OKUROĞLU, *Marmara University*
Assist. Prof. Hacer ÖZEL, *Sağlık Bilimleri University*
Assist. Prof. Hatice ŞEN, *Uluslararası Kıbrıs University*
Assist. Prof. Nilay ÖZKÜTÜK, *Ege University*
Assist. Prof. Yasemin AKBAL ERGÜN, *Marmara University*

* Names are written in alphabetical order according to titles

DAVETLİ KONUŞMACILAR

Ulusal Konuşmacılar

- Ayla BAYIK TEMEL
- Emine KOL
- Emine ŞENYUVA
- Fatma ÖRGÜN
- Gamze SART
- Hasan MANDAL
- Nevin ERACAR
- Ömür DOĞAN
- Özlem SARIKAYA
- Sadegül AKBABA ALTUN
- Selçuk PEHLİVANOĞLU
- Sevim ULUPINAR
- Şükrü ERBAŞ
- Ükke KARABACAK

Uluslararası Konuşmacılar

- Hsiao-Yun Annie CHANG
- Kristina MIKKONEN
- Liaw Sok YING
- Gülen ADDIS

* İsimler alfabetik sıra ile yazılmıştır

"2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi"
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

INVITED SPEAKERS

National Speakers

- Ayla BAYIK TEMEL
- Emine KOL
- Emine ŞENYUVA
- Fatma ORGUN
- Gamze SART
- Hasan MANDAL
- Nevin ERACAR
- Nuri AYDIN
- Ömür DOĞAN
- Özlem SARIKAYA
- Sadegül AKBABA ALTUN
- Selçuk PEHLIVANOĞLU
- Sevim ULUPINAR
- Şükrü ERBAS
- Ükke KARABACAK

International Speakers

- Hsiao-Yun Annie CHANG
- Kristina MIKKONEN
- Liaw Sok YING
- Gülen ADDIS

** Names are written in alphabetical order*

KONGRE ANA TEMASI

EĞİTİMDE DÖNÜŞÜM: HEMŞİRELİK EĞİTİMİNİ GÜÇLENDİRME

KONGRE KONULARI

- * 21. Yüzyılda Değerler ve Eğitim
- * Akademisyen Hemşire Olmak
- * Değişen Öğrenci Profili
- * Hemşirelik Eğitiminde Akreditasyon
- * Hemşirelik Eğitiminde Duyuşsal Öğrenmeler
- * Hemşirelik Eğitiminde Ölçme ve Değerlendirme
- * Hemşirelik Eğitiminde Sanat
- * Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar
- * Hemşirelik Eğitiminin Geleceği
- * Hemşirelikte Yaşam Boyu Öğrenme
- * Klinik Öğretim
- * Klinik Rehberlik
- * Yabancı Uyruklu Hemşirelik Öğrencileri

CONGRESS MAIN THEMES

TRANSFORMATION in EDUCATION: EMPOWERING NURSING EDUCATION

CONGRESS TOPICS

- * Values and Education in the 21st Century
- * Being an Academic Nurse
- * Changing Student Profile
- * Accreditation in Nursing Education
- * Affective Learnings in Nursing Education
- * Measurement and Evaluation in Nursing Education
- * Art in Nursing Education
- * Innovative Approaches in Nursing Education
- * The Future of Nursing Education
- * Lifelong Learning in Nursing
- * Clinical Teaching
- * Clinical Mentoring
- * Foreign Nursing Students

BİLİMSEL PROGRAM

(SCIENTIFIC PROGRAMME)

“2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi”
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

2. ULUSLARARASI & 8. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ BİLİMSEL PROGRAM	
24-26 Kasım 2022	
“Eğitimde Dönüşüm: Hemşirelik Eğitimini Güçlendirme”	
25 Kasım 2022, CUMA	
09.00 – 10.00	Kayıt
10.00 – 10.30	Açılış Konuşmaları Hülya KAYA, Sevim ULUPINAR <i>Kongre Başkanları</i> Sevim BUZLU <i>İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa</i> <i>Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi Dekanı</i> Nuri AYDIN <i>İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa Rektörü</i>
10.30 – 11.15	KONFERANS Oturma Başkanları: Ergül ASLAN, Özlem SARIKAYA Konuşmacı: Selçuk PEHLİVANOĞLU <i>Eğitimde Dönüşüm: Eğitimi Güçlendirme</i>
11.15 – 11.30	Çay/Kahve Arası
11.30 – 12.15	KONFERANS Oturma Başkanları: Hülya KAYA, Şeyda Seren İNTEPELER Konuşmacı: Ayla BAYIK TEMEL <i>Hemşirelik Eğitiminde Dönüşüm: Hemşirelik Eğitimini Güçlendirme</i>
12.15 – 13.30	ÖĞLE ARASI

“2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi”
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

13.30 – 14.45	PANEL SANATIN İŞİĞİNDA HEMŞİRELİK Oturum Başkanları: Ükke KARABACAK, Ayla KEÇECİ Konuşmacılar: Nevin ERACAR <i>Yaratıcı Güç ve Sanat</i> Ömür DOĞAN <i>Yaratıcılığımızın Kaynağı: Hayal Gücü</i> Sevim ULUPINAR <i>İçimizdeki Sanatçıyı Ortaya Çıkarmak</i>		
14.45 – 15.00	Çay/Kahve Arası		
15.00 – 16.15	PANEL EĞİTİMDE DUYUŞSAL ÖĞRENME Oturum Başkanları: Fatma ORGUN, Emine ŞENYUVA Konuşmacılar: Sadegül AKBABA ALTUN <i>Değerler ve Değişen Öğrenci Profili</i> Özlem SARIKAYA <i>Eğitimde Duyuşsal Yeterliliklerin Belirlenmesi ve Değerlendirilmesi</i> Emine KOL <i>Değerler Kapsamında Bakım Bilinci Oluşturmak</i>		
	Salon B	Salon C	Salon D
16.30 – 17.30	Sözel Bildiri Oturumları Oturum Başkanları: Fatma ORGUN, Nilay ÖZKÜTÜK	Sözel Bildiri Oturumları Oturum Başkanları: Ükke KARABACAK, Emine KOL	Sözel Bildiri Oturumları Oturum Başkanları: Nuray AKYÜZ, Yasemin AKBAL ERGÜN
17.30 – 19.00	Söyleşi ve Şiir Dinletisi Şükrü ERBAŞ <i>Gerçeğin Ruhundan Şiirin Ruhuna</i>		
26 Kasım 2022, CUMARTESİ			
09.30-10.15	KONFERANS		

“2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi”
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

	Oturum Başkanları: Sevim BUZLU, Gülseren KOCAMAN Konuşmacı: Hasan MANDAL <i>Geleceğin Akademisyeni Olmak</i>
10.15 – 10.45	KONFERANS Oturum Başkanları: Ükke KARABACAK, Gönül BODUR Konuşmacı: Kristina MIKKONEN <i>Hemşirelik Eğitimi Geleceğe Hazır mı?</i>
10.45 – 11.00	Çay/Kahve Arası
11.00 – 12.15	PANEL HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE YENİLİKÇİ YAKLAŞIMLAR Oturum Başkanları: Hülya OKUMUŞ, Burçin IŞIK Konuşmacılar: Gamze SART <i>Eğitimde Yenilikçi Yaklaşımlar</i> Liaw Sok YING <i>Hemşirelik Eğitiminde Sanal Gerçeklik Teknolojileri</i> Hsiao-Yun Annie CHANG <i>Hemşirelik Eğitiminde Mobil Öğrenme</i>
12.15 – 13.30	ÖĞLE ARASI
13.30 – 14.45	PANEL KURAMSALDAN UYGULAMAYA DENEYİM ÖRNEKLERİ Oturum Başkanları: Emine KOL, Sevim ULUPINAR Konuşmacılar: Fatma ORGUN <i>Hemşirelik Eğitim Programlarının Değerlendirilmesinde Bağlam, Girdi, Süreç ve Ürün Modelinin Kullanımı</i> Ükke KARABACAK <i>Plandan Uygulamaya Bir Simülasyon Deneyimi</i> Emine ŞENYUVA <i>Mesleğe Hazırlık Sürecinde Klinik Rehber Hemşirelik Uygulaması</i> Gülen ADDIS <i>Yeni Mezun Hemşirelerin İşe Adaptasyonu: Preceptorship</i>
14.45 – 15.00	Çay/Kahve Arası
	Ana Salon Salon B Salon C

“2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi”
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

15.00 – 16.30	Sözel Bildiri Oturumları Oturum Başkanları: <i>Ayla KEÇECİ,</i> <i>Yasemin AKBAL</i> <i>ERGÜN</i>	Sözel Bildiri Oturumları Oturum Başkanları: <i>Ayfer ÖZBAŞ,</i> <i>Burçin IŞIK</i>	Sözel Bildiri Oturumları Oturum Başkanları: <i>Tuluha AYOĞLU,</i> <i>Hale SEZER</i>
16.30 – 17.00	Dereceye Giren Öykü ve Bildirilerin Takdimi Kapanış ve Dilekler		

"2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi"
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

AÇILIŞ KONUŞMALARI

(OPENING SPEECHS)

AÇILIŞ KONUŞMASI

Sayın Cumhurbaşkanlığı Eğitim ve Öğretim Politikaları Kurulu Üyesi ve Türk Eğitim Derneği Genel Başkanı, Sayın Dekan Yardımcımız, Sayın Konuklar, Değerli Meslektaşlarım, Sevgili Öğrenciler,

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi tarafından geleneksel olarak sürdürülen ve Hemşirelikte Eğitim Anabilim Dalı sorumluluğunda Florence Nightingale Hemşire Mektepleri ve Hastahaneleri Vakfı desteği ile gerçekleştirilen 2.Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi'ne hoş geldiniz.

Kongre düzenleme kurulu olarak kongremize gösterdiğiniz ilgiye teşekkür ediyor, sizleri saygı ve sevgiyle selamlıyorum.

Değerli katılımcılar, kongremizde farklı alanlardan değerli bilim insanları ve meslektaşlarımızı bir araya getirmeye çalıştık. Temel amacımız; küresel, ulusal ve bölgesel düzeyde bilgi ve deneyimlerimizin paylaşıldığı, değişimlerin, gelişmelerin, sorunlarımızın tartışıldığı ve güç birliği içinde sorunlara çözüm önerileri geliştirilebileceğimiz bir ortam oluşturmaktır. Bu doğrultuda, kongremizin ana temasını Eğitimde Dönüşüm: Hemşirelik Eğitimi Güçlendirme olarak belirledik. Oturumlarda günümüz dünyasında yaşanan insanları, toplumları, kurumları ve hemşireliği etkileyen pandemiyle birlikte daha da belirginleşen değişim ve dönüşümün irdelenmesi ve tartışılmasını amaçladık.

Değerli katılımcılar, öncelikle birikimlerinden yararlanma fırsatı veren konuşmacılara, oturum başkanlarına, bilimsel kurul üyelerine, bildiri ile katılan meslektaşlarımıza teşekkür ederim. Ayrıca bu kongrenin düzenlenmesinde Dekanlığımıza, desteğini esirgemeyen Florence Nightingale Hemşire Mektepleri ve Hastahaneleri Vakfı'na çok teşekkür ederim. Kongrenin gerçekleştirilmesinde yoğun bir tempo ile çalıştığımız MOTTO Turizm çalışanlarına, sponsor olan Keklikoğlu Plastik Anatomitürk, Kimeks Laboratuvar Kimyasalları ve Sağlık Gereçleri, Merkim Simülasyon Eğitim Maketleri ve Anatomi Maketleri Ltd.Şti, SNG Anatomi ve Eğitim Maketleri, Ankara ve İstanbul Nobel Tıp Kitabevi'ne ve adını saymadığım birçok kişi ve kuruluşa teşekkürlerimizi iletiyorum.

Son olarak Kongre Düzenleme Kurulu üyelerine, tüm çalışmalarını sabır ve başarı ile yerine getiren Anabilim Dalımız Öğretim Elemanları Emine ŞENYUVA, Gönül BODUR, Nil KÜÇÜK YÜCEYURT, Yağmur ŞEN'e ve çalışmalarımızda bize eşlik edip destek veren doktora öğrencimiz Özgül EYCAN'a huzurlarınızda teşekkür etmek istiyorum.

Kongremizin hemşirelik eğitimi ve uygulamalarına katkı sağlaması dileği ile saygılarımı sunuyorum.

Prof. Dr. Hülya KAYA
2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi
Eş Başkanı

AÇILIŞ KONUŞMASI

Değerli katılımcılarımız,

Kongremize hoş geldiniz, hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum. Ben de sizlere program akışı hakkında bilgi vermek istiyorum. Bilimsel programımız konferans, panel ve sözel bildiri oturumlarından oluşuyor. Her biri alanında uzman, birbirinden değerli 17 konuşmacının sunumları, bilimsel bilgi birikimimize zenginlik katacak.

- Programımızda genelden özele doğru bir yaklaşım benimsedik. Açılış, güncel ve gündemden hiç düşmeyen bir konu ile *Eğitimde Dönüşüm: Eğitimi Güçlendirme* konferansı ile başlayacak. Ardından kendimize ayna tutacağımız *Hemşirelik Eğitiminde Dönüşüm: Hemşirelik Eğitimini Güçlendirme* konferansı ile devam edecek.
- Konferanslardan sonra, sanata bakış açımıza yeni biçimler kazandıracak *Sanatın Işığında Hemşirelik* paneli ile birlikte olacağız. Daha sonra hemşirelik eğitiminde çok önemli bir yeri olan, değerler ve duyuların kapsamlı olarak ele alındığı *Eğitimde Duyuşsal Öğrenme* panelinde buluşacağız.
- Sözel bildiri oturumlarının ardından bilimsel programımız sonlanacak ve sizleri ruhumuzu besleyen Şükrü ERBAŞ ile Söyleşi ve Şiir Dinletisine misafir edeceğiz. "Ömür Hanımla Güz Konuşmaları" ile yaşam yolculuğumuza çarpıcı ve eşsiz satırlarıyla ayna tutan şairimizin samimi sohbetinde belki de kendimizi bulacağız.

İkinci gün, hemşirelik eğitiminde gelecek, teknoloji ve uygulamalar teması işlenecek.

- Uluslararası konuşmacımızın *Hemşirelik Eğitimi Geleceğe Hazır mı?* sorusu, eğitime dair eleştirel bakış açımızı güçlendirecek ve *Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar* paneli ulusal ve uluslararası boyutta neler yapıldığını göstererek yolumuza ışık tutacak.
- *Kuramsaldan Uygulamaya Deneyim Örnekleri* panelinde de uluslararası ve ulusal konuşmacılarımız, eğitimde başarılı uygulamaları örneklenirerek motivasyonumuzu ve inancımızı besleyecek.
- Her iki gün de 3 ayrı salonda eş zamanlı olarak gerçekleştirilecek Sözel bildiri oturumlarında, siz değerli katılımcılarımızın araştırmalarıyla hemşirelik eğitiminin kat ettiği yolu kanıtlarınız temelinde gururla izleyeceğiz. Dereceye giren bildirimleri de kapanış oturumunda paylaşacağız.

Kongreye gönderilen bildiri ve sunum özetleri, kongre bittikten sonra, en kısa sürede web sitemizde elektronik özet kitabı şeklinde yayınlanacak ve katılım belgelerine elektronik ortamda erişilebilecektir.

Değerli konuklarımız,

Biliş, duyuş ve davranışlarımıza odaklanan bilimsel programımızın verimli ve keyifli, sosyal buluşmamızın da özlemimizi gidermeye yetecek kadar sıcak ve samimi olmasını umuyorum. Bilgimize sevgi katarak büyümek ve büyütmek dileğiyle...

Doç. Dr. Sevim ULUPINAR
2.Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi
Eş Başkanı

KONUŞMA ÖZETLERİ

(LECTURE BRIEF)

**Bildiri kitabında yer alan çalışmaların tüm bilimsel, içeriğe dair, dilsel, yasal sorumluluğu yazara(lara) aittir. Çalışmalarda ifade edilen görüşler yazarın(ların) sorumluluğundadır.*

HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE DÖNÜŞÜM: HEMŞİRELİK EĞİTİMİNİ GÜÇLENDİRME

Prof.Dr. Ayla BAYIK TEMEL

Hemşirelik eğitim programları, çeşitli etkenlerle sürekli değişmekte ve yenileşmektedir. Programlar varlığını sürdürebilmek, rekabet edebilmek ve evrensel sağlık için hemşireler yetiştirebilmek için ancak değişimin içine girmeli değişimi planlı gerçekleştirebilmelidir. ICN daha iyi sağlık için hemşirelik mesleğinin gelişimi ve eğitimini ve eğitimde dönüşümün gereğini vurgulamıştır.

Hemşirelik ve eğitimi değişen demografik yapı ve artan eşitsizlikler, toplumsal değerlerde değişimler, uluslararasılaşma, bilgi ve teknoloji patlaması, çevre sorunları, küresel sağlık sorunları, sağlık sistemlerindeki değişimler, disiplinler arası eğitime artan gereksinim ve işbirliği ile bakım, değişen eğitimci ve öğrenci profilleri, artan öğrenci sayısı, yaşam boyu öğrenme fırsatları, hemşirelik bilimi ve araştırmalarında gelişmeler, bilginin öğretiminde ve yayılmasında yeni teknolojiler, hemşirelik programlarında özelleşme, sağlık hizmetlerinde manevi bakım, hasta katılımı, evde bakım, kültürel yeterli bakım, hospis bakım, hemşirenin değişen rolleri, yeni bakım modelleri, kurumların kalite güvencesine artan ilgisi gibi politik, ekonomik, sosyal, teknolojik, çevresel ve yasal faktörlerden etkilenmektedir. Eğitimde yapılacak değişimlerde bu etkenlerin irdelenmesi dikkate alınması önemlidir.

Hemşirelik öğrencilerine mesleki beceriler yanı sıra 21.yüzyıl Temel Becerileri kapsamında *sosyal ve duygusal beceriler, bilişsel ve üst bilişsel beceriler, temel dijital beceriler ve yeşil çevre becerileri, yaşam ve kariyer, öğrenme ve yenilenme* becerileri de kazandırılmalıdır.

Global evrensel hemşire yetiştirmek için hemşirelik eğitiminde; akreditasyon benimsenerek eğitim amaçları gözden geçirilmeli, yeni roller için öğrencilere kazandırılacak becerileri tanılanmalı, paydaş katılımı (mezun izleme, öğrencilerin katılımı, toplum katılımı) ile program çıktıları ve müfredat güncellenmelidir. Program ve öğrenci yetkinliği program çıktılarına dayalı ölçme değerlendirme sistemi ile değerlendirilmelidir. Öğretim ortamı iyileştirilmeli, eğitimcilerin gelişimi desteklenmeli, öğrencilere kariyer danışmanlığı verilmeli, öğrencinin katılımı/statüsü yükseltilmelidir. Öğrenen merkezli öğrenim için yeni yaklaşımlar, yaşam boyu öğrenme, digitalizasyon-yüksek teknoloji kullanma, uzaktan hibrid eğitimin iyileştirilmesi, hemşirelikte yeni uzmanlık alanları planlanmalıdır. Kalite güvencesi sistematik ölçümler, standartlarla kıyaslama, süreç izleme, geri besleme, planlı ve sistematik faaliyetlerle sürdürülmelidir. Yaşam boyu öğrenme desteklenmeli, önceki öğrenmeler tanınmalı, mikrokredilere erişmeleri, tanınırlığı sağlanmalıdır. Meslekler arası eğitim için engeller aşılmalı, mesleklerarası diyalog ve işbirliği başlatılmalı, eğitim programında kapsam, ortak temel yeterlikler belirlenmelidir. Yeni teknolojiler karşılanmayan gereksinimleri karşılaması yönünde kullanılmalı, eğitimcilerin dijital yeterlilikleri geliştirilmelidir.

Hemşirelik eğitiminde değişimi, dönüşümü ve geleceği yeniden oluşturmak için ileriye öngörebilen düşünceye sahip dönüşümcü liderler ve hemşirelik eğitimci işgücü oluşturulmalıdır. Bilinenleri ve bilinmeyenleri öngörüp sentezleyerek, gelecek senaryoları oluşturarak, hedefler, vizyon, misyon stratejiler ve izlenecek yöntemler belirlenerek harekete geçilmelidir.

İÇİMİZDEKİ SANATÇIYI ORTAYA ÇIKARMAK

Doç. Dr. Sevim ULUPINAR

İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Hemşirelikte Eğitim Anabilim Dalı

sevim.ulupinar@iuc.edu.tr

Hemşirelik, bilim ve sanattan oluşan bir sağlık disiplini olarak tanımlanmasına rağmen, tanımın anlam ve kapsamına yönelik belirsizlik söz konusudur. Profesyonel hemşireliğin tarihsel süreci incelendiğinde, ilk olarak Nightingale’in hemşireliği sanat olarak tanımladığı görülmektedir. Hemşireliğin sanat olarak tanımlanması daha eskiye dayanmakla beraber sanat yönü, bilim yönü kadar gelişmemiştir. Bilimsel araştırmaların artması hemşirelik disiplininin bilgi birikimine katkı sağlayarak kanıt temelli hemşirelik uygulamalarına temel oluşturmuş ve bakımın niteliğini de etkilemiştir.

Hemşirelik sanatı, ifade edilen duygulara ve davranışlara dayanarak hastanın ihtiyaçlarının algılanmasıdır. Bilimsel bilgidен farklı olarak sanat, deneyimlerin nasıl hissettirdiği ve ne anlama geldiğine odaklanır. Bu, hemşirelerin bakım sırasında hastalarla bağlantı kurmasına ve hastaların gerçek ihtiyaçlarının belirlenmesine yardımcı olur. Hemşire duyarlılık, sezgi, hayal gücü, beceriklilik, çok yönlülük ve yenilikçiliği kullanır. İdeallerin, değerlerin, dürüstlüğün ve başkalarının iyiliğine yönelik bağlılığın karışımı, hemşirelik uygulamalarında her hemşireyi sanatçı yapar. Duyguları ifade eden sanatın görevi, sanat eserinin kendinden ziyade, yaratma veya değerlendirme sürecine ilişkindir. Yaratıcı bir şekilde yaşamak, daha yeni, daha sağlıklı, daha doyurucu yaşamın yoludur. Bu yüzden hemşireler, sanatçı olarak potansiyellerini geliştirmeli ve yardım etmenin anlamını, her hastanın eşsiz bir birey olduğunu öğrenerek, iyileşme yöntemleriyle sanatı bütünleştirmelidir.

Hemşirelik sanatı hemşirelik bilimini, felsefi ve bütüncü bir yaklaşımla harmanlayarak bakıma odaklanır. Hastanın ihtiyaç duyduğu bilimsel, felsefi, sezgisel uygulamalar da hemşireliğin sanatsal yönünü oluşturur. Bu nedenle, hemşirelikte sanat ve bilim eşit derecede ağırlığa sahip olmalıdır. Ancak hemşirelik eğitiminde bilimsel yöne ağırlık verildiği ve sanatla ilgili derslerin yeterli olmadığı bilinmektedir. Sunumun amacı; hemşireliğin sanatsal boyutunun güçlendirilmesi, her hemşirenin içindeki sanatçıyı keşfetmesi ve güçlendirmesine ilişkin yaklaşım ve ilkelere dikkat çekmektir.

Anahtar Kelimeler: Bilim, hemşirelik, hemşirelik eğitimi, sanat

Kaynaklar

- McCaffrey R, Purnell M (2007). From experience to integration: The arts in nursing education. *Nurs Educ Perspect*; Mar-Apr; 28(2):72-6.
- Muslu L, Altuğ Özsoy S (2017). Hemşirelik, estetik ve sanat. *Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi*; 14 (4): 287-291
- Oermann MH (2015). Hemşirelikte Öğretim ve Eğiticinin Rolü. (Çev. Ed. S Arslan N Kuzu Kurban) Anı Yayıncılık, Ankara.
- Özden G (2020). Hemşirelikte sanat terapisi. *International Social Sciences Studies Journal*, 6;71: 4535-42.
- Yıldırım A (2013). Estetik bilme ve hemşirelik. *Balıkesir Sağlık Bil Derg* 2;1, 69-76.

DEĞERLER ve DEĞİŞEN ÖĞRENCİ – GENÇLERİN PROFİLLERİ

Prof. Dr. Sadegül AKBABA ALTUN

akbabas@baskent.edu.tr

Bu çalışmada değer kavramı, değer türleri, değer yargısı kavramı, gençler ve değerle ilişkisi ve gençlerde değerlerin şekillenmesindeki kuramsal açıklamalar çerçevesinde kültürel değerler, ekolojik çevre ve değerler sunulduktan sonra bu alanda yapılmış uluslararası araştırmalara değinilecektir.

Dünya Gençlik Raporu'na (2020) göre, dünya nüfusunun yüzde 16'sını 15-24 yaş arası oluşturuyor ve dünyada 1,2 milyar genç insan var (www.unesco.org/youth). Bu genç insanların dünyanın geleceğini şekillendirecek geleceğin yetişkinleri olduğu düşünüldüğünde onların yeteneklerinin açığa çıkarılması, nitelikli eğitim verilmesi ve evrensel değerler ile küresel vatandaş olması önem kazanıyor. Öğrencilerin, küresel vatandaş olması için dünyadaki tüm öğrenci ve gençlerin ortak evrensel değerlere sahip olması gerekmektedir. Bu bağlamda değer nedir, değer türleri nedir ona bakmak gerekir. Aslında değer bizim önem atfettiğimiz nesne, durum, varlık, olay ve insanlar olarak tanımlayabiliriz. Değer kavramı farklı kavramsal yaklaşımlara göre de açıklanabilir.

Değerler davranışlarımıza yön verdiği için önemlidir. Değer oluşturma çok boyutlu ve çok katmanlı bir süreçtir. **Ortak değerlerin oluşturulması nitelikli temel eğitim ile olabilir.** Ancak, okulda verilen değerlerin toplumda karşılık bulması gerekir. **Değer çatışması** bir öğrenme fırsatı gibi görülmeli ve bireyin kendi değer sistemini oluşturmada yardımcı olunmalıdır. Liselerde verilen eğitim soyut öğrenme dönemine tekabül ettiği için evrensel değerler, tartışma, soru-cevap, probleme dayalı öğrenme, örnek olay, gezi ve gözlem gibi etkileşimli yöntemlerle verilmelidir. **Sınav odaklı eğitim olması** öğrencilerin ne yazık ki değer oluşturma süreçlerini olumsuz etkilemektedir.

Yükseköğretimde **mesleki değerlere** odaklanılmalıdır. Mesleki değerler yine yerel ve evrensel değerler ile harmanlanmalıdır. Bu bağlamda bizlerin profesyonel kişiler olarak kendi uygulamalarımızda mesleki değerleri yansıtarak ve etik davranarak rol modeli olabiliriz.

Gençlerde geçici değerler hep olacağı için bizler yetişkinler olarak bunun dönemseldiğinin farkında olup onlara yardımcı olmaya çalışmalıyız. Daha çok özdeşim kuracakları rol modelleri ile karşılaştırmak önemlidir. Sonuç olarak, gençlerin davranışlarını sabır ve şefkatle kabullenme ve bunu yansıtmak önemlidir ve daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: Değer, gençler, öğrenciler, kültürel değerler, ekolojik yaklaşım

PERSPECTIVES and CHALLENGES IN DESIGNING CLINICAL PLACEMENTS and MENTORING

Kristina MIKKONEN

The healthcare sector is constantly changing with the introduction of new patient care treatment recommendations, nursing practices, and organizational structures, as well as a changing demographic structure. Additionally, the global nursing workforce deficit in 2020 was estimated as 5.9 million, and statistics show that one out of six nurses is projected to retire by the year 2030. This high retirement rate will exacerbate nurse workforce shortages. The Healthcare sector needs to be ensured with highly qualified future healthcare professionals and a reduction of staff turnover. Healthcare education plays an important role in healthcare crisis prevention and healthcare quality sustainability. Evidence shows that healthcare students already have higher stress and lower psychological well-being in the later years of their studies. Building safe clinical learning environments and enhancing evidence-based nurse mentors' competence can secure students' learning experiences and professional development. Innovation needs to be enhanced by evidence-based education and the building of collaborative bridges between the healthcare sector and higher education institutions.

PLANDAN UYGULAMAYA SİMÜLASYON

Prof.Dr. Ükke KARABACAK

Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi

Bilim ve teknolojideki gelişmelerle birlikte sağlıkla ilgili disiplinlerde bilgi sürekli olarak yenilenmekte ve genişlemektedir. Hemşirelik ve diğer uygulamaya dayalı sağlık mesleklerinde, eğitim ve öğretim yöntemleri öğrencilerin klinik bilgi ve becerilerine odaklanmaktadır. Günümüzde hemşirelerin mezuniyet sonrası ve mesleki kariyeri boyunca güvenli ve yetkin hemşirelik bakımı sağlamaları beklenmektedir. İşveren kurumlar, hemşireler için uzun ve maliyetli oryantasyon programları sunma konusunda istekli olmadığı gibi yeni mezunlardan bakım uygulama rollerine hızlıca geçmeleri beklenmektedir. Bu faktörler, hemşireleri güvenli ve etkili uygulamaya hazırlamak için, maliyet-etkin, etkili ve kaliteli bir yolla gerçek hemşirelik dünyasına hazırlama konusunda yenilikçi eğitim öğretim yöntemlerine gereksinimi ortaya koymaktadır.

Kuramsal ve uygulamalı bir sağlık disiplini olan hemşirelikte, öğrencilerin ders bilgisi ile donatılarak sınırlı klinik deneyim sağlamak, bilgi eksikliğini gidermekte ancak hemşireleri karmaşık sağlık bakım ortamına hazırlama konusunda yetersiz kalmaktadır. Bu anlamda klinik simülasyon, diğer eğitim yöntemlerinin kullanımı ile bilişsel hazırlık ve klinik deneyim kazanımı hedefini gerçekleştirmek için güçlü bir yöntem olarak kabul edilmektedir.

Tanım olarak bakıldığında; simülasyon, bir rehber öncülüğünde gerçek ortamı önceden deneyimlemeye olanak sağlayan bir teknoloji değil bir teknik, bir eğitim yöntemidir. Eğitim yöntemi olarak kullanılırken, simülasyonun kuramsal bir alt yapı ile sürdürülmesi önemlidir.

Hemşirelik eğitiminde tartışmalı konu; hemşirelik müfredatına simülasyonların entegrasyonu değil; yanı sıra değişik yöntemleri kapsayan simülasyonun bir eğitim aracı olarak yeniden kavramsallaştırılması ve bu uygulama ile müfredatın zenginleşmesidir.

Jeffries simülasyon modeli, bu sürecin bileşenlerinin belirlenerek bir çerçevenin oluşturulması ve bileşenler arasındaki ilişki, bu aktivitelerin tasarımı, uygulanması ve değerlendirmesine rehberlik hizmeti sağlar (Jeffries, PR. 2005)

Başarılı simülasyon programının geliştirilmesinde eğitimcilere/uygulayıcılara/araştırmacılara yol haritası ve simülasyon merkezinin yönetilmesi, uygun şekilde çalıştırılmasında yöneticilere güvenilir bir referans olan INACSL (International Nursing Association for Clinical Simulation and Learning) standartları tanımlamıştır.

Sonuç olarak; bir eğitim yöntemi olarak kullanılan simülasyon bir süreci kapsamaktadır, gereksinim belirleme ve ölçülebilir hedeflere götürecek bir tasarım ile başlayıp sonuçların değerlendirilmesi ile sonuçlandırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Simülasyon planlama, simülasyon, hemşirelik eğitimi

Kaynaklar

- Cant R.P. & Cooper S.J. (2010) Simulation-based learning in nurse education: systematic review. *Journal of Advanced Nursing* 66(1), 3–15.
- Agrawal, R. *Qual Saf Health Care* 2010;19 (Suppl 2):i34ei43. doi:10.1136/qshc.2009.038562
- Shinnick, M. A., & Woo, M. A. (2014, February). Does nursing student self-efficacy correlate with knowledge when using human patient simulation? *Clinical Simulation in Nursing*, 10(2), e71-e79.
- Jeffries, PR (2005) A Framework For Designing, Implementing, And Evaluating Simulations Used As Teaching Strategies In Nursing. *Nursing Education Perspectives*. March / April Vol.26 No.2
- Wilson L. Witmann-Price AR (2015). *Review Manual For the Certified HealthCare Simulator Educator*. Springer Co.
- Jeffries ,PR, Rodgers B., Adamson K.(2015) NLN Jeffries Simulation Theor: Brief Narrative Description. *Nursing Education Perspectives*. September/October ,36:11
- Adamson K. (2015) A systematic review of the literature related to NLN Jeffries Simulation Framework. *Nursing Education Perspectives*. September/October ,36:11
- Eppich, W., Cheng, A. (2015). Promoting excellence and reflective learning in simulation (PEARLS). *Sim Healthcare*, 10, 106-115

MESLEĞE HAZIRLIK SÜRECİNDE KLİNİK REHBERLİK UYGULAMASI

Doç.Dr. Emine ŞENYUVA

İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Hemşirelikte Eğitim Anabilim Dalı

esenyuva@istanbul.edu.tr

Hemşirelik; kuramsal ve klinik (uygulama) eğitime dayanan profesyonel bir meslek olup hemşirelik eğitimi, öğrencinin bireysel ve mesleki yaşamında gerekli bilgi, beceri, tutum ve değerleri kazanmasını ve geliştirmesini amaçlar. Uygulama; hemşirelik eğitiminin bütüncü ve temel unsurlarından biri, eğitimin tamamlayıcısı ve vazgeçilmez bir parçasıdır.

Klinik eğitim, öğrenciye klinik ortamda rehberlik altında yaparak-yaşayarak öğrenme yaklaşımı kullanılarak kuramsal bilgiyi uygulamaya aktarma ya da kuramsal bilgi ile uygulamayı bütünleştirme olanağı sağlayan eğitim etkinlikleridir. Bir başka ifadeyle klinik eğitim; öğrencinin yaparak-yaşayarak öğrenme yoluyla kuramsal bilgi ile hemşirelik uygulamalarını birleştirmesini sağlayan, öğrencilere neyi, niçin, nasıl yapacağını gösteren gerçek öğrenim deneyimleri sunan, öğrencilikten profesyonelliğe geçiş fırsatı vererek mesleki kimlik kazandıran ve mesleğe hazır hale getiren bir süreçtir.

Hemşirelikte klinik eğitimde ile öğrencinin; kazandığı kuramsal (teorik) bilgiyi uygulamaya koyması, mesleki bilgi, beceri ve tutum konusunda yeterlilik kazanması, psikomotor becerilerini geliştirmesi, mesleki bilgi ve beceri eksikliklerinin ortaya çıkarılması, ekip ruhu ile mesleğin gereklerini yerine getirmesi, karar verme, sorun çözme becerilerinin geliştirilmesi, mesleki bilgi ve becerilerini kullanarak sağlıklı/hasta birey ile iletişim kurması, güven duygularının artması, yaparak yaşayarak öğrenmesi, mesleği tanınması ve benimsemesi, mesleki yeterlikleri geliştirmesi, hemşirelik mesleği ile ilgili olumlu tutum kazanması amaçlanır. Klinik eğitim, bu amaçlara ulaşılmasının ya da bu kazanımların geliştirilmesinin önemli bir parçasıdır.

Klinik eğitimde, öğrencinin profesyonel kimliğinin oluşması ve mesleki gelişiminde öğretim elemanları kadar klinikteki hemşirelerin de önemli etkilerinin olduğu bir gerçektir. Klinik rehber hemşirelerden bu sorumluluğunun farkında olarak öğrencilere rol model olması, rehberlik etmesi beklenir. Bu doğrultusunda klinik eğitim ve klinik rehber hemşirelik daha da önemli hale gelmektedir.

Bu bağlamda bu konuşmada, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi eğitim programında 2014-2015 eğitim-öğretim yılından itibaren yer alan "Klinik Uygulama Dersi"nin amaç ve kazanımlarına, düzenlenmesine ve değerlendirme sürecine ilişkin ayrıntılar paylaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Klinik eğitim, klinik rehberlik, klinik rehber hemşire, hemşirelik eğitimi

SÖZEL BİLDİRİLER

(ORAL PROCEEDINGS)

S-01 Geliştirilen Duygusal Zekâ Eğitiminin Hemşirelik Öğrencilerinin Duygusal Zekâ Becerilerine Etkisi: Karma Desenli Randomize Kontrollü Çalışma

Nil Küçük Yücevirt¹, Hülya Kaya¹

1 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Nitelikli hemşirelik bakımında duygusal zekâ önemlidir. Hemşirelerin duygusal zekâ becerilerinin mesleki eğitimler sırasında geliştirilmesi gerekmektedir. Araştırma, Demirel Program Geliştirme Modeli doğrultusunda Bar-On Duygusal Zekâ Modeli'ne temellenen Duygusal Zekâ Eğitim Programının geliştirilmesi ve değerlendirilmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırma nitel ve nicel yöntemin bir arada kullanıldığı karma desenli, randomize kontrollü deneysel çalışmadır. Araştırma bir üniversitenin hemşirelik fakültesi 1. sınıf öğrencileri (N:250) ile gerçekleştirilmiştir. Öğrenciler randomize olarak deney (n:20), kontrol (n:20) ve plasebo (n:20) gruplarına seçilmiştir. Araştırmada, geliştirilen eğitim programı girişim olarak uygulanmıştır. Etkileşim riskini en aza indirmek için farklı bir eğitim programı da eş zamanlı olarak plasebo grubuna uygulanmıştır. Eğitim girişimi sonunda yapılan ölçümlerde girişim grubunda bulunan öğrencilerin eğitim öncesine, plasebo ve kontrol gruplarında bulunan öğrencilere göre anlamlı düzeyde yüksek duygusal zekâ puan ortalaması olduğu saptanmıştır. Sonuç olarak, hemşirelik öğrencilerine uygulanan Bar-On EQ Modeli'ne temellendirilerek geliştirilmiş duygusal zekâ eğitim programının öğrencilerin duygusal zekâ becerilerini geliştirmede etkili olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Duygusal zekâ, eğitim, hemşirelik, öğrenciler, program geliştirme

S-01 The Effect Of The Emotional Intelligence Training Program Developed On The Emotional Intelligence Skills Of Nursing Students: A Mixed-Design Randomized Controlled Trial

Nil Küçük Yüceyurt¹, Hülya Kaya¹

¹ Istanbul University-Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty of Nursing

Background: Emotional intelligence is important in quality nursing care. Nurses' emotional intelligence skills should be improved during professional training. Purpose: The study was conducted to develop and evaluate the emotional intelligence training program based on Bar-On Emotional Intelligence Model in line with Demirel's Program Development Model. Methods: The study is a mixed-design randomized controlled trial in which qualitative and quantitative methods are used in combination. The study was conducted with the population of the first year students (n:250) studying in the nursing faculty of a research university. The students were randomly placed in experimental (n=20), control (n=20), and placebo (n=20) groups. The training program developed was applied as the intervention in the study. In order to minimize the risk of interaction, a different training program was synchronously applied to the placebo group. Findings: In the measurements performed following the training intervention, it was determined that the students in the experimental group had significantly higher emotional intelligence mean score compared to pre-training period mean score and the students in the placebo and control groups. Conclusion: In conclusion, it was observed that the emotional intelligence training program developed based on Bar-On EQ Model and applied to the nursing students was effective in improving the students' emotional intelligence skills.

Keywords: Emotional intelligence, training, nursing, students, program development

S-02 Meslektaş Şiddetinin Hemşirelik Öğrencilerinin Profesyonel Davranışlarına Etkisi

Tuğba Yeşilyurt¹, Emine Türkmen¹, Seyda Seren İntepeler², Nilgün Göktepe³

1 İstinye Üniversitesi

2 Dokuz Eylül Üniversitesi

3 Ordu Üniversitesi

Giriş: Hemşirelik öğrencilerinin uygulama alanlarında meslektaşlarından gördüğü şiddet davranışları, öğrencilerin fiziksel ve psikososyal sağlığını olumsuz etkilemektedir. Uygulama alanlarında karşılaştıkları şiddet davranışları; hemşirelik öğrencilerinin memnuniyetsizliğine neden olarak, uygulamaya yaklaşımlarını, öğrenme motivasyonlarını, eğitim programına devam etme durumlarını, istihdam seçeneklerini, hemşire olma niyetlerini ve profesyonel davranışlarını etkileyebilmektedir. Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin klinik uygulama alanlarında meslektaş şiddetine maruz kalmalarının, demografik ve şiddete ilişkin değişkenlerin profesyonel davranışlarına etkisini belirlemektir. Yöntem: Bu kesitsel ve tanımlayıcı çalışma, Mart – Nisan 2022 tarihleri arasında bir vakıf ve bir devlet üniversitesinin 2., 3. ve 4. Sınıf hemşirelik öğrencileriyle yüz yüze anket yöntemi uygulanarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini 496 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Çalışmanın yürütülebilmesi için ilgili üniversitelerden kurum izni ve etik kurul onayı alınmıştır. Veri toplamada, öğrenci bilgi formu, Hemşirelik Öğrencileri için Meslektaş Şiddetine Maruz Kalma Ölçeği ve Hemşirelik Öğrencilerinde Profesyonel Davranış Ölçeği kullanılmıştır. Veriler tanımlayıcı istatistikler ve çoklu linear regresyon analizi ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Hemşirelik Öğrencileri için Meslektaş Şiddetine Maruz Kalma Ölçeği toplam puan ortalamasının 50.76 ± 17.62 , Hemşirelik Öğrencilerinde Profesyonel Davranış Ölçeği toplam puan ortalamasının ise 121.35 ± 11.48 olduğu belirlenmiştir. Regresyon analizinde, hemşirelik öğrencilerinin profesyonel davranışlarını dört bağımsız değişkenin (şiddete maruz kalma, cinsiyet, meslek imajı, mesleki etkinliklere katılma) etkilediği ve bu değişkenlerin toplam varyansın %9'unu açıkladığı belirlenmiştir ($R^2: 0.89$, $F: 3.632$, $p < 0.001$, Durbin Watson: 1.845). Sonuç ve Öneri: Bu çalışma, meslektaş şiddetine maruz kalmanın, cinsiyetin, toplumda hemşirelik mesleği imajının ve mesleki etkinliklere katılmanın profesyonel davranışları etkilediğini göstermiştir. Bu sonuçlar, hemşirelik öğrencilerinin profesyonel davranışlar geliştirmesinde öğrencilerin hemşirelik çalışma ortamlarındaki olası meslektaş şiddetinin önlenmesi, meslek imajının yükseltilmesi, mesleki eğitimlere katılımın artırılması gereğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, hemşirelik öğrencisi, meslektaş şiddeti, profesyonel davranış

S-02 The Effect Of Colleague Violence On Professional Behavior Of Nursing Students

Tuğba Yeşilyurt¹, Emine Türkmen¹, **Seyda Seren İntepeler**², Nilgün Göktepe³

1 İstinye University

2 Dokuz Eylül University

3 Ordu University

Background: Violent behaviors of nursing students from their colleagues in the practice areas negatively affect the physical and psychosocial health of the students. The violent behaviors they encounter in their practice areas can cause dissatisfaction of nursing students, affecting their approach to practice, their motivation to learn, their continuing education program, employment options, their intentions to become a nurse and their professional behavior. **Aim:** To determine the effect of exposure to colleague violence and demographic and related to violence variables on professional behaviors in clinical practice areas of nursing students. **Method:** This cross-sectional and descriptive study was conducted by applying face-to-face survey method to 2nd, 3rd and 4th year nursing students of a foundation and a state university between March and April 2022. The sample of the study consisted of 496 nursing students. Institutional permission and ethics committee approval were obtained from the relevant universities in order to carry out the study. In data collection, student information form, Colleague Violence Exposure Scale for Nursing Students and Nursing Students Professional Behavior Scale were used. Data were evaluated with descriptive statistics and multiple linear regression analysis. **Results:** It was determined that the total mean score of the Colleague Violence Exposure Scale For Nursing Students was 50.76 ± 17.62 , and the total mean score of the Nursing Students Professional Behavior Scale was 121.35 ± 11.48 . In the regression analysis, it was determined that four independent variables (exposure to violence, gender, job image, participation in professional activities) affected the professional behaviours of nursing students and these variables explained 9% of the total variance ($R^2: 0.89$, $F: 3.632$, $p < 0.001$, Durbin Watson: 1.845). **Conclusion:** This study has shown that colleague violence exposure, gender, the image of the nursing profession in society and participation in professional activities affect professional behavior. These results indicate the need to prevent possible colleague violence in nursing work environments, raise the image of the profession, and increase participation in professional trainings for nursing students to develop professional behavior.

Keywords: Nurse, nursing student, colleague violence, professional behavior

S-03 Hemşirelikte Lisansüstü Eğitimin Mesleki Güçlendirmeye Etkisi: Kliniğe Yansımaları

Nagihan Sim Aygul¹, **Emine Senyuva**²

1 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

2 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Lisansüstü mezunu olarak klinik alanda çalışan hemşirelerin uzmanlık bilgi ve yetkinliklerini hastaların daha kaliteli hizmet alması, hasta bakım maliyetlerinin azaltılması ve hasta güvenliğinin artırılması ile klinik alandaki uygulamalarına yansıtması beklenmektedir. Klinik alanda kaliteli hemşirelik hizmetleri sunumu ve ileri hemşirelik uygulamaları ihtiyacı lisansüstü eğitim almış mesleki olarak güçlenmiş hemşireler ile karşılanabilir. Araştırma uzman hemşirelerin lisansüstü eğitimlerinin mesleki güçlenmeye etkileri ve bu etkilerin klinik alana yansımalarının belirlenmesi açısından önemlidir. Araştırma, hemşirelikte lisansüstü eğitimin mesleki güçlendirmeye etkilerine ve bu etkilerin kliniğe yansımalarına ilişkin görüşlerinin ve algılarının incelendiği fenomenolojik desende olan nitel bir araştırmadır. Araştırmanın örneklemini, İstanbul'da Sağlık Bakanlığına bağlı iki eğitim ve araştırma hastanesinde ve iki üniversite hastanesinde olmak üzere farklı birimlerde ve farklı görevlerde çalışan farklı çalışma sürelerine sahip lisansüstü eğitim almış hemşireler, lisansüstü eğitim almış hemşirelerle birlikte çalışan hekimler ve lisansüstü eğitim almış hemşirelerden hizmet alan hastalar oluşturdu. Araştırmaya katılmayı gönüllü kabul eden 19 uzman hemşire, 13 hekim ve 13 hasta ile yapılan bireysel derinlemesine görüşme yöntemi kullanılarak veriler Temmuz-Aralık 2021 tarihleri arasında toplandı. Niteliksel verilerin kodlaması ve analizleri, nitel analiz programı olan MAXQDA Analitik Pro 2020 programında yapıldı. Oluşturulan temalar ve kodlamalar, kod yoğunlukları analizi ve ilişki analizleri ile yorumlandı. Analiz yorumları katılımcıların görüşlerinden alıntılarla birlikte sunuldu. Hemşirelikte lisansüstü eğitimin etkileri 4 ana tema ve onlara bağlı alt kodlara ayrılarak belirlendi. Lisansüstü eğitimin mesleki güçlendirmeye etkileri, hemşirelik rollerine etkileri, hemşirelerin bireysel gelişimine etkileri ve diğer mesleki etkilerdir. Bu 4 temanın klinik alandaki yansımaları hakkındaki katılımcıların görüşleri analiz edildi. Katılımcıların görüşlerine göre tüm bu etkilerin alana yansımada, hemşireler yetkinliklerini ve bilgilerini klinik alana yansıttıklarını, hekimler uzman hemşirelerin alanda farklarını hizmet sunumunda ve iletişim becerilerine yansıttıklarını, hasta katılımcılar da uzman hemşirelerden çok memnun olduklarını ve uzmanlık farkını özel dal hemşirelerinde daha belirgin olarak fark ettiklerini ifade etmiştir. Araştırmada lisansüstü eğitimin hemşireliğin mesleki imajının geliştirilmesine, değerinin artmasına ve bilimsel gelişimine olduğu gibi hemşirelik rollerine, bireysel gelişimlerine ve diğer mesleki gelişimlere de etkileri olduğu ve bu etkilerin klinik alana olumlu olarak yansıdığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelikte lisansüstü eğitim, hemşireliğin güçlendirilmesi, uzman hemşirelik, nitel araştırma

**S-03 The Effect Of Postgraduate Education On Nursing Professional Empowerment:
Reflection In The Clinic**

Nagihan Sim Aygul¹, Emine Senyuva¹

1 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing

It is expected that postgraduate nurses will reflect their expertise and competencies in clinical practice by providing better quality service to patients, reducing patient care costs and increasing patient safety. The need for quality nursing services and advanced nursing practices in the clinical field can be met by professionally empowering nurses with postgraduate education. The research is important in terms of determining the effects of postgraduate education on professional empowerment of nurses and the reflection in the clinical field. The aim was to determine the views of participants about the effects of postgraduate education in nursing on professional empowerment and the reflection of these effects in the clinic. A qualitative research with phenomenological design. The sample group for the study consisted of practitioner nurses working in different units and different positions in two public hospitals and two university hospitals, physicians working with these nurses, and patients receiving care from these nurses. The research was conducted through individual in-depth interviews with 19 practitioner nurses, 13 physicians and 13 patients. The interviews were held between July and December 2021. Data were collected with Information Forms and Semi-Structured Interview Forms prepared specifically for the participants (nurse, physician, patient). Themes and coding created in the MAXQDA Analytics Pro 2020 program were interpreted with code density analysis and relational analysis. The steps in the SRQR checklist for reporting of qualitative studies were followed. The data obtained from the views of the participants about the effects of postgraduate education in nursing and its reflections on the clinic were combined under 4 main themes. The main themes were effect on professional empowerment and reflections on the clinic, effect on nursing roles and reflections on the clinic, effect on the individual development of nurses and reflections on the clinic, and other professional effects and reflections on the clinic. It was concluded that in terms of professional empowerment of nurses, postgraduate education has effects on nursing roles, individual development, other professional development, as well as improving the professional image of nursing, increasing its professional value and scientific power, and these effects are reflected positively in clinical practice.

Keywords: Postgraduate education in nursing, empowering nurses, nurse practitioners, qualitative research

S-04 Hemşirelik Öğrencilerinin İlaç Miktarını Doğru Okuma ve Doğru İlaç Dozunu Enjektöre Çekme Simülasyonu Eğitim Materyalinin Gelistirilmesi: Bir Pilot Uygulama

Çiğdem Gamze Özkan¹, Birsal Canan Demirbağ²

1 Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

2 Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Giriş: Hemşirelik mesleği için yalnızca bilgiye sahip olmak değil, aynı zamanda tekrarlı uygulamalarla bilginin pekiştirilmesi sonucunda becerilerin kazanılması ve hata yapma oranının azaltılması üzerinde durulması gereken önemli bir konudur. Hemşirelik uygulamaları içinde temel bir klinik beceri olan enjektörde doğru ilaç miktarı ve doğru doz okuma ve doğru dozu enjektöre çekme gibi temel becerilerde, eğitimin tasarım, uygulama ve değerlendirme bölümlerinin ihtiyaçlara göre yenilenmesi gerekmektedir. Katılımı artırma ve bilginin anlaşılması özelliklerinden dolayı oyunlaştırma, eğitimi dönüştürmede alternatif bir yol olarak görülmektedir. Amaç: Enjektörde doğru doz okuma ve doğru dozu enjektöre çekme simülasyonu (İHES) ile öğrencilerin enjektörleri tanınması, doğru doz okuma ve doz hesaplama pratiği yapabilmesi, doğru ilaç dozunu hesaplayıp enjektöre çekebilmesi ve doğru hacim birimlerini belirleme becerilerini gerçek bir ortamda olmadan alıştırma ve tekrar yapması sağlanarak bilişsel becerilerinin geliştirilmesi hedeflenmiştir. Materyal ve Metot: 35 birinci sınıf hemşirelik öğrencisi ile yarı deneysel (tek gruplu) olarak gerçekleştirilen ve bir eğitim materyali olarak kullanılan İHES pilot bir uygulama olarak yürütülmüştür. Araştırmada "Bilgi Formu", "İHES Oyunu" ve "İHES ölçüm bilgi/veri sistemi sonuçları" veri toplama araçları olarak kullanılmıştır. İHES ölçüm bilgi/veri sisteminde öğrencilere 10 soruluk bir simülasyon pratiği oyunu geliştirilmiştir. Enjektörde doğru doz okuma, doğru doz hesaplama ve doğru dozu enjektöre çekme aşamalarından oluşturulan oyunun her adımı doğru-yanlış şeklinde değerlendirilmektedir. Öğrenci verilen soruda istenilen dozu hesaplayıp, enjektör modelini kullanarak çeker ve uygun hacim birimini (ml/ünite) işaretleyerek soruyu yanıtlar. Her bir soru 3 adımda tamamlanmakta olup oyun sistemi tarafından otomatik olarak veriler 0-100 arasında puana çevrilmektedir. Bulgular: Öğrencilerin İHES değerlendirilmesi sonucu aldıkları toplam puan ortalaması 83.13'dir. Öğrencilerin doğru doz enjektöre çekme kısmından 37,85 puan, ilacın doz hacim birimini belirlemeden 45,28 puan almışlardır. Ayrıca İHES oyunu sonucunda öğrencilerin %48,57'si 100-90 puan aralığında, %45,71'i 89-70 puan aralığında, %5,71'i 69-40 puan aralığında başarılı olmuşlardır. Sonuç: İHES'in öğrencilerin enjektörde doğru doz okuma, doğru ilaç dozunu hesaplama, doğru ilaç dozunu enjektöre çekme ve doğru hacim birimlerini belirleyerek güvenli ilaç hazırlama becerilerine katkı sağladığı sonucuna varılmıştır. İHES'in öğrencilerin ilaç güvenliğine ilişkin becerilerini geliştirme ön aşamasında kullanılabilecek bir öğretim materyali olarak kullanılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: doğru ilaç dozu, eğitim materyali, hemşirelik öğrencisi, ilaç güvenliği, oyun, simülasyon

S-04 Development Of Simulation Training Material For Nursing Students To Read The Drug Amount Correctly On And Draw The Correct Drug Dose To The Injector

Çiğdem Gamze Özkan¹, Birsal Canan Demirbağ²

1 Manisa Celal Bayar University Health Sciences Faculty, Nursing Department

2 Karadeniz Technical University Health Sciences Faculty, Nursing Department

Introduction: For the nursing profession, it is essential not only to have the knowledge but also to focus on reinforcing knowledge with repetitive applications to acquire skills and reduce the frequency of mistakes. The design, application, and evaluation aspects of the education in basic practices such as reading the correct drug dose and drug amount on and drawing the correct dose into the injector, which are basic clinical skills in nursing, need to be revised in line with the needs. Gamification is considered as an alternative way of transforming education because of its features of increasing participation and understanding information. Purpose: The simulation to read the correct dose on and draw the correct dose into the injector (IHES) aims to improve students' cognitive skills by enabling them to get to know the injectors, practice correct dose reading and dose calculation, calculate and draw the correct drug dose into the syringe, and practice and repeat their skills in determining the correct volume units without being in a real environment. Materials and Methods: The study was carried out as a quasi-experimental (single group) with 35 first-year nursing students and was conducted as a pilot application using IHES as a training material. An "Information Form", "IHES Game" and "IHES measurement information/data system results" were used as data collection tools in the study. A simulation practice game with 10 questions was developed for students in the IHES measurement information/data system. Each step of the game consisting of reading the correct dose on the injector, calculating the correct dose, and drawing the correct dose into the injector is rated as true or false. The student calculates the desired dose in the given question, draws it using the injector model, and answers the question by marking the appropriate volume unit (ml/unit). Each question is completed in 3 steps and the data is automatically converted into points between 0-100 by the game system. Results: The total average score that the students got from IHES was 83.13. They scored 37.85 points from the part on drawing the correct dose into the injector and 45.28 points from the part on determining the dose volume unit of the drug. In addition, as a result of the IHES game, 48.57% of the students were successful by getting points between 100-90, 45.71% between 89-70 and 5.71% between 69-40. Conclusion: It was concluded that IHES contributed to students' ability to read the correct dose on the injector, calculate the correct drug dose, draw the correct drug dose into the injector, and determine the correct volume units, thus contributing to safe drug preparation skills. It can be suggested that IHES be used as a teaching material in the initial stages of developing students' drug safety skills.

Keywords: correct drug dose, drug safety, game, learning material, nursing student, simulation

S-05 Üriner Kateterizasyon Becerisinin Eğitiminde Kullanılan Teknolojiye Dayalı Eğitim Yöntemlerinin Etkinliğini Belirlemek: Sistemik Bir İnceleme

Sena Melike Taşcı¹, **Ayfer Özbas**²

1 Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Hemşirelik Fakültesi

2 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Bu sistemik derlemenin birincil amacı, hemşirelik eğitiminde verilen üriner kateterizasyon becerisinin eğitiminde kullanılan teknolojiye dayalı eğitim yöntemlerinin etkinliği belirlemek, ikincil amacı ise farklı hemşirelik becerilerinin eğitiminde planlanabilecek farklı eğitim yöntemlerini incelemektir. **Yöntem:** Çalışmanın evrenini Mart-Ekim 2022 tarihlerinde 'ULAKBİM', 'Pubmed' ve 'Cochrane' veri tabanları taranarak oluşturuldu. Veri taraması yapılırken, 'eğitim yöntemleri', 'hemşirelik eğitiminde simülasyon' ve 'üriner kateterizasyon' anahtar kelimeleri ile son beş yılda yayınlanmış (2017-2022), yayın dili Türkçe veya İngilizce olan, son yıllarda sık kullanılan teknolojiye dayalı eğitim yöntemlerini içeren ve tam metni olan araştırma makaleleri/sistemik derlemeler olmak üzere seçildi. Bu makalelerden araştırmanın dahil edilme kriterlerini karşılayan toplam 14 makale incelemenin örneklemini oluşturuldu. **Bulgular:** Üriner kateterizasyon becerisinin eğitiminde kullanılan teknolojiye dayalı eğitim yöntemlerinin etkinliğini belirlemek için yapılan araştırmaların çoğunluğunda örneklemin hemşirelik öğrencileri olduğu belirlendi. Üriner kateterizasyon becerisini öğretmek için eğitimcilerin, 3D boyutlu yazıcı ile yapılmış simülatörleri, simülasyon araçlarını (gelişmiş insan/hasta simülatörleri), haptik teknolojilerini (bilgisayar destekli dokunsal geri bildirim veren araçların), mobil uygulamaların, sanal gerçeklik oyunlarının, web tabanlı eğitimi ve mobil tabanlı eğitim videolarını kullandığı belirlendi. **Sonuç ve Öneriler:** Bu çalışmalarda, uygulanan yenilikçi ve teknolojiye dayalı eğitim yöntemlerinin eğitimcilerinin anlatımlarını kolaylaştırdığını ve hemşirelik öğrencilerinin üriner kateterizasyon becerileri üzerinde olumlu etkileri olduğu, sınıf öğretimi ile tamamlandığında olumlu etkilerinin olduğu literatürde belirtilmiştir. Bu çalışmaların sonuçlarına dayanarak, hemşirelik eğitimi için geleneksel sınıf öğretimine destek olarak teknolojiye dayalı eğitim yöntemlerinin (simülasyon, haptik vb. ile) tercih edilmesi ve desteklenmesini önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Eğitim yöntemleri, üriner kateterizasyon, hemşirelik eğitiminde simülasyon, sistemik derleme

S-05 Determining The Efficiency Of Technology-Based Training Methods Used In The Training Of Urinary Catheterization Skills: A Systematic Review

Sena Melike Taşcı¹, **Ayfer Özbas**²

1 Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Hemşirelik Fakültesi

2 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Aim: The primary purpose of this systematic review is to determine the effectiveness of technology-based training methods used in the training of urinary catheterization skills in nursing education, and the secondary aim is to examine different training methods that can be planned in the training of different nursing skills. **Method:** The universe of the study was created by scanning the 'ULAKBİM', 'Pubmed' and 'Cochrane' databases between March-October 2022. While scanning the data, the keywords 'educational methods', 'simulation in nursing education' and 'urinary catheterization', published in the last five years (2017-2022), published in Turkish or English, containing technology-based training methods frequently used in recent years, were selected as research articles/systematic reviews with text. From these articles, a total of 14 articles meeting the inclusion criteria of the research were sampled for the review. **Results:** In most of the studies conducted to determine the effectiveness of technology-based education methods used in the education of urinary catheterization skill, it was determined that the sample was nursing students. In order to teach urinary catheterization skills, educators should use 3D printer simulators, simulation tools (advanced human/patient simulators), haptic technology (computer-assisted haptic feedback tools), mobile applications, virtual reality games, web-based training and mobile-based training. It was determined that he used the videos. **Conclusion and Suggestions:** In these studies, it has been stated in the literature that the innovative and technology-based education methods applied facilitate the lectures of the educators and that they have positive effects on the urinary catheterization skills of nursing students, and when they are completed with classroom teaching, they have positive effects. Based on the results of these studies, we suggest that technology-based education methods (with simulation, haptic, etc.) should be preferred and supported in support of traditional classroom teaching for nursing education.

Keywords: Educational methods, urinary catheterization, simulation in nursing education, systematic review

S-06 Ters Yüz Öğrenme Modeline Dayalı Kemoterapi Semptom Yönetimi Eğitiminin Hemşirelik Öğrencilerinin Başarı, Eleştirel Düşünme Eğilimi ve Öz-Yönetimli Öğrenme Becerisine Etkisi

Dilek Erden¹, Hülya Kaya²

1 Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

2 İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa

Giriş: Günümüzde meydana gelen teknolojik gelişmelerin etkileri her alanda olduğu gibi eğitim alanında da görülmüş ve öğretme-öğrenme sürecinde yenilikçi öğrenme yaklaşımlarının kullanılması kaçınılmaz hale gelmiştir. Kullanımı gittikçe artan yenilikçi öğrenme yaklaşımlarından biri de ters yüz öğrenme modelidir. Dünyayı etkisine alan pandemi ile eğitim ortamlarında değişimler yaşanmış ve çevrimiçi öğrenme ile ters yüz öğrenmenin bir kombinasyonu olan çevrimiçi ters yüz öğrenme modeli gündeme gelmiştir. Amaç: Araştırma, çevrimiçi ters yüz öğrenme modeline dayalı kemoterapi semptom yönetimi eğitiminin hemşirelik öğrencilerinin akademik başarı, eleştirel düşünme eğilimi ve öz-yönetimli öğrenme becerisine etkisinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Yöntem: Araştırma girişim ve kontrol gruplu (ön test-son test kontrol desenli), tek kör teknikli, randomize kontrollü çalışmadır, nicel ve nitel araştırma yöntemlerinin kullanılmasıyla karma desenedir. Araştırmanın evrenini bir üniversitenin hemşirelik bölümünün ikinci sınıf öğrencileri (N:112), örneklemini güç analizi sonucunda girişim (34 kişi) ve kontrol grubu (34 kişi) olmak üzere toplam 68 kişi oluşturmuştur. Kontrol grubuna geleneksel öğrenme, girişim grubuna çevrimiçi ters yüz öğrenme modeline dayalı eğitim programı uygulanmış, her gruba altı hafta, haftada bir saat kemoterapi semptom yönetimi eğitimi verilmiştir. Araştırma verileri; Bilgi Formu, Kemoterapi Semptom Yönetimi Bilgi Testi (KSYBT), Marmara Eleştirel Düşünme Eğilimleri Ölçeği, Öz-yönetimli Öğrenme Becerileri Ölçeği, Yapılandırılmış Bireysel Derinlemesine Görüşme Formu, Eğitimi Günlüğü ile toplanmıştır. Elde edilen veriler ortalama, standart sapma, ortanca (minumum-maksimum), Shapiro- Wilk, Mann- Witney U, Kruskal -Wallis, Friedman, Ki-kare testleri ve içerik analizi ile değerlendirilmiştir. Araştırmanın anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak alınmıştır. Bulgular: Araştırmada eğitim sonrası ve eğitimden bir ay sonra girişim grubundaki öğrencilerin akademik başarıları, eleştirel düşünme eğilimleri artmıştır. Öğrenciler, yapılan görüşmelerde çevrimiçi ters yüz öğrenme modeline dayalı eğitim programının verimli olduğunu, ders öncesi paylaşılan etkileşimli eğitim materyalleri ile derse hazırlıklı geldiklerini, ders sırası aktif öğrenme etkinlikleri ile özgüven ve motivasyonlarının arttığını ifade etmişlerdir. Sonuç ve Öneriler: Sonuçlar doğrultusunda; çevrimiçi ters yüz öğrenme modeline temellendirilerek geliştirilen eğitim programının öğrencilerin akademik başarı ve eleştirel düşünme eğilimlerini geliştirmede etkili olduğu, özgüven ve motivasyonlarını olumlu yönde artırdığı söylenebilir. Çevrimiçi ters yüz öğrenme modeline yönelik eğitim programlarının geliştirilmesi ve farklı hemşirelik derslerinde uygulanmasına özgü araştırmalar yapılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Akademik başarı, eleştirel düşünme, hemşirelik öğrencisi, ters yüz öğrenme, kemoterapi, öz-yönetimli öğrenme

S-06 The Effect Of Chemotherapy Symptom Management Education Based On Flipped Learning Model On Nursing Students' Achievement, Critical Thinking Tendency And Self-Directed Learning Skills

Dilek Erden¹, Hülya Kaya²

1 Tekirdag Namık Kemal University

2 Istanbul University- Cerrahpaşa

Introduction: The effects of technological developments occurring today have been seen in the field of education as in all fields, the use of innovative learning approaches in the teaching-learning process has become inevitable. One of the innovative learning approaches that is increasingly being used is the flipped learning model. With the pandemic that affected the world, changes have occurred in educational environments, the online flipped learning model, which is a combination of online learning and flipped learning, has come to the agenda. **Aim:**The research was carried out to examine the effect of the chemotherapy symptom management education based on the online flipped learning model on the achievement, critical thinking, self-directed learning of nursing students. **Method:** The study is a randomized controlled trial with intervention, control groups (pretest-posttest-control design), single-blind technique, with mixed design, quantitative, qualitative research methods. The study population consisted of second-year students (N:112) in the nursing department, 34 students were taken to the intervention and control groups because of power analysis (n=68). The training program based on traditional learning was applied to the control group, online flipped learning was applied to the intervention group, each group received training on chemotherapy symptom management for one hour per week for six weeks. Research data were collected Information Form, Chemotherapy Symptom Management Knowledge Test, Marmara Critical Thinking Tendency Scale, Self-Directed Learning Skills Scale, Structured Individual In-depth Interview Form, Trainer's Diary. The obtained data were analyzed mean, standard deviation, median (minimum-maximum), Shapiro-Wilk, Mann-Whitney U, Kruskal-Wallis, Friedman, chi-square, content analysis. $p<0,05$ was considered significant. **Results:** This study, the intervention groups' achievement, critical thinking tendencies increased in after training and one month after training. In the interviews, students indicated that the online flipped learning was effective, that they came to prepared with the interactive materials shared before lesson that their confidence, motivation increased with the activities during lesson. **Conclusion and Suggestions:** As a result, it can be said that online flipped learning model based educational program positively increases students' achievement, critical thinking tendency, self-confidence, motivation. It can be recommended to develop training programs for the online flipped learning model and to carry out research specific to its application in different nursing courses.

Keywords: Academic achievement, chemotherapy, critical thinking, flipped learning, nursing students, self-directed learning

S-07 Hemşirelik Öğrencilerinin Rol Modelleri: Niteliksel Bir Çalışma

Yeter Kurt¹, **Ebru Turhal**², Fulya Batmaz²

1 Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

2 Karadeniz Teknik Üniversitesi İy Hekimlik Uygulamaları ve Tıbbi Simülasyon Merkezi

ÖZET Hemşirelik Öğrencilerinin Rol Modelleri: Niteliksel Bir Çalışma Giriş: Rol model; onun gibi olmak, mevcut konumları itibariyle yerinde olunmak istenilendir. Bir alanda örnek alınan ve değerli olarak algılanan kişilerdir. Bu kişiler bireylerin karakterlerinde büyük bir rol oynamakta, kariyer tercihleri, eğitimleri ve kimliklerinin şekillenmesine etkili olabilmektedir. Hemşireliğin profesyonelleşmesinde öğrencinin iyi eğitim alması ve hemşirelik mesleğine dair bilinç geliştirmesi önemli bir yere sahiptir. Hemşirelik öğrencisi, bu bilince okulda almış olduğu eğitim ve hastanedeki klinik deneyimlerle ulaşır. Bu nedenle öğrencilerin gelişimini destekleyen rol modellerinin belirlenmesi oldukça önemlidir. Amaç: Bu çalışma öğrenci hemşirelerin mesleki rol modellerini ve rol model alma sebeplerini belirlemek amacıyla niteliksel bir çalışma olarak yürütüldü. Yöntem: Araştırma 01.08.2022-01.09.2022 tarihleri arasında bir devlet üniversitesinde öğrenim gören ve araştırmaya katılmayı kabul eden 16 hemşirelik son sınıf öğrencisinin katılımıyla gerçekleştirildi. Araştırmanın verileri yarı yapılandırılmış görüşme formu yardımıyla öğrenci hemşirelerle derinlemesine yüz yüze görüşmeler yapılarak toplandı. Verilerin çözümlenmesinde içerik analizi ve betimsel analiz yöntemi kullanıldı. Bulgular: Araştırmaya katılan öğrenci hemşirelerin en çok klinik hemşirelerini ve öğretim elemanlarını mesleki rol model aldıkları belirlendi. Öğrencilerin rol modellerinin kişilik özellikleri arasında en çok bilgili olmalarından, iletişim becerileri yüksek olmasından ve insana değer verme özellikleri taşımalarından etkilendiği saptandı. Öğrencilerin rol model olarak aldığı kişiler gibi olmak için iletişim becerilerini geliştirmeye çalıştığı, psikomotor becerilerini geliştirmek için klinikte çalışmaya istekli davrandıkları, kendisini eksik hissettiği alanlarda araştırma ve sorgulama yaptıkları belirlendi. Bununla birlikte öğrenciler; klinik hemşirelerin çoğunluğunun iyi bir rol model olmadığını bildirdi. Öğrencilerin, iletişim becerileri düşük olan, öğrenciye rehber olmayan, insana değer vermeyen hemşireleri rol model almaktan kaçındığı ve onlar gibi olmamak için çoğunluğunun hiçbir şey yapmadığı saptandı. Aynı zamanda öğrenciler; öğrenciyi cesaretlendiren, destekleyen onlara ilgi gösteren, eğiten ve onlara rehberlik eden rol model bir hemşire olmayı hedeflediklerini bildirdi. Sonuç: Sonuç olarak bu çalışmada; öğrenci hemşirelerin mesleki anlamda en yakınında bulunan klinik hemşireler ile öğretim elemanlarından etkilendiği ve onları rol model aldığı belirlendi. Bununla birlikte çoğu klinik hemşiresini de rol model almaktan kaçındığı saptandı. Geleceğin hemşireleri olan öğrencilerin doğru yönlendirilmesi için onlarla en çok iletişim içinde olan klinik hemşirelerine önemli rol düşmektedir. Bu doğrultuda klinik hemşirelerinin farkındalıklarının artırılması için gerekli eğitsel çalışmaların planlanması önerilebilir

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, rol model, hemşire

S-07 Role Models of Nursing Students: A Qualitative Study

Yeter Kurt¹, Ebru Turhal², Fulya Batmaz²

1 Karadeniz Technical University Faculty Of Health Sciences

2 Karadeniz Technical University Faculty of Medicine Medical Education And Training
Simulation Center

SUMMARY Role Models of Nursing Students: A Qualitative Study Introduction: Role model; it is desired to be like him, to be in place in terms of their current position. They are people who are taken as an example and perceived as valuable in an area. These people play a big role in the characters of individuals and can be effective in shaping their career choices, education and identities. In the professionalization of nursing, it is important for the student to receive good education and to develop awareness of the nursing profession. Nursing students reach this awareness through the education they have received at school and clinical experience in the hospital. For this reason, it is very important to identify role models that support the development of students. Purpose: This study was conducted as a qualitative study in order to determine the professional role models of student nurses and the reasons for taking role models. Method: The research was carried out with the participation of 16 senior nursing students who were studying at a state university between 01.08.2022 and 01.09.2022 and agreed to participate in the research. The data of the study were collected by conducting in-depth face-to-face interviews with the student nurses with the help of a semi-structured interview form. Content analysis and descriptive analysis methods were used to analyze the data. Results: It was determined that the student nurses participating in the study mostly took clinical nurses and teaching staff as professional role models. It was determined that the students' role models were most affected by their knowledge, high communication skills, and caring for people. It was determined that the students tried to develop their communication skills in order to be like their role models, they were willing to work in the clinic to improve their psychomotor skills, and they did research and questioning in the areas where they felt lacking. However, students; reported that the majority of clinical nurses were not good role models. It was determined that the students avoided taking role models of nurses who had low communication skills, did not guide students, and did not value people, and most of them did nothing to be like them. At the same time, students; stated that they aim to be a role model nurse who encourages, supports, cares, educates and guides students. Conclusion: As a result, in this study; It was determined that the student nurses were influenced by the clinical nurses and teaching staff who were closest professionally and took them as role models. However, it was determined that most of the clinical nurses avoided taking role models. The clinical nurses, who are in contact with them the most, have an important role in directing the students who are the nurses of the future. In this direction, it can be recommended to plan the necessary educational studies to increase the awareness of clinical nurses.

Keywords: Nursing students, role models, nurse

S-08 Tele Sağlık Sisteminde Hemşirenin Eğitimci Rolü

Ümran Görügen¹, Emine Şenyuva²

1 İstanbul Topkapı Üniversitesi

2 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Günümüzde teknoloji alanında yaşanan gelişmelere paralel olarak tedavi yöntemleri gelişmekte, yaşam süresinin uzaması ile birlikte yaşanan nüfus ve kronik hastalıklar artmaktadır. Bu durum hem sağlık hizmetlerinin maliyetini hem de hasta bireylerin bakım ihtiyacını arttırmakta, tedavi ve bakım gereksinimlerinin evde takip edilmesini ve karşılanmasını gündeme getirmektedir. Yaşanan tüm bu değişme ve gelişmeler, sürekli gelişen bilişim ve iletişim teknolojilerinin sağlık hizmetlerine girmesi ile birlikte tele sağlık ve tele hemşirelik sisteminin önem kazanmasına neden olmaktadır. Tele sağlık, sağlık sisteminde elektronik bilgi ve telekomünikasyon teknolojilerinin (video konferans, internet/web siteleri, telefon, bilgisayar programları ve mobil uygulamalar vb.) kullanılmasıdır. Özellikle yüz yüze muayene gerektirmeyen, takip ve danışmaya ihtiyaç duyulan durumların sağlık kurumlarının yükünü arttırmadan karşılanması açısından önem taşımaktadır. Tele hemşirelik ise, tele sağlığın önemli bir bileşendir. 1999 yılında Amerikan Hemşireler Birliği (ANA) tarafından hemşirelik uygulamalarının bir alanı olarak onaylanan tele hemşirelik; "iletişim teknolojileri kullanılarak hastaların sağlık durumu hakkında bilgi edinme, bakımını sağlama, hasta eğitimi gibi uygulamaları içeren hemşirelik faaliyetidir." Uluslararası Hemşireler Birliği (ICN)'ne göre "hasta bakımını geliştirmek için hemşirelikte iletişim teknolojilerinin kullanılmasıdır." Bir başka ifadeyle tele hemşirelik; telefon, faks, elektronik posta, internet, video izlem, interaktif video vb. telekomünikasyon araçları kullanılarak tele hemşirelik uygulamalarının sunumu, yönetimi ve koordinasyonudur. Tele hemşirelik sisteminde temel amaç; hastanın bakım gereksinimlerinin azaltılması, erken teşhis ve tedavi ile komplikasyonların önlenmesi, sağlık kurumlarına başvuruların azaltılması, evde bakım hizmetleri kapsamının genişletilmesi ve hasta eğitimi etkinliğinin artırılmasıdır. Hemşireler bu amaçlara ulaşabilmek için tele hemşirelik sisteminde mesafelerin ve karmaşık sağlık sorunlarının var olduğu durumlarda bakım verici, eğitici, hasta savunucu, danışmanlık, tedavi edici, rehabilite edici vb. rol ve sorumluluklarını yerine getirmektedir. Özellikle eğitici rolleri kapsamında hemşireler kendilerine iletilen bulgular doğrultusunda hastayı ilgili birime yönlendirmekte, hastanın hastalığına ilişkin danışmanlık yapmakta, beslenme ve egzersiz, doğru ilaç kullanımı konusunda sağlık/hasta eğitimleri vermektedirler. Genel olarak günümüzde tele sağlık sisteminin yaygınlaşması ile birlikte sağlık hizmetlerinin kalitesi daha da artacak ve bölgeler arası sağlık hizmetlerine eşit ulaşabilme sorunu ortadan kalkacaktır. Bu bağlamda tele sağlık sisteminin sağlık hizmeti sağlayıcılar ve hastaların haklarını koruyacak yasal bir zemine oturtulması, ulusal politikalar düzeyinde yaygınlaştırılması ve klinik uygulamalar içinde yer verilmesi gerekmektedir. Sistemin en önemli parçası olan tele hemşireliğin, görev tanımlarının yasa ve yönetmeliklerle belirlenmesi, uzmanlık alanı olarak görülüp, uzman hemşirelerin yetiştirilmesi, hemşireler için eğitim programları oluşturulması ve eğitim ve performanslarının düzenli aralıklarla değerlendirilmesi önem taşımaktadır. Bu derlemede tele sağlık sistemi içerisinde tele hemşirelik uygulamalarına ve hemşirelerin eğitimci rollerine dikkat çekmek amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tele sağlık, tele hemşirelik, hemşirenin eğitimci rolü

S-08 The Educator Role Of The Nurse In The Tele-Health System

Ümran Görügen¹, Emine Şenyuva²

1 Istanbul Topkapi University

2 Istanbul University - Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty of Nursing

Today, in parallel with the developments in the field of technology, treatment methods are developing, and the aging population and chronic diseases are increasing with the prolongation of life expectancy. This situation increases both the cost of health services and the need for care of sick individuals, and brings the treatment and care needs to be followed and met at home. All these changes and developments, with the introduction of constantly developing information and communication technologies into health services, cause the telehealth and telenursing system to gain importance. Telehealth is the use of electronic information and telecommunication technologies (video conference, internet/web sites, telephone, computer programs and mobile applications, etc.) in the health system. It is especially important in terms of meeting the situations that do not require face-to-face examination and need follow-up and consultation without increasing the burden of health institutions. Tele-nursing is an important component of tele-health. Tele-nursing was approved as a field of nursing practice by the American Nurses Association (ANA) in 1999; “It is a nursing activity that includes applications such as obtaining information about the health status of patients, providing care, and patient education using communication technologies.” According to the International Nurses Association (ICN), it is “the use of communication technologies in nursing to improve patient care.” In other words, tele-nursing; telephone, fax, e-mail, internet, watching video, interactive video etc. It is the presentation, management and coordination of tele-nursing practices using telecommunication tools. The main purpose of the tele-nursing system; reducing the care needs of the patient, preventing complications with early diagnosis and treatment, reducing the applications to health institutions, expanding the scope of home care services and increasing the effectiveness of patient education. In order to achieve these goals, nurses can be caregivers, educators, patient advocates, counseling, therapeutics, rehabilitators, etc. in cases where there are distances and complex health problems in the tele-nursing system. fulfill its roles and responsibilities. In particular, within the scope of their educational roles, nurses direct the patient to the relevant unit in line with the findings conveyed to them, provide counseling regarding the patient's disease, and provide health/patient trainings on nutrition and exercise, and correct drug use. In general, with the widespread use of telehealth system today, the quality of health services will increase and the problem of equal access to interregional health services will be eliminated. In this context, it is necessary to establish the telehealth system on a legal basis that will protect the rights of health care providers and patients, to expand it at the national policy level and to include it in clinical practices. It is important that tele-nursing, which is the most important part of the system, is determined by the laws and regulations, is seen as a field of expertise, training specialist nurses, creating training programs for nurses and evaluating their training and performance at regular intervals. In this review, it is aimed to draw attention to tele-nursing practices and the educator roles of nurses in the telehealth system.

Keywords: Tele-health, tele-nursing, nurse's educator role

S-09 Bir Ölçek Geliştirme Çalışması: Sağlık Kurumlarına Yönelik Entelektüel Sermaye Ölçeği

Tuğba Uluocak Köse¹

1 Ankara İl Sağlık Müdürlüğü, Sağlık Hizmetleri Daire Başkanlığı

Giriş: Entelektüel sermaye, kurumlara artı değer katan, dinamik ve yeni fikirleri ürün ve hizmetlere dönüştürebilme yeteneği sunan bir unsurdur. Örgütlerin en önemli rekabet aracı olarak görülen entelektüel sermaye yönetimi, kurumsal anlamda gittikçe önem kazanmaktadır. Amaç: Bu araştırmanın amacı, sağlık kurumlarının entelektüel sermayelerini değerlendirebilmelerine yönelik geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı geliştirmektir. Yöntem: Araştırma metodolojik ve tanımlayıcı tasarımlar kullanılarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini; kamu, üniversite ve özel hastanelerde çalışan, araştırma kriterlerine uyan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 511 sağlık çalışanı (diyetisyen, ebe, hekim , hemşire, psikolog, teknisyen) oluşturmuştur. Araştırma verileri "Kişisel ve Mesleki Bilgiler Formu" ve araştırmacı tarafından geliştirilen "Entelektüel Sermaye Taslak Ölçek" kullanılarak, Temmuz-Aralık 2020 tarihleri arasında toplanmıştır. İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Rektörlüğü Sosyal ve Beşeri Bilimler Çalışmaları Etik Kurulu'ndan etik kurul izni alınmıştır. Çalışma verileri Microsoft Excel 2016 yazılımı kullanılarak elektronik ortama aktarılmış ve analizlerin yürütülmesinde SPSS 26 ve AMOS 24 istatistik yazılım programları kullanılmıştır. Bulgular: Analiz sonuçlarına göre; 5'li likert tipi olan Entelektüel Sermaye Ölçeğinin Kapsam Geçerlik İndeksi 0,94 olarak hesaplanmıştır. 34 maddeden oluşan ölçek; insan sermayesi, yapısal sermaye ve sosyal/müşteri sermayesi olarak 3 alt boyuttan oluşmaktadır. Alt boyutlarının Cronbach alfa değerlerinin 0,882-0,949 arasında, ölçek Cronbach alfa değerinin ise 0,954 ile yüksek güvenilirlikte olduğu ve açıklanan toplam varyansın %55,87 olduğu saptanmıştır. Yapı geçerliği analizlerinde ise modele ilişkin uyum indekslerinde değerlerin iyi uyum değer sınırları içerisinde olduğu görülmektedir (X^2/sd : 2,071; NFI: 0,976; GFI: 0,979; AGFI: 0,977; SRMR: 0,067). Hemşirelerin entelektüel sermaye ölçeği genel puanı 3,35 ($\pm 0,60$), insan sermayesi puanı 3,48 ($\pm 0,72$), yapısal sermaye puanı 3,01($\pm 0,70$) ve sosyal/müşteri sermayesi puanı 3,56 ($\pm 0,72$) olarak belirlenmiştir. Sonuç ve Öneriler: Entelektüel Sermaye Ölçeği sağlık kurumlarının entelektüel sermaye unsurlarını değerlendirmek için kullanılacak geçerli ve güvenilir bir araçtır. Alanyazında benzer bir ölçeğin bulunmaması nedeniyle ve entelektüel sermayenin değerinin artırılmasına yönelik yürütülecek çalışmalar için geliştirilen ölçek referans teşkil edecektir. Entelektüel sermayenin ölçülerek aralıklarla raporlanması, kuruma ve çalışanlarına özgün nitelikte değerlendirmeler yapılması ve çalışanların fikir desteği de alınarak kalıcı uygulamalara aktarılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Entelektüel sermaye, sağlık kurumları, ölçek geliştirme

S-09 A Scale Development Study: Intellectual Capital Scale For Health Institutions

Tuğba Uluocak Köse¹

1 Ankara Provincial Health Directorate, Department Of Health Services

Introduction: Intellectual capital is an element that adds plus value to institutions and offers them the ability to transform dynamic and new ideas into products and services. Intellectual capital management, which is postulated as the most important competitive tool of organizations, gains importance ever-increasing in the institutional sense. **Purpose:** The aim of this research is to develop a valid and reliable measurement tool for health institutions to evaluate their intellectual capital. **Method:** The research was conducted using methodological and descriptive designs. The sample of the research is consisted of 511 healthcare professionals (dietitian, midwife, physician, nurse, psychologist, technician) working in public, university and private hospitals, who met the research criteria and agreed to participate in the research. Research data were collected between July and December 2020, using the "Personal and Professional Information Form" and the Intellectual Capital Draft Scale developed by the researcher. Ethics committee approval was obtained from the Social and Human Sciences Studies Ethics Committee of Istanbul University-Cerrahpaşa Rectorate. Study data were transferred to electronic media using Microsoft Excel 2016 software and SPSS 26 and AMOS 24 statistical software programs were used in the analysis. **Results:** According to the analysis results, The Scope Validity Index of the Intellectual Capital Scale, which is 5-point Likert type, was calculated as 0.94. The scale including 34 items, consists of 3 subdimensions as human capital, structural capital and social/customer capital. The Cronbach's alpha values of the subdimensions were found to be between 0.882-0949, the Cronbach's alpha value of the scale was found to be 0.954 with high reliability and the explained total variance is 55.87%. In the construct validity analysis, it is observed that the values in the fit indices of the model were within the limits of good fit (X^2/sd : 2.071; NFI: 0.976; GFI: 0.979; AGFI: 0.977; SRMR: 0.067). Nurses' intellectual capital scale general score is 3.35 (± 0.60), human capital score is 3.48 (± 0.72), structural capital score is 3.01 (± 0.70), and social/customer capital score is found to be 3.56 (± 0.72). **Conclusion and Recommendations:** The Intellectual Capital Scale is a valid and reliable tool that can be used to evaluate the intellectual capital elements of health institutions. Due to the absence of a similar scale in the literature, the scale developed will be a reference for the studies to be carried out to increase the value of intellectual capital. It is recommended to measure and report the intellectual capital at intervals, to make evaluations that are unique to the institution and its employees, and to transfer it to permanent practices by taking the support of the employees.

Keywords: Intellectual capital, health institutions, scale development

S-10 Hemşirelik Öğrencilerinin Akademik Memnuniyetinin Mesleki Yetkinliklerine Etkisi

Tuğba Yeşilyurt¹, Nilgün Göktepe², Seyda Seren İntepeler³, Emine Türkmen¹

1 İstinye Üniversitesi

2 Ordu Üniversitesi

3 Dokuz Eylül Üniversitesi

Giriş: Hemşirelik eğitiminin bireyi meslekte belirli bir yeterlik ve yetkinliğe ulaştırmayı hedeflediği bilinmektedir. Hemşirelik öğrencilerinin mesleki yetkinlik düzeyinin, üniversitelerde kendilerine sunulan eğitim programının etkinliği ve yeterliği ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. **Amaç:** Hemşirelik öğrencilerinin akademik memnuniyetlerinin ve demografik değişkenlerin mesleki yetkinliklerine etkisini belirlemektir. **Yöntem:** Bu kesitsel ve tanımlayıcı çalışma, Mayıs–Haziran 2022 tarihleri arasında bir vakıf ve bir devlet üniversitesinin 2., 3. ve 4. Sınıf hemşirelik öğrencileriyle yüz yüze anket yöntemi uygulanarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini 495 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Çalışmanın yürütülebilmesi için ilgili üniversitelerden kurum izni ve etik kurul onayı alınmıştır. Veri toplamada, öğrenci bilgi formu, Hemşirelik Lisans Öğrencilerinin Akademik Memnuniyet Ölçeği ve Hemşirelik Öğrencilerinin Yetkinlik Ölçeği kullanılmıştır. Veriler tanımlayıcı istatistikler ve çoklu linear regresyon analizi ile değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Hemşirelik Lisans Öğrencilerinin Akademik Memnuniyet Ölçeği toplam puan ortalamasının 177.93 ± 31.97 , Hemşirelik Öğrencilerinin Yetkinlik Ölçeği toplam puan ortalamasının ise 253.15 ± 29.53 olduğu belirlenmiştir. Regresyon analizinde iki model oluşturulmuştur. Hemşirelik öğrencilerinin yetkinliğini, ilk modelde akademik memnuniyet değişkeninin %17 ($R^2: 0.167$, $F: 98.807$, $p < 0.001$, Durbin Watson: 1.889), ikinci modelde akademik memnuniyet, cinsiyet, mezun olunan lise, mesleği isteyerek seçme ve mesleği değiştirme düşüncesi değişkenlerinin %20 açıkladığı ($R^2: 0.198$, $F: 17.138$, $p < 0.001$, Durbin Watson: 1.880) belirlenmiştir. **Sonuç ve Öneri:** Bu sonuçlar, cinsiyet, mezun olunan lise, mesleği isteyerek seçme, mesleği değiştirme düşüncesinin ve akademik memnuniyetin mesleki yetkinlik düzeyini etkilediğini göstermektedir. Dolayısıyla, hemşirelik öğrencilerinin mesleki yetkinlik düzeylerini geliştirmek için hemşirelik eğitim programı tasarımı ve işleyişi ile sınıf-içi ve klinik eğitim ortamının düzenlenmesi, gerekli destek ve kaynakların sağlanmasının gereğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencisi, akademik memnuniyet, mesleki yetkinlik

S-10 The Effect Of Academic Satisfaction Of Nursing Students On Their Professional Competencies

Tuğba Yeşilyurt¹, Nilgün Göktepe², Seyda Seren İntepeler³, Emine Türkmen¹

1 İstinye University

2 Ordu University

3 Dokuz Eylül University

Background: It is known that nursing education aims to bring the individual to a certain competent and competence in the profession. It is believed that the level of professional competence of nursing students is related to the effectiveness and adequacy of the educational program training to them at universities. **Aim:** To determine the effect of academic satisfaction and demographic variables of nursing students on their professional competencies. **Method:** This cross-sectional and descriptive study was conducted by applying face-to-face survey method to 2nd, 3rd and 4th year nursing students of a foundation and a state university between March and April 2022. The sample of the study consisted of 495 nursing students. Institutional permission and ethics committee approval were obtained from the relevant universities in order to carry out the study. In data collection, student information form, Undergraduate Nursing Students' Academic Satisfaction Scale and Nursing Students Competency Scale were used. Data were evaluated with descriptive statistics and multiple linear regression analysis. **Results:** It was determined that the total mean score of the Undergraduate Nursing Students' Academic Satisfaction Scale was 177.93 ± 31.97 , and the total mean score of the Nursing Students Competent Scale was 253.15 ± 29.53 . Two models were created in the regression analysis. The competency of nursing students was determined by 17% of the academic satisfaction variable in the first model ($R^2: 0.167$, $F: 98.807$, $p < 0.001$, Durbin Watson: 1.889), in the second model, the variables of academic satisfaction, gender, graduated high school, choosing the profession willingly and the thought of changing the profession. 20 ($R^2: 0.198$, $F: 17.138$, $p < 0.001$, Durbin Watson: 1.880). **Conclusion:** These results show that gender, graduated high school, choosing the profession willingly, the thought of changing the profession and academic satisfaction affect the level of professional competence. Therefore, the design and operation of the nursing education program and the organization of the classroom and clinical education environment reveal the necessity of providing the necessary support and resources in order to improve the professional competence levels of nursing students.

Keywords: Nursing student, academic satisfaction, professional competence

S-11 Perioperatif Hasta Eğitiminde Piktograf Kullanımı: Literatür İncelemesi

Eva Kajti¹, Öykü Kara¹, Ayfer Özbas¹

1 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Giriş: Piktogram olarak da adlandırılan, yazının bilinen en eski hali olarak bilinen piktograflar, kelimeler yerine resimli sembollerin ya da sayısal veriler yerine çizelge veya grafiklerin kullanılmasıdır. Piktografların kullanımı çocuk, yaşlı ve eğitim düzeyi düşük olan bireylerin hasta eğitiminde kullanımı olumlu etkiler oluşturabilmektedir. Yöntem: Bu derleme, perioperatif hasta eğitiminde piktografların kullanım durumunu ve etkilerini incelemek amacıyla, "piktograf", "piktogram", "hasta eğitimi" ve "cerrahi" Türkçe ve İngilizce anahtar kelimeleri kullanarak, "PubMed-Medline", "Web of Science", "Ulakbim" ve "Google Akademik" veri tabanlarında Türkçe ve İngilizce dillerinde yayınlanan çalışmaları gözden geçirerek oluşturuldu (erişim tarihi: 03.11.2022). Perioperatif dönemde olan bireylerin sonuçlarını inceleyen tüm çalışmalar incelemeye dahil edildi. Bulgular: Literatürde toplamda iki nitel çalışma, iki randomize kontrollü çalışma, bir sistematik derleme ve bir geçerlik güvenirlik çalışması olmak üzere altı makale incelendi. Piktograflarla oluşturulan hasta eğitimlerinin, hastanın tedavi ve bakım sürecini anlama, önerileri hatırlama ve uyum sağlama düzeyini artırırken, hasta memnuniyetini de olumlu etkilediği belirlendi. Çocuk hasta gruplarında ameliyat sonrası ağrı düzeyi ve analjezik ağrı tedavisinin açıklanması için farklı mesaj formatlarda (metin, tablolar ve resimler) hazırlanan eğitimde piktografik eğitimin, metin ve tablolara göre ana mesajı hastaya daha iyi ilettiği ve hastanın sürece uyumunu artırdığı bulundu. Ayrıca, hasta eğitiminde, açıklayıcı metin olmadan yalnızca piktografların kullanımı önerilmemektedir. Sonuç ve Öneriler: Perioperatif hasta eğitiminde piktograf kullanımı; eğitim düzeyi ve sağlık okur-yazarlığı düşük, çocuk ve yaşlı bireyler gibi cerrahi tedavi ve bakımda özellikli hasta eğitimi sunulması gereken hasta gruplarında tıbbi terminolojik dili kolay anlayabilmelerini sağlamakla birlikte, eğitim içeriğini kavramalarını ve önerileri uygulayabilmelerini kolaylaştırmaktadır. Daha geniş sonuçlara ulaşmak için, literatürde incelenen ve araştırma sonuçları sunulan gruplar haricinde; göçmen, mülteci veya engelli bireylerin perioperatif eğitim süreçlerinde metinli destekli piktografik eğitim içeriklerinin sunulduğu çalışmaların planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Piktograf, piktogram, hasta eğitimi, cerrahi, hemşirelik

S-11 The Use Of Pictographs In Perioperative Patient Education: Literature Review

Eva Kajti¹, Öykü Kara¹, Ayfer Özbaş¹

1 Istanbul University-Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Surgical Nursing

Introduction: As the most ancient known form of written language, pictographs, also called pictograms are ‘pictorial symbols for words or phrases’ or ‘pictorial representations of statistics on a chart, graph, or computer screen’. Pictographs can have positive effects specially in the education of children, the elderly and individuals with low education level. **Method:** This review aims to examine the use and effects of pictographs in perioperative patient education. By using the Turkish and English keywords “pictograph”, “pictogram”, “patient education” and “surgery”, “PubMed-Medline”, “Web of Science”, “Ulakbim” and “Google Scholar” databases were searched and reviewed for studies published in Turkish and English languages (access date: 03.11.2022). All studies referring to the outcomes of patients in the perioperative period were included in the review. **Results:** A total of six articles, including two qualitative studies, two randomized controlled studies, one systematic review and one validity and reliability study, were reviewed. It was determined that patient education with pictographs, increased the patient's level of understanding the treatment and care process, the remembering of recommendations and adapting them in practice, also positively affected patient satisfaction. In the education prepared in different message formats (text, tables and pictures) to explain the postoperative pain level and analgesic pain treatment in pediatric patient groups, it was found that pictographic education conveyed the main message to the patient better than text and tables and increased the patient's compliance with the process. However the use of pictograms only without explanatory text is not recommended in patient education. **Conclusion and Recommendation:** Use of pictographs in perioperative patient education, provides easy understanding of medical terminological language in patient groups with low education level and health literacy, also to them who need special patient education in surgical treatment and care, such as children and the elderly. Pictographs makes it easier for them to comprehend the content of the education and apply the recommendations. In order to obtain wider and various results, except for the results presented and the groups examined in the literature; it is recommended to plan studies in which text-supported pictographic educational contents are presented in the perioperative education processes to immigrants, refugees or disabled individuals.

Keywords: Pictograph, pictogram, patient education, surgery, nursing

S-12 Pediatri Hemşireliği Dersi Alan Öğrencilerin Kültüre Özgü Bakım Verme Yeterliliği, Yaşanan Güçlükler ve Çözüm Önerileri

Şerife Tutar¹, **Tuğçe Karol**²

1 Süleyman Demirel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

2 Isparta Şarkikaraağaç Dr. Sadettin Bilgiç Devlet Hastanesi, Acil Servis

Giriş: Kültürel yeterlik; bireylerin kültürel özelliklerine uygun hizmet ve bakımın sağlanmasında hemşirelerin sahip olması gereken bilgi, beceri ve kişisel tutum uygulamalarıdır. Kültürel yeterlilik sadece bakım alanları değil aynı zamanda bakım veren kurumları ve bakım verenleri de etkileyen bir süreçtir. Amaç: Bu araştırmada; pediatri hemşireliği dersi alan öğrencilerin kültüre özgü bakım verme yeterliliği, yaşanan güçlükler ve çözüm önerilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırmaya Türkiye’de bir üniversitede hemşirelik eğitimi alan 169 üçüncü sınıf öğrencisi dahil edilmiştir. Öğrencilere sosyo-demografik özellikler, kültüre özgü bakım vermeye ilişkin görüşleri içeren soru formu ve “Kültürel Yeterlik Ölçeği” online olarak uygulanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 20.0 programı kullanılmış olup demografik özelliklere göre karşılaştırmalar t-testi ve ANOVA ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın yürütülebilmesi için etik kurul onayı ve katılımcılardan araştırmaya katılım için onam alınmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalamaları 22,72±1,77 yıl ve çoğunluğu (%74) kadındı. Öğrencilerin ölçeğe verdikleri puan ortalaması 72,20±11,41 olarak hesaplandı. Farklı bir kültürden gelen hastaya bakım verme deneyimi olmayan katılımcıların kültürel yeterlik düzeyleri (75,03±10,91) böyle bir tecrübeye sahip olan katılımcılara göre (70,73±11,44) anlamlı düzeyde yüksek bulundu (p=0,019). Hemşirelik eğitimi boyunca alınan derslerin farklı kültürdeki hastalara bakım verme için yeterli olduğunu düşünen katılımcıların kültürel yeterlik düzeyleri (74,76±9,34) bu durumu düşünmeyen katılımcılara göre anlamlı düzeyde yüksek bulundu (p=0,002). Öğrenciler çoğunlukla bakım verme sürecinde iletişim/yabancı dil engeli (%68,0) ve farklı kültüre özgü uygulamaları bilmeme (%27,2) gibi sorunlar yaşadıklarını ifade etmişlerdir. Öğrenciler yaşanan sorunların çözümüne yönelik farklı kültürleri içeren uygulamalı derslerin müfredata eklenmesi (%42,6), hemşirelik eğitiminin yabancı dil ağırlıklı olması (%31,4), lisans eğitiminde farklı ülkelere gidip oradaki hastalara bakım verme fırsatının sağlanması (%11,8) önerilerde bulunmuşlardır. Sonuç: Hemşirelik eğitimi boyunca öğrencilerin yabancı dil eğitimi konusunda desteklenmesi, farklı kültürlerle özgü uygulamaların ders içeriklerinde yer alması ve mümkün olduğunca öğrencilerin değişim programları ile farklı ülkelerdeki hastalarla çalışma imkanı sağlanmasının kültürel yeterlik düzeyini artıracığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, kültürel yeterlilik, kültüre özgü bakım verme

S-12 Culture-Specific Caregiving Competence Of Students Taking Pediatric Nursing Course, Difficulties Experienced, And Recommendations For Solution

Şerife Tutar¹, **Tuğçe Karol**²

1 Süleyman Demirel University, Faculty Of Health Sciences, Department Of Pediatric Nursing

2 Isparta Şarkikaraağaç Dr. Sadettin Bilgiç State Hospital, Emergency Service

Introduction: Cultural competence is the knowledge, skill, and personal attitude practices that nurses should have in providing services and care in accordance with the cultural characteristics of individuals. Cultural competence is a process that affects not only care areas, but also caregiving institutions and caregivers. **Aim:** In this study, it was aimed to determine the culture-specific caregiving competence, difficulties experienced, and recommendations for solution regarding the students taking a pediatric nursing course. **Method:** 169 third-year students studying nursing at a university in Turkey were included in the study. A questionnaire containing socio-demographic characteristics and views on culture-specific caregiving, and the "Cultural Competence Scale" were applied online to the students. SPSS 20.0 software was used in the analysis of the data, and comparisons according to demographic characteristics were made with a t-test and ANOVA. Ethics committee approval to conduct the study and the participants' consent were obtained. **Findings:** The mean age of the students participating in the study was 22.72 ± 1.77 years, and the majority of them (74%) were female. The mean score obtained by the students on the scale was calculated as 72.20 ± 11.41 . The cultural competence levels of the participants who did not have the experience of caring for a patient from a different culture (75.03 ± 10.91) were found to be significantly higher than the participants who had such experience (70.73 ± 11.44) ($p=0.019$). The cultural competence levels of the participants who thought that the courses taken during their nursing education were sufficient to provide care to patients from different cultures (74.76 ± 9.34) were found to be significantly higher than the participants who did not think that the nursing education was sufficient ($p=0.002$). Students mostly stated that they experienced problems such as communication/foreign language barrier (68.0%) and not knowing the practices specific to different cultures (27.2%) during the caregiving process. Adding practical courses involving different cultures to the curriculum for the solution of the problems experienced by the students (42.6%), the fact that nursing education is predominantly foreign language (31.4%), and providing the opportunity to go to different countries in undergraduate education and provide care to the patients there (11.8%) make suggestions. they were found. **Result:** It is considered that supporting students in foreign language education during nursing education, including practices specific to different cultures in the course content, and providing students with the opportunity to work with patients from different countries through exchange programs as much as possible will increase their levels of cultural competence.

Keywords: Nursing education, cultural competence, providing culture-specific care

S-13 Sanal Gerçeklikten Metaverse; Hemşirelik Eğitiminin Geleceğine Yönelik Öğrenci Deneyimleri

Hale Sezer¹, Eda Ergin¹

1 İzmir Bakırçay Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Giriş: Metaverse ile gelecekte alternatif bir eğitim olanağının sağlanabileceği düşünüldüğünde bugünkü teknolojinin ve alt yapının vermiş olduğu olanaklar dahilinde ön çalışmaların gerçekleştirilerek öğrencilerin gereksinimleri, niyetleri, hazırbulunuşluk düzeyleri ölçülebilir ve gelecekteki metaverse sınıfların nasıl donatılacağı nelere gereksinim duyulabileceğine ilişkin planlamalar gerçekleştirilmelidir. Amaç: Bu kapsamda çalışmanın amacı hemşirelik öğrencilerinin hemşirelik eğitiminde sanal gerçeklik, artırılmış gerçeklik ve metaverse yönelik farkındalıklarını arttırmak amacıyla planlanmış eğitimin öğrencilerin sanal bulunuşluk düzeylerine ve metaverse ilişkin bilgi, tutum ve farkındalıklarına olan etkisini belirlemektir. Yöntem: Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin hemşirelik eğitiminde metaverse yönelik farkındalıklarını arttırmak amacıyla 2-10 Haziran 2022 tarihleri arasında 1. Ve 4. Sınıf öğrencileri ile öntest-sontest yarı deneysel olarak gerçekleştirildi. Araştırma verilerinin toplanmasında “Öğrencilerin Tanıtıcı Bilgi Formu”, “Metaverse Dünyası İle İlgili Bilgi Testi” “E-Öğrenmeye Hazır Bulunuşluk Ölçeği”, “Bulunuşluk ölçeği” kullanılmıştır. Araştırmaya katılan tüm öğrencilere ‘Hemşirelik Eğitiminde Sanal Gerçeklik, Artırılmış Gerçeklik ve Metaverse’ ile ilgili 30 dk eğitim verilmiş ve Metaverse ve sanal gerçeklik ile ilgili uygulama denemesi yaptırılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, student t testi ve pearson korelasyon analizi uygulanmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %62.4’ü gelecekte hemşirelik eğitimine metaverse kullanılabileceğini bildirmiştir. E-öğrenmeye hazırbulunuşluk ölçeği toplam puan ortalaması 177,10± 34,66, Bulunuşluk ölçeği toplam puan ortalaması 93,35± 15,80, Metaverse ölçeği toplam puan ortalaması 61,62± 8,85 bulunmuştur. Birinci ve dördüncü sınıf öğrencilerinin ön test- son test puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<.05). Sonuç ve öneriler: Hemşirelik öğrencilerinin sanal gerçeklikten metaverse dünyasını deneyimi sonucunda e-öğrenmeye hazır bulunuşluklarının yüksek olduğu, metaverse kavramıyla ilgili bilgi ve farkındalık düzeylerinin yüksek olduğu bulunmuştur. Hemşirelik eğitiminde metaverse’in günümüz teknolojisinin sağladığı olanaklar dahilinde kullanılabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sanal gerçeklik, metaverse, hemşirelik eğitimi

S-13 From Virtual Reality To Metaverse; Student Experiences For The Future Of Nursing Education

Hale Sezer¹, Eda Ergin¹

1 Izmir Bakırçay University, Faculty Of Health Science, Nursing Department

Introduction: Considering that an alternative education opportunity can be provided in the future with the metaverse, preliminary studies should be carried out within the possibilities provided by today's technology and infrastructure, and the needs, intentions, readiness levels of the students can be measured and plans should be made about how the future metaverse classrooms will be equipped and what may be needed. **Aim:** In this context, the aim of the study is to determine the effect of the education planned in order to increase the awareness of nursing students about virtual reality, augmented reality and metaverse in nursing education, on the students' level of virtual presence and their knowledge, attitudes and awareness about the metaverse. **Method:** This research was carried out as a pretest-posttest quasi-experimental with 1st and 4th grade students between 2-10 June 2022 in order to increase nursing students' awareness of the metaverse in nursing education. "Student's Introductory Information Form", "Knowledge Test About Metaverse World" "E-Learning Readiness Scale", "Existence Scale" were used to collect the research data. All students participating in the research were given 30 minutes of training on 'Virtual Reality, Augmented Reality and Metaverse in Nursing Education' and an application trial was made about Metaverse and virtual reality. Descriptive statistics, student t test and pearson correlation analysis were used in the analysis of the data. **Results:** Of the students participating in the research, 62.4% reported that metaverse could be used in nursing education in the future. The total mean score of the e-learning readiness scale was 177.10 ± 34.66 , Presence scale was 93.35 ± 15.80 , and Metaverse scale was 61.62 ± 8.85 . A statistically significant difference was found between the pretest-posttest mean scores of the first and fourth grade students ($p < .05$). **Conclusions and recommendations:** As a result of the experience of the metaverse world from virtual reality, it was found that the nursing students' readiness for e-learning was high and their level of knowledge and awareness about the concept of metaverse was high. It has been concluded that the metaverse can be used in nursing education within the possibilities provided by today's technology.

Keywords: Virtual reality, metaverse, nursing education

**S-14 İşbirlikli Öğrenme Modelinin Çevrimiçi Öğrenme Ortamında Uygulanması:
Hemşirelikte Eğitim İlke ve Uygulamaları Dersi Örneği**

Gülten Karahan Okuroğlu¹, Nuray Şahin Orak², Bilgi Gülseven Karabacak¹, Şule Alpar¹

1 Marmara Üniversitesi

2 İstanbul Nişantaşı Üniversitesi

Amaç: Pandemi döneminde klinik uygulamaların yapılamaması nedeniyle uygulamalı derslerin çevrimiçi ortama uygun tasarlanma zorunluluğu ortaya çıkmıştır. Bu çalışmada Hemşirelikte Eğitim İlke ve Uygulamaları dersinin çevrimiçi öğrenme ortamında işbirlikli öğrenme modeline dayalı olarak tasarlanması ve etkinliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **Method:** Bu çalışma müdahale araştırması türünde tasarlandı. 2021-2022 eğitim öğretim yılı güz döneminde İstanbul’da bir devlet üniversitesinde, sağlık bilimleri fakültesinin hemşirelik bölümünde öğrenim gören ve Hemşirelikte Eğitim İlke ve Uygulamaları dersine kayıtlı öğrenciler ile yürütüldü (n=227). Öncelikle öğrenciler 5-7 kişilik takımlara ayrıldı ve bu takımlar random olarak üç öğretim üyesine atandı. Dersler Zoom uygulaması ile yürütüldü. Bu ders kapsamında öğrencilerin dönem boyunca öğrenme hedefleri doğrultusunda uygulama rehberini tamamlamaları ve bir eğitim etkinliğini tasarlayıp uygulamaları beklenmektedir. Bu doğrultuda dört saatlik (200 dk) uygulama süreci şu şekilde planlandı; (1) 30 dk grup sorumlu öğretim üyesi ile ön hazırlık görüşmesi, (2) 90 dk takım çalışması, (3) 50 dk grup sorumlu öğretim üyesi ile tartışma ve geri bildirim oturumu, (4) 30 dk takım çalışması. Veriler Tanıtıcı Bilgi Formu, Uygulama Rehberi Değerlendirme Formu, Sunum Değerlendirme Formu ve Ders Değerlendirme Formu ile toplandı. Ayrıca sınav notu değerlendirildi. **Bulgular:** Öğrencilerin yaş ortalamasının 21.20 (Ss=1.51) olduğu, çoğunluğunun (%73.6) kadın öğrenci olduğu ve Genel Ağırlıklı Not Ortalaması (GANO)’nun 3.12 (Ss=.24) olduğu görüldü. Öğrencilerin uygulama rehberi not ortalamasının 95.73 (Ss=11.05); sunum not ortalamasının 92.32 (Ss=15.25); sınav not ortalamasının 71.13 (Ss=10.22) olduğu saptandı. Öğrencilerin 7’li likert tipindeki ders değerlendirme formuna verdikleri yanıtların puan ortalamasının ise 5.87 (Ss=.12) olduğu tespit edildi. **Sonuç:** Çevrimiçi öğrenme ortamında işbirlikli öğrenme modeline dayalı olarak tasarlanan ve uygulanan Hemşirelikte Eğitim İlke ve Uygulamaları dersinin öğrenciler tarafından olumlu değerlendirildiği ve öğrencilerin hemşirelik eğitimi ilke ve uygulamalarına yönelik bilgi ve becerilerini artırdığı saptandı.

Anahtar Kelimeler: İşbirlikli öğrenme, çevrimiçi öğrenme, hemşirelik eğitimi, hemşirelik öğrencileri

S-14 Application Of Cooperative Learning Model In Online Learning Environment: An Example Of Education Principles And Practices In Nursing

Gülten Karahan Okuroğlu¹, Nuray Şahin Orak², Bilgi Gülseven Karabacak¹, Şule Alpar¹

1 Marmara University

2 İstanbul Nisantası University

Objective: Due to the inability to carry out clinical applications during the pandemic period, the necessity of designing applied courses in accordance with the online environment has emerged. In this study, it is aimed to design and evaluate the effectiveness of the Nursing Education Principles and Practices course based on the cooperative learning model in the online learning environment. **Method:** This study was designed as an intervention research type. The study was conducted with students enrolled in the Nursing Education Principles and Practices course at a state university in Istanbul, in the fall semester of the 2021-2022 academic year (n=227). First of all, the students were divided into teams of 5-7 and these teams were randomly assigned to three faculty members. Lessons were conducted using the Zoom application. Within the scope of this course, students are expected to complete the application guide and design and implement an educational activity in line with their learning objectives throughout the semester. Accordingly, the four-hour (200 minutes) implementation process was planned as follows; (1) 30 minutes of preliminary meeting with the faculty member in charge, (2) 90 min of teamwork, (3) 50 min of discussion and feedback session with the faculty member in charge of the group, (4) 30 min of teamwork. Data were collected with Introductory Information Form, Practice Guide Evaluation Form, Presentation Evaluation Form and Course Evaluation Form. In addition, the exam grade was evaluated. **Results:** It was seen that the average age of the students was 21.20 (Ss=1.51), the majority (73.6%) were female students, and the General Weighted Grade Point Average (GPA) was 3.12 (Ss=.24). Students' application guide grade point average is 95.73 (Sd=11.05); presentation grade point average of 92.32 (Ss=15.25); It was determined that the exam grade point average was 71.13 (Ss=10.22). It was determined that the average score of the answers given by the students to the 7-point Likert type course evaluation form was 5.87 (Ss=.12). **Conclusion:** It was determined that the Nursing Education Principles and Practices course, which was designed and applied based on the cooperative learning model in the online learning environment, was positively evaluated by the students and increased the students' knowledge and skills about the principles and practices of nursing education.

Keywords: Cooperative learning, online learning, nursing education, nursing students

S-15 Akran Danışmanlığının Hemşirelik Öğrencilerinin Bireysel, Sosyal ve Akademik Uyumuna Etkisi

Naz Özüm Sözer¹ Emine Şenyuva²

1 Koç Üniversitesi Hastanesi

² İstanbul University – Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş Akran danışmanlığı hemşirelik eğitiminde ağırlıklı olarak öğrencilerin kuramsal dersler ve klinik uygulamaya uyum sorunlarının giderilmesinde, öğrenmelerinin kolaylaştırılmasında, bireysel ya da gruplar arası çatışmaların önlenmesinde, özel desteğe ihtiyaç duyan bireylerin uyumlarının sağlanmasında (alkol ve madde bağımlıları vb.) ve üniversite eğitiminin özellikle birinci yılında öğrenim gören öğrencilerin bireysel, sosyal ve akademik uyumlarının sağlanmasında kullanılmaktadır. Amaç Araştırmada, akran danışmanlığının hemşirelik öğrencilerinin bireysel, sosyal ve akademik uyumlarına etkisinin belirlenmesi amaçlandı. Yöntem Araştırma; girişim ve kontrol gruplu deneysel araştırma tipindedir. Araştırmanın evrenini, İstanbul ilinde bulunan bir devlet üniversitesinin Hemşirelik Fakültesi'nde öğrenim gören tüm 3. sınıf öğrencileri (N: 286) ve aynı eğitim-öğretim yılında fakülteye yeni kayıt yaptıran tüm 1. sınıf öğrencileri (N: 281) oluşturdu. Girişim grubunda 20, kontrol grubunda 20 olmak üzere toplam 40 3. sınıf öğrencisi akran danışmanı olarak belirlendi. Girişim grubuna seçilen akran danışmanlarına literatür doğrultusunda araştırmacılar tarafından geliştirilen Akran Danışmanlığı Eğitim Programı uygulandı. Araştırmada bir akran danışmanının iki akrana, akran danışmanlığı yapması uygun görüldü. Girişim grubunda 40, kontrol grubunda 40 olmak üzere toplam 80 1. sınıf öğrencisi akran olarak belirlendi. Araştırmada veri toplama araçları olarak; Akran Danışmanı Bilgi Formu, Akran Bilgi Formu, Üniversite Yaşamına Uyum Ölçeği, Bireysel Gelişim İnisiyatif Ölçeği, Akran İzlem Formu, Akran Değerlendirme Formu, Akran Danışmanı Değerlendirme Formu, Akran Danışmanlığı Programı Değerlendirme Formu kullanıldı. Veriler; ortalama, standart sapma, bağımsız örneklem t testi ve ki kare testleri ile analiz edildi. Açık uçlu soruların analizinde; içerik analizi tekniği kullanıldı. Bulgular Araştırmada girişim ve kontrol grubundaki akranların eğitim öncesi, eğitimden bir ay sonra ve eğitimden altı ay sonra Üniversite Yaşamına Uyum Ölçeği Kişisel uyum alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark vardır, Akademik uyum ve Sosyal uyum alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark yoktur. Girişim ve kontrol grubundaki akranların eğitim öncesi, eğitimden bir ay sonra ve eğitimden altı ay sonra Bireysel Gelişim İnisiyatifleri Ölçeği toplam ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardır. Sonuç ve Öneriler Araştırmadan elde edilen sonuçlar doğrultusunda; bireysel, sosyal ve akademik uyumda, mesleğe hazırlanmada akran danışmanlığının önemini ortaya koyacak, öğrencilerin bilgi ve farkındalıklarını arttıracak etkinliklerin düzenlenmesi, akran danışmanlığının etkilerine ilişkin görüşlerin görüşmeler ile belirlenmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Akran danışmanlığı, akademik uyum, sosyal uyum, bireysel uyum, hemşirelik öğrencisi

S-15 The Effect of Peer Mentoring on Nursing Students' Individual, Social And Academic Adjustment

Naz Özüm Sözer¹ Emine Şenyuva²

1 Koc University Hospital

² İstanbul University – Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing

Introduction Peer counseling mainly in nursing education in solving problems of theoretical courses and compliance with clinical practice, facilitating learning, preventing individual or inter-group conflicts, ensuring the harmonization of individuals who need special support (alcohol and substance addicts, etc.) and it is used to ensure individual, social and academic harmony of students who have studied in the first year of university education. **Purpose** The study aims to determine the effect of peer counseling on the individual, social and academic harmony of nursing students. **Method** Research; it is the experimental research type with a group of interventions and controls. The universe of the study is all 3, which has been studied at the Faculty of Nursing of a state university in Istanbul. All 1 students (N:286) who have just enrolled in the faculty in the same academic year. Class students (N:281) were created. 20 in the interference group, 20 in the control group, 40 3 in total. the student has been identified as an peer consultant. Peer Consultancy Training Program developed by researchers was implemented in accordance with the literature to peer consultants selected in the initiative group. The study found it appropriate for a peer consultant to conduct peer counseling with two accents. 40 in the interference group, 40 in the control group, 80 1 in total. the student has been identified as an acran. As data collection tools in research; Peer Advisor Information Form, Peer Information Form, University life Compliance Scale, individual Development Initiative Scale, Peer Tracking Form, Peer Evaluation Form, Peer Consultant Evaluation Form, Peer Consultancy Program Evaluation Form were used. **Veriler**; it was analyzed with mean, standard deviation, independent sampling t-test and ki-frame tests. In the analysis of open questions; content analysis technique used. **Findings** In the study, there is a significant difference between the average of the sub-size scores of the students in the initiative and control group, one month after the training and six months after the training, the scale of fit to University life Personal fit subsize, and there is no significant difference between the academic fit and Social fit sub-size score averages. There is a statistically significant difference between the total averages of individual Development initiatives Scale, one month after training and six months after training of peers in the initiative and control group. **Results and recommendations** Based on the results obtained from the investigation; in individual, social and academic compliance, it may be recommended to organize activities that will demonstrate the importance of peer counseling in preparation for the profession, increase the knowledge and awareness of students, and to determine the implications of peer counseling with discussions.

Keywords: Peer consulting, academic compliance, social compliance, individual compliance, nursing student

S-16 Hemşirelerin Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri, Lisansüstü Eğitime Yönelik Tutumları ve Kariyer Adanmışlıkları Arasındaki İlişki

Fatma Temiz¹, Emine Şenyuva²

1 Koç Üniversitesi Hastanesi

2 İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

GİRİŞ Günümüzde ve gelecekte sağlık bakımı hizmetlerini karşılayacak nitelikte hemşirelerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin yüksek olması, yaşam boyu öğrenme etkinliklerinden biri olan lisansüstü eğitime ilişkin olumlu tutuma sahip olması, kariyer adanmışlıklarının yüksek düzeyde olması ve bunlar arasındaki ilişkinin ortaya konması önem taşımaktadır. AMAÇ Araştırmada, hemşirelerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri, lisansüstü eğitime yönelik tutumları ve kariyer adanmışlıkları arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır. YÖNTEM Araştırma, tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tiptedir. Araştırmanın örneklemini bir üniversite hastanesi ve iki özel hastanede çalışan 436 hemşire oluşturmuştur. Veriler; Bilgi Formu, Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği (YBÖEÖ), Lisansüstü Eğitime Yönelik Tutum Ölçeği (LEYTÖ) ve Kariyer Adanmışlık Ölçeği (KAÖ) kullanılarak toplanmıştır. Veriler; SPSS paket programında analiz edilmiştir. BULGULAR Hemşirelerin yaş ortalaması 30,22±7,13'tür, çoğunluğu kadındır, bekârdır ve lisans mezunudur. Çoğunluğu yatak başı hemşiresi olarak görev yapmakta, ortalama 7,66±12,71 yıldır hemşire olarak çalışmaktadır. Hemşirelerin %86,7'si hemşirelikte yaşam boyu öğrenmenin çok önemli ve önemli olduğunu, yaşam boyu öğrenme becerilerini geliştirmek için mesleki kongre, sempozyumlara, hizmet içi eğitim etkinliklerine katıldığını, lisansüstü eğitim aldığı/alacağını vb. ifade etmiştir. Hemşirelerin %17,4'ü lisansüstü eğitim yapmaktadır. Lisansüstü eğitim yapan hemşireler, bir alanda uzmanlaşmak, kendini geliştirmek, akademik kariyer yapmak vb. için lisansüstü eğitim yapmak istediğini belirtmiştir. Gelecekte gerçekleştirmeyi düşündüğü kariyerine yönelik kariyer planı yapan hemşireler yapmayanlardan fazladır (%56,7). Kariyer planı yapanlar ise lisansüstü eğitim yapmayı öncelikli kariyer planı olarak belirtmiştir. Hemşirelerin çok azı (%39,7) kariyer adanmışlığı hakkında bilgi sahibidir ve kendisini kariyerine adanmış olarak görmektedir (%42,9). Hemşirelerin büyük çoğunluğu (%91,8) hemşirelerin kariyer adanmışlığına sahip olmasının çok önemli ve önemli olduğunu ifade etmiştir. Hemşirelerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri iyi düzeydedir (72,88±8,59). Hemşireler lisansüstü eğitime yönelik olumlu tutuma sahiptir (53,52±7,31). Hemşirelerin kariyer adanmışlıkları orta düzeydedir (33,73±7,40). Hemşirelerin YBÖEÖ toplam ve alt boyut puan ortalamaları ile LEYTÖ toplam (r=,571** p =<0,001) ve alt boyut puan ortalamaları ve KAÖ (r= ,442** p =<0,001) toplam puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönlü bir ilişki saptanmıştır. Hemşirelerin LEYTÖ toplam puanı ve KAÖ toplam puanı değişkenleri YBÖEÖ toplam puanı değişkenini istatistikçe anlamlı bir düzeyde yordamaktadır. SONUÇ ve ÖNERİLER Hemşirelerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin ve becerilerinin gelişimini, lisansüstü eğitime ilişkin bilgi ve farkındalıklarını arttıracak/destekleyecek bilimsel ve sosyal etkinliklerin düzenlenmesi ve katılımlarının desteklenmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Yaşam boyu öğrenme, hemşirelikte lisansüstü eğitim, kariyer adanmışlığı, hemşire, tutum

S-16 The Relationship Between Nurses' Lifelong Learning Tendencies, Their Attitudes Towards Postgraduate Education, And Their Career Commitment

Fatma Temiz¹, Emine Şenyuva²

1 Koc University Hospital

2 Istanbul University – Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing

INTRODUCTION It is important that nurses whom are qualified to meet health care services today and, in the future, have a high tendency to lifelong learning, have a positive attitude towards postgraduate education, which is one of the lifelong learning activities, have a high level of career dedication and reveal the relationship between them. **AIM** In this study, it was aimed to determine the relationship between nurses' lifelong learning tendencies, attitudes towards graduate education and career commitment. **METHOD** The research is descriptive and in relation-seeking type. The sample of the study consisted of 436 nurses working in a university hospital and two private hospitals. Data; has been collected by using The Information Form, the Lifelong Learning Tendency Scale (LLTS), the Attitude towards Postgraduate Education Scale (ATPES), and the Career Dedication Scale (CDS). **RESULTS** The average age of the nurses is 30.22±7.13 years, the majority of them are women, they are single and have a bachelor's degree. Most of them work as bedside nurses and have been working as nurses for an average of 7.66±12.71 years. 17.4% of the nurses are having postgraduate education. Nurses who have postgraduate education stated that they want to be specialized in a field, improve themselves, pursue an academic career, etc. Few of the nurses (39.7%) know about career commitment and consider themselves dedicated to their careers (42.9%). The vast majority of nurses (91.8%) stated that it is very important for nurses to have career dedication. Lifelong learning tendencies of nurses are at a good level (72.88±8.59). Nurses have a positive attitude towards postgraduate education (53.52±7.31). Nurses' career commitment is moderate (33.73±7.40). Statistically significant and significant difference between nurses' total and sub-dimension mean scores of LLTS and total mean score of ATPES ($r=,571^{**}$) and sub-dimension mean scores and CDS ($r=,442^{**}$). A positive relationship was found. **CONCLUSION and RECOMMENDATIONS** It may be recommended to organize and support scientific and social activities that will increase/support the development of nurses' lifelong learning tendencies and skills, and their knowledge and awareness of postgraduate education.

Keywords: Lifelong learning, education in nursing, career dedication, nurse, attitude

S-17 Hemşirelik Öğrencilerinin Küresel Sosyal Sorumluluk Eğilimleri ve Kimlik İşlevleri Arasındaki İlişki

Burçin Işık¹, Ayla Keçeci²

1 Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi-GİBTÜ,
Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

2 Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Küresel sosyal sorumluluk bütün canlılara, doğaya ve tüm bunların bir bütün olarak meydana getirdiği dünyaya karşı sorumlu olma durumuyla ilgili bir kavramdır. Doğal çevrenin kirlenmesi, küresel ısınma, ozon tabakasının incelmeye, elektromanyetik alanların yaydığı tehlike, silahlı çatışmalar, olumsuz toplumsal alışkanlıklar gibi yeryüzünü ve insanlığı tehdit edebilen tüm sorunların çözümü, küresel sosyal sorumluluğu, kişiliğinin bir parçası haline getirmiş ve bunu etkili bir biçimde eyleme dönüştürebilen bireylerle sağlanabilir. Ancak bu dönüşüm, beraberinde eğitim programlarının dönüşümünü de zorunlu kılmaktadır. Günümüzde dijitalleşmeyle birlikte öğrenciler, küresel sorunlara ilişkin bilgilerle daha fazla karşılaşmaktadırlar. Bu nedenle eğitimciler, eğitim programını şekillendirirken küresel sosyal sorumluluk bilinci çerçevesinde düzenlemeler yapmalı, küresel sosyal sorumluluğu geliştirmek amacıyla küresel sorunları içeriğe dâhil etmeli ve bu sorunlara karşı duyarlılıkla birlikte toplumsal sorumluluklarını bilen bireyleri yine topluma kazandıracak öğretim etkinliklerini yapılandırmalıdır. Son dönemlerde yaşadığımız salgınlar, savaşlar, ekonomik sorunlar nedeniyle sağlık alanında hem öğrenci hem de personel hareketliliği çok yoğun bir şekilde yaşanmaktadır. Dolayısıyla hemşirelik eğitim programlarında, küresel sosyal sorumluluğun geliştirilmesi özellikle sağlık bakımı profesyonelleri bağlamında da üzerinde düşünülmesi gereken hassas bir konudur. Bu araştırmada, hemşirelik öğrencilerinin küresel sosyal sorumluluk düzeyleri ile kimlik işlevleri arasındaki ilişkiyi belirleyerek, sonuçlar doğrultusunda hemşirelik eğitim programlarının yapılandırılmasına ilişkin önerilerin getirilmesi planlanmaktadır. Tanımlayıcı tipteki araştırmada, Türkiye'deki fakülte ve yüksekokulların hemşirelik bölümlerinde öğrenimine devam eden lisans ve lisansüstü hemşirelik öğrencileri evreni oluşturmaktadır. Araştırmada örneklem hesabına gidilmeyerek araştırmaya katılmayı kabul eden tüm öğrenciler araştırma kapsamına dâhil edilmiştir. Veri toplama araçları olarak Bilgi Formu, Küresel Sosyal Sorumluluk Ölçeği ve Kimlik İşlevleri Ölçeği kullanılmıştır. Veri toplama araçlarındaki sorular online bir veri tabanı olan surveymonkey aracılığıyla öğrencilere gönderilmiş olup, verilerin değerlendirilme işlemi devam etmektedir. Verilerin analizinde verilerin normal dağılım düzeylerine göre parametrik ve/veya non-parametrik testler kullanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Küresel sosyal sorumluluk, kimlik işlevi, hemşirelik, hemşirelik öğrencisi

S-17 The Relationship Between Global Social Responsibility Tendencies And Identity Functions Of Nursing Students

Burçin Işık¹, Ayla Keçeci²

1 Gaziantep Islam Science And Technology University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

2 Düzce University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

Global social responsibility is a concept related to the state of being responsible to all living things, nature and the world that all of them create as a whole. The solution of all problems that may threaten the earth and humanity, such as pollution of the natural environment, global warming, depletion of the ozone layer, the danger emitted by electromagnetic fields, armed conflicts, negative social habits, can be achieved by individuals who have made global social responsibility a part of their personality and can effectively turn it into action. However, this transformation also necessitates the transformation of education programs. Today, with digitalization, students encounter more information about global issues. For this reason, educators should make arrangements within the framework of global social responsibility awareness while structuring the education program, include global problems in order to develop global social responsibility, and structure teaching activities that will bring individuals who are sensitive to these problems and who are aware of their social responsibilities to the society. Due to the epidemics, wars and economical problems we have experienced recently, both student and staff member mobility in the field of health is experienced very intensely. Therefore, the development of global social responsibility in nursing education programs is a sensitive issue that should be considered especially in the context of health care professionals. This research was planned in order to determine the relationship between the global social responsibility levels of nursing students and their identity functions and to make suggestions for the structuring of nursing education programs in line with the results. In this descriptive study, undergraduate and postgraduate nursing students studying in the nursing departments of faculties and high schools in Turkey constitute the universe. All students who accepted to participate without sampling calculation were included in the research. Information Form, Global Social Responsibility Scale and Functions of Identity Scale were used as data collection tools. The questions in the data collection tools were sent to the students via surveymonkey -an online database-. The data evaluation process continues. In the analysis of the data, parametric and/or non-parametric tests will be used according to the normal distribution levels of the data.

Keywords: Global social responsibility, identity function, nursing, nursing student

S-18 Cerrahi İşlemler Öncesi Hasta Eğitiminde Sanal Gerçeklik

Rabia Görücü¹, Kübra Şengör¹, **Tuluha Avoğlu**¹

1 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş ve Amaç Sanal gerçeklik, son dönemlerde kullanımı yaygınlaşan interaktif, etkili ve eğlenceli bir eğitim aracıdır. Sanal gerçeklik sağlık alanında mesleki eğitimlerde yaygın olarak tercih edilirken hasta eğitiminde kullanımına ilişkin çalışmalar oldukça sınırlıdır. Cerrahi işlemler öncesi hasta eğitiminde sanal gerçeklik kullanımı, ameliyatla ilgili endişe ve kaygıyı azaltarak bilinçli karar vermeyi, tedaviye uyumu, hasta memnuniyeti ve bakım kalitesini arttırmaktadır. Bu derlemede, cerrahi işlemlerde hasta eğitiminde kullanılan sanal gerçekliğin önemini vurgulamak ve sanal gerçeklik kullanımına ilişkin literatürü incelemek amaçlanmıştır. Cerrahi işlemler öncesi hasta eğitiminde sanal gerçekliğin kullanıldığı çalışmalar incelendiğinde, hastalık ve uygulanacak cerrahi işleme (elektif kraniyal ve omurga cerrahisi, artroskopik diz cerrahisi, donör cerrahisi, kalp kateterizasyonu, kolonokopi vb.) ilişkin konularda eğitim verilmiştir. İncelenen çalışmalarda, sanal gerçeklik ile eğitimin hastaların anksiyete, bilgi ve memnuniyet düzeyine etkisi araştırılmıştır. Araştırma bulgularına göre, eğitim sonrası hastaların karar verme, tedavi ve bakım sürecine aktif katılımlarının sağlandığı, anksiyete ve ağrı düzeylerinin azaldığı, memnuniyet ve bilgi düzeylerinin arttığı, erken iyileştikleri sonucuna varılmıştır. (Bekelis ve ark., 2017; Yang ve ark., 2019; Zhao ve ark., 2019; Palanica ve ark. 2020; Xie ve ark. 2021; Anthony ve ark. 2021; Aardoom ve ark. 2022; Rhu ve ark. 2022). Sonuç ve Öneriler Sonuç olarak sanal gerçeklik, hasta eğitiminde etkin, uygulanabilir ve hasta sonuçlarını iyileştiren bir yöntem olarak kabul edilebilir. Hasta eğitimi ile ilgili incelenen çalışmaların hekimler tarafından yapılmış olduğu görülmüştür. Sanal gerçekliğin eğitim ve cerrahi işlemlerde etkisini belirlemek için araştırmaların artırılması ve hasta eğitiminde önemli rol üstlenen hemşirelerin de bu konuda çalışmalar yapması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sanal gerçeklik, hasta eğitimi, cerrahi işlemler

S-18 Virtual Reality In Patient Education Before Surgical Procedures

Rabia Görücü¹, Kübra Şengör¹, **Tuluha Avoğlu**¹

1 Istanbul University-Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty Of Nursing

Introduction and Aim Virtual reality is an interactive, effective and entertaining educational tool that has become popular recently. While virtual reality is widely preferred in vocational training in the field of health, studies on its use in patient education are quite limited. The use of virtual reality in patient education before surgical procedures increase conscious decision making, adherence to treatment, patient satisfaction and quality of care by reducing the worry and anxiety about the surgery. In this review, it is aimed to emphasize the importance of virtual reality used in patient education in surgical procedures and to examine the literature on the use of virtual reality. When the studies in which virtual reality was used in patient education before surgical procedures were examined, it was seen that education was given on the subjects related to the disease and the surgical procedure (elective cranial and spinal surgery, Arthroscopic knee surgery, donor surgery, cardiac catheterization, colonoscopy etc.) to be applied. In the studies examined, the effect of education with virtual reality on the anxiety, knowledge and satisfaction level of the patients was investigated. According to the research findings, it was concluded that after the training, active participation of the patients in the decision-making, treatment and care process was ensured, their anxiety and pain levels decreased, their satisfaction and knowledge levels increased, and they recovered early (Bekelis et al., 2017; Yang et al., 2019; Zhao et al., 2019; Palanica et al. 2020; Xie et al. 2021; Anthony et al. 2021; Aardoom et al. 2022; Rhu et al. 2022). Conclusion and Recommendations As a result, virtual reality can be accepted as an effective, applicable method in patient education and improves patient outcomes. It was observed that the studies on patient education were conducted by physicians. It is recommended to increase the number of studies that determine the effect of virtual reality in education and surgical procedures, and that nurses who play an important role in patient education should also make researches on this subject.

Keywords: Virtual reality, patient education, surgical procedures

S-19 Hemşirelik Oryantasyon Programında Ölçme ve Değerlendirme Yöntemi Olarak Osce Kullanımı

Yıldız Avgün¹, Sanem İşcan¹, Eda Orhan¹, Nazmiye Köseoğlu¹, Meltem Büyüksener¹, Büşra Saydam¹, Şirin İnceoğlu¹, Berrin Bulut Çepni¹
1 Koç Üniversitesi Hastanesi

GİRİŞ: Dünyada ve ülkemizde kullanımı artmakta olan OSCE; hastadan öykü alma, fizik muayene, hasta bakımını planlama; tanısal verileri, iletişim becerilerini, klinik beceri performanslarını değerlendirmede bir yöntem olup: “Objective Structured Clinical Examination” ifadesinin kısaltması olan OSCE “Tarafsız (Objective)”, “Yapılandırılmış (Structured)”, “Klinik (Clinical)”, “Sınav (Examination)” olarak tanımlanmaktadır. Klinik beceri performansını değerlendirmede kullanılan OSCE, katılımcıların klinik uygulamalar sırasında beklenen uygulama ve becerilerini istenen düzeyde uygulamaya hazır olma durumlarını değerlendirmek için kullanılan geçerli bir yöntemdir. **GEREÇ & YÖNTEM:** OSCE’de standardize hastaların (hasta rolü) görev aldığı ve eğitim hemşireleri tarafından düzenlenmiş senaryolar kullanılmaktadır. OSCE öncesi eğitimciler tarafından örnek senaryo ile katılımcılara demonstrasyon yapılır. Katılımcılar, klinik senaryo ile ilgili ön bilgileri içeren dokümanı okur. Katılımcının standardize hastanın odasına girerek, belirlenen süre içinde anamnez alma, fizik muayene yapma ve vakanın sorunlarına yönelik bakım planı oluşturması beklenir. Katılımcı ve hasta iletişimi oda dışından izlenerek eğitim hemşireleri tarafından değerlendirilir. Rahmi M. Koç Girişimsel Tıp, Eğitim ve Simülasyon Merkezi (RMK AIMES), KUH Hemşirelik Hizmetleri Müdürlüğü’nün karar ve desteği ile Temel Hemşire Oryantasyon Programı’nda hasta değerlendirmesi ve kabulü sürecinde kullanılarak yeni başlayan hemşirelerin performansları değerlendirildi. **SONUÇ** OSCE uygulaması Ağustos 2018- Ekim 2022 yılları arasında, Temel Hemşirelik Oryantasyon Programı kapsamında 1127 hemşire ile gerçekleştirilmiştir. OSCE uygulaması değerlendirme sonuçları minimum 40 puan, maksimum 97 puan olarak belirlenmiştir. Katılımcıların OSCE başarı ortalaması 77,2 puan olarak bulunmuştur. **ÖNERİLER:** OSCE; hemşirelerin göreve başlamadan önce profesyonel hemşirelik bilgi, beceri ve uygulamalarının objektif olarak değerlendirilmesini sağlamıştır. Ayrıca deneyimli çalışanı geliştirme, ölçme ve değerlendirme amacına yönelik Ekip Lideri ve Klinik Becerileri Geliştirme Eğitimleri ile devam eden OSCE uygulamalarımız yaşam boyu eğitimin önemini ortaya koymaktadır. Bu nedenle yeni OSCE senaryoları ile hemşirelik bakımının tüm alanlarda standart bir şekilde uygulanmasını sağlayarak Hemşirelik Hizmetlerinin kesintisiz olarak aynı kalitede sunulması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: OSCE, hemşire eğitimi, klinik değerlendirme, oryantasyon

S-19 Using Osce As Assessment And Evaluation Method In Nursing Orientation Program

Yıldız Aygün¹, Sanem İşcan¹, Eda Orhan¹, Nazmiye Köseoğlu¹, Meltem Büyüksener¹, Büşra Saydam¹, Şirin İnceoğlu¹, Berrin Bulut Çepni¹
1 Koc University Hospital

INTRODUCTION: OSCE defined as, “Objective”, “Structured”, “Clinical”, “Examination” is a method for evaluating diagnostic data, communication skills, clinical skill performances. OSCE is an evaluation method used in observation of nurse skills on taking anamnesis, physical examination and care plan. OSCE, which is used to evaluate clinical skill performance, is a valid method used to evaluate participants' readiness to apply their expected practice and skills during clinical practice. **MATERIAL & METHOD:** In OSCE, standardized patients (patient role) take part in scenarios which are arranged by educator nurses. Before OSCE, a sample scenario is demonstrated to the participants by educator nurses. Participants who read the information about the clinical scenario, entered the standardized patient's room, had been observed of nurse skills on taking anamnesis, physical examination and care plan within the specified time. Participant and patient communication had been monitored from outside the room and evaluated by educator nurses. Rahmi M. Koç Interventional Medicine, Education and Simulation Center (RMK AIMES) was used in the patient evaluation and admission process in the Nurse Orientation Program with the decision and support of the KUH Nursing Services Directorate to evaluate the performances of new nurses. **RESULTS:** OSCE was carried out between August 2018 and October 2022 with 1127 nurses within the scope of Nursing Orientation Program. OSCE application evaluation results were determined as a minimum of 40 points and a maximum of 97 points. The OSCE success average of the participants was found 77.2 points. **CONCLUSIONS:** OSCE is an objective evaluation of professional nursing knowledge, skills and practices of nurses before they start to work. In addition, our ongoing OSCE practices with Team Leader and Clinical Skills Development Trainings for the purpose of developing, measuring and evaluating experienced nurses reveal the importance of lifelong education. For this reason, it is aimed to provide the same quality of Nursing Services uninterruptedly by ensuring that nursing care is applied in a standard way in all areas with the new OSCE scenarios.

Keywords: OSCE, nurse education, clinical assessment, orientation

S-20 Eğitim Programı Geliştirmede İhtiyaç Belirleme Kursu Tasarımı ve Katılımcıların Memnuniyeti

Hale Sezer¹, Funda İfakat Tengiz², Aysel Başer³, Egemen Şen⁴, Hatice Demir⁴, Hatice Şahin⁴

1 İzmir Bakırçay Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

2 İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi

3 İzmir Demokrasi Üniversitesi Tıp Fakültesi

4 Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş: İhtiyaç belirleme; eğitim programını geliştirecek kişiler tarafından hedeflenen grubun özellikleri, önceki deneyimleri ve gereksinimlerinin belirlendiği bir süreçtir. Belirlenen gereksinimler üzerinden eğitim programları yapılandırılmalıdır. Amaç: Bu araştırmada, eğitici gelişim programının ihtiyaç belirleme üzerinden gerçekleştirilmesi gerektiği bilincinin oluşturulması ve katılımcıların kurs ile ilgili görüşlerinin değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem: Bu araştırma kesitsel bir çalışma olarak yürütüldü. Araştırmada amaçlı örnekleme yöntemi benimsenmiş olup “Hemşirelik Eğitiminin Geleceği Sempozyumu 3” içerisinde gerçekleştirilmiş olan kursa kaydolun ve araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen kurs katılımcıları (n:31) araştırma kapsamına dahil edildi. Kurs online videokonferans sistemi (zoom) üzerinden 3 saatlik giriş, gelişme ve sonuç etkinliklerinde katılımcıların interaktif olarak katılabileceği ve sonucunda bir eğitici gelişimi programı için ihtiyaç belirleme planı ve raporu hazırlayabilecekleri şekilde yürütüldü. Araştırmada veri toplama araçları olarak “Birey Tanılama Formu” ve “Kurs Değerlendirme Formu” kullanıldı. Bu çalışma için etik kurul ve kongre düzenleme kurulundan uygulama izni alındı. Nicel verilerin analizinde SPSS 20 istatistik paket programı ile tanımlayıcı istatistik analizi gerçekleştirildi. Açık uçlu sorulardan elde edilen nitel verilerin analizinde ise içerik analizinden yararlanıldı. Bulgular: Katılımcıların kurs ile ilgili beklentilerinin içerik analizi sonucunda “Mesleki Gelişim”, “Eğitim Programının Kalitesini Arttırma”, “İhtiyaç analizi”, “Program Geliştirme” isimli kategoriler belirlendi. Kursun, katılımcıların kurs öncesi beklentilerini karşılama düzeyinin puan ortalaması 8.35±1.60’dır. Kurs kapsamının yeterlilik düzeyinin puan ortalaması 4.19±0.79’dur. Kurs katılımcılarının kurs sürecinden memnuniyet düzeyi puan ortalamasının 4.32 ±0.74 olduğu belirlendi. Sonuç ve Öneriler: “Eğitim Programı Geliştirmede İhtiyaç Belirleme: Eğitici Gelişim Programı” isimli kursun katılımcılarının beklentilerini karşıladığı ve kurs katılımcılarının kurs tasarımından memnun kaldıkları belirlendi. Sürekli mesleki gelişim kapsamında gerçekleştirilmesi planlanan kursların ürün odaklı tasarlanması önerilir.

Anahtar Kelimeler: İhtiyaç belirleme, program geliştirme, memnuniyet

S-20 Needs Assessment Course Design And Participants' Satisfaction In Curriculum Development

Hale Sezer¹, Funda İfakat Tengiz ², Aysel Başer³, Egemen Şen ⁴, Hatice Demir⁴, Hatice Şahin⁴

1 İzmir Bakırçay University, Faculty Of Health Science, Nursing Department

2 İzmir Katip Çelebi University, Faculty Of Medicine

3 İzmir Demokrasi University, Faculty Of Medicine

4 Ege University Faculty Of Medicine

Introduction: Needs determination; It is a process in which the characteristics, previous experiences and needs of the targeted group are determined by the people who will develop the curriculum. Curriculum should be structured based on the identified needs. **Aim:** In this study, it was aimed to raise the awareness that the faculty development program should be carried out through needs assessment and to evaluate the opinions of the participants about the course. **Methods:** This study was conducted as a cross-sectional study. Purposeful sampling method was adopted in the research, and the course participants (n:31) who enrolled in the course held in the "Future of Nursing Education Symposium 3" and willing to participate in the research voluntarily (n:31) included in its scope. The course was conducted in such a way that participants could participate interactively in 3-hour introduction, development and conclusion activities via the online videoconferencing system (zoom), and as a result, they could prepare a needs assessment plan and report for a faculty development program. "Individual Identification Form" and "Course Evaluation Form" were used as data collection tools in the study. For this study, permission was obtained from the ethics committee and the congress organizing committee. In the analysis of quantitative data, descriptive statistical analysis was performed with SPSS 20 statistical package program. Content analysis was used in the analysis of qualitative data obtained from open-ended questions. **Results:** As a result of the content analysis of the participants' expectations about the course, the categories named "Professional Development", "Improving the Quality of the Curriculum", "Needs analysis" and "Curriculum Development" were determined. The level of meeting the participants' expectations before the course was 8.35 ± 1.60 . The proficiency level of the course content is 4.19 ± 0.79 . It was determined that the level of satisfaction of the course participants from the course process was 4.32 ± 0.74 . **Conclusion and Suggestions:** It was determined that the course met the expectations of the participants and the course participants were satisfied with the course design. It is recommended that the courses planned to be carried out within the scope of continuing professional development should be designed as product-oriented.

Keywords: Need assesment, curriculum development, satisfaction

S-21 Hasta Eğitimi Beklentilerini Belirleme Ölçeği: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Tuba Müftüoğlu¹, Emine Şenyuva²

1 Hacettepe Üniversitesi Hastanesi

2 İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Hasta eğitimi; hasta bireylerin sağlıklarını kazanması için kendi gereksinim ve bakımlarında bağımsızlaşması için bilgi beceri, tutum ve davranışları kazanması sürecidir. Bu bağlamda hastaların hasta eğitimi beklentilerinin belirlenmesi ve bu beklentiler dikkate alınarak öğrenme gereksinimleri doğrultusunda hasta eğitiminin planlanması, uygulanması ve değerlendirilmesi önem taşımaktadır. Literatür incelendiğinde hastaların hasta eğitimi beklentilerini belirlemeye yönelik bir ölçme aracına rastlanılmamıştır. Bu nedenlerle hastaların hasta eğitimi beklentilerini ortaya koyacak geçerli ve güvenilir bir ölçme aracının geliştirilmesi literatüre katkı sağlaması açısından önem taşımaktadır. Amaç: Araştırmada, hastaların hasta eğitimi beklentilerini belirlemeye yönelik geçerli ve güvenilir bir araç geliştirmek amaçlandı. Yöntem: Araştırma, metodolojik araştırma tipindedir. Araştırmanın evrenini, Ankara ilinde bulunan bir üniversite hastanesinin dâhili ve cerrahi birimlerinde yatarak tedavi gören hastalar oluşturdu. Örneklemi; katılımcı/madde oranı 10/1 ve ölçek madde sayısı temel alınarak hesaplandı ve 301 hasta olarak belirlendi. Araştırma, araştırmaya dâhil edilme kriterlerini karşılayan ve gelişigüzel örnekleme yöntemi ile belirlenen 301 hasta ile gerçekleştirildi. Veriler; Hasta Bilgi Formu ve Hasta Eğitimi Beklentileri Ölçeği (Taslak Formu) ile toplandı, SPSS for Windows 25.0 (Statistical Package for Social Sciences) ve AMOS 20 programı kullanılarak analiz edildi. Anlamlılık düzeyi $p < .05$ olarak kabul edildi. Bulgular: Araştırmanın pilot uygulamasında taslak ölçeğin kapsam geçerlilik indeksi 0,8-1 arasında, toplam Cronbach Alpha katsayısı 0,885 olarak saptandı. Tüm maddelerin madde-toplam test korelasyon değerlerinin 0,323 ile 0,711 arasında değişkenlik gösterdiği, KMO değerinin 0,926 olduğu, Bartlett Küresellik testi sonuçları; $\chi^2(378) = 5281,693$ $p < 0,01$ olarak hesaplandı. Toplam değişkenliği gösteren açıklanan varyans oranı ölçek geneli için %59,23 olarak hesaplandı. Doğrulayıcı Faktör analizine göre ölçeğin yapısal denklem model $p=0,000$ düzeyinde anlamlı olduğu, ölçeği oluşturan 28 madde ve 4 faktörlü ölçek yapısıyla ilişkili olduğu belirlendi ve modelde iyileştirme yapıldı. Faktör yükleri 0,437 ve üzeri olan ölçek maddeleri; eğitim gereksinimleri, tanılama, planlama, uygulama ve değerlendirme olmak üzere dört faktöre ayrıldı. Cronbach's alpha katsayıları alt boyutlar için 0.81–0.9 ve ölçek toplamı için 0.95 olarak hesaplandı. Test tekrar test analizinde, Cronbach Alpha katsayısı 0,859, madde-toplam korelasyon puanlarının 0,788-0,917 arasında olduğu belirlendi. Sonuç ve Öneriler: Hasta Eğitimi Beklentilerini Belirleme Ölçeği'nin hastaların hasta eğitimi beklentilerini belirlemek amacıyla kullanılacak geçerli ve güvenilir bir araç olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Hasta eğitimi, hasta eğitimi beklentileri, hemşire, eğitimci rolü, psikometrik değerlendirmeler

S-21 The Scale For Determining Patient Education Expectations: A Validity And Reliability Study

Tuba Müftüoğlu¹, Emine Şenyuva²

1 * Hacettepe University Hospital

2 İstanbul University – Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing

Introduction: Patient education is the process of acquiring the knowledge, skills, attitudes and behaviours for patients to improve their health and become independent in their own needs and care. In this context, it is important to determine the educational expectations of patients and to plan, implement and evaluate patient education in line with their learning needs by taking these expectations into consideration. Literature review revealed that there is no measurement tool to determine the expectations of patients for education. For these reasons, the development of a valid and reliable measurement tool that will reveal the patient education expectations of patients is important in terms of contributing to the literature. Purpose: The study aimed to develop a valid and reliable tool to determine patients' expectations for education. Method: The research is of methodological research type. The population of the study consisted of inpatients in the internal and surgical units of a university hospital in Ankara. The sample was calculated based on the participant/item ratio of 10/1 and the number of scale items and was determined as 301 patients. The study was conducted with 301 patients who met the inclusion criteria and were determined by random sampling method. Data were collected with the Patient Information Form and Patient Education Expectations Scale (Draft Form) and analysed using SPSS for Windows 25.0 (Statistical Package for Social Sciences) and AMOS 20 software. The significance level was accepted as $p < .05$. Findings: In the pilot implementation of the study, the content validity index of the draft scale was between 0.8-1 and the total Cronbach Alpha coefficient was 0.885. The item-total test correlation values of all items varied between 0.323 and 0.711, the KMO value was 0.926, and the Bartlett Sphericity test results were calculated as $\chi^2(378) = 5281.693$ $p < 0.01$. The explained variance ratio showing the total variability was calculated as 59.23% for the overall scale. According to the confirmatory factor analysis, the structural equation model of the scale was found to be significant at the level of $p=0.000$, and it was determined that it was related to the 28 items and 4-factor scale structure and the model was improved. The scale items with factor loadings of 0.437 and above were divided into four factors: educational needs, diagnosis, planning, implementation and evaluation. Cronbach's alpha coefficients were calculated as 0.81-0.9 for the sub-dimensions and 0.95 for the total scale. In the test-retest analysis, Cronbach's alpha coefficient was 0.859 and item-total correlation scores were between 0.788-0.917. Results and Recommendations: It was determined that the Scale for Determining Patient Education Expectations is a valid and reliable tool that can be used to determine the educational expectations of patients.

Keywords: Patient education, patient education expectations, nurse, educator role, psychometric assessments

S-22 Öz ve Akran Değerlendirme Eğitiminin Hemşirelik Öğrencilerinin Stoma Bakım Becerisine Etkisi: Randomize Kontrollü Deneysel Çalışma

Olga İncesu¹, Sevim Ulupınar¹

1 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Hemşirelik eğitiminde psikomotor becerilerin kazandırılması ve değerlendirilmesi önemlidir. Geleneksel ölçme değerlendirme yöntemleri sonuç odaklı ve eğitimci merkezlidir. Eğitimde süreç ve öğrenci odaklı tamamlayıcı değerlendirme yöntemlerinin daha fazla kullanılmasına gereksinim vardır. Amaç: Bu çalışmanın amacı, hemşirelik öğrencilerine verilen öz ve akran değerlendirme eğitiminin stoma bakım beceri başarısına etkisini incelemektir. Yöntem: Araştırma, randomize kontrollü deneysel tasarım modelindedir. Örneklemi, 53 öğrenci (girişim grubu=27 kontrol grubu=26) oluşturdu. Veriler; Bilgi Formu, Stoma Bakım Becerisi Dereceli Puanlama Anahtarı, Akran ve Öz Değerlendirmeye İlişkin Görüşler Ölçeği, Akran ve Öz Değerlendirmeye İlişkin İzlenimler Ölçeği kullanılarak toplandı. Girişim grubuna öz ve akran değerlendirme eğitimi verildi. Öğrencilere stoma bakımı öğretilerek uygulama yapmaları istendi. Yapılan uygulamalar videoya alındı. Uygulama sonunda girişim ve kontrol grubundaki her öğrenci kendisi, akranı ve eğitimci tarafından değerlendirildi. Verilerin analizinde, sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, Shapiro-Wilk, ki kare, Mann-Whitney U, Spearman Rho Korelasyon testleri kullanıldı. Bulgular: Stoma bakımı uygulaması sonunda, girişim ve kontrol grubunda stoma bakım becerisi puanları açısından fark bulunmadı. Grup içi stoma bakım becerisi puanları incelendiğinde, her iki grupta da öz değerlendirme puanı ile akran, eğitimci, öz değerlendirme- video kaydı puanları arasında anlamlı fark vardı. Öz değerlendirme-video kaydı puanı ile akran ve eğitimci puanı arasında fark görülmedi. Girişim ve kontrol grubunda, akran-öz değerlendirmeye ilişkin görüşler ölçek puanı ve akran-öz değerlendirmeye ilişkin izlenimler ölçek puanlarının yükseldiği, ancak aralarında anlamlı fark olmadığı belirlendi. Öğrenciler, öz ve akran değerlendirme yöntemini başka becerilerde de kullanmak istediklerini, bu yöntemin hatalarını görmelerini sağladığını, beceriyi daha iyi öğrenmelerinde yararlı olduğunu ifade ettiler. Sonuç ve Öneriler: Hemşirelik eğitiminde beceri kazandırma ve değerlendirme uygulamaları sırasında öz ve akran değerlendirme yöntemlerinin kullanımının yaygınlaştırılması önerilmektedir. Bu yöntemlerle birlikte video kaydı, ölçek veya dereceli puanlama anahtarlarının kullanılmasının yararlı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öz değerlendirme, akran değerlendirme, stoma bakımı, dereceli puanlama anahtarı

S-22 The Effect Of Self And Peer Assessment Training On Stoma Care Skills Of Nursing Students: A Randomised Controlled Experimental Study

Olga İncesu¹, Sevim Ulupınar¹

1 İstanbul University-Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty Of Nursing

Background: In nursing education, it is important to acquire and assess psychomotor skills. Traditional assessment and evaluation methods are outcome-oriented and educator-centred. In education, there is a greater need for the use of process-oriented and student-oriented complementary assessment methods. **Aim:** The aim of this study is to examine the effect of self and peer assessment training given to nursing students on stoma care skill success. **Methods:** This study was conducted using a randomised controlled experimental design model. The sample consisted of a total of 53 students (27 in the intervention group and 26 in the control group). The data were collected using the Information Form, the Stoma Care Skill Rubric, the View Scale for Peer and Self Assessment, and the Impression Scale for the Peer and Self Assessment. The intervention group received a training on self and peer assessment. The students were trained on stoma care and they were asked to practice stoma care. The applications were recorded on video. At the end of application, each student in both the intervention and control groups was assessed by himself, his peers, and the educator. Number, percentage, mean, standard deviation, Shapiro-Wilk, chi-square, Mann-Whitney U, and Spearman's Rho correlation tests were used to analyse the data. **Results:** No difference was found in the stoma care skill scores in the intervention and control groups at the end of stoma care practice. When the stoma care skill scores were examined within the group, there was a significant difference between the self assessment scores and the peer, educator, and self assessment-video watching scores in both groups. No difference was observed between the self assessment-video watching scores and the peer and educator scores. In the intervention and control groups, the scores of the view scale for the peer and self assessment and the scores of the impression scale for the peer and self assessment increased, but there was no significant difference between them. The students stated that they intended to utilise the self and peer assessment method in other skills as well since it enabled them to notice its mistakes and helped them learn the skill better. **Conclusions:** It is recommended that the use of self and peer assessment methods be expanded in nursing education during skill acquisition and assessment practices. It is thought that using video recording, scales, or rubrics in conjunction with these methods would be beneficial.

Keywords: Self assessment, peer assessment, stoma care, rubric

S-23 Pandemi Döneminde Çevrim İçi Uygulama Eğitimi Alan Son Sınıf Hemşirelik Öğrencilerinin Klinik Performans Öz-Yeterlikleri ve Mesleki Hazıroluşluk Düzeyleri

Gülten Karahan Okuroğlu¹, Dilara Çın², Sümeyye Şule Yetimler², Edanur Keskin², Feyza Nur Sadan², Zehra Balkay²
1 Marmara Üniversitesi
2 Marmara Üniversitesi

Amaç: Bu araştırma, pandemi döneminde çevrim içi eğitim alan son sınıf hemşirelik öğrencilerinin klinik performans öz-yeterliklerinin ve mesleki hazıroluşluklarının incelenmesi amacıyla uygulandı. **Gereç ve Yöntemler:** Tanımlayıcı ve ilişkisel tasarımda uygulanan araştırma İstanbul'da bir devlet üniversitesinin sağlık bilimleri fakültesinde Ocak-Mayıs 2022 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Araştırmanın evrenini sağlık bilimleri fakültesi hemşirelik bölümünde öğrenim gören son sınıf öğrencileri oluşturdu (n= 246). Örneklem seçimine gidilmeyerek, evren üzerinde çalışıldı. Araştırmaya 173 öğrenci katıldı ve böylece evrenin %70.3'üne ulaşıldı. Verilerin toplanmasında Tanıtıcı Bilgi Formu, Klinik Performansta Öz-Yeterlik Ölçeği (KPÖYÖ) ve Hemşirelik Öğrencilerinin Mesleki Hazıroluşluklarına Yönelik Anket Formu kullanıldı. Verilerin değerlendirmesinde, tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra t testi ve varyans analizi kullanıldı. **Bulgular:** Katılımcıların çoğunluğunun (%75.7) kız öğrencilerden oluştuğu; çoğunluğunun (%93.6) sağlık meslek lisesi dışındaki diğer liselerden mezun olduğu tespit edildi. Öğrencilerin %34.1'inin kendini hemşireliğe ait hissettiği; klinik uygulamaya çıkacağını düşünen öğrencilerin %52.6'sı endişelendiğini ifade ettiği belirlendi. Öğrencilerin KPÖYÖ puan ortalamasının 276.55 (SS=47.34) olduğu; KPÖYÖ puanlarının cinsiyet, mezun olunan lise ve genel akademik not ortalamasına göre anlamlı bir fark göstermediği saptandı (p>0.05). KPÖYÖ puan ortalaması ile mesleki psikolojik zorluklara hazır hissetme arasında anlamlı bir ilişki olmadığı tespit edildi (r=0.144; p=0.059). Ancak KPÖYÖ puan ortalamasının diğer mesleki hazıroluşluğa yönelik görüşlerle arasında orta düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu saptandı (p<0.05). **Sonuç ve Öneriler:** Araştırmaya katılan öğrencilerin klinik performans öz-yeterliklerinin yüksek düzeyde; hazıroluşluk düzeylerinin ise orta düzeyde olduğu görüldü. Öğrencilerin klinik performans öz-yeterlikleri ile mesleki psikolojik zorluklara hazır hissetme dışında diğer mesleki hazıroluşluğa yönelik görüşlerle arasında orta düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu saptandı. Bu sonuçlar doğrultusunda, son sınıf hemşirelik öğrencilerinin mesleki hazıroluşluklarının sağlanmasında klinik deneyimlerinin arttırılması; ayrıca pandemi döneminde mezun olan hemşirelerin hastane oryantasyon süreçlerinin ve mezuniyet sonrası eğitimlerinin bu doğrultuda yapılandırılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Klinik performans, öz-yeterlik, mesleki hazıroluşluk, hemşirelik öğrencisi, çevrim içi eğitim

S-23 Clinical Performance Self-Efficacy And Professional Readiness Levels Of Final Year Nursing Students Taking Online Practice Training During The Pandemic Period

Gülten Karahan Okuroğlu¹, Dilara Çın¹, Sümeyye Şule Yetimler², Edanur Keskin³, Feyza Nur Sadan³, Zehra Balkay³

1 Marmara University

2 Marmara Üniversitesi

3 Marmara University

Objective: This study was applied to examine the clinical performance self-efficacy and vocational preparation of senior nursing students who received online education during the pandemic period. **Material and Methods:** The research, applied in descriptive and correlational design, was carried out at the faculty of health sciences of a state university in Istanbul between January and May 2022. The population of the study consisted of 4th grade students studying at the faculty of health sciences, department of nursing (n= 246). The universe was studied by not choosing a sample. 173 students participated in the research, thus reaching %70.3 of the population. Introductory Information Form, Clinical Performance Self-Efficacy Scale (CPSES) and Questionnaire Form for Nursing Students' Professional Readiness were used to collect data. In addition to descriptive statistics, t-test and analysis of variance were used to evaluate the data. **Results:** It was determined that the majority of the participants were female students (%75.7) and graduated from high schools other than health vocational high schools (%93.6). It was determined that %34.1 of the students felt that they belonged to nursing and %52.6 of the students who thought that they would go into clinical practice stated that they were worried. The students' KPÖYÖ score average was 276.55 (SD=47.34); it was determined that KPÖYÖ scores did not show a significant difference according to gender, graduated high school and general academic grade point average (p>0.05). It was determined that there was no significant relationship between KPÖYÖ score and the feeling of being ready for professional psychological difficulties (r=0.144; p=0.059). However, it was determined that there was a moderate, positive and significant relationship between the CPSES score average and the views on other vocational readiness. **Conclusion:** It was seen that high level of clinical performance self-efficacy of the students and the level of readiness was at a moderate level of the participating students in the research. It was determined that there was a moderate, positive and significant relationship between the clinical performance self-efficacy of the students and their views on other professional readiness apart from feeling ready for professional psychological difficulties. In line with these results, increasing the clinical experience of senior nursing students in ensuring their professional preparation; in addition, it can be suggested that the hospital orientation processes and post-graduate training of nurses who graduated during the pandemic period should be structured accordingly.

Keywords: Clinical performance, self-sufficiency, vocational preparation, nursing student, online education

S-24 Endoskopik Retrograd Kolanjiopankreatografi (Ercp) Öncesi Verilen Eğitimin Hastaların Anksiyete Düzeyi ve Yaşam Bulgularına Etkisi

Tuluha Ayoğlu¹, Rabia Görücü¹, Busenur Aldemir², Hilal Evgin², Nuray Akyüz¹, Emin Gürbüz²

1 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

2 Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi

Giriş Endoskopik işlemler içerisinde tanı ve tedavi amacıyla yaygın olarak kullanılan Endoskopik Retrograd Kolanjiopankreatografi (ERCP) hastalar için oldukça stres yaratan bir işlemdir. İşlem öncesi gelişen anksiyetenin yaşam bulgularını olumsuz yönde etkilediği, işleme uyumu zorlaştırdığı, sedasyon ve analjezik ihtiyacını artırdığı bildirilmektedir. Literatürde, tanı ve tedavi uygulamaları öncesinde hastalara bilgi ve eğitim verilmesinin anksiyete düzeylerine etkisini araştıran çalışmalar olmasına karşın, ERCP öncesi eğitimin etkileri ile ilgili araştırmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Amaç Bu çalışma, ERCP öncesi yazılı materyal (broşür) ile verilen eğitimin hastaların anksiyete ve yaşam bulgularına etkisini belirlemek amacıyla, randomize kontrollü deneysel çalışma olarak yapıldı. Yöntem Çalışma, Şubat–Eylül 2022 tarihleri arasında İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü'ne bağlı bir hastaneye ERCP işlemi için ayaktan ve yatarak başvuran hastalarla gerçekleştirildi. Çalışmanın örneklemini, bilgisayar ortamında randomizasyon yöntemi ile seçilen 40 kontrol 40 deney olmak üzere toplam 80 hasta oluşturdu. Çalışma öncesinde gerekli etik ve kurum izinleri alındı. Verilerin toplanmasında “Hasta Tanıtım Formu, Durumluk Kaygı Envanteri ve Yaşam Bulguları Takip Formu” kullanıldı. ERCP öncesi kontrol grubundan farklı olarak deney grubuna yazılı materyal ile eğitim verildi. Verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistikler, ki-kare, Mann Whitney U, Wilcoxon ve t-testleri kullanıldı. Bulgular Gruplar tanıtıcı özellikler açısından benzerdi ($p>0,05$). Gruplar arasında sistolik kan basıncı, diyastolik kan basıncı, beden sıcaklığı ve solunum değerleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0,05$). Eğitim verilen deney grubunda kontrol grubuna göre nabız değerinin ve durumluk anksiyetesinin istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düştüğü, SpO2 değerinin ise yükseldiği belirlendi ($p<0,05$). Sonuç ve Öneriler ERCP öncesi verilen eğitimin hastaların yaşam bulguları ve anksiyetesi üzerinde olumlu etkisinin olduğu belirlendi. Konu ile ilgili araştırmaların artırılması ve ERCP gibi anksiyeteye neden olan işlemlerden önce hastalara sağlık bakım profesyonelleri tarafından hem sözlü hem de yazılı materyal ile eğitim verilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Endoskopik retrograd kolanjiopankreatografi, hasta eğitimi, anksiyete, yaşam bulguları

**S-24 The Effect Of Education Given Before Endoscopic Retrograde
Cholangiopancreatography (Ercp) On Patients' Anxiety Levels And Vital Signs**

Tuluha Ayoğlu¹, Rabia Görücü¹, Busenur Aldemir², Hilal Evgin², Nuray Akyüz¹, Emin Gürbüz²

1 Istanbul University-Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty of Nursing

2 Istanbul Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu City Hospital

Introduction Endoscopic Retrograde Cholangiopancreatography (ERCP), which is widely used for diagnosis and treatment among endoscopic procedures, is a very stressful procedure for patients. It has been reported that anxiety developing before the procedure affects vital signs negatively, complicates compliance with the procedure, and increases the need for sedation and analgesics. Although there are studies in the literature investigating the effect of providing information and education to patients on anxiety levels before diagnosis and treatment, it is seen that studies on the effects of pre-ERCP education are limited. **Aim** This study was conducted as a randomized controlled experimental study in order to determine the effect of education given with written material (brochure) before ERCP on patients' anxiety and vital signs. **Method** The study was carried out with outpatients and inpatients for ERCP procedure to a hospital affiliated to Istanbul Provincial Health Directorate between February and September 2022. The sample of the study consisted of a total of 80 patients, 40 control and 40 experimental, selected by randomization method in the computer environment. Required ethical and institutional permissions were obtained before the study. "Patient Description Form, State Anxiety Inventory and Vital Signs Follow-up Form" were used to collect data. Unlike the control group, the experimental group was trained with written material before ERCP. Descriptive statistics, chi-square, Mann Whitney U, Wilcoxon and t-tests were used to evaluate the data. **Results** The groups were similar in terms of descriptive features ($p>0.05$). There was no statistically significant difference between the groups in terms of systolic blood pressure, diastolic blood pressure, body temperature and respiratory values ($p>0.05$). It was determined that the heart rate and state anxiety decreased statistically in the experimental group that was trained, compared to the control group, while the SpO₂ value increased ($p<0.05$). **Conclusion and Recommendations** It was determined that the education given before ERCP had a positive effect on the vital signs and anxiety of the patients. It may be recommended to increase researches on the subject and to provide education to patients with both oral and written materials by health care professionals before procedures that cause anxiety such as ERCP.

Keywords: Endoscopic retrograde cholangiopancreatography, patient education, anxiety, vital signs

S-25 Hemşirelerin Beyin Göçüne İlişkin Tutumu ve Etkileyen Faktörler

Sevim Ulupınar¹, Yağmur Sen¹, Özgül Eycan²

1 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

2 İstanbul Arel Üniversitesi

Giriş: Temel amacı toplumun sağlığını korumak, geliştirmek ve hastalıkları tedavi etmek olan sağlık sisteminde nitelikli ve yeterli iş gücünün olması son derece önemlidir. Ancak ülkemizde son yıllarda özellikle sağlık alanında beyin göçünde büyük bir artış yaşanmaktadır. Amaç: Çalışmanın amacı; hemşirelerin, hemşire akademisyenlerin ve hemşirelik öğrencilerinin beyin göçüne ilişkin tutumunu ve bu tutumu etkileyen faktörleri incelemektir. Yöntem: Çalışma karma yöntem desenindedir; beyin göçüne ilişkin tutumu belirlemek amacıyla tanımlayıcıdır, beyin göçünün nedenlerini derinlemesine incelemek amacıyla fenomenolojik tipte nitel araştırmadır. Çalışmanın evrenini Türkiye’de çalışan hemşireler, akademisyen hemşireler ve hemşirelik bölümü öğrencileri oluşturdu. Çalışmanın nicel boyutu toplam 1018 kişinin, nitel boyutu ise toplam 26 kişinin katılımı ile gerçekleştirildi. Verilerin toplanmasında, bilgi formu, Beyin Göçüne Yönelik Tutum Ölçeği ve yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanıldı. Veriler, SPSS paket programında, yüzdeler, ortalama, t test, One-Way ANOVA ve kare yöntemlerinden yararlanılarak; nitel veriler ise içerik analizi yöntemi ile analiz edildi. Bulgular: Katılımcıların %94,9’u ülkemizde hemşirelik mesleği açısından beyin göçü riski olduğunu, risk olduğunu düşünenlerin %42,9’u ekonomik faktörün en önemli neden olduğunu belirtti. Hemşirelik öğrencilerinin %93,3’ü, hemşirelerin %89,1’i, akademisyen hemşirelerin %58,2’si yurtdışında çalışmak/yaşamak istediğini ifade etti. Katılımcıların beyin göçüne ilişkin tutum ölçeği ortalaması 65,19±11,83 (min=17, max=80) idi, yaş ve mesleki deneyim arttıkça beyin göçü eğilimi azaldı. Ülkemizde hemşirelik mesleği açısından beyin göçü riski olduğunu, yurtdışında çalışmak/yaşamak istediğini ve bu konuda bilgi sahibi olduğunu belirten katılımcıların beyin göçü eğilimleri daha yüksekti. Odak grup görüşmelerinde; katılımcılar beyin göçünün göç veren ülke açısından nitelikli iş gücü kaybına neden olabileceğini; bu durumun hemşirelerin iş yükünü artıracaklarını, sağlık bakım sisteminde aksaklıklara neden olabileceğini, göç alan ülke açısından ise kültürel entegrasyona bağlı uyum sorunları yaşanabileceğini ifade etti. Katılımcılar beyin göçüne yönelik; hemşirelik mesleğinin/edatiminin, çalışma koşullarının, özlük haklarının iyileştirilmesi, mesleki örgütlerin/birliklerin güçlendirilmesi, sağlık politikalarının düzenlenmesi önerilerinde bulundu. Sonuç ve Öneriler: Çalışmamız hemşire, hemşirelik öğrencileri ve akademisyenlerin göç etme eğiliminin yüksek olduğunu, gelecekte göç veren/alan ülkeler açısından ciddi sorunlar yaşanabileceğini göstermektedir. Çalışma verileri hemşirelikte beyin göçüne neden olan faktörleri ortaya çıkararak çözüm yollarına ilişkin öneriler ve girişimler için yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Beyin göçü, hemşirelik, hemşire, hemşirelik öğrencileri

S-25 Attitudes of Nurses To Brain Drain And Affecting Factors

Sevim Ulupınar¹, Yağmur Sen¹, Özgül Eycan²

1 İstanbul University-Cerrahpaşa

2 İstanbul Arel University

Background: There has been a great increase in brain drain in our country in recent years, especially in the field of health. **Purpose:** To examine the attitudes of nurses, nurse academicians, and nursing students towards brain drain and the affecting factors of this attitude. **Method:** The study is in mixed-method design, it is a descriptive study to determine the attitude toward brain drain, and it is a phenomenological type of qualitative research to examine the causes of brain drain in depth. The universe of the study consisted of nurses working in Turkey, academic nurses, and nursing students. The quantitative dimension of the study was carried out with 1018 people, and the qualitative dimension was carried out with 26 people. Information form, "Attitude towards Brain Drain Scale" and semi-structured interview form were used to collect data. The data were analyzed in the SPSS package program; qualitative data were analyzed by the content analysis method. **Findings:** 94.9% of the participants stated that there is a risk of brain drain in terms of the nursing profession, and 42.9% of them stated that the economic factor is the main reason. 93.3% of nursing students, 89.1% of nurses, and 58.2% of academic nurses stated that they wanted to work/live abroad. The mean of the participants' attitude scale towards brain drain was 65.19 ± 11.83 (min=17, max=80). As age and professional experience increased, the tendency for brain drain decreased. In the focus group interviews, the participants stated that the brain drain may cause the loss of qualified workforce in terms of the emigrant country, this situation will increase the workload of nurses, may cause disruptions in the healthcare system, and adaptation problems due to cultural integration may be experienced in the country of immigration. Participants suggested improving the nursing profession/education, working conditions, and strengthening professional organizations/unions. **Conclusion:** Our study shows that nurses, nursing students, and academicians have a high tendency to brain drain and that there may be serious problems in terms of emigration/immigration countries in the future. The study data will reveal the factors that cause brain drain in nursing and will guide suggestions and initiatives regarding solutions.

Keywords: Brain drain, nursing, nurse, nursing students

S-26 Hemşirelik Sürecinin Öğretiminde “Standart ve Gerçek Hasta” İle Görüşmenin Öğrencilerin Öykü Alma Becerisi ve Özgüven Düzeylerine Etkisi

Sefika Dedemoğlu¹, Fatma Dursun Ergezen¹, Hilal Gamze Hakkıbilin¹, Emine Kol¹, Banu Terzi¹
1 Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Bu çalışma hemşirelik sürecinin öğretiminde “standart ve gerçek hasta” ile görüşmenin öğrencilerin öykü alma becerisi ve özgüven düzeylerine etkisini belirlemek amacı ile gerçekleştirilmiştir. **Yöntem:** Tek kör randomize kontrollü araştırma tasarımıdaki çalışma Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi’nde öğrenim gören 27 “online standart hasta”, 30 “klinik gerçek hasta” ve 26 “kontrol grubu” olmak üzere 83 öğrenci ile Eylül 2021- Ocak 2022 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Hemşirelik Esasları dersi kapsamındaki Hemşirelik Süreci konusu normal işleyişinde 4 saat teorik ve 8 saat laboratuvar uygulaması ile aktarılmıştır. Klinik uygulama eğitimi başlamadan bir ay önce “online standart hasta ” ve “klinik gerçek hasta” grubunda yer alan öğrenciler standart hasta ve önceden belirlenmiş gerçek hasta ile 40 dakikalık süreçte öykü alma becerisini gerçekleştirmiştir. Daha sonra her iki gruptaki ve kontrol grubundaki öğrenciler görüşme yapma becerisini klinik uygulama eğitimi sürecinin başlangıcında uygulamışlardır. Uygulamanın etkinliği Öz Güven Ölçeği, Öğrenme Deneyimine İlişkin Öz Değerlendirme Formu ve Görüşme Yapma Becerisi Değerlendirme Formu ile ölçülmüştür. **Bulgular:** Araştırma sonucunda “klinik gerçek hasta” grubunda yer alan öğrencilerde Öz Güven Ölçeğinin “Dış Öz Güven” ve “Öz Güven” alt boyutları puan ortalamaları uygulama sonrasında anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p < .005$). Üç grupta yer alan öğrenciler arasında Görüşme Yapma Becerilerinde; “hastaya yönlendirici sorular sormaktan kaçınma”, “hastaya karşı güler yüzlü olma”, “hastaya istek, öneri ve beklentilerini sorma” ile ilgili basamaklarda istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p < .005$). “klinik gerçek hasta” grubunda yer alan öğrencilerin %63.3’ü “hastaya yönlendirici sorular sormaktan kaçınma” ve %96.7’si “hastaya karşı güler yüzlü olma becerisi”ni tam olarak uygulamıştır. “online standart hasta” grubunda yer alan öğrencilerin %44.4’ü “hastaya öneri ve beklentilerini sorma becerisi” ni tam olarak uygulamıştır. “online standart hasta” grubunda yer alan öğrencilerin %92.6’sı simülasyon sırasındaki öğretim rehberliğinden memnun olduklarını belirtirken, %81,5’i online ortamdaki simülasyon uygulamasının yararlı olduğunu belirtmişlerdir. **Sonuç ve Öneriler:** Çalışma sonuçlarına göre hemşirelik sürecinin öğretiminde online ortamda standart hasta kullanımı ve klinik ortamda önceden belirlenmiş gerçek hasta ile görüşmenin her ikisinin de öğrencilerin görüşme yapma becerisini geliştirdiği söylenebilir. Bununla birlikte klinik ortamda önceden belirlenmiş gerçek hasta ile görüşmenin öğrencinin özgüven düzeyini artırdığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik süreci, online eğitim, klinik eğitimi

S-26 The Effect Of Interviewing With “Standard And Real Patients” In Teaching The Nursing Process On Students' Story-Taking Skills And Self-Confidence Levels

Sefika Dedemoğlu¹, Fatma Dursun Ergezen¹, Hilal Gamze Hakkıbilin¹, Emine Kol¹, Banu Terzi¹
1 Akdeniz University Nursing Faculty

Purpose: This study was carried out with the aim of determining the effect of interviewing “standard and real patients” in the teaching of the nursing process on the students' story-taking skills and self-confidence levels. **Method:** The study, in a single-blind randomized controlled trial design, was carried out between September 2021 and January 2022 with 83 students, including 27 “online standard patients”, 30 “clinical real patients” and 26 “control group”, studying at Akdeniz University Faculty of Nursing. The Nursing Process subject within the scope of the Nursing Fundamentals course was carried out in its normal functioning with 4 hours of theory and 8 hours of laboratory practice. One month before the clinical practice training started, the students in the “online standard patient” and “clinical real patient” groups practiced the skill of taking history in a 40-minute period with standard patients and predetermined real patients. Then, the students in both groups and the control group practiced interviewing skills at the beginning of the clinical practice training process. The effectiveness of the application was measured with The Self-Confidence Scale, The Self-Evaluation Form for Learning Experience and the Interviewing Skills Evaluation Form. **Results:** As a result of the research, the mean scores of the “External Self-Confidence” and “Self-Confidence” sub-dimensions of The Self-Confidence Scale were found to be significantly higher after the application in the students in the “clinical real patient” group ($p < .005$). Interviewing skills among the students in the three groups; A statistically significant difference was found in the steps related to “avoid asking the patient guiding questions”, “being friendly towards the patient”, “asking the patient's wishes, suggestions and expectations” ($p < .005$). 63.3% of the students in the “clinical real patient” group fully practiced “avoiding asking leading questions to the patient” and 96.7% “the skill of being friendly towards the patient”. 44.4% of the students in the “online standard patient” group fully practiced the “skill of asking the patient for their suggestions and expectations”. While 92.6% of the students in the “online standard patient” group stated that they were satisfied with the teaching guidance during the simulation, 81.5% stated that the online simulation application was beneficial. **Conclusion and Suggestions:** According to the results of the study, it can be said that both the use of standard patients in the online environment in the teaching of the nursing process and the interview with a predetermined real patient in the clinical environment improve the interviewing skills of the students. However, it was determined that meeting with a predetermined real patient in a clinical setting increased the student's self-confidence level.

Keywords: Nursing process, online education, clinical education

S-27 Hemşirelik Öğrencilerinin Klinik Stajlarına Yönelik Aidiyet Durumlarının Değerlendirilmesi: İlk Klinik Deneyim

Yeter Kurt¹

1 Karadeniz Teknik Üniversitesi

Giriş: Hemşirelik öğrencilerinin bilgi, beceri, tutum ve değerlerini geliştirmeleri için gerçek deneyim imkanı sağlayan klinik ortam hemşirelerle sağlık profesyonelleri ile ve hastalarla olan bağının ilk kurulduğu yerdir. Kliniklerde hemşireliğe adım atan öğrencilerin meslekle ilgili bağlarını ve kabullerini etkileyen en önemli kavramlardan biri 'aidiyet' duygusudur. **Amaç:** Bu araştırma, klinik stajı ilk defa deneyimleyecek olan hemşirelik öğrencilerinin klinik staja yönelik algılanan aidiyet durumlarını belirlenmesi ve gelişiminin izlenmesi amacıyla tanımlayıcı ve kohort tipte planlandı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma grubunu, Karadeniz Bölgesinde' da bir Devlet Üniversitesinin Hemşirelik bölümü 1. sınıfında okuyan öğrenciler (N=145) oluşturdu. Veriler öğrencilerin ilk staja başladıkları gün ve stajın son gününde toplandı. Veri toplamada kişisel bilgi formu ve "Algılanan Aidiyet Durumu Ölçeği" kullanıldı. **Bulgular:** Öğrencilerin %82.1'i kadın, ortalama 19.61±1.27 yaşında olduğu, %72'sinin yurttan kaldığı ve %89'unun staja hazır hissettiği belirlendi. Öğrenciler; stajda hemşirelerden beklentileri arasında stajın ilk haftasında (%94.5) ve son haftasında (%65.5) en yüksek oranda 'fırsat sağlanması'nı beklediği belirlendi. AADÖ puan ortalaması satın ilk haftasında 2.88±0.42; stajın son haftasında 2.94±0.47 olduğu ve iki ölçüm arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı belirlendi (p=0.239). AADÖ'nün maddeleri tek tek karşılaştırıldığında sadece 'Çalıştığım kurumda kendimi dışlanmış hissediyorum' maddesinin ilk hafta 2.22±0.98 son hafta 2.48±0.94 olduğu ve iki ölçüm arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu belirlendi (p=0.015). **Sonuç:** Öğrencilerin AADÖ puanlarının orta düzeye yakın olduğu belirlendi. Bu sonuca öğrencilerin henüz birinci sınıfta olmaları etkili olmuş olabilir.

Anahtar Kelimeler: Klinik deneyim, hemşirelik, öğrenci, aidiyet

S-27 Evaluation of Nursing Students’ Perceptions of Insider Status Towards Clinical Internships: First Clinical Experience

Yeter Kurt¹

1 Karadeniz Technical University

Introduction: The clinical environment, which enables nursing students to develop their knowledge, skills, attitudes and values, is the environment where the bond between nurses and health professionals and patients is first established. In clinics, one of the most significant concepts influencing the professional bonds and acceptance of students who step into nursing is 'feeling as an insider'. **Objective:** This study was planned as a descriptive and cohort study to determine the perceptions of insider status of nursing students getting a clinical internship for the first time and to monitor their development. **Materials and Method:** The study group consisted of first-year nursing students (N=145) at a state university in the Black Sea Region. The data were collected on the first and last day of the internship. A personal information form and the “Perceived Insider Status Scale (PISS)” were used for data collection. **Results:** According to the results, 82.1% of the students were female, the mean age was 19.61 ± 1.27 years, 72% lived in dormitories, and 89% felt ready for an internship. The highest rate of students' expectations from nurses during the first (94.5%) and last week (65.5%) of the internship was “getting opportunity”. The mean score of the PISS was 2.88 ± 0.42 in the first week and 2.94 ± 0.47 in the last week of the internship without a statistically significant difference between the two measurements ($p=0.239$). The items of the PISS were compared one by one, and only the item “I feel excluded in my institution” was 2.22 ± 0.98 in the first week and 2.48 ± 0.94 in the last week with a statistically significant difference between the two measurements ($p=0.015$). **Conclusion:** The students had moderate PISS scores. This may have been influenced by the fact that the students were in the first year.

Keywords: Clinical experience, nursing, student, belonging

S-28 Lomber Stabilizasyon Uygulanan Hastalara Günlük Yaşam Aktiviteleri Modeli Doğrultusunda Verilen Eğitimin Ağrı Düzeyine ve Yaşam Kalitesine Etkisi

Dilara Bakın¹, Nevin Kanan²

1 Işık Üniversitesi

2 Haliç Üniversitesi

Araştırma, Lomber Posterior Stabilizasyon uygulanan hastalara, günlük yaşam modeli doğrultusunda bakım eğitimi verildiğinde hastaların yaşam kalitesini değerlendiren girişim ve kontrol gruplu deneysel bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini, bir Ortopedi kliniğine başvuran bireyler, örneklemini ise araştırma kriterlerine uyan, 70 hasta oluşturdu. Çalışma, ameliyat öncesi video eğitim verilen girişim grubu (35 birey) ve broşürü kullanılarak eğitim verilen kontrol grubu (35 birey) ile gerçekleştirildi. Araştırma verilerini toplamada, Sosyo-Demografik Özellikler, Ostwestry Skalası, McGill Ağrı Anketi, Yaşam Kalitesi Ölçeği (SF-36), Ameliyat Sonrası Bakımında Broşür Eğitimi Değerlendirme Formu ve Ameliyat Sonrası Bakımında Video Eğitimi Değerlendirme Formu kullanıldı. Verilerin analizinde; ki-kare testi, Mc Nemar testi, Kolmogorov- Smirnov, Shapiro, Wilcoxon testi Friedman testi istatistik yöntemleri kullanıldı. Girişim ve kontrol grubundaki bireylerin sosyodemografik özelliklerinin benzer olduğu; hekime başvurma sayısı 1-3 olan katılımcıların, 4-6 ve 7 üzeri başvuranlara göre, yaşam kalitesi fiziksel fonksiyon, fiziksel rol güçlüğü, enerji/vitalite/canlılık, ruhsal sağlık, ağrı ve genel sağlık düzeylerinin daha ileri derecede olduğu belirlendi. Araştırmaya katılan video eğitim ve broşür eğitim gruplarının SF36 Yaşam kalitesi ölçeği ifadeleri karşılaştırıldığında; istatistiksel olarak anlamlı farkın olduğu ifadelerde video eğitim grubunun, broşür eğitim grubuna göre yaşam kalitesi düzeylerinin yüksek olduğu belirlendi ($p<0.05$). Sonuç olarak, video eğitimin bireylerin ameliyat sonrası yaşam kalitesinde olumlu etkisi olduğu görülmüştür

Anahtar Kelimeler: Lomber posterior stabilizasyon, video eğitim, broşür eğitim, yaşam kalitesi

S-28 The Effect Of Education Given To Patients With Lumbar Stabilization In Accordance With The Activities Of Daily Living Model on Pain Level And Quality of Life

Dilara Bakın¹, Nevin Kanan²

1 Isik University

2 Halic University

The study is an experimental study with intervention and control groups that evaluates the quality of life of patients who underwent Lumbar Posterior Stabilization when care training was given in line with the daily life model. The population of the study consisted of individuals who applied to an orthopedic clinic, and the sample consisted of 70 patients who met the research criteria. The study was carried out with the intervention group (35 individuals) who were given preoperative video training and the control group (35 individuals) who were trained using the brochure. Socio-Demographical Characteristics, Ostwestry Scale, McGill Pain Questionnaire, Quality of Life Scale (SF-36), Postoperative Care Brochure Education Evaluation Form and Postoperative Video Education Evaluation Form were used to collect research data. In the analysis of data; Chi-square test, Mc Nemar test, Kolmogorov- Smirnov, Shapiro, Wilcoxon test, Friedman test statistical methods were used. The sociodemographic characteristics of the individuals in the intervention and control groups were similar; It was determined that the participants with 1-3 visits to the doctor had higher levels of quality of life, physical function, physical role difficulty, energy/vitality/vitality, mental health, pain and general health than those who applied 4-6 or more. When the SF36 Quality of Life scale expressions of education and brochure education groups were compared; In terms of statistically significant difference, it was determined that the quality of life levels of the video training group were higher than the brochure training group ($p<0.05$). As a result, it has been seen that video education has a positive effect on the quality of life of individuals after surgery.

Keywords: Lomber posterior stabilization, video training, brochure training, quality of life

S-29 Hemşirelik Öğrencilerinin Teorik Derste Akıllı Telefon Kullanma Durumları

Taner Onay¹, Deniz Özel², Adife Ahsen Çetin³

1 Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Hemşirelik Eğitimi Abd

2 Akdeniz Üniversitesi İstatistik Danışmanlık Uygulama ve Araştırma Merkezi

3 Dokuz Eylül Üniversitesi Hastanesi

Giriş Hemşirelik eğitimi teorik ve uygulamalı derslerden oluşmaktadır. Teorik dersler miller piramidinin ilk iki basamağına göre büyük önem arz etmektedir. Bu nedenle teorik derslerin etkili ve etkin olmasının sağlanması gerekmektedir. Amaç Bu araştırma ile hemşirelik öğrencilerinin teorik derslerde akıllı telefon kullanım durumlarını ve görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Yöntem Araştırma tanımlayıcı tipte olup, araştırmacılar tarafından hazırlanmış 27 sorudan oluşan anket formu Google Forms üzerinden online bir şekilde hemşirelik öğrencileri ile paylaşılmış ve araştırmaya katılmayı kabul eden 1724 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Veriler 1 Temmuz-20 Ekim 2022 tarihleri arasında toplanmış, SPSS 28.0 istatistik programında yüzde ve ortalamalar ile değerlendirilmiştir. Bulgular Katılımcıların yaş ortalaması 20.4 (SD=1.66), %83,5'i kadın, %67'si devlet üniversitesinde öğrenci ve %36'sı ikinci sınıftadır. Öğrencilerin %97,6'sı akıllı telefonunu günde en az 2 saat ve üzeri kullandığını ifade etmiştir. Öğrencilerin %11,2'si derslerde akıllı telefonunu rahatsız olmamak amaçlı kapattığını, %66,4'ü dersin ilk 15 dakikalık diliminde akıllı telefonu ile ilgili olduğunu, %82,9'u 1 saatlik teorik ders diliminde en az 5 kez akıllı telefona baktığını belirtmiştir. Derste akıllı telefon kullanım amaçlarını %74,4'ü sosyal medya kullanmak, %34,8'i saate bakmak, %22,6'sı anında mesajlaşma hizmetlerini kullanmak, %15,9'u internette gezinmek, %11,6'sı kısa video izlemek, %4,3'ü müzik dinlemek olarak belirtmiştir. Öğrencilerin derste akıllı telefon kullanma nedeni olarak 54,9'u ders içeriğinin ilgi çekmemesi, %44,5'i öğreticinin dersi etkili anlatamaması, %36,6'sı ders sürelerinin uzun olması, %22,6'sı telefona sık bildirim gelmesi ve %4,9'u arkadaşın akıllı telefon kullanmaya özendirilmesi olarak ifade etmiştir. Öğrencilerin %86'ı teorik derslerde eğitim materyalinin fotoğrafını çektiğini, %24,4'ünün ise kendi kişisel fotoğrafını çektiğini ve %36,7'sinin ise teorik derslerde oyun oynadığı saptanmıştır. Sonuç ve Öneriler Bu bulgular doğrultusunda hemşirelik öğrencilerinin teorik derslerde akıllı telefon kullanımının yüksek olduğu ve teorik derslerin öğrencilerin ilgisini çekecek şekilde hazırlanması ve teknoloji kullanımı ile zenginleştirilerek yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, öğrenci hemşire, akıllı telefon

S-29 Situations of Nursing Students Using Smartphones in Theoretical Lesson

Taner Onay¹, Deniz Özel², Adife Ahsen Çetin³

1 Dokuz Eylül University Faculty Of Nursing Nursing Education Department

2 Akdeniz University Statistics Consultancy Application And Research Center

3 Dokuz Eylül University Hospital

Background Nursing education consists of theoretical and applied courses. Theoretical lessons are of great importance compared to the first two steps of Miller's pyramid. For this reason, it is necessary to ensure that the theoretical courses are effective and efficient. Aim With this research, it is aimed to determine the use of smartphones and opinions of student nurses in theoretical courses. Method The research is of descriptive type and the questionnaire consisting of 27 questions prepared by the researchers was shared with the student nurses online via Google Forms and was carried out with 1724 students who agreed to participate in the research. The data were collected between July 1 and October 20, 2022 and evaluated with percentages and averages in the SPSS 28.0 statistical program. Results The mean age of the participants was 20.4 (SD=1.66), 83.5% were female, 67% were students at a state university, and 36% were in the second year. 97.6% of the students stated that they use their smartphones for at least 2 hours a day or more. 11.2% of the students stated that they turned off their smart phones in order not to disturb them, 66.4% of them were interested in their smart phone in the first 15 minutes of the lesson, 82.9% of them stated that they looked at the smart phone at least 5 times in a 1-hour theoretical lesson. . 74.4% used social media, 34.8% looked at the clock, 22.6% used instant messaging services, 15.9% surfed the Internet, 11.6% determined the purposes of using smartphones while in class. watching short videos, 4.3% stated as listening to music. The reason why students use smartphones in the lesson was 54.9% of the course content not attracting attention, 44.5% of the instructor's inability to explain the lesson effectively, 36.6% of the lecture durations being long, 22.6% of frequent notifications to the phone and 4.9% expressed it as a friend's encouragement to use a smart phone. It was determined that 86% of the students took pictures of the educational material in the theoretical lessons, 24.4% took their personal photos and 36.7% of them played games in the theoretical lessons. Conclusion and Recommendations In line with these findings, it is suggested that student nurses use smart phones in theoretical lessons and that theoretical lessons should be prepared in a way that attracts students' attention and enriched with the use of technology.

Keywords: Nursing education, nursing student, smartphone

S-30 İşe Yeni Başlayan Hemşirelerin Hizmet İçi Eğitim Gereksinimlerinin Belirlenmesi

Gülden Sen¹, Fatma Orgun²

1 İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İzmir Türkiye

2 Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Hemşirelikte Öğretim Anabilimdalı, İzmir Türkiye

Giriş: Sağlık ekibinin en büyük kısmını oluşturan hemşirelerin hizmet içi eğitim almadan çalışacakları birimlerde görevlendirmeleri sağlık kuruluşlarında hizmet içi eğitim eksikliğinin büyük oranda hissedilmesine sebep olmaktadır. Amaç: Bu çalışma, çalışan hemşirelerin (işe yeni başlayan ve deneyimli) görüşlerine yer verilerek işe yeni başlayan hemşirelerin eğitim gereksinimlerinin belirlenmesi amacı ile yapılmış tanımlayıcı tipte araştırmadır. Yöntem: Araştırmada, 01.09.2013-31.12.2014 tarihleri arasında İzmir İlinde bulunan bir üniversite hastanesi, bir üçüncü basamak devlet hastanesi, bir ikinci basamak devlet hastanesi ve bir özel hastane olmak üzere 4 farklı hastanede çalışan toplam 304 hemşire örneklemini oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak, "Tanıtıcı Veri Formu" ve "Hizmet İçi Eğitime Yönelik Gereksinim Belirleme Formu" nun yer aldığı, işe yeni başlayan (06 ay – 24 ay) hemşireler ve eğitici/yönetici ve 24 ay ve üzeri çalışan hemşireler için ayrı ayrı düzenlenmiş olan bir anket formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde, sayı ve yüzde dağılımları alınarak ki- kare ve Mann Whitney-U testi uygulanmıştır. Bulgular: Araştırma kapsamına alınan hemşireler, işe yeni başlayan hemşirelerin eğitim ihtiyacı olduğunu düşündüklerini belirtmiş, büyük bölümü hizmet içi eğitim olsa bile hizmet içi eğitimlerin ihtiyaçlarını karşılamadığını ifade etmiştir. Araştırmaya katılan hemşireler; işe yeni başlayan hemşirelerin en çok "uyum sağlama-iletişim", "pratik eksikliği" ve "ilaçlar" konusunda zorlandığı, en çok "kullanılan formlar", "acil müdahale" ve "ilaç dozları" konusunda hata yaptığını bildirmiştir. Hemşirelerin büyük bölümü, hizmet içi eğitim programlarının "işe başlanılan günden itibaren" ve 10:00-12:00 saatleri arasında ve "1 ay" süre ile olmasını istemiş, kurum ve bölüm oryantasyonun ayrı yapılmasını, eğitim hemşirelerinin donanımlı olmasını ve eğitim programının detaylı planlanmasını önermiştir. "Yaşamsal bulgular, CPR, ilaç uygulamaları ve yan etkileri, kanama takibi, şok, sıvı-elektrolit takibi, acil arabasında yer alan ilaç ve malzemelerin kullanımı, izolasyon gerektiren durumlar ve bakım uygulamaları, bilinci kapalı hasta bakımı ve motivasyon" konularının en çok önemsenen konular olduğu saptanmıştır. Sonuç: İşe yeni başlayan hemşirelerin eğitim gereksinimleri vardır ve yapılan eğitimler yeterli değildir. Hizmet içi eğitim programları düzenlenirken gereksinim saptama yapılmalı, deneyimli ve işe yeni başlayan hemşire görüşlerine yer verilmelidir. Anahtar Kelimeler: Hizmet içi eğitim; gereksinim belirleme, işe yeni başlayan hemşire

Anahtar Kelimeler: Hizmet içi eğitim, gereksinim belirleme, işe yeni başlayan hemşire

S-30 The Determination of in Service Training Needs of Beginning Nurses

Gülden Sen¹, Fatma Orgun²

1 Izmir Atatürk Training And Research Hospital, Izmir Türkiye

2 Department Of Nursing Education, School Of Nursery, Ege University, Izmir Turkey

Intruduction: Nurses, who constitute the largest part of the health care team, are assigned to the unit where they will work without in-service training, which causes the lack of in-service training in health institutions to be felt to a great extent. **Aim:** This study aims determine the needs of education of beginning nurses by learning experienced nurses opinions. **Method:**In This research between 01.09.2013- 31.12.20014 dates 304 nurses from four different hospital a university hospital ,a third step public hospital, a second step public hospital and a special hospital constituted the sample. as a data collection tool, a questionnaire from, which was prepare seperately for the nurses who started the job, the trainer, manager and the nurses working 24 months and over used the introductry data form and the requirement determinationform for in-service training. Chi-square and mann whitney-u tests were applied for the analysis of the data. **Findings:** The nurses included in the research stated that new nurses need training and most of them stated that even if they received in-service training, the training did not meet their need. The nurses participating in the study reported that most of the nurses starting to work had diffuculty in adaptation. Communication, lack of practice and medications and made mistakes about the most used forms, emergency response and drug doses. Most of the nurses wanted in service training programmes to be 10:00-12:00 hours and month from the day started work, and suggested that the oriantation of the instution and departement should be done seperately and that the training nurses should be equipped and detail planning of the training programme whital signs, cpr drug applications and side effects, bleeding follow up, shock,m fluid electroled monitoring, use of drugs and materials in the emergency car, stiotions requiring isolation and care practices, unconscious patientscare and motivation werw the most important isueses. **Results:** Beginning nurses have training needs and training are not sufficient. Needs assesments should be made when in service training programmes are organized and opinions of experienced and new nurses should be included. **Key Words:** In-service training, determanition of requirement, begining nurse

Keywords: In-service training, determanition of requirement, begining nurse

S-31 Mavi Kod Tatbikatı Uygulama Sonrası Hemşirelerin Acil Durum Yönetimi Etkinliğine İlişkin Değerlendirmelerinin İncelenmesi

Özlem Topkaya¹, Müge Filiz Karakuş¹, Sevgi Aktas¹
1 Anadolu Sağlık Merkezi

Giriş: Kardiyopulmoner arrest, solunumun ve dolaşımın aniden durmasıdır. Kardiyopulmoner resüsitasyon (CPR) ise spontan kalp atımı, solunum ve beyin fonksiyonlarının geri dönmesi için yapılan müdahaledir. Bu müdahalenin en iyi şekilde yapılması, yöntemlerin doğru zamanda, doğru sırada ve gereken biçimde uygulanması, uygulama sırasında eksik ve hata olmaması son derece önemlidir. Eğitimlerde simüle hasta kullanımı ile gerçek hasta bakım ortamından önce hemşirelerin acil durum senaryoları ile beceri ve tutum geliştirmelerine ve elde edilen klinik becerilerin gerçek yaşam pratiğine aktarılmasını sağlar. Amaç: Yetişkin hasta mavi kod tatbikatı uygulaması sonrası hemşirelerin acil durum yönetimi etkinliğinin değerlendirilmesinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Kurumumuzda Temel Yaşam Desteği eğitimi ERC 2021 resüsitasyon kılavuzuna uygun olarak yılda birkez teorik ve uygulama olarak verilir. Eğitim sonrası beceri kazanımları tatbikatlar ile değerlendirilir. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama türünde, kesitsel modelle yapılmıştır. Mayıs- Eylül 2022 tarihleri arasında yapılan tatbikatlara katılan ve gönüllü olan 32 hemşire oluşturmuştur. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Simüle Hasta Uygulama Etkinlik Ölçeği ve Öğrenmede Memnuniyet ve Özgüven Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 26 versiyon paket programı kullanılmıştır. Bulgular: 32 hemşirenin sosyo demografik özellikleri; %56'sı 20-29 yaş, %97'si kadın, %81'i lisans ve üstü mezun ve %44'ü 1-5 yıl süre ile çalışmıştır. Tatbikatlarda; mavi kod sürecinin yönetimi, kod verme zamanı, acil arabasının kullanımı, tatbikat başlama zamanı ve kod ekibinin gelme süreleri ölçülmüştür. Hemşirelerin "gelecekte acil durum yönetiminde kendini yeterli hissetme durumu" skoru incelendiğinde ortalama $8,6 \pm 1,3$ belirlenmiş olup "gelecekte acil durum yönetiminde tahmin edilen anksiyete durumu" ile ilgili skor ortalaması $5,4 \pm 2,9$ ve medyanı 6,0 [1-10] olarak bulunmuştur. Simüle Hasta Uygulama Etkinlik Ölçeği toplam skoru ortalaması $110,91 \pm 10,62$ olup olumlu olarak yüksek düzeyde etkilendikleri tespit edilmiştir. Öğrenmede Öğrenci Memnuniyeti ve Özgüven Ölçeği $4,18 \pm 0,78$ olup eğitimden memnun oldukları bulunmuştur. Ölçeklere ait alt boyut skor ortalamaları Tablo 1'de gösterilmiştir. Sonuç ve Öneriler: Hemşirelerin mavi kod tatbikatlarından memnun oldukları ve gelecekte acil durum yönetiminde kendilerini yeterli hissettikleri, klinik karar vermede özgüvenlerinin arttığı ve kaygı ile başetmeyi kolaylaştırdığı görülmüştür. Bu yöntemin hemşirelerin gerçekçi bir klinik ortamda bilişsel, duyuşsal ve becerilerini geliştirmesinde; klinik uygulamada hatalı girişimleri azaltması, kritik karar verme, problem çözme yeteneğinin gelişmesi ve hasta güvenliğini arttırması gibi özellikleri dikkate alındığında, hemşirelik eğitimlerinde kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, simülasyon, simüle hasta, acil durum yönetimi

S-31 Evaluation Of The Emergency Management Efficiency Of Nurses After The Practice Of Code Blue

Özlem Topkaya¹, Müge Filiz Karakuş¹, Sevgi Aktas¹
1 Anadolu Medical Center

Introduction: Cardiopulmonary arrest is the sudden cessation of breathing and circulation. CPR, on the other hand, is an intervention to restore spontaneous heartbeat, breathing, and brain functions. It is important that this intervention is done in the best way and that the methods are applied at the right time, in the right order and in the required manner. The use of simulated patients in training enables nurses to develop skills and attitudes with emergency scenarios and to transfer the clinical skills obtained to real life practice. **Purpose:** It was aimed to evaluate the emergency management efficiency of nurses after the application of code blue for adult patients. **Method:** The research was carried out in the descriptive survey type, one of the quantitative research methods, with a cross-sectional model. It consisted of 32 volunteers who participated in the exercises held between May and September 2022. Data were collected using Personal Information Form, Simulated Patient Practice Efficiency Scale, and Learning Satisfaction and Self-Confidence Scale. SPSS 26 was used in the analysis of the data. **Results:** Of the 32 nurses, 56% were aged 20-29, 97% were female, 81% had a bachelor's degree or higher, and 44% worked for 1-5 years. In exercises; The management of the blue code process, the start of the exercise and the arrival times of the code team were measured. The mean "feeling self-sufficient in emergency management in the future" of nurses is 8.6 ± 1.3 , "anxiety status predicted in emergency management in the future" is 5.4 ± 2.9 , and the median is 6.0 [1-10] was found as The mean score of the Simulated Patient Practice Efficiency Scale was 110.91 ± 10.62 , and they were highly affected positively; The Student Satisfaction and Self-Confidence Scale in Learning was 4.18 ± 0.78 and they were satisfied with the education. The sub-dimension score averages of the scales are shown in Table 1. **Conclusion and Suggestions:** It has been observed that nurses feel competent in emergency management in the future, their self-confidence in clinical decision-making increases, and it facilitates coping with anxiety with code blue exercises. This method is recommended to be used in nursing education.

Keywords: Nurse, simulation, simulated patient, emergency management

S-32 Hemşirelik Eğitiminde Podcast Kullanımının Öğrencilerin Konuşma Becerisine, Öğretime Yönelik Duyuşsal Farkındalığına ve Ders Başarısına Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Hacer Özel¹, Burçin Işık²

1 Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Hemşirelik Fakültesi

2 Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Giriş Bilginin hızla geliştiği ve yayıldığı günümüzde podcastlerin eğitimde güçlü bir öğrenme kaynağı olduğunu vurgulanmaktadır. Amaç Araştırmanın amacı, hemşirelik eğitiminde podcast kullanımının öğrencilerin konuşma becerisine, öğretime yönelik duyuşsal farkındalığına ve ders başarısına etkisini belirlemektir. Yöntem Çalışma randomize kontrollü çalışma tipindedir. Çalışma grubunu, 2021-2022 eğitim-öğretim yılında bir hemşirelik fakültesinde öğrenim gören, "Akademik Sunum Teknikleri" dersini alan 4. sınıf hemşirelik öğrencileri oluşturdu. Öğrenciler kura sistemi kullanılarak deney (n=20) ve kontrol (n=20) grubuna rastgele atandı. Dersin öğretim üyesi tarafından ders müfredatındaki konulardan, her bölümü 10 dakika süren, 5 bölümden oluşan podcast serisi oluşturuldu. Deney grubundaki öğrencilerden telefonlarına podcast programı yüklemeleri ve podcast programı üzerinden gönderilen podcastleri, çalışma süresince en az bir kez dinlemeleri istendi. Veriler Bilgi Formu, Yıldız ve Yavuz (2012) tarafından geliştirilen Etkili Konuşma Ölçeği (EKÖ), Duman ve Yakar (2017) tarafından geliştirilen Öğretime Yönelik Duyuşsal Farkındalık Ölçeği (ÖYDFÖ) ile girişim öncesi ve sonrası toplandı. Final sınavı sonuçları ders başarısı olarak değerlendirildi. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS for Windows 22.0 programında sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, Ki-Kare ve Fisher exact testleri, t-testi, bağımlı gruplar t-testi kullanıldı. Bulgular Deney grubunun EKÖ öntest puanına ($\bar{x}=93,150$) göre sontest puanı ($\bar{x}=99,750$) arasında ve deney grubunun ÖYDFÖ öntest puanına ($\bar{x}=148,400$) göre sontest puanındaki ($\bar{x}=168,150$) artış istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0,001<0,05$). Kontrol grubunun EKÖ toplam öntest puanına ($\bar{x}=91,050$) göre sontest puanı ($\bar{x}=92,250$) arasında ve ÖYDFÖ öntest puanına ($\bar{x}=145,00$) göre sontest puanında ($\bar{x}=151,60$) istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0,05$). Deney grubunun EKÖ sontest puanı ($\bar{x}=99,75$), kontrol grubunun sontest puanından ($\bar{x}=92,25$) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulundu ($p<0,05$). Deney grubunun ÖYDFÖ sontest puanının ($\bar{x}=168,15$), kontrol grubunun ÖYDFÖ sontest puanından ($\bar{x}=151,60$) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlendi ($p=0.002<0,05$). Uygulama sonrası deney grubunun ders başarısı ($\bar{x}=93,40$) ile kontrol grubunun ders başarısı ($\bar{x}=92,75$) arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0,05$). Çalışmaya katılan öğrencilerin %92,5'inin derslerin podcast ile desteklenmesini istediği belirlendi. Sonuç ve Öneriler Podcast kullanımının hemşirelik öğrencilerinin konuşma becerilerini olumlu yönde etkilediği ve öğretime yönelik duyuşsal farkındalığını arttırdığı, ders başarısında deney grubunun kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı fark olmamakla birlikte deney grubunun ders başarısının daha yüksek olduğu belirlendi. Yenilikçi bir teknoloji tabanlı öğrenme aracı olan podcastlerin hemşirelik eğitiminde kullanılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Etkili konuşma, hemşirelik, öğretime yönelik duyuşsal farkındalık, podcast

S-32 The Effect Of Using Podcast In Nursing Education On Students' Speech Ability, Affective Awareness Towards Instruction, And Academic Success: A Randomized Controlled Study

Hacer Özel¹, Burçin Işık²

1 University Of Health Sciences, Hamidiye Faculty Of Nursing

2 Gaziantep Islam Science And Technology University, Faculty Of Health Sciences, Department Of Nursing

Introduction It is emphasized that podcasts are a powerful learning resource in education today, where information is rapidly developing and spreading. **Objective** The aim of the study is to determine the effect of using podcast in nursing education on students' speech ability, affective awareness of instruction and academic success. **Method** The study is a randomized controlled trial type. The study group consisted of 4th grade nursing students studying at a nursing faculty in the 2021-2022 academic year and taking the "Academic Presentation Techniques" course. Students were randomly assigned to the experimental (n=20) and control (n=20) groups. A podcast series consisting of 5 episodes, each of which lasts 10 minutes, was created by the lecturer of the course. The students in the experimental group were asked to download a podcast program to their phones and listen to the podcasts sent through the podcast program at least once during the study. Data were collected before and after the intervention, using the Information Form, the Effective Speech Scale (ESS) developed by Yıldız and Yavuz (2012), and the Scale of Affective Awareness towards Instruction (SAAI) developed by Duman and Yakar (2017). Final exam results were evaluated as academic success. Number, percentage, mean, standard deviation, Chi-square and Fisher's exact tests, t-test, dependent groups t-test were used in the evaluation of the data in SPSS for Windows 22.0 program. **Results** A statistically significant increase was found between the ESS posttest score ($\bar{x}=99,750$) according to the pretest score of the experimental group ($\bar{x}=93,150$), and the increase in the SAAI posttest score ($\bar{x}=168,150$) according to the SAAI pretest score ($\bar{x}=148,400$) of the experimental group ($p=0.001<0.05$). There was no statistically significant difference between the ESS posttest score ($\bar{x}=92.25$) according to the total ESS pretest score ($\bar{x}=91,05$) of the control group, and the SAAI posttest score ($\bar{x}=151.60$) according to the SAAI pretest score ($\bar{x}=145,00$) ($p>0.05$). The ESS posttest score of the experimental group ($\bar{x}=99.75$) was found to be statistically significantly higher than the control group's ESS posttest score ($\bar{x}=92.25$) ($p<0.05$). It was determined that the experimental group's SAAI posttest score ($\bar{x}=168,15$) was statistically significantly higher than the control group's SAAI posttest score ($\bar{x}=151,60$) ($p=0.002<0.05$). After the intervention, there was no statistically significant difference between the academic success of the experimental group ($\bar{x}=93.40$) and the academic success of the control group ($\bar{x}=92.75$) ($p>0.05$). It was determined that 92.5% of the students participating in the study wanted the lessons to be supported by podcasts. **Conclusion and Recommendations** It was determined that the using podcasts positively affected the speech ability of nursing students and increased their affective awareness towards instruction. Although there was no statistically significant difference in the academic success of the experimental group compared to the control group, the academic success of the experimental group was higher. Podcasts, which are an innovative technology-based learning tool, can be recommended to be used in nursing education.

Keywords: Effective speech, nursing, affective awareness towards instruction, podcast

S-33 Hemşirelikte Duyuşsal Alan Niteliklerinin Kazandırılmasına Yönelik Eğitim Programı Geliştirmede İhtiyaç Belirleme: Odak Grup Çalışması

Gülsüm Conoğlu¹, Fatma Orgun²

1 Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

2 Ge Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Bireysel ve mesleki gelişim açısından kritik bir öneme sahip olan ve hemşirelik bakımının kalitesini etkileyen duyuşsal alan nitelikleri hemşirelik eğitimi sırasında öğrencilere kazandırılmalıdır. Bu bağlamda, hemşirelikte duyuşsal alan eğitime yönelik bir eğitim programına ilişkin ihtiyacın belirlenmesi gerekmektedir. Amaç: Bu çalışma, hemşirelik eğitiminde duyuşsal alan niteliklerini kazandıracak bir eğitim programına ilişkin ihtiyacı belirlemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Nitel yöntem olarak belirlenen tasarımda ihtiyaç belirlemek amacıyla odak grup görüşmeleri kullanılmıştır. Amaçlı örnekleme yönteminin kullanıldığı çalışma kapsamında 11 öğretim elemanı, 9 öğrenci, 9 klinik rehber hemşire ve 8 sağlık hizmetinden yararlanan birey olmak üzere toplam 37 katılımcı ile 4 ayrı grupta toplam 8 odak grup görüşmesi yapılmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanarak beş uzman görüşü alınmıştır. Çevrimiçi ortamda yapılan odak grup görüşmelerde katılımcıların ses ve görüntü kaydına ilişkin izinleri alınmıştır. Dört farklı paydaş grupta gerçekleştirilen sekiz odak grup görüşmesinde; görüşme süresi en az 32 dakika (öğrenci odağı) en fazla ise 1 saat 50 dakika (öğretim elemanı) olup, toplam odak grup görüşmeleri 9 saat 14 dakika sürmüştür. Veri doygunluğuna ulaşılmıştır. Veri analizinde MAXQDA programı kullanılarak içerik analizi yapılmıştır. Bulgular: İhtiyaç analizi ana teması altında; "Eğitim programındaki değişiklik nedenleri", "Duyuşsa alan gereksinimine ilişkin faktörler" ve "Güncellenmesi gereken alanlar/Eğitimde yeni eğilimler" olarak üç alt tema belirlenmiştir. Alt temalardan çıkan bazı kodlar bulgularda verilmiştir. "Eğitim programındaki değişiklik nedenleri" alt teması altında küreselleşme, kriz deneyimleri, bakım hizmetlerindeki kanıtlar kodları saptanmıştır. "Duyuşsal alan gereksinimine ilişkin faktörler" alt teması altında öğrenciye ait faktörlere (içselleştirmeme problemi), öğretim elamanına ait faktörlere (öğrencilere geri bildirim verilmemesi), eğitim programına ait faktörlere (sosyal etkinliklerin az olması, öğrenci sayısının fazla olması), iletişime ait faktörlere (öğretim elemanı-öğrenci etkileşiminin az olması, pandemide oluşan iletişim sorunları), ailesel faktörlere (ailenin temelindeki değer eksikliği, kültürel alt yapılar) ve toplumsal faktörlere (toplum olarak duyuşsal alanın arka planda olması) ilişkin kodlar saptanmıştır. Ayrıca, "Güncellenmesi gereken alanlar/Eğitimde yeni eğilimler" alt teması altında kriz yönetimi, hemşireliği güçlendirme ve tescil sınavlarının olması gibi kodlar saptanmıştır. Sonuç ve Öneriler: Sonuç olarak, hemşire eğitimciler, her üç öğrenme alanını temel alan öğrenme çıktıları/kazanımlarını kullanmalıdır. Ayrıca, duyuşsal alanı harekete geçirecek öğrenme-öğretme süreçlerinden yararlanılması, eğitici-öğrenci etkileşiminin artırılması ve duyuşsal alanın görünür olabilmesi için bu alana yönelik çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duyuşsal alan, eğitim programı, hemşirelik eğitimi, ihtiyaç belirleme, odak grup çalışması

S-33 Assessment Of Needs In Developing Curriculum Program For The Acquisition Of Affective Domain Qualifications In Nursing: Focus Group Study

Gülsüm Conoğlu¹, Fatma Orgun¹
1 Ege University Nursing Faculty

Introduction: Affective domain qualities, which have a critical importance in terms of individual and professional development and affect the quality of nursing care, should be acquired during nursing education. In this context, it is necessary to assess the need for a curriculum for affective domain education in nursing. **Aim:** This study was conducted to assess the need for a curriculum that will provide affective domain qualifications in nursing education. **Method:** Focus group interviews were used to assess needs in the design, which was determined as a qualitative method. Purposive sampling method was used in the study. Within this scope, a total of 8 focus group interviews were conducted with 4 different groups, with a total of 37 participants, including 11 faculty members, 9 students, 9 clinical guide nurses and 8 individuals benefiting from health services. A semi-structured interview form was prepared and five expert opinions were taken. In the online focus group interviews, the consent of the participants for the audio and video recording was obtained. In the eight focus group interviews held with four different stakeholder groups, duration of the interviews was at least 32 minutes (student focus) and at most 1 hour 50 minutes (faculty members), and the total focus group interviews lasted 9 hours and 14 minutes. Data saturation has been reached. In data analysis, content analysis was performed using the MAXQDA program. **Finding:** Under the main theme of needs analysis; Three sub-themes were determined as "reasons for changes in the education program, "the factors related to the need for affective domain" and "fields that need updating/new trends in education". The some codes from sub-themes are given in the findings. Under the sub-theme of "reasons for changes in the education program", the codes of globalization, crisis experiences, and evidence in care services were determined. Under the sub-theme "factors related to the need for the affective domain", factors related to the student (not internalizing problem), factors related to the faculty members (not giving feedback to the students), factors related to the curriculum (lack of social activities, high number of students), communication factors (low faculty members-student interaction, communication problems occurring in the pandemic), familial factors (lack of values in the foundation of the family, the cultural infrastructures), and social factors (as a society, the affective domain is left behind) were determined. In addition, codes such as, crisis management, nursing empowerment and registration exams were determined under the sub-theme of "fields that need updating/new trends in education". **Conclusions and Recommends:** As a result, nurses educators should use learning outcomes based on all three learning domains. In addition, it is recommended to make use of learning-teaching processes that will stimulate the affective domain, to increase the educator-student interaction, and to increase the studies on this domain to make the affective domain visible.

Keywords: Affective domain, curriculum, nursing education, need assessment, focus group study

S-34 Hastaların Penceresinden Covid 19 Pandemi Sürecinde Hemşirelerin Mesleki İmajı

Selma Karakaplan¹, Sevim Ulupınar²
1 Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi
2 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Öz Amaç: Araştırmanın amacı, yatarak tedavi gören hastaların Covid-19 pandemi sürecindeki hemşirelik imajını incelemektir. Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel türdeki araştırmanın örneklemini, bir şehir hastanesinde yatarak tedavi gören 400 hasta oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında, anket formu ve Hemşirelik Mesleğine Yönelik İmaj Ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS 22.0 programında analiz edilmiş, tanımlayıcı istatistiksel metotlar (standart sapma, frekans), ilişki-fark ve regresyon analizleri kullanılmıştır. Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 43.4±15.4 ve %60.5'i kadındır. Ölçeğin toplam puan ortalaması 167.29±15.21 (min. 42- max. 210) olup, katılımcıların hemşirelik imajının "iyi" olduğu belirlenmiştir. Pandeminin, hastaların hemşirelik imajını olumlu yönde değiştirdiği görülmüştür. Pandemi sürecinde algılanan hemşirelik imajı ile mesleğe bakış açısında değişme, daha önce hemşirelik hizmeti almak ve hemşirelik hizmetlerinden memnun olma arasında anlamlı fark bulunmuştur (p<0.05). Sonuç: Hastaların hemşirelik mesleğine yönelik imaj algısı "iyi" düzeydedir. Covid19 pandemisi, hastaların hemşirelerin rolü ve önemine ilişkin farkındalığının artmasını sağlamış, hemşirelerin mesleki imajını olumlu yönde etkilemiştir. Pandemi döneminde artan mesleki imaja ilişkin olumlu algının kalıcı olabilmesi ve geliştirilmesi için hemşirelerin rol ve sorumluluklarını sahiplenmesi önemlidir. Anahtar Sözcükler: Hemşirelik, Mesleki imaj, pandemi

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, mesleki imaj, pandemi

S-34 Professional Image Of Nurses In The Covid 19 Pandemic Process From The Window Of The Patients

Selma Karakaplan¹, Sevim Ulupınar²

1 Kartal Dr. Lütfi Kırdar City Hospital

2 Istanbul University-Cerrahpasa

Abstract Aim: The aim of the study is to examine the nursing image of inpatients during the Covid-19 pandemic. **Method:** The sample of the descriptive and cross-sectional study consisted of 400 inpatients in a city hospital. Questionnaire form and Scale for the Image of Nursing Profession were used to collect data. The data were analyzed in SPSS 22.0 program and descriptive statistical methods (standard deviation, frequency), correlation-difference and regression analyzes were used. **Results:** The mean age of the participants was 43.4 ± 15.4 and 60.5% were women. The total mean score of the scale was 167.29 ± 15.21 (min. 42-max. 210), and it was determined that the nursing image of the participants was "good". It has been observed that the pandemic has positively changed the nursing image of patients. A significant difference was found between the perceived nursing image during the pandemic process and the change in perspective on the profession, receiving nursing service before and being satisfied with nursing services ($p < 0.05$). **Conclusion:** The image perception of the patients towards the nursing profession is at a "good" level. The Covid19 pandemic has increased patients' awareness of the role and importance of nurses, and has positively affected the professional image of nurses. It is important that nurses own their roles and responsibilities in order to maintain and develop the positive perception of the increasing professional image during the pandemic period. **Keywords:** Nursing, Professional image, pandemic

Keywords: Nursing, professional image, pandemic

S-35 Tweetlerin Diliyle Hemşireliği Hemşireler Öğretir: Nitel Bir Araştırma

Özgül Evcan¹, Sevim Ulupınar²

1 İstanbul Arel Üniversitesi

2 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Giriş: Profesyonel bir meslek olarak hemşirelik, kendi meslek mensuplarının yetiştirilmesi ve eğitiminde söz sahibi olmalıdır. Türkiye’de hemşirelik eğitimi veren bir üniversitede, hemşirelik dersleri vermek üzere açılan akademik kadro ilanına başvuru için “Tıp Fakültesi mezunu olmak” şartı konmuştur. Türk Hemşireler Derneği Öğrenci Komisyonu, bu ilana tepki olarak 25.01.2022 tarihinde #HemşireliğiHemşirelerÖğretir hashtagi açarak Twitter kullanıcılarından destek ve paylaşım istemiştir. Amaç: Twitter kullanıcılarının bir hemşirelik bölümüne mesleki dersleri vermek üzere hemşire olmayan akademik kadro ilanı ile ilgili tepkilerini incelemektir. Yöntem: Nitel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik tipte ve retrospektif bir çalışmadır. Araştırmanın örneklemini Twitter’da #HemşireliğiHemşirelerÖğretir hashtag’i ile paylaşılmış 596 tweet oluşturmaktadır. Maxqda uygulaması üzerinden toplanan verilerin içerik analizi yapılmıştır. Tweetlerin içeriğinde birden fazla tema yer aldığı için toplam 890 kodlama yapılmıştır. Bulgular: Çalışmada hemşirelik eğitiminin (n=465) ve hizmetlerinin (n=60) niteliği, mesleki otonomi (n=66) ve imaj (n=36), adalet ve eşitlik (n=125), duygusal tepkiler (n=138) olmak üzere altı tema ve alt kodlar belirlenmiştir. Hemşirelik eğitiminin niteliğinin korunması teması altında meslek/hemşirelik dışı atama (n=194) ve atamalarda liyakat ve yeterlilik (n=271) kodları yer almaktadır. Adalet ve eşitlik teması altında hak ve haksızlık (n=73) ve torpil (n=52) kodları belirlenmiştir. Duygusal tepkiler teması altında reddetme (n=100) ve umutsuzluk (n=38) kodları belirlenmiştir. Sonuç ve Öneriler: Twitter kullanıcılarının hemşirelik eğitim kurumuna hemşire olmayan meslek üyelerine yönelik akademik kadro ilanına tepki gösterdikleri ve meslek haklarını savundukları sonucuna ulaşılmıştır. Hemşirelik mesleği ve eğitimi ile ilgili sosyal medyaya yansıyan bu veriler, mesleği güçlendirme, görünür kılma ve yaşanan sorunlara çözüm bulma açısından da yol göstericidir. Kesitsel ve lokal gibi görünen bu araştırma sonuçlarının, hemşireliğin evrensel sorunlarını yansıttığını düşünüyoruz. Hemşirelik camiası olarak, sosyal medyanın gücünü mesleğimiz açısından yararlı olacak şekilde kullanmayı ümit ediyoruz.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, hemşire öğretim elemanı, sosyal medya, twitter

S-35 Nurses Teach Nursing In The Language Of Tweets: A Qualitative Study

Özgül Eycan¹, Sevim Ulupınar²
1 Istanbul Arel University
2 Istanbul University-Cerrahpaşa

Introduction: As a profession, nursing should have a say in the training and education of its own professionals. In a university that provides nursing education, an academic staff announcement was opened to teach nursing courses, and the applicants were required to be a graduate of the Faculty of Medicine. In response to this announcement, the Turkish Nurses Association student commission opened the hashtag of #NursesTeachNursing on 25.01.2022 and requested support and sharing from Twitter users. **Aim:** To study the reactions of Twitter users to the announcement of non-nursing academic staff to teach vocational courses in a nursing department. **Method:** The study was conducted as a retrospective one and designed using the phenomenological research type, one of qualitative research methods. The research sample consisted of 596 tweets shared on Twitter with the hashtag of #NursesTeachNursing. Content analysis was conducted on the data collected over the Maxqda application. As there were more than one theme in the content of the tweets, a total of 890 coding was done. **Results:** Six themes were identified in the study, namely the quality of nursing education (n=465) and services (n=60), professional autonomy (n=66) and image (n=36), justice and equality (n=125), and emotional reactions (n=138). Under the theme of protecting the quality of nursing education were codes of non-nursing appointment (n=194) and merit and competence (n=271) in appointments. Under the theme of justice and equality were codes of right and injustice (n=73) and pulling strings (n=52). Under the theme of emotional reactions were codes of rejection (n=100) and hopelessness (n=38). **Conclusion:** In the study, it was concluded that Twitter users reacted to the announcement of academic staff for non-nursing professionals in the nursing education institution and defended their professional rights. These data, which are related to the profession of nursing and nursing education and reflected to social media, were also guiding in terms of strengthening the profession, making it visible and finding solutions to the problems experienced. We think that the results of this cross-sectional and local study reflected the universal problems of nursing. As the nursing community, we hope to use the power of social media to benefit our profession.

Keywords: Nursing education, nurse instructor, social media, twitter

S-36 Hemşirelik Öğrencilerinin Ders İçi Grup Çalışmalarına İlişkin Geri Bildirimleri

Gonca Nüzket¹, Aydan Baysan¹, Gülşah Alınca¹, Nilay Özkütük², Nesrin Şen Celasin¹, Fatma Orgun²

1 Manisa Celal Bayar Üniversitesi

2 Ege Üniversitesi

Giriş: Grup çalışmaları, eğitim sistemlerinde her düzeyde bir öğrenme aracı olarak kullanılmaktadır. Öğrencilerin gruplar halinde öğrenmeleri ve çalışmalarının faydalarına ilişkin güçlü bilimsel kanıtlar bulunmaktadır. Bu çalışmada, bir sağlık bilimleri fakültesinde öğrenim gören 2.sınıf hemşirelik öğrencileri “Hemşirelikte Öğretim” dersinde aldıkları “Öğretim Yaklaşımları, Yöntemleri ve Teknikleri” dersi kapsamında konuya ilişkin kavramsal bilgiyi aldıktan sonra grup çalışmaları yapmışlardır. Öğrenciler, derste öğrendikleri teorik bilgiyi uygulamaya dönüştürmek amacıyla kendilerine verilen öğretim yöntem-tekniklerini sınıf ortamında canlandırarak yöntemin uygulanışını göstermişlerdir. Amaç: Bu çalışma, 2022-2023 öğretim yılında Hemşirelikte Öğretim dersi alan 2.sınıf hemşirelik öğrencilerinin sınıf içi grup çalışmalarına ilişkin geri bildirimlerinin değerlendirilmesi amacıyla doküman analizi çalışması olarak yapılmıştır. Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu bir sağlık bilimleri fakültesinde 2022-2023 öğretim yılında öğrenim gören, Hemşirelikte Öğretim dersi alan ve araştırmaya katılmayı kabul eden ikinci sınıf (n=25) öğrencileri oluşturmuştur. Veriler, araştırmacılar tarafından ilgili literatür doğrultusunda oluşturulan “Grup Çalışmaları Geri Bildirim Formu” ve grup çalışması raporları kullanılarak değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler betimsel analiz yönüyle incelenmiş ve sayı yüzde dağılımları ortaya konmuştur. Bulgular: Bu çalışmaya alınan hemşirelik öğrencilerinin %84’ü grup çalışmasının öğrenmeyi olumlu etkisi olduğunu belirtmiştir. Öğrencilere bu çalışma sonucunda neleri yeni öğrendikleri sorulduğunda en çok “kendilerine verilen öğretim yöntem/teknik” (%36) ve “ekip çalışmasını” (%8) öğrendiklerini belirtmişlerdir. Grup çalışmasına hazırlanırken zorlandıkları konular sorulduğunda ise en sık “kaynak bulmak” (%24), “grupun koordinasyonunu sağlamak” (%16) ve “kaynakça yazımı” (%8) olduğuna ulaşılmıştır. “Ödevi grup olarak hazırlamak mı yoksa bireysel olarak hazırlamak mı sizin için daha öğretici olurdu?” sorusuna ise öğrencilerin %40’ı “grup”, %32’si “ikisi de uygun” ve %28’i “bireysel” şeklinde tercihlerini ifade etmiştir. Öğrencilerin grup çalışmalarına ilişkin önerileri incelendiğinde, %32’sinin önerisinin olmadığı, %20’sinin bu haliyle uygun olduğu ve %24’ünün ise simülasyon, soru-cevap, rol play vb. uygulamalarla derse katılımın desteklenebileceği gibi öneriler yer almaktadır. Grup çalışması raporları incelendiğinde, grupta görev paylaşımlarının ayrıntıları ve grup içi iletişimle ilgili olumlu/olumsuz geri bildirimlerin yer aldığı görülmüştür. Sonuç ve Öneriler: Sonuç olarak, grup çalışmasının kullanılması hem öğrencilerin öğrenmesini olumlu etkilemekte hem de kişilerarası ilişkilerini ve iletişim becerilerini geliştirmektedir. Bu açıdan, öğretim yöntem/tekniklerinin öğretilmesinde öğrencilere yeterli süre verilerek yöntem/tekniklerin canlandırıldığı grup çalışmaları kullanılabilir. Ayrıca hemşirelik eğitiminde farklı ders ve konuların öğretiminde de bu tür iş birlikli çalışmaların kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğretim yöntem-teknikleri, grup çalışması, hemşirelik eğitimi

S-36 Nursing Students' Feedback On In-Course Group Studies

Gonca Nüzket¹, Aydan Baysan¹, Gülşah Alınca¹, Nilay Özkütük², Nesrin Şen Celasin¹, Fatma Orgun²

1 Manisa Celal Bayar University

2 Ege University

Introduction: Group work is used as a learning tool in educational systems at all levels. There is strong scientific evidence for the benefits of students learning and working in groups. In this study, 2nd year nursing students studying in a health sciences faculty did group work after receiving conceptual information about the subject within the scope of "Teaching Approaches, Methods and Techniques" course they took in the "Teaching in Nursing" course. In order to transform the theoretical knowledge they learned in the course into practice, the students demonstrated the application of the method by role-playing the teaching method-technique given to them in the classroom environment. **Objective:** This study was conducted as a document analysis study to evaluate the feedbacks of 2nd year nursing students who took the Teaching in Nursing course in the 2022-2023 academic year regarding in-class group work. **Method:** The study group consisted of second-year nursing students (n=25) studying in a health sciences faculty in the 2022-2023 academic year, who took the Teaching in Nursing course and agreed to participate in the study. The data were evaluated using the "Group Work Feedback Form" created by the researchers in line with the relevant literature and group work reports. The data obtained were analyzed through descriptive analysis and the number and percentage distributions were presented. **Results:** 84% of the nursing students included in this study stated that group work had a positive effect on learning. When the students were asked what they learned as a result of this study, they stated that they mostly learned "the teaching method/technique given to them" (36%) and "teamwork" (8%). When asked about the issues they had difficulty in preparing for the group work, it was found that the most common issues were "finding resources" (24%), "coordinating the group" (16%) and "writing bibliography" (8%). In response to the question "Would it be more instructive for you to prepare the assignment as a group or individually?", 40% of the students expressed their preference as "group", 32% as "both are appropriate" and 28% as "individual". When the students' suggestions regarding group work were analyzed, 32% of them had no suggestions, 20% of them thought that it was appropriate as it was, and 24% of them suggested that participation in the lesson could be supported with applications such as simulation, question-answer, role play, etc. When the group work reports were examined, it was seen that there were details of task sharing in the group and positive/negative feedbacks about in-group communication. **Conclusion and Suggestions:** In conclusion, the use of group work not only positively affects students' learning but also improves their interpersonal relationships and communication skills. In this respect, group studies in which methods/techniques are animated can be used in teaching "teaching methods/techniques" by giving sufficient time to students. In addition, it is recommended to use such collaborative studies in teaching different courses and subjects in nursing education.

Keywords: Teaching methods-techniques, group work, nursing education

**S-37 Meslekler Arası Öğrenmeye Yönelik Hazırbulunuşluk Üzerine Öz-Yeterliğin Etkisi:
Hemşirelik Öğrencileri İle Kesitsel Bir Çalışma**

Seyda Ferah Arslan¹

1 Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş: Meslekler arası eğitimde birey, ekip içinde, ekiple birlikte ve ekipten öğrenir. Profesyonellerarası bir ekipte performans sergiler. Öğrencinin yapabileceklerine olan inancı, bu grupta onu harekete geçmeye motive eden veya harekete geçmesini engelleyen bir güçtür. Amaç: Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin meslekler arası eğitime hazırbulunuşluklarını ve genel öz-yeterliklerini belirlemeyi; bu düzeyleri etkileyen değişkenleri incelemeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Çalışma, tanımlayıcı ilişkisel bir araştırma olarak yapılmıştır. Bir üniversitenin Sağlık Bilimleri Fakültesinde öğrenim görmekte olan 395 hemşirelik öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın verileri Öğrenci Bilgi Formu, Meslekler Arası Öğrenmeye Hazırbulunuşluk Ölçeği (RIPLS) ve Genel Öz-yeterlik Ölçeği (GSES) kullanılarak toplanmıştır. Toplanan veriler tanımlayıcı istatistikler, t testi, tek yönlü varyans analizi, korelasyon analizi ve çoklu regresyon analizi kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 20.05±1.67 idi ve çoğunluğu (%75.7) kadındı. Araştırmada hemşirelik öğrencilerinin toplam RIPLS puan ortalaması 73.08±14.58; ortalama toplam GSES puanı 63.27±9.37 idi. RIPLS ile öz-yeterlik arasında düşük düzeyde pozitif bir ilişki olduğu belirlendi (p<.05). Öğrencilerin hazırbulunuşlukları cinsiyet, lise türü, önceki ekip çalışması deneyimi, akademik başarı algısı, diğer sağlık programlarının öğrencileriyle çalışmaya istekli olma ve hemşireliğin katkısına diğer profesyoneller tarafından değer verildiğini hissetme değişkenlerine göre anlamlı farklılıklar göstermiştir. Ayrıca, öz-yeterlik düzeyi; öğrencilerin lise türüne, akademik başarı algısına ve diğer sağlık öğrencileriyle- birlikte çalışmaya istekli olmalarına göre değişmektedir (p<.05). Çoklu regresyon analizinin sonuçları, GSES puanının, öğrencilerin RIPLS puanını etkilediğini göstermiştir (p<.05). Sonuç ve Öneriler: Hemşirelik öğrencilerinin meslekler arası eğitime hazırbulunuşluk düzeyleri ve öz-yeterlik algı düzeyleri iyi olup, belirli demografik özelliklere göre farklılık göstermektedir. IPE'ye hazıroşları ile öz-yeterlikleri arasında pozitif, zayıf bir ilişki vardı. Hemşirelik öğrencilerinin öz-yeterlikleri, meslekler arası öğrenmeye hazıroşlarını etkilemiştir. Hazırbulunuşluğu artırmak için öz-yeterlik yükseltilmelidir. Öz-yeterliği artıracak müdahalelerin planlanması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, meslekler arası öğrenme, hazırbulunuşluk, öz-yeterlik

S-37 The Effect Of Self-Efficacy On Readiness For Interprofessional Learning: A Cross Sectional Study On Nursing Students

Seyda Ferah Arslan¹

1 Canakkale Onsekiz Mart University, Faculty Of Health Sciences

Introduction: In interprofessional education (IPE), the individual learns within, with, and from the team, and performs in an interprofessional team. The student's belief in what s/he can do is a force that motivates him/her to take action or prevents him/her from taking action in this group. **Objective:** This study aims to determine the readiness for IPE and self-efficacy of nursing students and to examine the variables that affect them. **Method:** This research was conducted as a descriptive relational study. It was conducted with 395 nursing students who were studying at the Faculty of Health Sciences of a university. The data of the study was collected using Student Information Form, Readiness for Interprofessional Learning Scale (RIPLS) and General Self Efficacy Scale (GSES). It was analyzed using descriptive statistics, t-test, one-way analysis of variance, correlation and multiple regression analysis. **Results:** Mean age of the students was 20.05 ± 1.67 , and the majority (75.7%) were women. In the study, the mean total RIPLS score of the nursing students was 73.08 ± 14.58 ; the mean total GSES score was 63.27 ± 9.37 . It was determined that there was a weak positive correlation between RIPLS and self-efficacy ($p < .05$). The readiness of students showed significant differences according to gender, high school type, prior teamwork experience, perception of academic success, willingness to study with other healthcare students, and feeling that nursing's contribution is valued by other professionals. Also, self-efficacy showed significant differences according to students' high school type, perception of academic success and willingness to study with other healthcare students ($p < .05$). The results of the multiple regression analysis showed that GSES affected students' RIPLS ($p < .05$). **Conclusion and Recommendations:** Nursing students had good readiness levels for interprofessional education and perception levels of self-efficacy, and differed according to certain demographical qualities. There was a weak positive relationship between readiness for IPE, and self-efficacy of nursing students. Self-efficacy of nursing students affected their readiness for interprofessional learning. Self-efficacy should be raised to increase readiness. It can be recommended to plan interventions that will increase academic self-efficacy.

Keywords: Nursing education, interprofessional learning, readiness, self-efficacy

S-38 Öğrenci Merkezli Karma Öğretim Yönteminin Hemşirelik Öğrencilerinin Öz Değerlendirme, Memnuniyet ve Özgüveni Üzerindeki Etkisi

Ebru Turhal¹, **Fulya Batmaz**¹, Yeter Kurt²

1 Karadeniz Teknik Üniversitesi İyi Hekimlik Uygulamaları ve Tıbbi Simülasyon Merkezi

2 Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş: Z kuşağı öğrencileri birebir ya da küçük grup uygulamalarına fırsat veren aktif öğrenme yöntemlerinin kullanılmasına ihtiyaç duymaktadırlar. Bu bağlamda hemşirelik eğitiminde bilgi, beceri ve tutuma yönelik yeterliliklerin kazanılmasında birkaç yöntemin bir arada kullanılması önerilmektedir. Amaç: Bu çalışma, öğrenci merkezli öğrenmeye dayalı karma öğretim yönteminin temel hemşirelik becerilerinin öğreniminde öğrencilerin bilgi, memnuniyet ve özgüveni üzerindeki etkisini saptamak amacıyla yürütüldü. Yöntem: Tanımlayıcı olan bu araştırmanın verileri 15.09.22-25.09.22 tarihleri arasında toplandı. Araştırmanın evrenini bir üniversitenin Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik bölümünde öğrenim gören ilk klinik staj deneyimini yaşayan toplam 180 öğrenci, örneklemini ise araştırmaya katılmaya gönüllü olan 166 hemşirelik ikinci sınıf öğrencileri oluşturdu. Çalışmaya katılan öğrenciler, basit rastgele örneklem yöntemi ile beş kişilik gruplara bölündü. Her bir grup sırasıyla birinci istasyona (Hasta kabulü ve Hemşirelik süreci) ve ikinci istasyona (Yaşam bulguları ölçme ve değerlendirme) alındı. Birinci istasyonda standardize hasta ikinci istasyonda ise orta düzey simülasyon maketi kullanıldı. Araştırmada verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu, Öğrenci Memnuniyeti ve Öğrenmede Kendine Güven Ölçeği kullanıldı. Aynı zamanda eğitim öncesi ve eğitim sonrası öğrencilerin kendi bilgi, becerilerini 10 üzerinden puanlaması istendi. Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %54.9'unun (n=108) kadın, %17.3'ünün (n=58) erkek, yaş ortalamalarının 19.9±1.2 olduğu saptandı. Öğrencilerin %50.4'ünün cerrahi kliniklerinde, %21.8'i dahili kliniklerde staj yaptıkları belirlendi. Öğrencilerin hasta kabulü ve hemşirelik süreci öz değerlendirmesi eğitim öncesi 5.5±2.8, eğitim sonrası 5.9±2.5 olduğu, eğitim öncesi ve sonrası arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunduğu saptandı. Öğrencilerin yaşam bulguları ölçme ve değerlendirme öz değerlendirmesi eğitim öncesi 6.3±3.0, eğitim sonrası ise 6.4±2.8 olduğu, eğitim öncesi ve sonrası arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu belirlendi. Öğrencilerin memnuniyet ile ilgili maddelere 5 üzerinden ortalama olarak 4.47±0.37 ve öğrenmede kendine güven alt boyutu ile ilgili sorulara ortalama olarak 5 puan üzerinden 4.61±0.43 puan verdikleri belirlendi. Sonuç: Bu araştırmada karma öğretim yöntemlerinin öğrencilerin öz bilgi düzeyini arttırdığı belirlendi. Eğitim sonrası öğrencilerin memnuniyet ve özgüven alt boyutlarından yüksek puan aldığı saptandı. Bu doğrultuda hemşirelik eğitiminde karma öğretim yöntemlerinin yaygınlaştırılması ve eğitim müfredatına entegre edilmesi için çalışmalar planlanması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, memnuniyet, özgüven, öğretim, eğitim, karma yöntem

S-38 The Effect Of Student-Centered Blended Teaching Method On Nursing Students' Self-Assessment, Satisfaction And Self-Confidence

Ebru Turhal¹, **Fulya Batmaz**¹, Yeter Kurt²

1 Karadeniz Technical University Faculty Of Medicine Medical Education And Training
Simulation Center

2 Karadeniz Technical University Faculty Of Health Sciences

Introduction: Generation Z students need to use active learning methods that allow one-to-one or small group practices. In this context, it is recommended that several methods be used together in acquiring competencies regarding knowledge, skills and attitudes in nursing education. **Purpose:** This study was carried out to determine the effect of blended teaching method based on student-centered learning on students' knowledge, satisfaction and self-confidence in learning basic nursing skills. **Method:** The data of this descriptive study were collected between 15.09.22-25.09.22. The population of the research consisted of 180 students who had their first clinical internship experience in the Department of Nursing, Faculty of Health Sciences of a university, and the sample consisted of 166 second-year nursing students who volunteered to participate in the research. The students participating in the study were divided into groups of five by simple random sampling method. Each group was transferred to the first station (patient admission and nursing process) and the second station (vital signs measurement and evaluation), respectively. A standardized patient was used in the first station and an intermediate simulation model was used in the second station. Personal information form prepared by the researcher, Student Satisfaction and Self-Confidence in Learning Scale were used to collect data in the study. At the same time, students were asked to rate their knowledge and skills out of 10 before and after the education. **Results:** It was determined that 54.9% (n=108) of the students participating in the study were female, 17.3% (n=58) were male, with a mean age of 19.9±1.2. It was determined that 50.4% of the students did internship in surgical clinics and 21.8% in internal clinics. Patient acceptance and nursing process self-assessment of the students was 5.5±2.8 before education and 5.9±2.5 after education, and there was a statistically significant difference between before and after education. It was determined that the students' vital signs measurement and evaluation self-assessment was 6.3±3.0 before the education and 6.4±2.8 after the education, and there was a statistically significant difference between before and after the education. It was determined that the students gave an average of 4.47±0.37 points out of 5 to the items related to satisfaction and 4.61±0.43 points out of 5 points to the questions about the self-confidence in learning sub-dimension. **Conclusion:** In this study, it was determined that blended teaching methods increased students' self-knowledge. After the training, it was determined that the students got high scores in the sub-dimensions of satisfaction and self-confidence. In this direction, it can be recommended to plan studies for the dissemination of blended teaching methods in nursing education and integrating them into the education curriculum.

Keywords: Nursing students, satisfaction, self-confidence, teaching, education, mixed method

**S-39 Yumuşak Kontakt Lens Kullanmaya Başlayan Bireylerde Web Tabanlı Eğitimin
Kontakt Lense Uyumu ve Görme İşlevine Etkisi**

Güneş Çevik Akkuş¹, Sevim Ulupınar²

1 Işık Üniversitesi

2 İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa

Araştırma, yumuşak kontakt lens kullanmaya başlayan bireylere verilen web tabanlı eğitimin kontakt lense uyumu ve görme işlevine etkisini inceleyen girişim ve kontrol gruplu deneysel bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini, bir üniversite hastanesinin kontakt lens polikliniğine başvuran bireyler, örneklemini ise araştırma kriterlerine uyan, kontakt lens kullanan 80 hasta oluşturdu. Çalışma, kontakt lens kullanımı eğitiminde web tabanlı eğitim verilen girişim grubu (40 birey) ve broşürü kullanılarak eğitim verilen kontrol grubu (40 birey) ile gerçekleştirildi. Araştırma verilerini toplamada, Bireysel Özellikler Tanılama Formu, Ulusal Göz Hastalıkları Enstitüsü Görme İşlevi Ölçeği (NEI-VFQ-25), Kontakt Lens Kullanımı Kontrol Listesi, Kontakt Lens Uygulaması Bilgi Formu, Hekim Muayenesi Formu, Web Tabanlı Eğitimi Değerlendirme Formu ve Broşür ile Verilen Eğitimi Değerlendirme Formu kullanıldı. Verilerin analizinde ki-kare testi, Mc Nemar testi, Kolmogorov-Smirnov, Shapiro, Wilcoxon testi Friedman testi istatistik yöntemleri kullanıldı. Girişim ve kontrol grubundaki bireylerin sosyodemografik özelliklerinin benzer olduğu, %81,25'inin refraksiyon kusuru nedeniyle kontakt lens kullandığı belirlendi. Araştırma kapsamına alınan bireylerin ölçüm aylarına göre yapılan değerlendirmesinde, girişim grubunun NEI-VFQ-25 ölçeğinin puan ortalamasının ve kontakt lens uyumunun kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlendi ($p<0,05$). Kontakt lens kullanımından dolayı oluşan komplikasyonlar açısından, kontrol grubundaki bireylerde görülen komplikasyon sayısının girişim grubundan daha fazla olduğu belirlendi, ancak bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı ($p>0,05$). Sonuç olarak, web tabanlı eğitimin bireylerin kontakt lens kullanımına uyumu ve görme işlevine olumlu etkisi olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kontakt lens, web tabanlı eğitim, kontakt lens komplikasyonları

S-39 The Impact Of Web-Based Training On Contact Lens Compliance And Visual Function In Individuals Wearing Soft Contact Lenses

Güneş Çevik Akkuş¹, Sevim Ulupınar²

1 Isik University

2 Istanbul University- Cerrahpasa

The study is an experimental study with intervention and control groups that examines the impact of web-based training provided for individuals, who started wearing soft contact lenses, on contact lens compliance and visual function. Individuals who applied to the contact lens outpatient clinic of a university hospital constituted the population of the study, and 80 patients who met the research criteria and wore contact lenses constituted the sample of the study. The study was carried out with the intervention group (40 individuals) who received web-based training in contact lens wearing and with the control group (40 individuals) who received training by means of brochures. In collecting research data, Individual Characteristics Identification Form, Visual Function Scale of National Institute of Ophthalmology (NEI-VFQ-25), Contact Lens Wearing Checklist, Contact Lens Application Information Form, Physician Examination Form, Web-Based Training Assessment Form and Assessment Form for Training Provided with Brochure were used. In the analysis of the data; statistical methods of Chi-square test, Mc Nemar test, Kolmogorov-Smirnov, Shapiro Wilk, Wilcoxon test and Friedman test were used. It was determined that the sociodemographic characteristics of the individuals in the intervention and control groups were similar, and 81.25% of them wore contact lenses due to refractive errors. In the assessment made according to the measurement months of the individuals included in the scope of the study, it was determined that the point average of NEI-VFQ-25 scale and the contact lens compliance of the intervention group were significantly higher than the control group ($p < 0.05$). In terms of complication incidence due to wearing contact lenses, it was determined that the number of complications seen in individuals in the control group was higher than the ones in the intervention group, but this difference was not found statistically significant ($p > 0.05$). As a result, it has been observed that web-based training has a positive impact on compliance with contact lens wearing and visual function of individuals.

Keywords: Contact lens, web-based training, contact lens complications

**S-41 İntörn Hemşirelerin Hasta Eğitimi Uygulamalarında Standardize Hasta Kullanımı:
Karma Yöntem Araştırması**

Fatma Orgun¹, Nilay Özkütük¹, Cemre Paylan Akkoç¹, Gülsüm Çonoğlu¹
1 Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Dünyada hemşirelik öğrencilerinin deneyim ve performansının artırılmasında ve mesleki becerilerinin değerlendirilmesinde standardize hasta (SH) kullanılmaktadır. Amaç: Araştırma, intörn hemşirelerin standardize hasta kullanılarak hasta eğitimi uygulamalarına yönelik tutum ve becerilerini geliştirmek ve değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Karma yöntem tasarımlarından tamamen karışık baskın statü tasarım kullanılmıştır. Nicel yöntemde tek gruplu, ön test – son test seçkisiz desen ve Tanıtıcı Bilgi Formu, Hasta Eğitimi Uygulama Ölçeği (HEUÖ), Hasta Eğitim Materyali Değerlendirme Aracı ve Sunum Becerisi Değerlendirme Formu kullanılmıştır. Nitel boyutunda odak grup görüşmelerinde yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini 47 intörn hemşire oluşturmaktadır. Çalışmaya katılan intörn hemşirelere ön test uygulandıktan sonra, toplam dört saatlik eğitim süreci hazırlama, materyal hazırlama ve etkili sunum konularını içeren eğitim becerileri eğitimi verilirken, standardize hastaya yönelik de ayrı bir eğitim verilmiş ve ön uygulama yapılmıştır. Vaka senaryosu doğrultusunda, eğitim gereksinimi belirlemeleri ve materyal hazırlamaları istenmiştir. SH eğitimi uygulamasından sonra toplam beş odak grup görüşmesi yapılmış olup, uygulamadan iki hafta sonra ise HEUÖ kullanılarak son test yapılmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan intörn hemşirelerin, yaşları 22-38 arasında değişmekte olup, yaş ortalamalarının 23.49±2.32 olduğu, %87.2 (n=41)'sinin kadın olduğu, %57.4 (n=27)'ünün ağırlıklı genel not ortalamasının 3.00-3.49 arasında olduğu saptanmıştır. HEUÖ Ön test - son test puan ortalamaları incelendiğinde; Gereksinim Belirleme alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark saptanmazken (p>0.05), Tanı Koyma ve Planlama, Uygulama, Değerlendirme ve Kaydetme alt boyutlarında ve ölçek toplamında puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark saptanmış olup (p<0.05), son test puanları daha yüksek bulunmuştur. Nitel bulguda ise heyecan, gerçekçilik, özerklik, geliştirici temaları elde edilmiştir. Çalışmaya ilişkin içerik analizleri, materyal ve sunum değerlendirme analizleri yapılmaya devam edilmektedir. Sonuç ve öneriler: İntörn hemşirelerin, yapılandırılmış bir eğitim programı ile standardize hasta uygulaması kullanılarak hasta eğitimine yönelik tutum ve becerileri artmıştır. SH uygulamasıyla öğrencilerin yaparak-yaşayarak öğrenmesine olanak sağlayan klinik öğretime alternatif otantik bir öğrenme ortamı oluşturulabilir.

Anahtar Kelimeler: Hasta eğitimi, standardize hasta, intörn hemşire, hemşirelik eğitimi

S-41 Standardized Patient Use By Intern Nurses In Patient Education Practices: A Mixed Method Research

Fatma Orgun¹, Nilay Özkütük¹, Cemre Paylan Akkoç¹, Gülsüm Çonoğlu¹
1 Ege University Nursing Faculty

Introduction: Standardized patient (SP) is used in the world to increase the experience and performance of nursing students and to evaluate their professional skills. **Aim:** The research was conducted to develop and evaluate the attitudes and skills of intern nurses towards patient education practices using standardized patients. **Method:** One of the mixed method designs, completely mixed dominant status design was used. In the quantitative method, a single-group, pretest-posttest random design and the Introductory Information Form, the Patient Education Implementation Scale (PEIS), the Patient Education Material Evaluation Tool and the Presentation Skill Evaluation Form were used. In the qualitative dimension, a semi-structured interview form was used in the focus group interviews. The sample of the study consists of 47 intern nurses. After the pre-test was applied to the students participating in the study, a total of four hours of training skills training was given including preparation, material preparation and effective presentation, while a separate training was given to the standardized patient and pre-application was made. In line with the case scenario, they were asked to identify training needs and prepare materials. After the SH training application, a total of five focus group interviews were conducted, and two weeks after the application, a post-test was conducted using the PEIS. **Results:** The ages of the intern nurses participating in the study ranged from 22 to 38, their average age was 23.49 ± 2.32 , 87.2% (n=41) were female, 57.4% (n=27) had a weighted grade point average between 3.00 and 3.49 was found to be. When the PEIS pre-test and post-test mean scores are examined; while no significant difference was found between the determining educational needs sub-dimension mean scores ($p > 0.05$), a significant difference was found between the assessment and planning, implementation, evaluation and documentation sub-dimensions and the total of the scale, and post-test scores were found to be significantly higher ($p < 0.05$). In the qualitative finding, the themes of excitement, realism, autonomy and developer were obtained. Content analyzes, material and presentation evaluation analyze regarding the study are continuing. **Conclusion and recommendations:** Intern nurses' attitudes and skills towards patient education have increased by using a structured training program and standardized patient practice. By using SP, an authentic learning environment can be created as an alternative to clinical teaching, which allows students to learn by doing.

Keywords: Patient education, standardized patient, intern nurse, nursing education

S-42 Kan Basıncı Ölçümü Öğretiminde Web 2.0 Teknoloji Destekli Videoların Etkisi

Yeter Kurt¹, Çiğdem Gamze Özkan²

1 Karadeniz Teknik Üniversitesi

2 Manisa Celal Bayar Üniversitesi

Giriş: Öğrencilerin motivasyon ve başarısının artırılmasında Web 2.0 araçlarının kullanımı, derslerin daha verimli ve anlaşılır olmasında, ve öğrenme ortamlarının daha işlevsel hale getirilmesinde büyük avantajlar sağlamaktadır. Amaç: Hemşirelik öğrencilerine kan basıncı ölçümü öğretiminde web2.0 teknoloji destekli video kullanımının etkisini belirlemektir. Yöntem: Araştırma deneysel tasarımı olarak bir üniversitenin Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü'nde yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini, hemşirelik bölümü birinci sınıfında okuyan 180 öğrenci oluşturmuştur. Örneklemi ise 64'ü deney ve 46'sı kontrol olmak üzere toplam 110 öğrenciden oluşturulmuştur. Veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan Öğrenci Bilgi formu, Kan Basıncı bilgi Testi ile toplanmıştır. Çalışmada deney grubuna web 2.0 teknoloji destekli videolar, kontrol grubuna ise herhangi bir girişimde bulunulmamış olup rutin eğitim yöntemi kullanılmıştır. Bulgular: Öğrencilerin ilk değerlendirme sonuçlarına göre deney grubunun kontrol grubuna göre aldığı puan ortalaması istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek çıktığı bulunmuştur ($p<0.05$). Öğrencilerin son değerlendirme sonuçlarına göre ise deney grubunun puan ortalamasının kontrol grubuna göre yüksek bulunmuş ancak bu durum istatistiksel anlamlı farklılık yaratmadığı görülmüştür ($p>0.05$). Ayrıca her iki grubun son değerlendirme sonuçlarının ilk değerlendirme sonuçlarına göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek çıktığı bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç: Sonuç olarak, kan basıncı ölçümü öğretiminde kullanılan web 2.0 teknoloji destekli video kullanımının öğrenci hemşirelerin bilgi düzeylerini arttırdığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Beceri öğretimi, hemşirelik öğrencileri, Web 2.0

S-42 The Effect Of Web2.0 Technology-Based Videos In Blood Pressure Measurement Training

Yeter Kurt¹, Çiğdem Gamze Özkan²

1 Karadeniz Technical University

2 Manisa Celal Bayar University

Introduction: The use of Web 2.0 tools in increasing the motivation and success of students provides great advantages in making the lessons more efficient and understandable, and in making the learning environments more functional. **Objective:** To determine the effect of using web 2.0 technology-based video in teaching blood pressure measurement to nursing students. **Method:** This experimental design research was conducted in the Nursing Department of the Faculty of Health Sciences of a university. The population consisted of 180 first-year nursing students, and the sample included 110 students: 64 experimental and 46 control students. The data were collected with the Student Information Form and Blood Pressure Information Test prepared by the researchers. Web 2.0 technology-based videos were used in the experimental group, while no intervention was made in the control group and the routine education method was used. **Results:** According to the initial evaluation results, the mean score of the experimental group was statistically significantly higher than the control group ($p < 0.05$). Final evaluation results also showed that the mean score of the experimental group was higher than the control group but without a statistically significant difference ($p > 0.05$). The final evaluation results of both groups were statistically significantly higher than the initial evaluation results ($p < 0.05$). **Conclusion:** It is concluded that the use of web 2.0 technology-based video used in blood pressure measurement training increased the knowledge levels of student nurses.

Keywords: Skill teaching, nursing students, Web 2.0

S-43 Hemşirelik Eğitiminde Çevrimiçi Yöntemlerin Kullanılması Öğrencilerin Çalışma Hayatına Hazır Olmalarını Etkiliyor Mu?

Nermin Ocaktan¹, Elif Ateş¹, Vesile Ünver¹, Ükke Karabacak¹
1 Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi

Giriş Çalışma hayatına hazır olma, mezuniyet potansiyelinin belirlenmesi için bir seçim kriteri olarak literatürde ortaya çıkan oldukça yeni bir kavramdır ve “eğitimlerini tamamlamış kişilerin iş ortamında başarıyı yakalayabilmeleri için sahip olmaları gereken özellikler” olarak ifade edilmektedir. Çalışma hayatına hazır olmak; kişinin bir organizasyonda başarıyla işlev görmesine olanak tanıyan yeteneğe ve özelliklere sahip olmasını gerektirmektedir. Bu kavram mezuniyet öncesinde ölçülebilir olması nedeni ile kişinin iş hayatında daha fazla kabul görmesini sağlamaktadır. Hemşirelik öğrencisi olmaktan hemşire olmaya geçiş, yeni hemşirelerin çalışma ortamlarında bir sosyalleşme sürecinden geçtiği zor ve stresli bir dönem olarak kabul edilmektedir. Yapılan çalışmalarda, hemşirelik mezunlarının çalışma hayatına yetersiz hazırlandığı, öğrencilikten profesyonel sürece geçişin stresli, yıpratıcı olduğu ve yaklaşık yarısının iş bırakma niyeti sergiledikleri bulunmuştur. Amaç Bu araştırmanın amacı son dönemde hemşirelik eğitiminde yaygın olarak kullanılan çevrimiçi eğitim yönteminin hemşirelik öğrencilerinin işe hazır oluştuklarına olan etkilerini incelemektir. Yöntem Araştırma karma araştırma olup nicel veriler “Yeni Mezun Hemşirelerde İşe Hazırlık Ölçeği (YMHIHÖ)” ve “Genel Özyeterlilik Ölçeği (GÖÖ)” ile nitel veriler ise araştırmacı tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış sorular ile toplanmıştır. Sonuç ve Öneriler Araştırma sonucunda YMHIHÖ ile GÖÖ’nin, alt boyutlarının birbirleri ile olan korelasyonları incelendiğinde negatif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır (p <0.01). YMHIHÖ ölçeğinin örgütsel farkındalık ile iş yeterliliği ve sosyal zekâ alt boyutları ve iş yeterliliği ile sosyal zekâ arasında pozitif yönlü anlamlı ilişki saptanmıştır (p <0.01). GÖÖ’nin başlama alt boyutu ile iş yeterliliği, sosyal zekâ, örgütsel farkındalık (p <0.01) arasında negatif yönde anlamlı ilişki, kişisel çalışma özellikleri alt boyutu ile (p <0.05) pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır. Araştırmanın nitel sonuçları nicel sonuçları desteklemektedir. Bu araştırmanın veri analizleri sonrası; öğrencilerin kendilerini teorik bilgi olarak yeterli ve çalışma hayatına hazır hissettikleri ancak klinik alanda yetersizlik, tedirginlik ve endişe, iletişim sorunları yaşama endişelerinin olduğu ve teorik bilginin uygulamaya geçirilmesindeki eksiklikleri nedeni ile özyeterliliklerinin olumsuz yönde etkilendiği sonucuna ulaşılmıştır. Uygulamalı bir meslek olarak hemşirelik eğitiminde çevrimiçi eğitim yöntemlerinin kullanımı ve etkililiği, çevrimiçi eğitim yöntemlerinin mezuniyet sonrası mesleki yetkinliklere ulaşma konusundaki yeterliliği araştırılmalı ve değerlendirilmelidir. Hemşirelik eğitiminde klinik uygulama alanı yetersizliğinin sanal/çevrimiçi yöntemler ile giderilebileceğine dair ve hemşirelik eğitimi müfredatlarına bu yöntemlerin nasıl ve hangi oranlarda ekleneceğine dair önerilerin geçerliliği için daha geniş araştırmalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, mezuniyet, hemşire, çalışma hayatı, çevrimiçi eğitim

S-43 Does Using Online Methods In Nursing Education Affect Students' Readiness For Working Life?

Nermin Ocaktan¹, Elif Ateş¹, Vesile Ünver¹, Ükke Karabacak¹
1 Acibadem Mehmet Ali Aydınlar University

Introduction Being ready for working life is a fairly new concept that emerged in the literature as a selection criterion for determining graduation potential and is expressed as "the characteristics that people who have completed their education should have in order to achieve success in the business environment". Being ready for working life; It requires the person to have the skills and characteristics that enable him to function successfully in an organization. Since this concept is measurable before graduation, it enables the person to be more accepted in business life. The transition from being a nursing student to being a nurse is considered to be a difficult and stressful period in which new nurses go through a socialization process in their work environment. Studies have found that nursing graduates are inadequately prepared for working life, the transition from student to professional process is stressful and tiring, and about half of them have an intention to quit their job. **Aim** The aim of this research is to examine the effects of the online education method, which has been widely used in nursing education recently, on the readiness of nursing students for work. **Methods** The research is a mixed research and the quantitative data were collected with the "New Graduate Nurses Job Readiness Scale (YMHHÖ)" and the "General Self-Efficacy Scale (GÖÖ)" and the qualitative data were collected with semi-structured questions prepared by the researcher. **Result and Conclusion** As a result of the research, when the correlations between the sub-dimensions of YMHR and GA were examined, a significant negative correlation was found ($p < 0.01$). A positive and significant relationship was found between organizational awareness and job competence and social intelligence sub-dimensions of the YMHHÖ scale, and between job competence and social intelligence ($p < 0.01$). There was a negative significant relationship between the initiation sub-dimension of the DS and job efficacy, social intelligence, and organizational awareness ($p < 0.01$), and a positive significant relationship with the personal work characteristics sub-dimension ($p < 0.05$). The qualitative results of the research support the quantitative results. After the data analysis of this research; It has been concluded that the students feel themselves competent in terms of theoretical knowledge and ready for working life, but they have concerns about inadequacy, uneasiness and anxiety, communication problems in the clinical field, and their self-efficacy is negatively affected due to their deficiencies in applying the theoretical knowledge. The use and effectiveness of online education methods in nursing education as a practical profession, and the adequacy of online education methods in reaching professional competencies after graduation should be investigated and evaluated. More extensive research should be conducted for the validity of the suggestions on how to eliminate the lack of clinical practice in nursing education with virtual/online methods and how and at what rates these methods will be added to the nursing education curriculum.

Keywords: Nursing education, graduation, nurse, working life, online education

S-44 Öğretim Elemanlarının Eğitim Becerileri ve Mesleki Doyumu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Bir Vakıf Üniversitesi Örneği

Güneş Çevik Akkuş¹, Sevim Ulupınar²

1 Işık Üniversitesi

2 İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Eğitim bilgi, yetenek ve beceri kazanma sürecidir. Öğretim elemanlarının yeterliliği; öğrencilerle etkili iletişim, eğitimi planlama, eğitim yöntem ve araçlarını kullanma, eğitimi değerlendirme gibi konularda temel becerileri içermektedir. Öğretim elemanlarının mesleki doyumu, mesleki yeterliliklerini artırmada önemli bir motivasyon kaynağıdır. İş doyumu yüksek ve mesleki yeterlilikleri gelişmiş öğretim elemanlarının vereceği eğitimin de kalitesinin artacağı tartışılmaz bir gerçektir. Amaç: İstanbul ilinde bir vakıf üniversitesinde çalışan öğretim elemanlarının eğitim becerileri ve mesleki doyumu arasındaki ilişkiyi belirlemektir. Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tiptedir. Evreni, İstanbul ilinde bir vakıf üniversitesinde görevli öğretim elemanları (N=203), örnekleme ise araştırmaya katılmayı kabul eden Vakıf üniversitesinde görevli 86 öğretim elemanı oluşturmuştur. Veriler, bilgi formu, Mesleki Doyum Ölçeği ve Eğitim Becerileri Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Veriler, SPSS v.23 paket programında aritmetik ortalama, ANOVA, korelasyon ve regresyon analizi kullanılarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Öğretim elemanlarının %56,6'sı eğitim becerilerine yönelik eğitim almadığını, %92,8'i eğitim becerileri eğitiminin zorunlu olması gerektiğini, %51,8'i eğitim becerileri düzeyinin oldukça yeterli olduğunu ifade etmişlerdir. Katılımcıların eğitim becerileri ölçeği toplam puanının 155,90±16,81 (min:38-max:190), mesleki doyum ölçeği toplam puanının 80,29±9,62 (min:20-max:100) olduğu belirlenmiştir. Eğitim becerileri ölçeği ile cinsiyet, akademik unvan, eğitim becerisi algısı ve mesleki doyum algısı arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Mesleki doyum algısı yüksek olanlar ve işini sevenlerin mesleki doyum ölçeği puanları daha yüksektir. Eğitim becerileri ölçeği ve alt boyutları ile mesleki doyum ölçeği arasında, pozitif yönde orta düzeyde ilişki vardır. Sonuç: Öğretim elemanlarının eğitim becerileri ve mesleki doyum düzeyinin yüksek olduğu görülmektedir. Araştırma sonucuna göre, mesleki doyum, eğitim becerilerinin %22,2'sini tek başına açıklamaktadır, mesleki doyumda gerçekleştirilecek bir birimlik iyileşme, eğitim becerileri üzerinde %82,3 oranında bir artışa neden olacaktır. Bu sonuçlar doğrultusunda mesleki doyum arttığında, eğitim becerilerinin artacağı, mesleki beceri geliştiğinde de mesleki doyumun artacağını söylemek mümkündür. Öğretim elemanlarının, mesleki doyumu ve eğitim becerilerini geliştirmeye yönelik eğitim ve çalışmalar yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim becerileri, öğretim elemanları, mesleki doyum

**S-44 Examining The Relationship Between Educational Skills And Professional Satisfaction
Of Faculty Members: A Foundation University Example**

Güneş Çevik Akkuş¹, Sevim Ulupınar²

1 Isik University

2 Istanbul University- Cerrahpasa Florence Nightingale Nursing Faculty

Introduction: Education is the process of acquiring knowledge, abilities and skills. Competence of teaching staff; It includes basic skills such as effective communication with students, planning education, using educational methods and tools, and evaluating education. Professional satisfaction of teaching staff is an important source of motivation in increasing their professional competence. It is an indisputable fact that the quality of the education provided by the teaching staff with high job satisfaction and professional qualifications will increase. Purpose: To determine the relationship between the educational skills and professional satisfaction of the teaching staff working at a foundation university in Istanbul. Method: The research is descriptive and relationship-seeking type. Its universe consisted of lecturers (N=203) working at a foundation university in Istanbul, and the sample consisted of 86 faculty members working at a foundation university who agreed to participate in the research. Data were collected using the information form, the Vocational Satisfaction Scale and the Educational Skills Scale. Data were evaluated using arithmetic mean, ANOVA, correlation and regression analysis in SPSS v.23 package program. Results: 56.6% of the instructors stated that they did not receive training on educational skills, 92.8% stated that education skills training should be compulsory, 51.8% stated that the level of educational skills is quite sufficient. It was determined that the total score of the participants' educational skills scale was 155.90 ± 16.81 (min:38-max:190), and the total score of the vocational satisfaction scale was 80.29 ± 9.62 (min:20-max:100). A statistically significant difference was found between the educational skills scale and gender, academic title, perception of educational skills and perception of professional satisfaction. Those who have a high perception of professional satisfaction and those who love their job have higher occupational satisfaction scale scores. There is a moderate positive correlation between the educational skills scale and its sub-dimensions and the professional satisfaction scale. Conclusion: It is seen that the educational skills and professional satisfaction level of the instructors are high. According to the results of the research, job satisfaction alone explains 22.2% of educational skills, one unit of improvement in vocational satisfaction will cause an increase of 82.3% on educational skills. In line with these results, it is possible to say that when professional satisfaction increases, educational skills will increase, and when professional skills develop, professional satisfaction will increase. It is recommended to carry out training and studies to improve the professional satisfaction and educational skills of the instructors.

Keywords: Educational skills, instructors, professional satisfaction

S-45 Bağırsak Hazırlığı İçin Geliştirilen Mobil Uygulamaların Kolonoskopi Öncesi Hasta Eğitimine Etkisi: Sistemik İnceleme

Kübra Şengör ¹, Nuray Akyüz ¹

1 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş ve amaç: Kolonoskopi kalın bağırsağın kolonoskop adı verilen aletle incelenmesidir. Tanı ve tedavi amacıyla yapılan kolonoskopi işlemi sırasında doğru bir değerlendirme yapıp tanı konulabilmesi için kalın bağırsağın yeterli hazırlığının yapılmış olması gerekir. Hastalara kolonoskopi öncesi bu konuda bilgi verilmektedir. Literatürde eğitim için görsel ve işitsel pek çok yöntem kullanıldığı görülmektedir. Bunlardan biri olan “Mobil uygulama ile hasta eğitimi” son yıllarda giderek yaygınlaşmakta ve hasta eğitimine katkıları değerlendirilmektedir. Bu araştırmada, kolonoskopide bağırsak hazırlığı için geliştirilmiş mobil uygulamaların hasta eğitimine etkilerini değerlendiren araştırma sonuçlarının sistemik olarak incelenmesi amaçlandı. Yöntem: PubMed, CINAHL, Cochrane Library, Scopus veri tabanları ve Google Akademik’de, “kolonoskopi, bağırsak hazırlığı, mobil uygulama, hasta eğitimi” anahtar kelimeleri ile Ocak 2010-Haziran 2022 arasındaki araştırmalar tarandı. Hasta eğitiminde bağırsak hazırlığı için geliştirilmiş mobil uygulamaların kullanıldığı, örneklemini kolonoskopide yetişkin hastaların oluşturduğu randomize kontrollü araştırmalar çalışmaya dahil edildi. Mobil uygulamanın kullanıldığı ve yazılı-sözlü eğitimin verildiği sekiz araştırma incelendi. Bulgular: Boston ve Ottawa bağırsak hazırlık skalaları ile değerlendirmenin yapıldığı bir çalışmada, Mobil uygulama ile eğitim verilen grubun bağırsak hazırlık kalitesinin daha iyi olduğu sonucuna ulaşıldı. Sharara ve arkadaşlarının (2017) çalışmasında anlamlı bir fark olmadığı belirlendi. Mobil uygulama ile eğitim alan hastaların bağırsak hazırlık yönergelerine uyumu ve eğitimden memnuniyeti kontrol grubuna göre daha yüksekti. Kolonoskopi kalite belirteçleri sonuçlarının (Çekal entübasyon süresi, geri çekilme süresi, polip tespit oranı) verildiği çalışmada anlamlı bir fark belirlenmedi. Wen ve arkadaşlarının (2020) yaptığı çalışmada mobil uygulama eğitim grubundaki hastaların daha az, erkek hastaların ve yaşlıların ise daha fazla utanma duygusu ifade ettiği görüldü. Sonuç: İyi tasarlanmış ve kullanıcı dostu mobil uygulamaların, kolonoskopide bağırsak hazırlığı yönergelerine uyumu ve hazırlığın kalitesini artırdığı, bu süreçte hastaların bilgilendirilmesinde/eğitiminde yardımcı olacağı sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Kolonoskopi, bağırsak hazırlığı, mobil uygulama, akıllı telefon uygulaması, hasta eğitimi

S-45 The Effect of Mobile Applications Developed For Bowel Preparation On Pre-Colonoscopy Patient Education: A Systematic Review

Kübra Şengör ¹, Nuray Akyüz ¹

1 Istanbul University-Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty of Nursing

Colonoscopy is the examination of the large intestine with an instrument called a colonoscope. In order to make an accurate evaluation during the colonoscopy performed for diagnosis and treatment, adequate preparation of the large intestine must be made. Patients are informed about bowel preparation before colonoscopy. In the literature, it is seen that many visual and auditory methods are used for patient education. One of them, "mobile application", has become increasingly widespread in recent years and its contributions to patient education are being evaluated. In this study, it was aimed to systematically examine the results of research evaluating the effects of mobile applications developed for bowel preparation in colonoscopy on patient education. Methods: Studies between January 2010 and June 2022 were searched in PubMed, CINAHL, Cochrane Library, Scopus databases and Google Scholar with the keywords "colonoscopy, bowel preparation, mobile application, patient education". Randomized controlled trials, in which mobile applications developed for bowel preparation were used in patient education, and whose sample consisted of adult patients for colonoscopy, were included in the study. Eight studies in which the mobile application was used and written and oral education were given were examined. Results: In the studies in which the evaluation was made with the Boston and Ottawa bowel preparation scales, it was concluded that the bowel preparation quality of the group trained with the mobile application was better. In the study of Sharara et al. (2017), it was determined that there was no significant difference. Compliance with bowel preparation instructions and satisfaction with the training were higher in the patients who received training with the mobile application compared to the control group. No significant difference was found in the studies where the results of colonoscopy quality markers (Caecal intubation time, withdrawal time, polyp detection rate) were given. In the study of Wen et al. (2020), it was seen that the patients in the mobile application training group expressed less embarrassment, while male patients and the elderly expressed more embarrassment.

Keywords: Colonoscopy, bowel preparation, mobile application, smartphone, patient education

S-46 Tele Yoğun Bakım Hemşireliği: Sistemik Derleme

Hatice Merve Alptekin¹, Nuray Akyüz¹

1 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Bu sistemik derleme, tele yoğun bakım hemşireliği hizmetleri ile ilgili çalışmaların sistemik olarak incelenmesi amacıyla yapıldı. **Gereç ve Yöntem:** Anahtar kelime olarak "Tele-ICU, Tele yoğun bakım, Tele- hemşirelik, Tele- nursing" kullanıldı. Son sekiz yıla ait Ocak 2015-Mart 2022 literatür tarandı. Yapılan literatür taramasında PUBMED (n:64), COCHRANE (n:56), GOOGLE SCHOLAR (n:261), SCIENCE DIRECT (n:27) veri tabanları kullanıldı. Toplamda n:408 araştırmaya ulaşıldı. Çalışmaya, tam metnine ulaşılabilen orijinal araştırmalar dahil edildi. Ayrıca bu araştırmaların içeriğinde tele yoğun bakım ve hemşirelik girişimleri olmasına dikkat edildi. Dahil edilme kriterlerine uymayan ve Türkçe-İngilizce dillerinden birinde yapılmamış olan makaleler dahil edilmedi. Dahil edilme ve dışlanma kriterlerinin uygulanmasının ardından tam metinlerine ulaşılabilen n:6 çalışma araştırmanın örneklemini oluşturdu. **Bulgular:** İncelemeler sonucunda tele yoğun bakım ile ilgili en fazla 2021-2022 yılları arasında çalışmalar yapılsa da, hemşireleri de kapsayan araştırmaların (n:6) çoğunun 2017 yılında yapıldığı belirlendi. Hemşirelerin tele yoğun bakıma ilişkin algıları, görüşleri ve memnuniyetlerinin değerlendirildiği araştırmaların yer aldığı, yapılan araştırmalarda hemşirelerin tele yoğun bakımlarda etkili hasta bakımı vermede yetkin olup olmadıklarının değerlendirildiği belirlendi. **Sonuç:** Tele yoğun bakım ile ilgili yapılmış olan araştırmalarda, bu uygulamanın hem hastaların hem de sağlık çalışanların memnuniyetini arttırdığı, konsültasyonları ve hasta bilgilerinin aktarılmasını kolaylaştırdığı, hastaların farklı hastanelere sevk edilmesini azalttığı görüldü. Sağlık çalışanlarının tele yoğun bakım hakkında daha fazla bilgi sahibi olmaları ve olanakları daha etkili kullanabilmeleri için eğitimlerin planlanması önerilmiştir. Bu konu ile ilgili yapılan araştırmaların büyük çoğunluğu derlemedir. Kanıt seviyesi yüksek orijinal araştırmaların ve meta-analiz araştırmalarının yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tele-ICU, tele- yoğun bakım, tele-hemşirelik

S-46 Tele Intensive Care Nursing: Systematic Review

Hatice Merve Alptekin¹, Nuray Akyüz¹

¹ Istanbul University-Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty of Nursing

Objectives: This systematic review has been planned to systemically investigate the research conducted on tele intensive care nursing. **Methods:** "Tele-ICU, Tele intensive care, Tele-nursing" have been used as keywords for search. Literature in the past eight years January 2015- March 2022 was reviewed and for this, PUBMED (n:64), COCHRANE (n:56), GOOGLE SCHOLAR (n:261) and SCIENCE DIRECT (n:27) databases were utilized. Original studies whose full text is available were included in the study. In addition, care was taken to include tele-intensive care and nursing interventions in the content of these studies. Articles that did not meet the inclusion criteria and were not written in one of the Turkish-English languages were not included. In total, N:408 research articles have been found, out of these, n:6 with access to full versions have been chosen as samples for this research upon inclusion and exclusion criteria. **Results:** As a result of the examinations, it was determined that most of the studies (n: 6) including nurses were carried out in 2017, although the most studies on tele-intensive care were carried out between the years 2021-2022. There is existing research on the perceptions, views and satisfaction of nurses on tele intensive care. Additionally, with the research conducted, it has been identified whether the nurses are capable of providing effective patient care in tele intensive care. **Conclusions:** It has been found in this research of tele intensive care that this application increases the satisfaction of both patients and healthcare workers, eases consultations and the transfer of patient information and decreases the number of occurrences of patient transfer. It has been suggested to plan trainings so that healthcare professionals have more information about tele-intensive care and can use the facilities more effectively. Most of the research on this subject is compilation. It is recommended to conduct original studies and meta-analysis studies with high levels of evidence.

Keywords: Tele-ICU, tele intensive care, tele-nursing

S-47 Hemşirelik Öğrencilerinin Akreditasyon Algısının Memnuniyet Düzeylerine Etkisi

Büsra İslamoğlu¹, Fatma Orgun²

1 Seyrantepe Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi

2 Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Bu çalışma, akredite olan ve olmayan kurumlarda öğrenim gören hemşirelik öğrencilerinin, akreditasyona ilişkin algılarını ve bu algılarının memnuniyetleri üzerine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Materyal ve Metot: Araştırmada, Türkiye’de en fazla hemşirelik kontenjanına sahip sekiz hemşirelik fakültesinde öğrenim gören hemşirelik öğrencilerinin memnuniyetlerinin kurumlarının akredite olma durumlarına göre incelenmesini ele almasından dolayı ilişkisel bir araştırmadır. Veriler, “Akreditasyon Algısı (AA) Ölçeği”, “Öğrenci Doyum Ölçeği” ve araştırmacılar tarafından oluşturulan “Tanıtıcı Bilgi Formu”ndan oluşan anket formu ile toplanmıştır. Veriler, araştırma kapsamına alınan hemşirelik öğrencilerinden yüz yüze ve çevrimiçi olarak Google Form kullanılarak elde edilmiştir. Verilerin analizinde normallik varsayımları göz önünde bulundurularak; Kolmogorov-Smirnov, Mann Whitney U testi ,Kruskal Wallis H, Post-Hoc testi, Games-Howell Post-Hoc testi kullanılmış ve $p < 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Hemşirelik öğrencilerinin %80,9 (n=195)’unun kadın olduğu,%58,9 (n=142)’unun 18-20 yaş grubunda olduğu ve yaş ortalamalarının $20,37 \pm 1,31$ olduğu, %64,3 (n=155)’ünün akredite bir kurumda eğitim aldığı,%70,1 (n=169)’inin kurumlarının akredite olduğunu düşündüğü, %94,2 (n=227)’sinin akredite olmanın eğitimin kalitesini olumlu yönde etkilediğini düşündüğü belirlenmiştir. Hemşirelik öğrencilerinin Akreditasyon Algısı Ölçeği’nin toplam ve alt boyutlarında puan ortalamaları yüksek düzeyde bulunmuştur. Hemşirelik öğrencilerinin akreditasyon algıları ile yaş, kurumlarının akredite olma durumları, fakültelerinin akredite olduğunu düşünme durumları, fakültelerinde akreditasyon ile ilgili bilgilendirici bir seminer veya toplantı düzenlenme durumlarına dair görüşleri, fakültelerinin akredite olma durumunun eğitim kalitesine etkisine dair görüşleri, akreditasyonun gerekli olduğunu düşünme durumları arasında anlamlı bir farklılık bulunduğu saptanmıştır ($p > .05$). Hemşirelik öğrencilerinin Öğrenci Doyum Ölçeği-Kısa Form’un toplamında ve alt boyutlarının puan ortalaması ise orta düzeyin biraz üzerinde bulunmuştur. Hemşirelik öğrencilerinin Öğrenci Doyum Ölçeği puan ortalamaları ile fakültelerinin akredite olduğunu düşünme durumları, fakültelerinde akreditasyon ile ilgili bilgilendirici bir seminer veya toplantı düzenlenme durumlarına dair görüşleri, akreditasyonun gerekli olduğunu düşünme durumlarına göre görüşleri ile arasında anlamlı bir farklılık belirlenmiştir ($p > .05$). Hemşirelik öğrencilerinin Akreditasyon Algısı Ölçeği (AAÖ) ile Öğrenci Doyum Ölçeği-Kısa Form (ÖDÖ-KF) ve tüm alt boyutları karşılaştırıldığında birbirleri ile aralarında pozitif yönde güçlü bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p < .05$). Sonuç: Araştırma sonucuna göre hemşirelik öğrencilerinin akreditasyon algısının artış göstermesiyle birlikte öğrenci memnuniyetinde de artış olmuştur. Bu sonuçlar doğrultusunda; hemşirelik öğrencilerinin memnuniyet durumlarının düzenli olarak ölçülmesi ve kurumların akreditasyon çalışmalarında bu sonuçların dikkate alınması önerilmektedir

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi; akreditasyon algısı; öğrenci memnuniyeti

S-47 The Effect Of Nursing Students' Accreditation Perception On Satisfaction Levels

Büsra İslamoğlu¹, Fatma Orgun²

1 Seyrantepe Hamidiye Etfal Training And Research Hospital

2 Ege University Faculty Of Nursing

Aim: It was aimed to determine the effect of nursing students' perception of accreditation on their satisfaction levels. **Material and Method:** In the research, it is a relational study because it examines the satisfaction of nursing students studying in eight nursing faculties with the highest nursing quota in Turkey, according to the accreditation status of their institutions. The data were collected with a questionnaire consisting of the "Accreditation Perception (AA) Scale", the "Student Satisfaction Scale" and the "Introductory Information Form" created by the researchers. The data were obtained through online Google Forms and face-to-face interviews with nurse students who met the inclusion criteria of the study. Descriptive data on the sociodemographic information of nursing students are given in the form of frequency tables. When the data of the study were analyzed in terms of normality assumptions, Kolmogorov-Smirnov, Mann Whitney U test, Kruskal Wallis H, Post-Hoc test, Games-Howell Post-Hoc test were selected. $p < 0.05$ was considered statistically significant. **Results:** Of the nursing students 80.9% (n=195) were female, 58.9% (n=142) were in the 18-20 age group, and the mean age was 20.37 ± 1.31 , 64%, It was determined that 3 (n=155) of them received education in an accredited institution, 70.1% (n=169) thought that their institutions were accredited, and 94.2% (n=227) thought that being accredited had a positive effect on the quality of education. . The mean scores of nursing students in the total and sub-dimensions of the Accreditation Perception Scale were found to be high. There is a significant difference between nursing students' perceptions of accreditation and their age, whether their institutions are accredited, whether they think their faculties are accredited, their opinions about organizing an informative seminar or meeting about accreditation in their faculties, their views on the impact of their faculties' accreditation on the quality of education, and their thinking that accreditation is necessary. It was found that there was a difference ($p > .05$). The mean score of the total and sub-dimensions of the Student Satisfaction Scale-Short Form of the nursing students was found to be slightly above the medium level. A significant difference was determined between nursing students' average scores on the Student Satisfaction Scale and their state of thinking that their faculties are accredited, their views on organizing an informative seminar or meeting about accreditation in their faculties, and their views on whether they think accreditation is necessary ($p > .05$). When the Accreditation Perception Scale (AAS) of the nursing students and the Student Satisfaction Scale-Short Form (SSQ-SF) and all its sub-dimensions were compared, it was found that there was a strong positive correlation between them ($p < .05$). **Conclusion:** According to the results of the research, there has been an increase in student satisfaction with the increase in the perception of accreditation of nursing students. In line with these results; It is recommended to regularly measure the satisfaction of nursing students and to consider these results in the accreditation studies of institutions.

Keywords: Nursing education; perception of accreditation; student satisfaction

S-48 Hemşirelik Öğrencilerinde Psikomotor Beceri Değerlendirmede Öz Değerlendirme Yöntemlerinin Karşılaştırılması

Olga İncesu¹, Sevim Ulupınar¹

1 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Hemşirelik eğitiminde psikomotor becerilerin kazandırılması ve değerlendirilmesi önemlidir. Geleneksel ölçme değerlendirme yöntemleri sonuç odaklı ve eğitimci merkezlidir. Eğitimde süreç ve öğrenci odaklı, tamamlayıcı değerlendirme yöntemlerinin daha fazla kullanılmasına gereksinim vardır. Amaç: Araştırmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin lavman uygulama becerisinin değerlendirilmesinde öz değerlendirme yöntemlerinin etkinliğini karşılaştırmaktır. Yöntem: Karşılaştırmalı desende yapılan çalışmanın örneklemini, bir hemşirelik fakültesinde ikinci sınıfta öğrenim gören 30 öğrenci oluşturdu. Veriler; Bilgi Formu, Lavman Becerisi Dereceli Puanlama Anahtarı, Akran ve Öz Değerlendirmeye İlişkin Görüşler Ölçeği kullanılarak toplandı. Öğrencilere, önce 10 saatlik öz değerlendirme eğitimi verildi. Daha sonra gösterip-yaptırma tekniği yoluyla lavman becerisi uygulaması eğitimi verilerek, her öğrencinin simülatör üstünde lavman becerisini uygulaması istendi. Beceri uygulaması video ile kayıt altına alındı. Uygulama sonrası öğrenci kendi uygulama videosunu izlemeden önce ve sonra lavman beceri dereceli puanlama anahtarı doğrultusunda öz değerlendirme yaptı. Verilerin analizinde, sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, Shapiro-Wilk, Mann-Whitney U, Spearman Rho Korelasyon testleri kullanıldı. Bulgular: Lavman becerisi uygulaması sonunda, öz değerlendirme puanı ile öz değerlendirme-video kaydı puanı arasında pozitif yönde yüksek düzeyde ilişki olduğu ve öz değerlendirmeye ilişkin görüşler ölçeği puanının da yükseldiği belirlendi. Öğrenciler, öz değerlendirme yönteminin hatalarını görmelerini sağladığını, beceriyi daha iyi öğrenmelerinde yararlı olduğunu ifade etti. Sonuç ve Öneriler: Hemşirelik eğitiminde beceri kazandırma ve değerlendirme uygulamaları sırasında öz değerlendirme yöntemlerinin kullanımının yaygınlaştırılması önerilmektedir. Bu yöntemlerle birlikte ölçek, dereceli puanlama anahtarları, video kayıt yöntemlerinin kullanılmasının yararlı olacağı düşünülmektedir. Key Words: Lavman becerisi, öz değerlendirme, puanlama anahtarı, video kayıt

Anahtar Kelimeler: Lavman becerisi, öz değerlendirme, puanlama anahtarı, video kayıt

S-48 Comparison of Self Assessment Methods In Evaluating Psychomotor Skills In Nursing Students

Olga İncesu¹, Sevim Ulupınar¹

1 İstanbul University-Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty Of Nursing

Background: In nursing education, it is important to acquire and assess psychomotor skills. Traditional assessment and evaluation methods are outcome-oriented and educator-oriented. In education, there is a greater need for the use of process-oriented and student-oriented complementary assessment methods. **Aim:** The aim of this study is to compare the effectiveness of self assessment methods in the evaluation of nursing students' enema skills. **Methods:** The sample of the study, which was conducted based on comparative design, consisted of 30 second-year students studying at a nursing faculty. Data were collected using an information form, enema skill rubric and view scale for peer and self assessment. First of all, the students were first provided a 10-hour training on self assessment. Afterwards, each student was asked to apply the enema skill on the simulator by providing the training on enema skill practice through the demonstration technique. Skill practise was recorded with video. The student who completed the skill practice made a self assessment before and after watching video with the rubric. Number, percentage, mean, standard deviation, Shapiro-Wilk, Mann-Whitney U, and Spearman's Rho correlation tests were used to analyze the data. **Results:** At the end of the enema skill application, it was determined that there was a positive, and high correlation between the self assessment score and the self assessment-video record scores and scores of the opinions on self evaluation scale also increased. The students stated that self assessment methods allowed them to see their mistakes and were helpful in learning the skill better. **Conclusions:** It is recommended that the use of self and peer assessment methods be expanded in nursing education during skill acquisition and assessment practices. It is thought that using scales, rubrics and video record in conjunction with these methods would be beneficial.

Keywords: Skill of enema, self assessment, rubric, video record

S-49 Yaşanmış Hikâyelerle Acemi Hemşirenin Geçiş Şoku Modeline Göre Analiz Edilmesi: Bir Durum Çalışması

Ezgi Eyiler¹, Emine Kol¹, Rabiye Demir Işık¹
1 Akdeniz Üniversitesi

Acemi bir hemşire işe başladığında yeni görev ve sorumlulukları karşısında fiziksel, sosyal, duygusal bir takım zorluklar yaşar. İşe ilk başladığı zaman heyecanlı ve mutludur ancak zamanla bu mutluluğun yerini anksiyete ve korku alır. Kramer hemşirelerin bu geçiş sürecinde yaşadıklarını "gerçeklik şoku" olarak tanımlamıştır. Gerçeklik şoku sadece hemşirelik mesleğine özgü değildir. Her meslekte bireyler öğrencilik hayatından iş yaşamına geçtiklerinde gerçeklik şokunu yaşama potansiyeline sahiptir. Çünkü bireylerin beklentileri ile gerçekler arasında farklılıklar bulunmaktadır. Kramer gerçeklik şokunun dört evreden oluştuğunu belirtmiştir. Gerçeklik şoku; balayı, şok, iyileşme ve çözüm evrelerinden oluşmaktadır. Bu çalışmada iki yaşanmış hikaye ele alınarak acemi hemşirenin geçiş şoku modeline göre analizi yapılmıştır. Amaç: Acemi hemşirenin yaşadıklarının geçiş şoku modeline göre analiz edilerek yeni mezun hemşirelere yol gösterici olması amaçlanmaktadır. Yöntem: Bu çalışma Akdeniz Üniversitesi Hastanesi Göğüs Hastalıkları ve Enfeksiyon Kliniği'nde işe yeni başlayan acemi hemşirenin yaşantısının ele alındığı durum (örnek olay) çalışmasıdır. Geçiş şoku modeline göre vaka analizi yapılmıştır. Bulgular: Birinci vakada acemi hemşire, bakımını üstlendiği hastasının yardım çağrısını almış, yardım etmeye başlamıştır. Onun dünyasına girerek kendini mutlu hissetmiştir. Ancak ağır iş yükü, hemşire sayısındaki yetersizlik, ekip arkadaşları tarafından alınmış olumsuz eleştiriler karşısında hemşire bir takım zorluklar yaşamıştır. Etik ikilem de kalmış ve hemşirelik değerlerinin bir çoğuna iş hayatında yer verilmediğini fark etmiştir. Bu durum da acemi hemşirenin beklentileri ile sahadaki uygulamalar arasında farklılıklar olduğunu ortaya çıkarmıştır. İkinci vakada ise acemi hemşirenin bilgi eksikliği, deneyimsizlik, rehber hemşiresinin olmaması ve yeterli oryantasyon eğitimi almadan entübasyona katılmasından dolayı yaşadığı korku ele alınmıştır. Sonuç-Öneriler: Vakanın analizinde hemşire Kramer'ın tanımladığı gerçeklik şokunun ilk iki evresini belirgin bir şekilde yaşamıştır. İlk haftalar heyecanlı ve mutluyken, ilerleyen süreçte korku ve anksiyetesi artmış, kendisini yetersiz hissetmiştir. İleriye yönelik kariyer planlaması yapmaya başlamıştır. Hemşirenin bu geçiş sürecinde kendini yeterli hissedebilmesi için hizmet içi eğitimler olarak yeterli oryantasyonu sağlanmalı, işe yeni başlayan her hemşirenin rehber hemşiresi olmalıdır. Ekip üyeleri tarafından yeterli destek sağlanmalıdır. Son olarak hastane yönetimlerinde acemi hemşirenin ilk yıllar yaşayabileceği durumlar basamaklandırılarak alternatif çözümleri de karşılıklarına yazılıp bunun bir acemi hemşire için algoritma olması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, acemi hemşire, gerçeklik şoku, geçiş modeli

S-49 Analysis Of The Novice Nurse According To The Transition Shock Model With Experienced Stories: A Case Study

Ezgi Eyiler¹, Emine Kol¹, Rabiye Demir Işık¹
1 Mediterranean University

When a novice nurse starts to work, she experiences physical, social and emotional difficulties in the face of her new duties and responsibilities. He is excited and happy when he first starts work, but over time, this happiness is replaced by anxiety and fear. Kramer described what nurses experienced during this transition period as "reality shock". Reality shock is not unique to the nursing profession. Individuals in every profession have the potential to experience reality shock when they move from student life to business life. Because there are differences between the expectations of individuals and the reality. Kramer stated that reality shock consists of four stages. reality shock; consists of honeymoon, shock, recovery and resolution phases. In this study, two lived stories were discussed and the novice nurse was analyzed according to the transition shock model. Aim: It is aimed to guide the newly graduated nurses by analyzing the experiences of the novice nurse according to the transition shock model. Method: This is a case study (case study) in which the life of a novice nurse who has just started working in Akdeniz University Hospital, Department of Chest Diseases and Infection is discussed. Case analysis was carried out according to the transition shock model. Results: In the first case, the novice nurse received the call for help of the patient she was taking care of and started to help. She felt happy by entering his world, she. However, the nurse experienced some difficulties in the face of heavy workload, insufficient number of nurses, and negative criticisms received by her teammates. She remained in ethical dilemma and realized that most of the nursing values were not included in business life. This situation revealed that there are differences between the expectations of the novice nurse and the practices in the field. In the second case, the fear experienced by the novice nurse due to lack of knowledge, inexperience, lack of a guide nurse and participating in intubation without adequate orientation training was discussed. Conclusion-Suggestions: In the analysis of the case, the nurse clearly experienced the first two stages of reality shock described by Kramer. While the first weeks were exciting and happy, her fear and anxiety increased in the following process and she felt inadequate. She started to make career planning for the future. In order for the nurse to feel competent in this transition period, adequate orientation should be provided by taking in-service trainings, and every nurse who has just started to work should be a guide nurse. Adequate support should be provided by team members. Finally, it is suggested that the situations that the novice nurse may experience in the first years in hospital managements are cascaded and alternative solutions are written in front of them and this should be an algorithm for a novice nurse.

Keywords: Nursing, novice nurse, reality shock, transition model

S-50 Ters Yüz Sınıf Modelinin Hemşirelik Öğrencilerinin Bilgi ve Beceri Düzeyi, Yeterlik Algısı ve Öğrenme Kalıcılığı Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Ciğdem Gamze Özkan¹, Birsal Canan Demirbağ²

1 Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

2 Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Bu çalışma, Ters Yüz Sınıf Modeli (TYSM)'nin hemşirelik öğrencilerinin bilgi ve beceri düzeyi, yeterlik algısı ve öğrenme kalıcılığı üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır. Kontrol gruplu deneysel tasarımlı yürütülen bu çalışmanın örneklemini, güç analizi ile belirlenen 35'i deney, 36'sı kontrol olmak üzere toplam 71 birinci sınıf hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Veriler, öğrenci bilgi formu, yaşam bulguları, beslenme, ilaç yönetimi ve parenteral ilaç uygulamalarına hazırlık konularına ilişkin ön test, son test ve kalıcılık testi olarak adlandırılan bilgi testi, kan basıncı ölçümü (KBÖ), ilaç hazırlama (İH), nazogastrik sonda takılması (NGST) ve glukometre ile kan şekeri ölçümü (KŞÖ) beceri değerlendirme formları, öz-etkililik-yeterlik ölçeği ve TYSM'ye ilişkin öğrenci görüş formu kullanılarak Şubat-Nisan 2018 tarihlerinde arasında toplanmış olup, çalışma Ocak 2021 tarihinde tamamlanmıştır. Çalışmada, Hemşirelik Esasları dersini deney grubundaki öğrenciler TYSM ile, kontrol grubundaki öğrenciler ise geleneksel öğretim yöntemleriyle almışlardır. Verilerin analizinde sıklık, yüzdeler, t test, ki kare testi, McNemar, Mann Whitney U testi, Wilcoxon işaret testi, tekrarlı ölçümlerde varyans analizi ve ANOVA testleri kullanılmıştır. Çalışma sonucuna göre deney ve kontrol grubundaki öğrenci hemşirelerin yaşam bulguları, beslenme, ilaç yönetimi ve parenteral ilaç uygulamalarına hazırlık konularına ilişkin bilgi testi ve öz-etkililik-yeterlik ön test puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Deney grubundaki öğrencilerin bilgi testine ait son test ve kalıcılık test puanları kontrol grubuna göre daha yüksek olup, aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Bununla birlikte deney grubu öğrencilerinin ilk izlemde KBÖ, İH, NGST ve KŞÖ uygulamalarına, kalıcılık izleminde ise KBÖ ve İH uygulamalarına ait beceri puanlarının kontrol grubundaki öğrencilerin beceri puanlarından yüksek olması istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Ayrıca, öz-etkililik-yeterlik düzeyleri açısından gruplar arasında anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$). Sonuç olarak TYSM'nin hemşirelik öğrencilerinin bilgi ve beceri düzeyleri üzerinde olumlu yönde etkisi olduğu, öz-etkililik-yeterlik algılarını etkilemediği, öğrenilen bilgi ve becerilerde kalıcılığı sağladığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Aktif öğrenme, başarı, hemşirelik eğitimi, öğrenci, öğrenme, teknoloji

S-50 An Evaluation Of The Impact Of The Flipped Classroom Model On Nursing Students' Levels Of Knowledge And Skill, Perception Of Competence And Retention Of Learning

Çiğdem Gamze Özkan¹, Birsal Canan Demirbağ²

1 Manisa Celal Bayar University Health Sciences Faculty, Nursing Department

2 Karadeniz Technical University Health Sciences Faculty, Nursing Department

This study aims to evaluate the impact of the Flipped Classroom Model (FCM) on nursing students' knowledge and skill levels, perception of competence, and retention of learning. The sample of this control and experimental group designed study consisted of 71 first-grade nursing students (35 in experimental and 36 in control). The data were collected between February 2018 and April 2018 using student information form, and knowledge test called pre-test, post-test and retention test including vital signs, nutrition, drug management and preparation for parenteral drug administration, skill assessment forms including blood pressure measurement (BPM), drug preparation (DP), nasogastric tube insertion (NTI) and blood glucose measurement (BGM) with a glucometer, the self-efficacy scale and student opinion form on FCM, and the study was completed in January 2021. The students in the experimental group took the Nursing Fundamentals course with the FCM and the students in the control group with traditional teaching methods. To analyze the data, frequency, percentage, t-test, chi-square test, McNemar, Mann Whitney U test, Wilcoxon sign test, analysis of variance in repeated measures, and ANOVA tests were used. No statistically significant difference was found between the pre-test scores of a knowledge test and self-efficacy test of the student nurses in the experimental and control groups about the vital signs, nutrition, drug management, and preparation for parenteral drug administration ($p>0.05$). However, the posttest and retention test scores of the knowledge test of the students in the experimental group were higher than the control group, and the difference between them was found to be statistically significant ($p<0.05$). Besides, the skill scores of the experimental group, including the BPM, DP, NTI, and BGM applications in the first monitoring, and the BPM and DP applications in the retention monitoring were statistically significantly higher than the skill scores of the students in the control group ($p<0.05$). There was no significant difference between the groups in terms of self-efficacy levels ($p>0.05$). In conclusion, the study reveals that FCM has a positive impact on the knowledge and skill levels of nursing students, does not affect self-efficacy-perceptions, and provides retention in acquired knowledge and skills.

Keywords: Active learning, learning, nursing education, student, success, technology

S-51 Hemşirelik Eğitiminin Değerlendirilmesinde Portfolyo Kullanımı: Sistemik Derleme

Ezgi Tamer¹, Fatma Orgun², Nilay Özkütük²

1 İstinye Üniversitesi

2 Ege Üniversitesi

Amaç: Bu sistemik derleme, hemşirelik eğitimi öğrenme ve değerlendirmesinde yenilikçi bir yaklaşım olan portfolyo ile ilgili çalışmaları ele alarak portfolyo uygulamasının hemşirelik eğitimine nasıl entegre edildiğini incelemek amacıyla planlanmıştır. **Yöntem:** Bu sistemik derlemede PRISMA bildiri kontrol listesinden yararlanılmıştır. Konuya ilişkin “Science Direct” ve “Google Scholar” veri tabanları “portfolio and nursing”, “portfolio use in nursing”, “portfolio use in nursing education” anahtar kelimeleri ile taranmış, 2000 Ocak–2022 Ocak tarihleri arasında yayınlanmış 59 çalışma araştırmanın evrenini oluşturmuştur. Araştırmaya dahil edilme kriterlerine uygun olan toplam 11 yayın çalışma kapsamına alınmış ve sonuçlar açısından değerlendirilmiştir. Araştırmaya dahil edilme kriterleri; araştırma makalesi olarak yayımlanmış, yayın dili İngilizce olan, anahtar kelimeleri yayın başlığında yer alan, tam metnine ulaşılabilen ve hemşirelik eğitiminde portfolyonun öğretim ya da değerlendirme aracı olarak kullanıldığı makaleler olarak belirlenmiştir. **Bulgular:** Araştırma kapsamına alınan çalışmalar incelendiğinde, 2 makale tanımlayıcı, 4 makale yarı deneysel, 1 makale karma yöntem ve 4 makale nitel araştırma tasarımıdadır. Makalelerden biri ise e-portfolyo yazılım aracı geliştirip, hemşirelik eğitiminde kullanımının etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Çalışmalarda portfolyoların daha çok dönem içerisindeki bir ders kapsamında değerlendirme aracı olarak ele alındığı belirlenmiştir. Portfolyoların değerlendirilmesinde tutum ölçeği, kontrol listeleri ve eğitmen geri bildirimlerine yer verilmiştir. Portfolyo değerlendirilmesinde ön test son test ya da deney kontrol grubu ile yürütülen çalışmalarda portfolyo kullanımının diğer gruptaki öğrencilere oranla daha yüksek başarı elde ettikleri belirlenmiştir. Çalışmalardan portfolyo kullanımından önce öğrenciye detaylı bilgi sunmanın ve sürekli geri bildirim vermenin portfolyo başarısında daha etkili olduğu anlaşılmaktadır. Portfolyoların elektronik ortamda olması ile öğrencinin portfolyo kullanımında sürdürülebilirlik açısından önemli bir alt yapı sağladığı görülmüştür. **Sonuç:** Bu çalışma sonucunda hemşirelik eğitiminde portfolyo kullanımına ilişkin öğrencilerin görüş ve tutumları, klinik başarı düzeyleri belirlenerek, portfolyonun eğitimde etkisini saptamaya yönelik çalışmaların yapıldığı belirlenmiştir. Portfolyonun güçlü bir öğrenme ve değerlendirme stratejisi olduğu ancak uygulanabilirliğini sağlamak için ele alınması gereken sınırlamalarının olduğu belirlenmiştir. Portfolyo uygulamak isteyen kurumların, uygulamadan önce kapsamlı ihtiyaç analizi yapmaları ve iyi düşünülmüş bir plan geliştirmeleri gerekmektedir. Ayrıca portfolyo hazırlık aşamasında eğitmen, öğrenci ve klinik hemşirelerin birlikte görev almaları önemlidir. **Anahtar Sözcükler:** portfolyo, hemşirelik, hemşirelik eğitimi, portfolyo ve hemşirelik, hemşirelik eğitiminde portfolyo kullanımı

Anahtar Kelimeler: Portfolyo, hemşirelik, hemşirelik eğitimi, portfolyo ve hemşirelik, hemşirelik eğitiminde portfolyo kullanımı

S-51 Portfolio Use In Evaluation Of Nursing Education: Systematic Review

Ezgi Tamer¹, Fatma Orgun², Nilay Özkütük²

1 Istinye University

2 Ege University

Objective: This systematic review is planned to examine how portfolio practice is integrated into nursing education by addressing studies on portfolio, which is an innovative approach in nursing education learning and evaluation. **Method:** The PRISMA statement checklist was used in this systematic review. "Science Direct" and "Google Scholar" databases on the subject were searched with the keywords "portfolio and nursing", "portfolio use in nursing", "portfolio use in nursing education", and 59 studies published between January 2000 and January 2022 included the population of the research. has created. A total of 11 publications that met the inclusion criteria were included in the study and evaluated in terms of results. Inclusion criteria for the study; published as a research article, the language of the publication is English, the keywords are in the title of the publication, the full text is accessible, and the portfolio is used as a teaching or evaluation tool in nursing education. **Results:** When the studies included in the research are examined, 2 articles are descriptive, 4 articles are quasi-experimental, 1 article is mixed method and 4 articles are qualitative research design. One of the articles was made to develop an e-portfolio software tool and to determine the effect of its use in nursing education. In the studies, it has been determined that portfolios are mostly considered as an evaluation tool within the scope of a course in the semester. Attitude scale, checklists and trainer feedback were included in the evaluation of portfolios. In the studies conducted with the pre-test, post-test or experimental control group in portfolio evaluation, it was determined that the use of portfolios achieved higher success compared to the students in the other group. It is understood from the studies that presenting detailed information to the student before using the portfolio and giving continuous feedback are more effective in the success of the portfolio. It has been seen that the portfolios are in the electronic environment and the student provides an important infrastructure in terms of sustainability in the use of the portfolio. **Conclusion:** As a result of this study, it was determined that the opinions and attitudes of the students regarding the use of portfolio in nursing education and their clinical success levels were determined and studies were carried out to determine the effect of the portfolio in education. It has been determined that the portfolio is a powerful learning and assessment strategy, but has limitations that need to be addressed to ensure its applicability. Institutions wishing to implement a portfolio should conduct a comprehensive needs analysis and develop a well-thought-out plan prior to implementation. In addition, it is important that educators, students and clinical nurses take part in the portfolio preparation stage together. **Key Words:** portfolio, nursing, nursing education, portfolio and nursing, portfolio use in nursing education

Keywords: Portfolio, nursing, nursing education, portfolio and nursing, portfolio use in nursing education

S-52 Alternatif Cronbach Alfa Katsayılarının Hemşirelik Alanında Uygulanması

Emre Dünder¹

1 Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Ölçek geliştirme ve uyarlama çalışmalarının istatistiksel analiz bölümlerinde, güvenilirlik analizi yaygın olarak kullanılmaktadır. Hemşirelik alanındaki istatistik uygulamalarında en sık kullanılan güvenilirlik analizi tekniği, Cronbach Alfa katsayıları üzerinden gerçekleştirilmektedir. Ölçek güvenilirliklerinin düşük olduğu durumlarda Cronbach Alfa katsayılarını iyileştirmek için alternatif istatistiksel yaklaşımlar mevcuttur. Bu çalışmada, söz konusu alternatif yaklaşımlar kullanılarak, ölçeklerdeki güvenilirlik düzeylerinin nasıl artırılacağı üzerinde durulacaktır. Hemşirelik alanında kullanılan iki ölçek üzerinden, güvenilirlik analizi sonuçlarındaki performanslar artışları karşılaştırmalı biçimde sunulacaktır. Bu bağlamda Palyatif Bakım Zorlukları Ölçeği ve Tip 2 Diyabetli Kişilerde Diyabet Özyönetim Ölçeği verileri kullanılacaktır. Uygulamaların tamamı SPSS ve R programları ile gerçekleştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Cronbach alfa katsayısı; güvenilirlik analizi; hemşirelik araştırmaları

S-52 Application Of Alternative Cronbach Alpha Coefficients In Nursing

Emre Dünder¹

1 Ondokuz Mayıs University

Reliability analysis is widely used in the statistical analysis parts of scale development and adaptation studies. The most frequently used reliability analysis technique in statistical applications in the field of nursing is carried out over Cronbach's Alpha coefficients. Alternative statistical approaches are available to improve Cronbach's Alpha coefficients in cases where scale reliability is low. In this study, it will be emphasized how to increase the reliability levels of the scales by using these alternative approaches. The performance increases in the results of the reliability analysis will be presented in a comparative way over two scales used in the field of nursing. In this context, we use data from the Palliative Care Difficulties Scale and the Diabetes Self-Management Scale in People with Type 2 Diabetes. All of the applications will be carried out with SPSS and R programs.

Keywords: Cronbach alpha coefficient; reliability analysis; nursing research

S-53 Covid-19 Döneminde Hemşirelik Eğitiminde Kullanılan Eğitim Yöntemleri ve Etkinliğinin İncelenmesi; Deneysel Çalışmaların Sistemik Derlemesi

Nafiye Tosun¹, Şimal Erol¹, Remziye Semerci¹
1 Koç Üniversitesi Hastanesi

Giriş: COVID-19 pandemisi nedeni ile tüm alanlarda değişim meydana gelmesi ile beraber hemşirelik eğitiminde de büyük değişimler olmuştur. Eğitimin uzaktan sürdürülmesi ve eğitimin etkinliğinin artırılmasına yönelik bir çok yöntem hemşirelik eğitimine entegre edilmiştir. Ancak, pandemi döneminde hemşirelik eğitiminde kullanılan yöntemlerin etkinliğine ilişkin literatürde sınırlılık bulunmaktadır. Amaç: Bu çalışma, COVID-19 pandemisinde hemşirelik eğitiminde kullanılan eğitim yöntemlerinin etkisini inceleyen deneysel çalışmaların sistemik olarak incelenmesi hedeflemektedir. Yöntem: Araştırmanın PRISMA önerilerine göre yürütülmüştür. Araştırma verileri OvidMEDLINE, CINAHL, PubMed, Scopus, Web of Sciences, EMBASE, Ulakbim ve Ulusal Tez Merkezi veri tabanları 2020-2022 yılları arasında Türkçe ve İngilizce taramalar yapılarak elde edildi. Tüm araştırmalar üç aşamada incelendi; başlık, özet ve tam metin. Araştırmaların metodolojik kalitesini değerlendirmek için Joanna Briggs Enstitüsü MASTARI Kritik Değerlendirme aracı kullanılmıştır. Araştırmaya, randomize kontrollü çalışmalar (RKÇ) ve yarı deneysel çalışmalar dahil edilmiştir. Bulgular: Nisan 2020- Ekim 2022 tarihleri arasında sekiz veri tabanındaki aramada ‘hemşirelik’, ‘COVID-19’, ‘uzaktan eğitim’ ve ‘hemşirelik öğrencileri’ anahtar kelimeleri ve uygun MeSh kelimeleri kullanılarak toplam 439 makaleye ulaşıldı. PRISMA önerileri takip edilerek toplam 15 deneysel (2 RKÇ, 13 yarı deneysel) çalışma çalışmaya dahil edildi. İncelenen çalışmalarda, ters yüz yöntemi, sanal gerçeklik, animasyon, çevrimiçi bilgisayar destekli öğretim, kendi kendine öğrenme ve probleme dayalı öğrenme yöntemlerinin uzaktan eğitimde kullanıldığı belirlendi. En sık kullanılan eğitim yönteminin sanal gerçekliğe dayalı yöntemlerin olduğu ve bu yöntemlerin öğrencilerin bilgi düzeylerini ve memnuniyetlerini arttırdığı belirlendi. Sonuç ve Öneriler: COVID-19 pandemisinde hemşirelik eğitiminde sıklıkla gerçekliği artırılmış videoların ve sanal gerçeklik uygulamalarına dayalı eğitim yöntemlerinin kullanıldığı ve öğrencilerin öğrenmelerini kolaylaştırarak, bilgi düzeylerini ve memnuniyetlerini arttırdığı belirlendi. Bu doğrultuda, pandemi süreci ile başlayan ve günümüzde hala devam eden uzak eğitimlerde hemşirelerin öğrencilerinin öğrenmelerini kolaylaştıracak interaktif katılımlarını sağlayacak sanal gerçeklik, animasyon, video gösterimleri gibi yöntemlerin kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, uzaktan eğitim, pandemi, COVID-19

**S-53 Examination Of Educational Methods And Effectiveness Used In Nursing Education
In The Covid-19 Period; Systematic Review Of Experimental Studies**

Nafiye Tosun¹, Şimal Erol¹, Remziye Semerci¹
1 Koç University Hospital

Introduction: Due to the COVID-19 pandemic, there have been great changes in nursing education as well as changes in all fields. Many methods have been integrated into nursing education in order to continue education remotely and to increase the effectiveness of education. However, there are limitations in the literature regarding the effectiveness of the methods used in nursing education during the pandemic period. **Objective:** This study aims to systematically review experimental studies examining the effect of educational methods used in nursing education during the COVID-19 pandemic. **Method:** The study was conducted according to PRISMA recommendations. Research data were obtained by searching OvidMEDLINE, CINAHL, PubMed, Scopus, Web of Sciences, EMBASE, UlakbiLİM and National Thesis Center databases in Turkish and English between 2020 and 2022. All studies were reviewed in three stages: title, abstract and full text. The Joanna Briggs Institute MAsTARI Critical Appraisal tool was used to assess the methodological quality of the studies. Randomized controlled trials (RCTs) and quasi-experimental studies were included. **Results:** Between April 2020 and October 2022, a total of 439 articles were retrieved using the keywords 'nursing', 'COVID-19', 'distance education', and 'nursing students' and appropriate MeSh words in the search of eight databases. Following PRISMA recommendations, a total of 15 experimental studies (2 RCTs, 13 quasi-experimental) were included in the study. In the studies analyzed, it was determined that flipped face method, virtual reality, animation, online computer assisted instruction, self-directed learning and problem-based learning methods were used in distance education. It was determined that the most frequently used educational method was virtual reality-based methods and that these methods increased the knowledge level and satisfaction of the students. **Conclusion and Recommendations:** It was determined that reality-enhanced videos and educational methods based on virtual reality applications were frequently used in nursing education during the COVID-19 pandemic, and that these methods facilitated students' learning and increased their level of knowledge and satisfaction. In this direction, it is recommended to use methods such as virtual reality, animation, video screenings that will facilitate the learning of nursing students and ensure their interactive participation in distance education, which started with the pandemic process and still continues today.

Keywords: Nursing students, distance education, pandemic, COVID-19

S-54 Covid-19 Pandemi Sürecinin Mezuniyet Sonrası Hemşirelik Eğitimlerine ve Eğitimde Uygulanan Simülasyona Dayalı Öğrenme Yöntemine Etkisi: Deneyim Paylaşımı

Saliha Koç Aslan¹, Güllüzar Bozkır¹, Ayça Gençoğlu Toprak¹
1 Acıbadem Sağlık Grubu

GİRİŞ: COVID-19 pandemisi gerek sağlık hizmet sunumunda gerekse sağlık profesyonellerinin eğitim sisteminde dönüşüme neden olmuştur. Yetkin sağlık profesyonellerinin eğitimlerinin sürekliliğini sağlamak için eğitim sisteminin tekrar gözden geçirilerek mevcut duruma entegrasyon gerekliliği ortaya çıkmıştır (1,2). 9 Nisan 2020 tarihli Yükseköğretim Yürütme Kurulu'nda alınan karara göre hemşirelik programlarında mezunların, Covid-19 pandemisi ile yaşanan güçlükler nedeniyle, eğitim süreçlerini uzaktan öğretim yoluyla; simülasyon, proje, vaka analizi vb. faaliyetlerle yürütülmesi hususunun yüksek öğretim kurumlarının ilgili kurulları tarafından değerlendirilerek karara bağlanmıştır (4,5). 2014 yılı itibari ile Acıbadem Sağlık Grubu Hemşirelik Hizmetleri Direktörlüğü bünyesinde yeni işe başlayan hemşirelere hizmet içi eğitim programı kapsamında, önce sınıf içi eğitim verilerek eğitim sonrasında Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi (ACÜ) CASE (Center Advanced Simulation and Education) simülasyon merkezinde "Hemşirelik Oryantasyon Eğitimi" verilmektedir. Pandemi sürecinde de eğitimin sürekliliğini sağlamak, kaliteli ve güvenli hasta bakımından ödün vermeden işe yeni başlayanlara eğitim sürecine devam etmek, eğitim sürekliliğini sağlayarak yeni uyum sürecini hızlandırmak için sınıf içi eğitimlerin online olarak yeniden dizayn edilerek verilmesine ve CASE simülasyon merkezinde verilen "Hemşirelik Oryantasyon Programı" nın Covid-19 önlemleri alınarak devam etmesine karar verildi. Bu çalışma ile pandemi ile daha fazla önem kazanan mezuniyet sonrası hemşirelik eğitimlerinin önemi vurgulanarak uygulayıcılara yol göstermesi amaçlanmıştır **YÖNTEM:** Çalışma Mart - Aralık 2020 tarihleri arasında kapsamaktadır. Mart 2020 tarihinde GAP analizi yapılarak mevcut durum gözden geçirildi İhtiyaçlar belirlenerek güncel literatür bilgileri eğitim başlıklarına ve içeriklerine yansıtıldı. **UYGULAMA:** İşe yeni başlayanlara verilen "Hemşirelik Oryantasyon Eğitimleri" 20 başlıkta e learning olarak kişilere atandı. Yoğun bakım kliniklerini güçlendirmek üzere farklı departmanda çalışanlara cross training (çapraz eğitimler) verildi. Simülasyon merkezinde 10 ayrı başlıkta eğitim videosu çekilerek uzaktan eğitim şeklinde, Yoğun bakım, acil servis, yatan hasta katı başta olmak üzere tüm çalışanlara videolar ulaştırıldı. Uzaktan Hemşirelik Oryantasyon eğitimlerinin pekiştirilmesi, davranışa dönüştürülmesi ve birden çok kişiye bilginin ulaşmasını kolaylaştırdığı için, webinar eğitim yöntemi kullanılmaya başlandı Yeni işe başlayanların öncelikli olarak e-learning olarak atanan eğitimleri tamamlamaları, eğitimleri tamamlayanların "Hemşirelik Oryantasyon Webinar " programına katılmaları sağlandı. Her iki eğitim programını tamamlayan katılımcılar ACÜ CASE simülasyon merkezinde eğitimi programına dahil edildi. CASE simülasyon merkezinde Mart 2020'de pandemi nedeni ile eğitime ara verilirken, Haziran 2020 de Covid-19 önlem ve rehberleri doğrultusunda gerekli önlemler alınarak tekrar eğitime başlandı **SONUÇ:** Acıbadem Sağlık Grubu olarak 2020 pandemi döneminde eğitimlerimizde dijitalleşmeye geçerek ve pandemi koşullarının eğitimlere entegrasyonu ile eğitimlere ara vermeden devam edildi. Eğitimlerin çıktıları kalite göstergelerine ve hasta güvenliği ve memnuniyet oranlarına olumlu yönde yansdı. Haziran -Kasım 2020 tarihleri arasında 387 yeni işe başlayan hemşireye 10.449 saat simülasyon eğitimi verilerek, pandemide eğitim ve uygulamalarının sürekliliği sağlandı. Başarı puan ortalaması %73 olarak değerlendirildi.

“2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi”
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

Mart -Kasım 2020 891 kişiye 17.820 saat E learning ataması gerçekleştirilirken son test başarı puan ortalaması %94, Hemşirelik oryantasyon webinar programında 486 kişiye 6870 saat eğitim verilirken son başarı oranı ise %84 olarak ölçümlendi. Eğitimlerin e learning olarak atanması ve Webinar yöntemine geçiş ile her koşulda hastane dışında da eğitime ulaşılabilirlik sağlandı. Acıbadem Sağlık Grubu'na bağlı İstanbul dışı hastanelerdeki çalışanlara aynı bilginin aynı anda ulaştırılması sağlandı. Eğitim süreleri kısaldı ve kişiler alanlarından daha kısa süre ayrıldı.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, hemşirelik eğitimi, simülasyon

S-55 Mobil Öğrenme Uygulaması Değerlendirme Ölçeği Geliştirme Çalışması

Elif Babacan¹ Emine Şenyuva²

1 Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sağlık, Kültür ve Spor Daire Başkanlığı

2 İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Son yıllarda uzaktan öğrenme ve e- öğrenme olarak karşılaştığımız öğretim yöntemleri arasında mobil öğrenme de önemli bir yer tutmaktadır. Mobil öğrenme, öğrenmenin mobil araçlarla (tablet, dizüstü, avuç içi bilgisayar, akıllı telefon gibi) gerçekleştirildiği bir uzaktan eğitim modelidir (Martin at all. 2013, Demir ve Akpınar 2016, Gökçearslan Ş. ve ark. 2017). Mobil öğrenme sayesinde bireyler bilgiye istediği yer ve zamanda ulaşabilmekte, öğrenci ve eğitimci arasında etkileşimi sağlamakta, çok geniş kitlelere ulaşabilmektedir (Motiwalla 2005). Mobil cihazların özelliklerinin her geçen gün gelişmesi ve değişmesinin, mobil öğrenmenin zaman içerisinde farklılaşmasına, sadece içeriklerin cihazlarla dağıtılması değil, öğrenmenin farklı zaman ve bağlamda gerçekleşmesi nedeniyle mobil öğrenme uygulamalarının farklı seviyelerde olmalarına neden olmaktadır (Demir ve Akpınar 2016). Mobil öğrenme uygulamasının değerlendirilmesi sayesinde uygulamanın teknik ve içeriğindeki sınırlılıkların tespit edilmesine yardımcı olacaktır. Mobil öğrenme uygulamalarının standardizasyonu, teknik ve tasarım yeterliliği ve eğitim içeriği açısından değerlendirilmesi ile literatürde eksiklik olduğu düşünülerek, bir ölçek geliştirilmesi planlanmıştır. Amaç: Araştırmada, bireylerin mobil öğrenme uygulamasına ilişkin değerlendirmelerini belirlemeye yönelik geçerli ve güvenilir bir araç geliştirmek amaçlandı. Yöntem: Araştırma, metodolojik araştırma tipindedir. Araştırmanın evrenini, Türkiye’de, 18-65 yaş arası, en az bir yıldır mobil cihaz kullanan kişiler oluşturdu. Örneklemi; katılımcı/madde oranı 10/1 ve ölçek madde sayısı temel alınarak hesaplandı ve 250 kişi olarak belirlendi. Araştırma, araştırmaya dâhil edilme kriterlerini karşılayan ve gelişigüzel örnekleme yöntemi ile belirlenen 253 kişi ile gerçekleştirildi. Veriler; Bilgi Formu ve Mobil Öğrenme Uygulaması Değerlendirme Ölçeği (Taslak Formu) ile toplandı, SPSS for Windows 25.0 (Statistical Package for Social Sciences) programı ve R yazılımı kullanılarak analiz edildi. Anlamlılık düzeyi $p < .05$ olarak kabul edildi. Bulgular: Ölçeğin geliştirilme sürecinde öncelikle literatür taraması yapıldı ve 37 maddelik madde havuzu oluşturuldu. Hazırlanan madde havuzu, kapsam geçerliliğini sağlamak amacıyla uzman görüşlerine sunuldu. Uzmanların görüş ve önerileri doğrultusunda düzeltmeler yapıldı. Değerlendirme maddesi olmayan maddeler ve birbirine benzer maddeler ölçekten çıkarıldı. Geribildirimler doğrultusunda yapılan düzeltmelerden sonra madde havuzu 25 maddeye düşürüldü. 18-64 yaş arası, en az bir yıldır mobil cihaz kullanan ve mobil öğrenme deneyimi olan 30 kişi ile pilot uygulama gerçekleştirildi. Pilot uygulama sonrasında taslak ölçeğin Cronbach Alpha katsayısı 0,981 olarak saptandı. Oluşturulan maddeler beşli likert tipinde olup, Tamamen Katılıyorum (5), katılıyorum (4), Kararsızım (3), Katılmıyorum (2), Tamamen Katılmıyorum (1) şeklinde derecelendirildi. Araştırmada iki aşamalı bir yol izlenerek ölçeğin iç tutarlılık ve yapı geçerlilik analizleri uygulandı. İlk aşamada $n=125$ kişilik bir örneklem ile açıklayıcı faktör analizi uygulandı. Faktörler belirlendikten sonra farklı bir örneklem üzerinden, $n=125$ kişinin verileri toplandı ve ölçeğin yapı geçerliliğini sınamak üzere doğrulayıcı faktör analizi yapıldı. Açıklayıcı faktör analizi aşamasında, çapraz yüklere sahip olan 7 madde analiz dışı bırakılarak toplam madde sayısı 18’e düşürüldü. Ölçekte yer alan 18 madde üzerinden gerçekleştirilen analiz sonuçlarına göre KMO değerinin 0,928 olduğu ve örneklem yeterliliğinin sağlanmış olduğu tespit edildi. Bartlett Küresellik testi sonuçları; $\chi^2(153) = 2487,687$ $p < 0,01$ olarak hesaplandı ve bu sonuca göre ölçek maddeleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştu. Ayrıca ölçekte yer alan 18 maddenin

“2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi”
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

tamamında komünalite değerlerinin 0,30'dan yüksek olduğu gözlemlendi. Kaiser kuralına göre ölçeğin korelasyon matrisinde özdeğeri 1'den yüksek iki bileşen olduğu için, ölçek maddeleri iki alt boyut altında toplandı. Toplam değişkenliği gösteren açıklanan varyans oranı, iki alt boyut için %72,4 olarak hesaplandı. Faktör yükleri 0,40 üzeri olan ve çapraz yük probleminin saptanmadığı ölçek maddeleri; “Eğitsel Özellikler” ve “Teknik Özellikler” olmak üzere iki faktöre ayrıldı. Ölçeğin iç tutarlılığını gösteren Cronbach Alfa güvenilirlik analizi bulgularına göre, eğitsel özellikler alt boyutunda güvenilirlik katsayısı 0,966 ve teknik özellikler alt boyutunda güvenilirlik katsayısı 0,899 olarak hesaplandı. Genel ölçek maddeleri için Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısı 0,958 olarak bulundu. Genel güvenilirlik analizi sonuçları, iç tutarlılık açısından ölçeğin yüksek düzeyde güvenilir olduğuna işaret etmektedir. Doğrulayıcı faktör analizine göre ölçeğin alt boyutlarına yer alan tüm maddelerinin istatistiksel olarak anlamlı ve bu maddelere ait yol katsayılarının da pozitif olduğu tespit edildi. Geliştirilen ölçek için uyum iyiliği indekslerinin mükemmel uyum sınırları içerisinde olduğu belirlendi ($\chi^2/sd=0,408$; GFI=0,985; CFI=1; AGFI=0,981; TLI=1; NNFI=1; RMSEA=0,000; SRMR=0,077). Sonuç ve Öneriler: Mobil Öğrenme Uygulaması Değerlendirme Ölçeği'nin bireylerin mobil öğrenme uygulamasına ilişkin değerlendirmelerini belirlemek amacıyla kullanılacak geçerli ve güvenilir bir araç olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Mobil öğrenme, mobil öğrenme uygulaması, değerlendirme, ölçek geliştirme

S-55 Mobile Learning Application Assessment Scale Development Study

Elif Babacan¹ Emine Şenyuva²

1 Health Sciences University Health, Culture and Sports Department

2 İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing

Introduction: In recent years, mobile learning has an important place among the teaching methods we have encountered as distance learning and e-learning. Mobile learning is a distance education model in which learning is carried out with mobile devices (such as tablets, laptops, palm computers, smart phones) (Martin et al. 2013, Demir and Akpınar 2016, Gökçearsan Ş. et al. 2017). Thanks to mobile learning, individuals can access information whenever and wherever they want, provide interaction between the student and the educator, and reach a wide audience (Motiwalla 2005). The development and change of the features of mobile devices with each passing day causes mobile learning to differentiate over time, and mobile learning applications to be at different levels, not only because the content is distributed with the devices, but also because the learning takes place at different times and contexts (Demir and Akpınar 2016). By evaluating the mobile learning application, it will help to identify the limitations of the application's technique and content. Considering that there is a deficiency in the literature, it is planned to develop a scale by evaluating mobile learning applications in terms of standardization, technical and design adequacy and educational content. **Aim:** In the research, it was aimed to develop a valid and reliable tool to determine the evaluations of the patients regarding the mobile learning application. **Method:** The research is methodological research type. The population of the research consisted of people between the ages of 18-65, who have been using mobile devices for at least one year in Turkey. **Sample;** The participant/item ratio was calculated on the basis of 10/1 and the number of items in the scale, and it was determined as 250 people. The research was carried out with 251 people who met the inclusion criteria and were determined by the random sampling method. **Data;** Information Form and Mobile Learning Application Evaluation Scale (Draft Form) were collected and analyzed using SPSS for Windows 25.0 (Statistical Package for Social Sciences) program and R software. **Significance level** was accepted as $p < .05$. **Results:** In the process of developing the scale, a literature review was first conducted and a pool of 37 items was created. This item pool was presented to expert opinions to ensure scope validity. Corrections were made based on the opinions and recommendations of the experts. Items without evaluation items and similar items were removed from the scale. After the corrections made based on feedback, the item pool was reduced to 25 items. A pilot application was carried out with 30 people aged 18-64 who have been using mobile devices for at least one year and have experience in mobile learning. After the pilot application, the Cronbach Alpha coefficient of the draft scale was determined to be 0.981. The items created were of the five-point Likert type, and were rated as "Fully Agree" (5), "Agree" (4), "Uncertain" (3), "Disagree" (2), and "Fully Disagree" (1). In the study, a two-stage approach was followed to conduct the internal consistency and construct validity analyses of the scale. In the first stage, an explanatory factor analysis was applied to a sample of $n=125$ people. After the factors were identified, data from $n=125$ people was collected from a different sample and used to test the construct validity of the scale through confirmatory factor analysis. In the explanatory factor analysis stage, seven items with cross-loads were excluded, reducing the total number of items to 18. Based on the analysis results of the 18 items included in the scale, it was found that the KMO

value was 0.928 and the sample adequacy was ensured. The results of the Bartlett's Test of Sphericity were calculated as $\chi^2(153) = 2487.687$, $p < 0.01$, indicating the existence of a significant relational structure among the scale items. In addition, communalities of all 18 items in the scale were observed to be higher than 0.30. According to the Kaiser rule, two components with eigenvalues higher than 1 were found in the correlation matrix of the scale, and the items in the scale were grouped into two sub-dimensions based on this. The total variance explained by the two sub-dimensions was found to be 72.4%. The scale items with factor loads above 0.40 and without cross-load problems were divided into two factors: "Educational Features" and "Technical Features". According to the Cronbach Alpha reliability analysis results showing the internal consistency of the scale, the reliability coefficient for the educational features sub-dimension was calculated as 0.966 and the reliability coefficient for the technical features sub-dimension was calculated as 0.899. The Cronbach Alpha reliability coefficient for the general scale items was found to be 0.958. The results of the overall reliability analysis indicate that the scale is highly reliable in terms of internal consistency. According to the confirmatory factor analysis, it was found that all the items in the scale's sub-dimensions were statistically significant and the path coefficients for these items were also positive. It was determined that the fit indices for the developed scale are within the limits of excellent fit ($\chi^2/sd=0.408$; GFI=0.985; CFI=1; AGFI=0.981; TLI=1; NNFI=1; RMSEA=0.000; SRMR=0.077). Conclusion and Suggestions: It was determined that the Mobile Learning Application Evaluation Scale is a valid and reliable tool that can be used to determine the evaluations of individuals regarding mobile learning applications.

Keywords: Mobile Learning, Mobile Learning Application, Evaluation, Scale Development

S-56 Mentör Hemşire Eğitim Programının Klinik Rehberlik Becerileri ve Uygulamalarına Etkisi: Karma Desenli Randomize Kontrollü Deneysel Çalışma

Sevim Ulupınar¹, Hülya Kaya¹, Emine Şenyuva¹, Gönül Bodur¹, Gülçin Bozkurt², **Nil Küçük Yüceyurt**¹, Duygu Sönmez Düzkaça³, Yasemin Özer Güçlüel⁴

1 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

2 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Sağlık Bilimleri Fakültesi

3 Tarsus Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

4 Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Mentörlük ve uygulama ortamına odaklanan çok sayıda çalışma olmasına rağmen, hemşirelik eğitiminde mentör eğitim programının etkisini inceleyen randomize kontrollü araştırmalar sınırlıdır. Araştırma, karma desenli randomize kontrollü (ön-son test kontrol gruplu) deneysel araştırma tasarımıdadır. Araştırmanın evrenini; bir üniversiteye bağlı iki tıp fakültesi hastanesinde çalışan ve öğrencilere rehberlik yapan 131 mentör hemşire oluşturmuştur. Örneklem sayısı power analiz ile girişim grubunda 25, kontrol grubunda 25 olmak üzere toplam 50 mentör hemşire olarak belirlenmiş, veri kaybı olasılığı dikkate alınarak girişim grubunda 30, kontrol grubunda 30 olmak üzere toplam 60 rehber hemşire çalışmaya dâhil edilmiştir. Veriler; Mentör Hemşire Bilgi Formu, Mentörlük Ölçeği ve Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu kullanılarak toplanmıştır. Araştırmada Mentör Hemşire Eğitim Programı girişim olarak uygulanmıştır. Niceliksel veriler, SPSS paket programının 25.0 versiyonunda araştırmacılar tarafından analiz edilmiştir. Niteliksel verilerin analizinde betimsel analiz yönteminden yararlanılmıştır. Eğitim girişimi sonrasında girişim grubundaki mentörlerin koçluk, rol modeli alma, kendini ifade etme, danışmanlık ve arkadaşlık becerilerine ilişkin algı puanlarının kontrol grubundan yüksek olduğu belirlenmiştir. Girişim grubundaki mentörlerin eğitim sonrası koçluk, rol modeli alma, kendini ifade etme, danışmanlık ve arkadaşlık becerilerine ilişkin algı puanları eğitim öncesindeki puanlarından yüksektir. Eğitim girişimi sonrasında girişim grubundaki hemşirelerin ölçek toplam puanı, koçluk, kendini ifade etme, danışmanlık, kabul ve onay alt boyut puan ortalamaları kontrol grubundakilerden ve eğitim öncesinden anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptanmıştır. Mentör hemşire eğitim programının, hemşirelerin rehberlik becerileri ve klinik rehberlik uygulamaları üzerindeki etkisini inceleyen bu araştırma, hazırlanan eğitim programının etkili olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mentörlük, hemşire, hemşirelik, eğitim, karma desen

S-56 The Effect Of The Mentor Nurse Training Program On Clinical Guidance Skills And Applications: A Mixed-Method Randomized Controlled Experimental Study

Sevim Ulupınar¹, Hülya Kaya¹, Emine Şenyuva¹, Gönül Bodur¹, Gülçin Bozkurt², **Nil Küçük Yüceyurt**¹, Duygu Sönmez Düzkaaya³, Yasemin Özer Güçlüel⁴

1 Istanbul University-Cerrahpasa Florence Nightingale Faculty of Nursing

2 Istanbul University-Cerrahpasa

3 Tarsus University

4 Halic University

Although there're many studies focusing on mentoring and practice environment, there are a limited number of randomized controlled studies examining the effect of the mentor training program in nursing education. This is a mixed-method randomized controlled (pre- and post-test control group) experimental research. The study population consisted of 131 mentor nurses who worked in two medical faculty hospitals affiliated with a university and guided students. The sample size was determined to be 50 mentor nurses, including 25 mentor nurses in the intervention group and 25 mentor nurses in the control group by power analysis. Sixty mentor nurses, including 30 mentor nurses in the intervention group and 30 mentor nurses in the control group, were included in the study taking into account the possibility of data loss. The data were collected using the mentor nurse information form, Mentoring Scale and semi-structured interview form. In the study, the mentor nurse training program was conducted as an intervention. Quantitative data were analyzed by the researchers using the SPSS version 25.0 software. A descriptive analysis method was used in the analysis of qualitative data. After the training initiative, the perception scores of the mentors in the intervention group regarding coaching, role modeling, self-expression, counseling and friendship skills were higher than the control group. The perception scores of the mentors in the intervention group regarding post-training coaching, role modeling, self-expression, counseling and friendship skills were higher than their pre-training scores. After the intervention, the total score, coaching, self-expression, counseling, acceptance and approval subdimension mean scores of the nurses in the intervention group were found to be significantly higher compared to the control group and pre-training period. This research, which examines the effect of the mentor nurse training program on nurses' guidance skills and clinical guidance practices, reveals that the prepared training program is effective.

Keywords: Mentors, nurse, nursing, education, mixed-method

S-57 Hemşirelerin 21. Yüzyıl Becerileri ile Kendi Kendine Öğrenmeye Hazır Oluşları Arasındaki İlişki

Tuba Ötün¹, Nil Küçük Yüceyurt², **Emine Senyuva**²

1 Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

2 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Dinamik ve karmaşık bir sistem içinde çalışan hemşirelerin, gelişen ve hızla değişen dünyaya, sağlık bakım hizmetlerine uyum sağlayabilmesi, nitelikli sağlık bakım hizmeti verebilmesi ve yaşamlarını üretken olarak sürdürebilmesi için kendi kendine öğrenme becerisi dâhil pek çok 21. yüzyıl becerilerine sahip olması gerekmektedir. Gereç ve Yöntem: Araştırmada hemşirelerin 21. yüzyıl becerilerinin, kendi kendine öğrenmeye hazır oluşlarının ve aralarındaki ilişkinin ortaya konması amaçlanmıştır. Araştırma, kesitsel, tanımlayıcı, ilişki arayıcı araştırma tasarımıdır. Araştırma, gelişigüzel örnekleme yöntemi ile seçilen 418 hemşire ile gerçekleştirilmiştir. Veri toplamada; Hemşire Bilgi Formu, Çok Boyutlu 21. Yüzyıl Becerileri Ölçeği, Kendi Kendine Öğrenmeye Hazır Oluş Ölçeği kullanılarak, çevrimiçi olarak toplanmıştır. Verilerin analizinde yüzde, aritmetik ortalama vb. ek olarak; Bağımsız örneklem t testi, One-Way ANOVA ve gruplar arası karşılaştırma testleri (Benforini, Tukey) ve korelasyon testi kullanılmıştır. Bulgular: Araştırmada hemşirelerin 21. yüzyıl becerileri orta düzeyde, kendi kendine öğrenmeye hazır oluşlarının ortanın biraz üstündedir. Hemşirelerin 21. yüzyıl becerileri ve kendi kendine öğrenmeye hazır oluşları arasında orta güçte pozitif yönde ilişki bulunmaktadır. 21. yüzyıl becerileri, kendi kendine öğrenmeye hazır oluştan pozitif yönde etkilemektedir. Sonuç: Hemşirelik eğitim programlarının hemşirelik öğrencilerinin, sürekli/hizmet içi eğitim etkinliklerinin ise hemşirelerin 21. yüzyıl becerilerini ve kendi kendine öğrenmeye hazır oluşlarını kazandıracak/geliştirecek şekilde yapılandırılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: 21. yüzyıl becerileri, kendi kendine öğrenme, kendi kendine öğrenmeye hazır oluş, hemşire

S-57 The Relationship Between Nurses' 21St Century Skills And Self-Learning Readiness

Tuba Ötün¹, Nil Küçük Yüceyurt², **Emine Senyuva**²

1 Basaksehir Pine And Sakura City Hospital

2 Istanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing

Objectives: Nurses working in a dynamic and complex system need to have many 21st century skills, including self-learning skills, in order to adapt to the developing and rapidly changing world, to health care services, to provide qualified health care services and to continue their lives productively. **Materials and Methods:** In the study, it was aimed to reveal the 21st century skills of nurses, their readiness for self-learning and the relationship between them. The research is in a cross-sectional, descriptive, relationship-seeking research design. The research was carried out with 418 nurses selected by random sampling method. In data collection; The Nurse Information Form was collected online using the Multidimensional 21st Century Skills Scale and the Self-Learning Readiness Scale. In the analysis of data, percentage, arithmetic mean, etc. In addition; Independent samples t-test, One-WayANOVA, and between-group comparison tests (Benforini, Tukey) and correlation test were used. **Results:** In the study, nurses' 21st century skills are moderate, and their readiness for self-learning is slightly above average. There is a moderately positive relationship between nurses' 21st century skills and self-learning readiness. 21st century skills positively influence self-learning readiness. **Conclusion:** It can be suggested that nursing education programs should be structured in a way that will enable nursing students to gain/develop 21st century skills and self-learning readiness of nurses and continuous/in-service training activities.

Keywords: 21st century skills, self-learning, self-learning readiness, nurse

S-58 Fiziksel Ortamda Çevrimiçi Sınav Modeli: Bir Hemşirelik Bölümü Deneyimi

Mahmut Dağcı¹, Elif Koyuncuoğlu¹, Yasemin Kıyak¹, Yasemin Adıgüzel¹, Burcu Demircan¹, Özcan Erdoğan¹, **Nareg Doğan¹**, Nimet Ateş¹, Funda Çam¹, Merve Meşedüzü¹, Hanife Demir¹, Türkinaz Aştı¹

1 Bezmialem Vakıf Üniversitesi

Giriş: Eğitim kurumlarında öğretim süreçleri ile öğrencilerin belirlenen öğrenim hedefleri ve program çıktılarına ilişkin kazanımlarının değerlendirilmesi geleneksel yöntemlerle yapılmaktadır. Değişen gereksinimlerle, eğitimde yaşanan güçlüklerin çözümünde teknolojik fırsatlardan yararlanılmaya başlanmıştır. Bazı dezavantajları da bulunmakla birlikte COVID-19 Salgını döneminde eğitim-öğretimin güvenli ve etkin bir şekilde devamlılığının sağlanması için çevrimiçi araçlar kullanılmıştır. Amaç: Bu derleme Bezmialem Vakıf Üniversitesi Hemşirelik Bölümünde fiziksel ortamda yapılan çevrimiçi sınav modeline (FOÇSM) ilişkin tecrübelerin paylaşılması amaçlanmaktadır. Bulgular: Ölçme değerlendirmenin COVID-19 salgın döneminde de devam etmesi için gerekli altyapı kurularak öğrencilerin evlerinden katılabildikleri bir sınav modeli oluşturuldu. Sonrasında COVID-19 vakalarının azalması ve yüz yüze eğitime geçilmesi ile geleneksel yöntemler kullanılarak yapılan sınav modeline dönmek yerine çevrimiçi sınavlara dersliklerde devam edilmesine karar verildi. Okulun fiziksel altyapısı hazırlandı. Derslikler, sınav ve öğrenci sayısı hesaplandı yeterli sayıda yatay ve dikey kullanıma uygun tablet bilgisayarlar satın alındı. Bu bilgisayarlara çevrimiçi sınava giriş için ve gerektiğinde teknik destek verilebilmesi için uzaktan yardım yazılımları yüklendi. Gecikmelerin yaşanmaması için dersliklerdeki wifi bağlantı noktaları ve internet bant genişliği artırıldı. Öğrencilere FOÇSM kullanımı için eğitimler ve bu yöntemi kullanarak girecekleri asıl sınav öncesi tecrübe kazanmaları için deneme sınavları düzenlendi. Sınavı yapılacak dersin öğrenim hedefleri doğrultusunda soru havuzları oluşturuldu. Soru havuzlarından randomize olarak çekilen sorular ile sınav kitapçıkları oluşturuldu. Kopya ve benzeri girişimlerinin önüne geçmek için sınavlarda her derslikte gözetmenler ve bir sınav yöneticileri görevlendirildi. Gerektiğinde sınavları tekrar izlemek için güvenlik kameraları kullanıldı. Sınav soruları ve şıkları, kitapçıkların içinden farklı sıralama ile öğrencilerin karşısına çıktı. Sınavla ilgili teknik sorun yaşayan öğrencilere sınav gözetmenleri, sistem yöneticisi, IT uzmanı anında müdahale ederek öğrencinin hak kaybı yaşamasının önüne geçildi. Sınava giriş için kullanılan bilgisayarlar her sınav sonrasında CDC önerileri göz önünde bulundurularak klorheksidinli solüsyonlar ile temizlendi ve sonraki sınav için hazır hale getirildi. Bu yöntem ile yapılan toplam 228 sınav sorunsuz ve başarılı bir şekilde tamamlandı. Sonuç: Fiziksel ortamda çevrimiçi yöntemler kullanılarak yapılan sınavlar üniversitelerde henüz çok yaygın kullanılmamakla beraber birçok avantajının yanında bazı sınırlılıkları da bulunmaktadır. Bu sınav modeli eğitim kurumlarının ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde geliştirilebilir veya modifiye edilebilir. Bu sınav yönteminin daha iyi değerlendirilebilmesi için kanıt düzeyi yüksek tanımlayıcı ve deneysel çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik lisans eğitimi, çevrim içi sistemler, eğitimsel ölçüm

S-58 Online Exam Model In Physical Environment: Experience In A Nursing Department

Mahmut Dağcı¹, Elif Koyuncuoğlu¹, Yasemin Kıyak¹, Yasemin Adıgüzel¹, Burcu Demircan¹, Özcan Erdoğan¹, **Nareg Doğan**¹, Nimet Ateş¹, Funda Çam¹, Merve Meşedüzü¹, Hanife Demir¹, Türkinaz Aştı¹

1 Bezmialem Foundation University

Introduction: In many educational institutions, the evaluation of teaching processes done by traditional methods. However, changing needs has made it inevitable to take advantage of technological opportunities in solving difficulties experienced in education. Education, which couldn't be done face-to-face, especially due to COVID-19 Pandemic, was made possible by using online tools gratitude to the internet and computer technologies, and the continuity of the education was ensured. In the process pandemic, like various video conferencing platforms were used for education and online exam software has used to measure educational outcomes. This model, in which participants could attend from different locations, has brought various limitations. Institutions, on the other hand, has doing studies to move this model to the physical environment with a view to benefit from its advantages. Aim: This review was made to share the experiences related online exam model conducted in the physically ambiance (OEMPA) at the Nursing Department of Bezmialem University. Findings: First, the physical environment of the school was prepared. Tablet computers were bought by calculating the number of classrooms, exams, and students. To avoid delays, Wi-Fi hotspots and internet bandwidth were increased. OEMPA usage trainings and trial exams were organized for students to gain experience before the actual exam they will take with this method. Question pools were created in line with the learning objectives of the course to be tested. Exam booklets were created with questions randomly drawn from there. To prevent cheating, observers and exam administrators were appointed, exam questions and selections were presented to students in different order from booklets. Total of 228 exams conducted with this method were completed successfully. Conclusion: Although the exams made using online methods in the physical ambiance aren't widely used in universities yet have many advantages as well as some limitations. High level evidence studies recommended to better evaluate this method.

Keywords: Baccalaureate nursing education, online systems, educational measurement

S-59 Türkiye’de Hemşire Eğitiminde Simülasyon Uygulamalarının Etkinliği:

Bir Sistematik Derleme

Nafiye Tosun¹, **Simal Erol**¹, Sercan Kara², Özlem Akman²

1 Koç Üniversitesi Hastanesi

2 İstanbul Aydın Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Simülasyon, gerçekte mevcut ya da olma olasılığı bulunan olayların, birtakım bilişsel aktivitelerin, becerilerin ve görevlerin gerçeğe uygun olarak kurgulanması veya canlandırılması yolu ile hedeflenen durumun sağlanmasıdır. Amaç: Bu çalışma, Türkiye’de hemşirelik alanında simülasyon uygulamaları doğrultusunda hazırlanan lisans üstü tezleri incelemek ve bu doğrultuda uygulanan simülasyon eğitiminin etkinliğini ortaya koymak amacıyla gerçekleştirildi. Gereç ve Yöntem: Retrospektif ve tanımlayıcı tipte olan bu çalışmanın evrenini; Yükseköğretim Kurulu (YÖK) Ulusal Tez Merkezi sayfası taranarak ulaşılan tezler oluşturdu. Örneklem ise PRISMA-Checklist doğrultusunda belirlenen anahtar kelime ile tarama yapılarak ulaşıldı ve dahil edilme kriterlerine uyan çalışmalar ele alındı. Dahil edilme kriterleri; başlığında “simülasyon” ve “öğrenci hemşire” anahtar kelimelerini içermesi, konusunun hemşirelik olması, son 10 yılda (2012-2022 yılları arasındaki tezlerle yönelik) gerçekleştirilmiş olması ve tam metnine ulaşılabilir olması idi. Tezler; tezin türü, yayın yılı, örneklem grubu, araştırmanın deseni, uygulanan girişim ve sonuçlar doğrultusunda incelendi. Bulgular: Çalışma kapsamında 2012-2022 yılları arasında YÖK Ulusal Tez Merkezinde 1112 teze ulaşıldı; dahil edilme kriterlere uyan 44 tez incelendi. İncelenen tezlerin 24’ünün doktora tezi olduğu ve 20’sinin yüksek lisans tezi olduğu görüldü. Örneklem grubuna bakıldığında ise tezlerin hepsinde öğrenci grubu ile çalışıldığı görüldü. İncelenen tezlerin 16 tanesi yarı deneysel 25’si deneysel, 2 tanesi karma yöntem ve 1 tanesi tanımlayıcı türde araştırma deseni ile tasarlandığı belirlendi. Deneysel ve yarı deneysel çalışmalarda uygulanan simülasyon yöntemleri sırasıyla standardize hasta (n=11), düşük gerçeklikli simülasyon (n=6), yüksek gerçeklikli simülasyon (n=12), web tabanlı simülasyon (n=6), hibrit simülasyon (n=2), sanal oyun simülasyonu (n=2), bireysel davranışçı yönelimli simülasyon (n=1) yöntemleri kullanıldığı belirlendi. Bu çalışmalarda hemşirelik öğrencilerine simülasyon yöntemi ile verilen eğitimin beceri, özgüven ve memnuniyet düzeylerini (n=31), klinik karar verme düzeylerini (n=7), problem çözme becerilerini (n=1) arttırmakla beraber anksiyete düzeylerini düşürdüğü (n=8) görüldü. Kullanılan simülasyon yönteminin etkinliği açısından değerlendirdiğimizde düşük gerçeklikli simülasyon yönteminin yüksek gerçeklikli simülasyon, hibrit simülasyon, standardize hasta yöntemlerine göre etkili olmadığı (n=4) görüldü. Tüm çalışma sonuçları incelendiğinde; hemşirelik eğitiminde kullanılan simülasyon yöntemleri öğrencilerin eğitimlerini olumlu yönde etkilediği saptandı. Sonuç: Hemşirelik eğitimi alanında ülkemizde yarı deneysel ve deneysel araştırma deseninde yapılan tezlerle göre uygulanan simülasyon eğitim girişimlerinin öğrencilerin öğrenme yaşantılarını olumlu yönde etkilediği görüldü. Bu nedenle öğrencilere klinik uygulamanın yanı sıra simülasyon temelli uygulamaların yaptırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci hemşire, simülasyon, hemşirelik eğitimi

S-59 The Effectiveness Of Simulation Applications In Nurse Education In Turkey: A Systematic Review

Nafiye Tosun¹, **Simal Erol**¹, Sercan Kara², Özlem Akman²

1 Koç University Hospital

2 Istanbul Aydın University Faculty Of Nursing

Introduction: Simulation is the realization of a targeted situation by realistically fictionalizing or simulating events, cognitive activities, skills and tasks that exist or are likely to occur in reality. **Objective:** This study was conducted to examine the postgraduate theses prepared in line with simulation applications in the field of nursing in Turkey and to reveal the effectiveness of simulation training applied in this direction. **Materials and Method:** The population of this retrospective and descriptive study consisted of theses accessed by scanning the National Thesis Center page of the Council of Higher Education (YOK). The sample was reached by searching with the keyword determined in line with the PRISMA-Checklist and the studies that met the inclusion criteria were considered. The inclusion criteria were that the title included the keywords "simulation" and "student nurse", the subject was nursing, the thesis was conducted in the last 10 years (for theses between 2012 and 2022) and the full text was accessible. These theses were analyzed in terms of the type of thesis, year of publication, sample group, research design, intervention applied and results. **Results:** Within the scope of the study, 1112 theses were accessed in the YOK National Thesis Center between 2012 and 2022; 44 theses that met the inclusion criteria were examined. It was seen that 24 of the theses were doctoral theses and 20 were master's theses. When the sample group was examined, it was seen that all of the theses were studied with student groups. It was determined that 16 of the theses were semi-experimental, 25 were experimental, 2 were mixed method and 1 was designed with a descriptive research design. The simulation methods used in experimental and quasi-experimental studies were standardized patient (n=11), low reality simulation (n=6), high reality simulation (n=12), web-based simulation (n=6), hybrid simulation (n=2), virtual game simulation (n=2), individual behavioral oriented simulation (n=1). In these studies, it was seen that the education given to nursing students with simulation method increased their skill, self-confidence and satisfaction levels (n=31), clinical decision-making levels (n=7), problem solving skills (n=1) and decreased their anxiety levels (n=8). When we evaluated the effectiveness of the simulation method used, it was seen that the low-reality simulation method was not effective compared to high-reality simulation, hybrid simulation, and standardized patient methods (n=4). When all the study results were analyzed, it was found that simulation methods used in nursing education positively affected the education of students. **Conclusion:** According to the theses conducted in the field of nursing education in our country in quasi-experimental and experimental research design, it was seen that simulation education interventions positively affected the learning experiences of students. For this reason, it is recommended that simulation-based practices should be applied to students in addition to clinical practice.

Keywords: Student nurse, simulation, nursing education

S-60 Kişilerarası İlişkiler Dersinde Uygulanan Rol Yapma Yönteminin Hemşirelik Öğrencilerinin Empatik Eğilim ve İletişim Becerilerine Etkisi

Seda Değirmenci Öz¹, **Esra Sezer**¹
1 İstanbul Aydın Üniversitesi

Giriş: Hemşirelik lisans programlarında öğrencilerin mesleki yetkinliğe ulaşması için farklı öğretim yöntem ve teknikleri kullanılmaktadır. Bu yöntemlerden birisi de rol yapmadır. Rol yapma senaryoları, öğrencileri öğrenme sürecine aktif olarak dahil etmeyi sağladığı için iletişim becerileri ve empatik eğilimlerinin geliştirilmesinde kullanılabilir bir yöntem olarak bilinmektedir. Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerine kişilerarası ilişkiler dersinde uygulanan rol yapma yönteminin empatik eğilim ve iletişim becerilerine etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Bu çalışma, tek gruplu ön test-son test yarı deneysel tasarımda planlanmıştır. İstanbul ilinde bulunan bir vakıf üniversitesinin hemşirelik bölümünde birinci sınıf 73 öğrenci araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Veri toplama formu olarak kişisel bilgi formu, iletişim becerileri ölçeği ve empatik eğilim ölçeği kullanılmıştır. Çalışmaya katılan öğrencilere veri toplama araçları uygulandıktan sonra (ön test) rol yapma yöntemi kullanılarak 2021-2022 güz yarıyıl eğitim öğretim döneminde, 14 haftalık kişilerarası ilişkiler eğitimi verilmiştir. Eğitimden iki hafta sonra son test ölçümü yapılmıştır. Verilerin sonuçları, yüzdelik, standart sapma, ortalama normallik testi, bağımlı gruplarda t testi (paired samples t-test) testleriyle analiz edilmiştir. Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin %68,5'i kadın, %71,2'inin ailesinin yanında yaşamını sürdürdüğü, %76,7'sinin hemşirelik mesleğini isteyerek seçtiği belirlenmiştir. Öğrencilerin, empatik eğilim ve iletişim becerileri ölçeklerinden aldıkları ön test ve test toplam puan arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0.05$). İletişim becerileri ölçeğinin alt boyutu olan kendini ifade etme alt boyutunda ise, ön test ve son test toplam puanında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç ve Öneri: Hemşirelik öğrencilerinin, kişilerarası ilişkiler eğitiminde rol yapma yöntemi sonrasında kendilerini daha iyi ifade ettikleri belirlenmiştir. Hemşirelik eğitimlerinde, öğrencilerin rol yapma senaryolarıyla derslere katılımı ve grup çalışmalarının artırılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Empatik eğilim, iletişim, hemşirelik

S-60 The Effect Of Role-Playing Method Applied In Interpersonal Relations Lesson On Empathic Tendency And Communication Skills Of Nursing Students

Seda Değirmenci Öz¹, Esra Sezer¹
1 Istanbul Aydın University

Introduction: Different teaching methods and techniques are used in nursing undergraduate programs for students to reach professional competence. One of these methods is role playing. Role-playing scenarios are known as a method that can be used to develop communication skills and empathic tendencies, as they enable students to be actively involved in the learning process. **Aim:** This study was conducted to determine the effect of the role-playing method applied in the interpersonal relations course of nursing students on their empathic disposition and communication skills. **Method:** This study was planned in a single-group pretest-posttest quasi-experimental design. 73 first-year students in the nursing department of a foundation university in Istanbul constituted the sample of the research. Personal information form, communication skills scale and empathic disposition scale were used as data collection forms. After applying the data collection tools (pre-test) to the students participating in the study, a 14-week interpersonal relations training was given in the 2021-2022 fall semester by using the role-playing method. A post-test measurement was made two weeks after the training. The results of the data were analyzed with percentage, standard deviation, mean normality test, paired samples t-test in dependent groups. **Results:** It was determined that 68.5% of the students participating in the study were women, 71.2% lived with their families, and 76.7% chose the nursing profession willingly. The difference between the pretest and test total scores obtained from the empathic disposition and communication skills scales of the students was not statistically significant ($p>0.05$). In the sub-dimension of self-expression, which is the sub-dimension of the communication skills scale, a significant difference was found in the pre-test and post-test total scores ($p<0.05$). **Conclusion and Suggestion:** It was determined that nursing students expressed themselves better after the role-playing method in interpersonal relations education. In nursing education, it is recommended to increase students' participation in classes and group work with role-playing scenarios.

Keywords: Empathic tendency, communication, nursing

S-61 İntörn Hemşirelerin Öğrenme Yaklaşımlarının Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutumlarına Etkisinin İncelenmesi: Kesitsel Bir Araştırma

Fatma Orgun¹, Nilay Özkütük¹, Cemre Paylan Akkoç¹
1 Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Kanıta dayalı uygulamanın benimsenmesinde uygulayıcıların tutum ve algılarının önemli bir etken olduğu, nitelikli öğrenme ile beraber öğrenme yaklaşımları gibi süreçle ilgili konuların da dikkate alınması gerektiği vurgulanmaktadır. Amaç: Bu araştırmanın amacı, intörn hemşirelerin öğrenmeye yönelik tercihlerini araştırarak, öğrenme yaklaşımlarının kanıta dayalı uygulamalara olan etkisini incelemektir. Yöntem: Kesitsel tipteki çalışma, bir hemşirelik fakültesinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini, 2019-2020 öğretim yılı bahar döneminde öğrenim gören intörn öğrenciler (N=297), örneklemini ise araştırmaya katılmayı kabul eden 173 intörn hemşire oluşturmuştur (n=173). Araştırmanın verileri Tanıtıcı Bilgi Formu, Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği (KDHYTÖ), Öğrenme Yaklaşımları Ölçeğinin yeni şekli ile toplanmıştır. Veriler, yüzde, ortalama ve standart sapmaları içeren tanımlayıcı istatistiklerle ve Mann-Whitney Testi, Oneway Anova Testi, Kruskal Wallis testi, Spearman korelasyon analizi ve çok değişkenli regresyon analizleriyle değerlendirilmiştir. Bulgular: Katılımcıların %84,4'ü kadın (n:146), %15,6'sı ise erkektir (n:27). Bilimsel araştırmada yer alanların almayanlara göre ve kadınların erkeklere göre KDHYTÖ toplam puanı anlamlı olarak farklılık göstermekte olup (p<0.05), daha yüksek bulunmuştur. Kanıta dayalı uygulama ile ilgili ders/kurs alanların almayanlara göre, bilimsel toplantılara katılanların katılmayanlara göre, düzenli olarak mesleki yayınları takip edenlerin etmeyenlere göre, araştırma sonuçlarını klinik ortama aktarıldığını düşünenlerin düşünmeyenlere göre derin yaklaşım puanları farklılaşmakta olup (p<0.05), daha yüksektir. Yüzeysel yaklaşım puanları erkeklerin kadınlara göre ve bilimsel toplantılara katılmayanların katılanlara göre farklılaşmakta olup (p<0.05), daha yüksek bulunmuştur. Korelasyon analizi sonucunda, KDHYTÖ toplam puanı ile derin yaklaşımın orta düzeyde pozitif yönlü bir ilişkisi, yüzeysel yaklaşım ile ise orta düzeyde negatif yönlü bir ilişkisi olduğu saptanmıştır (p<0.05). Çoklu regresyon analizi sonucunda derin yaklaşım KDHYTÖ toplam puanının pozitif yönde %29,7'sini yordarken, yüzeysel yaklaşım ise negatif yönde %72'sini yordamaktadır (p<0.05). Sonuç ve Öneriler: Derin yaklaşımı benimseyen intörn hemşirelerin kanıta dayalı uygulamaya yönelik tutumları daha yüksektir. Bu doğrultuda öğrencilere derin yaklaşımı benimsemeleri konusunda rehberlik edilmeli, bilimsel toplantılara ve araştırmalara katılmaları desteklenmeli ve kanıta dayalı uygulamaya yönelik derslere eğitim programlarında yer verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, kanıta dayalı hemşirelik, kanıta dayalı uygulama, öğrenme yaklaşımları

S-61 Investigation Of The Effects Of Intern Nurses' Learning Approaches On Evidence-Based Nursing Attitudes: A Cross-Sectional Study

Fatma Orgun¹, Nilay Özkütük¹, Cemre Paylan Akkoç¹
1 Ege University Faculty of Nursing

Introduction: It is emphasized that practitioners' attitudes and perceptions are an important factor in the adoption of evidence-based practice and that process-related issues such as quality learning and learning approaches should be taken into account. **Aim:** The aim of this study is to investigate the effects of learning approaches on evidence-based practices by investigating intern nurses' preferences for learning. **Method:** This cross-sectional study was conducted in a nursing faculty. The population of the research consisted of intern students (N=297) studying in the spring semester of the 2019-2020 academic year, and the sample consisted of 173 intern nurses (n=173) who agreed to participate in the research. The data of the study were collected with the Introductory Information Form, Attitude Towards Evidence-based Nursing Questionnaire (EBNAQ), the Turkish version of Biggs' Revised Two Factor Learning Approaches Scale (R-SPQ-2F). Data were evaluated with descriptive statistics including percentage, mean and standard deviations, and Mann-Whitney Test, Oneway Anova Test, Kruskal Wallis test, Spearman correlation analysis and multivariate regression analysis. **Results:** 84.4% of the participants were female (n:146), 15.6% were male (n:27). The total score of EBNAQ of women compared to those who did not participate in the scientific research and compared to men was significantly different ($p<0.05$), and it was found to be higher. Those who take class/ courses related to evidence-based practice differ from those who do not attend, those who attend scientific meetings compared to those who do not attend, those who regularly follow professional publications compared to those who do not, and those who think that research results are transferred to the clinical environment differ and are higher ($p<0.05$). The superficial approach scores of men differed from women and those who did not attend scientific meetings differed from those who did, and were found to be higher ($p<0.05$). As a result of the correlation analysis, it was determined that there was a moderately positive relationship between the total score of EBNAQ and the deep approach, and a moderately negative relationship with the superficial approach ($p<0.05$). As a result of the multiple regression analysis, the deep approach explains 29.7% of the total score of EBNAQ in the positive direction, while the superficial approach explains 72% in the negative direction ($p<0.05$). **Conclusion and Suggestions:** Intern nurses who adopt the deep approach have higher attitudes towards evidence-based practice. In this direction, students should be guided to adopt a deep approach, their participation in scientific meetings and research should be supported, and evidence-based practice courses should be included in education programs.

Keywords: Nursing, evidence-based nursing, evidence-based practice, learning approaches

S-62 Hemşirelik Öğrencilerine Verilen Web Tabanlı İzolasyon Eğitiminin Öğrencilerin İzolasyon Önlemlerine Uyumlarına Etkisi

Gamze Yıldırım¹
1 Marmara Üniversitesi

Amaç; Bu araştırma hemşirelik öğrencilerine verilen web tabanlı izolasyon eğitiminin, öğrencilerin izolasyon önlemlerine uyumuna etkisini belirlemek amacıyla planlanmıştır. **Method;** Ön test – son test tek gruplu yarı deneysel olarak uygulanan bu araştırma, Ocak-Mayıs 2022 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Araştırmanın evrenini İstanbul’da bir devlet üniversitesinin sağlık bilimleri fakültesi hemşirelik bölümünde öğrenim gören öğrencileri oluşturdu (n=776). Birinci sınıf öğrencileri araştırmadan hariç tutuldu. Güç analizi ile örneklem sayısı 207 hesaplandı. Tabakalama örnekleme yöntemi ile ikinci sınıflardan 64, üçüncü sınıflardan 59, dördüncü sınıflardan ise 84 öğrencinin araştırmaya dahil edilmesi planlandı. Araştırma eğitimi tamamlayan 183 öğrenci ile sonuçlandı. Eğitim Zoom uygulaması üzerinden yürütüldü. Veriler Tanıtıcı Bilgi Formu, İzolasyon Önlemlerine Uyum Ölçeği (İÖÜÖ), Başarı Testi (BT), Web Tabanlı Eğitim Memnuniyet Formu (WTE-MF) ile çevrim içi olarak toplandı. Verilerin istatistiksel değerlendirmesinde Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi, Mann Whitney U Testi, Kruskal-Wallis Testi ve Kay-Kare Testi kullanıldı. **Bulgular;** Öğrencilerinin yaş ortalaması 21.35±1.620 ve %70.5’i (n=129) kadındı. Öğrencilerin %43.7’sinin (n=80) izolasyon önlemlerini uygulama konusunda sıkıntı yaşadıkları; en sık yaşanan sıkıntının hijyenik el yıkama olduğu (%22.4) belirlendi. Öğrencilerin %90.7’si izolasyon önlemlerini başarı ile uygulayan birim ve çalışanların ödüllendirilmesinin; %78.1’i hastane enfeksiyon kontrol komitesinin sık sık denetim yapmasının izolasyon önlemlerine uyumu olumlu etkileyeceğini belirtti. Öğrencilerinin eğitim öncesi ve sonrası İÖÜÖ ve BT puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark olduğu saptandı (p=0.001). Eğitim sonrası İÖÜÖ ve Başarı Testi puan ortalamaları arasında anlamlı, pozitif yönde ve orta düzeyde bir ilişki olduğu tespit edildi (r=0.425; p<0.01). Katılımcıların WTE-MF puan ortalamalarının 4.11±0.66 ve 4.44±0.56 arasında olduğu ve eğitimi “başarılı”, “yararlı” ve “hatırlatıcı” olarak değerlendirdikleri görüldü. **Sonuç;** Web tabanlı izolasyon eğitiminin hemşirelik öğrencilerinin izolasyon önlemlerine ilişkin bilgilerinin ve izolasyon önlemlerine uyumlarını artırmada etkili olduğu; öğrencilerin izolasyon önlemlerine ilişkin bilgisinin, izolasyon önlemlerine uyumlarını olumlu yönde etkilediği saptandı.

Anahtar Kelimeler: İzolasyon önlemleri, uyum, web tabanlı eğitim, hemşirelik, hemşirelik öğrencileri

S-62 The Effect Of Web Based Isolation Training Given To Nursing Students On Students' Adaptation To Isolation Precautions

Gamze Yıldırım¹

1 Marmara University

Aim; This research was planned to determine the effect of web-based isolation education given to nursing students on students' compliance with isolation precautions. **Method;** This research, which was applied as a pretest-posttest single-group quasi-experimental study, was carried out between January-May 2022. The population of the research consisted of students studying in the nursing department of the health sciences faculty of a state university in Istanbul (n=776). First-year students were excluded from the study. The sample number was calculated as 207 by power analysis. With the stratification sampling method, 64 second grade students, 59 third grade students and 84 fourth grade students were planned to be included in the study. The research resulted in 183 students completing the training. The training was conducted via the Zoom application. The data were collected online using the Introductory Information Form, the Scale of Compliance with Isolation Precautions (PSS), the Achievement Test (IT), and the Web-Based Training Satisfaction Form (WTE-MF). Wilcoxon Signed Rank Test, Mann Whitney U Test, Kruskal-Wallis Test and Chi-Square Test were used for statistical evaluation of the data. **Results;** The mean age of the students was 21.35 ± 1.620 and 70.5% (n=129) were women. It was stated that 43.7% (n=80) of the students had difficulties in applying isolation measures; It was determined that the most common problem was hygienic hand washing (22.4%). 90.7% of the students stated that the units and employees who successfully implemented the isolation measures were rewarded; 78.1% stated that frequent inspections by the hospital infection control committee would positively affect compliance with isolation measures. It was determined that there was a significant difference between the pre- and post-education PTQ and IT scores of the students (p=0.001). It was determined that there was a significant, positive and moderate relationship between the mean scores of the PTQ and Achievement Test after the training ($r=0.425$; $p<0.01$). It was seen that the WTE-MF mean scores of the participants were between 4.11 ± 0.66 and 4.44 ± 0.56 , and they evaluated the training as “successful”, “useful” and “reminder”. **Conclusion;** Web-based isolation education is effective in increasing the knowledge of nursing students about isolation precautions and their compliance with isolation precautions; It was determined that the knowledge of the students about the isolation measures had a positive effect on their compliance with the isolation measures.

Keywords: Isolation measures, compliance, web-based education, nursing, nursing students

S-63 Akreditasyon Süreci ve Hemşirelik Öğrencileri

Hazal Özcan¹, Canan Sümeyra Gün¹, Sena Karakışla¹, Selmin Şenol¹
1 Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Giriş Hemşirelik programlarının akreditasyonu, eğitimin standartlaştırılmasını ve sürekli gelişimi amaçlayan öz değerlendirme sürecidir (Şenol ve ark., 2018). Akreditasyon sürecinde öğrenciler önemli bir katılımcıdır. Amaç Bu çalışmada, eğitimde akreditasyon sürecinde hemşirelik öğrencilerinin durumu incelenmiştir. Yöntem Araştırma, tanımlayıcı kesitsel bir araştırmadır. Araştırma evreni bir üniversitede eğitim alan 1.,2.,3., ve 4. sınıf öğrencileri (N= 620), örneklem ise araştırmaya katılmaya gönüllü 345 öğrencidir. Araştırma verileri, lisans eğitimi alan hemşirelik öğrencilerinin tanımlayıcı özelliklerini içeren 15 sorunun yer aldığı anket formu ve Akreditasyon Algısı Ölçeği ile elde edilmiştir. Bulgular Öğrencilerin %54,5'i akreditasyon kavramını ilk kez hemşirelik eğitimi teorik derslerinde duyduklarını, %25,2'si ise hiç duymadıklarını belirtmiştir. Öğrencilerin bölümün akreditasyonu konusunda %64,6'sının sürece ilişkin bilgisinin olmadığı saptanmıştır. Akreditasyon ölçeği algısı genel ortalaması ise 4.09'dur. Sonuç ve Öneriler Öğrencilerin büyük çoğunluğunun akreditasyona ilişkin bilgi düzeylerinin düşük olmasına karşın akreditasyon algılarının yüksek olması akreditasyona uyumu kolaylaştırarak sürecin daha verimli yürütülmesine olanak sağlayabilir. Öğrencilerin farkındalığının artırılması amacıyla birinci sınıftan itibaren eğitim programında akreditasyona ilişkin konulara yer verilmesi ve bilimsel etkinlikler planlanarak öğrenci katılımının sağlanması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Akreditasyon, eğitim, hemşirelik

S-63 Accreditation Process And Nursing Students

Hazal Özcan¹, Canan Sümeyra Gün¹, Sena Karakışla¹, Selmin Şenol¹
1 Kutahya University Of Health Sciences

Introduction Accreditation of nursing programs is a self-evaluation process aimed at standardizing education and continuous improvement (Şenol et al., 2018). Students are an important participant in the accreditation process. **Aim** In this study, the situation of nursing students during the accreditation process in education was examined. **Method** The research is a descriptive cross-sectional study. The population of the research is 1st, 2nd, 3rd, and 4th grade students (N= 620) studying at a university, and the sample is 345 students who volunteer to participate in the research. The research data were obtained by means of a questionnaire including 15 questions about the descriptive characteristics of undergraduate nursing students and the Accreditation Perception Scale. **Results** 54.5% of the students stated that they heard the concept of accreditation for the first time in the theoretical courses of nursing education, while 25.2% stated that they had never heard of it. It was determined that 64.6% of the students did not have knowledge about the accreditation process of the department. The general average of accreditation scale perception is 4.09. **Conclusion** Although the majority of the students have low level of accreditation, their high perception of accreditation may facilitate compliance with accreditation and enable the process to be carried out more efficiently. In order to increase the awareness of the students, it can be suggested that accreditation issues should be included in the education program from the first grade and student participation should be provided by planning scientific activities.

Keywords: Accreditation, education, nursing

S-64 Lisans Düzeyinde Hemşirelik Öğrencilerinde Akademik Öz Yeterlilik ve Etkileyen Faktörler

Sule Mumcu¹, Feyza Nazik¹, Fadime Korkut¹
1 Bingöl Üniversitesi

Giriş: Hemşirelik eğitimi boyunca öğrenciler birçok stres faktörüyle karşılaşmaktadır. Bu faktörlerden dolayı öğrencilerde akademik başarıları düşmekte, motivasyonları azalmakta, psikolojik sorunlar gelişebilmektedir. Akademik öz yeterliliğin yüksek olması öğrencide sorunlarla baş etmeyi sağlayarak, mesleğe de olumlu katkılarda bulunmasına destek verecektir. Amaç: Bu çalışmanın amacı lisans düzeyinde eğitim göre hemşirelik öğrencilerinde akademik öz yeterliliklerinin ve etkileyen faktörlerin belirlenmesidir. Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tipte bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini Bingöl Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören ve derslere aktif olarak devam eden 380 öğrenci oluşturdu. Evreni bilinen örneklem yöntemiyle çalışmaya 243 öğrenci alındı. Çalışmanın verileri anket formu ile toplandı. Anket formunun birinci bölümünde öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri ile hemşirelik mesleğine ilişkin görüşleri, ikinci bölümde akademik özyeterlilik ölçeği bulunmaktadır. Ölçek 14 maddeden oluşmaktadır. Ölçekten alınabilecek en düşük ve en yüksek puan 0-56'dır. Ölçekten alınan puan arttıkça özyeterlilik artmaktadır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 26 (IBM) kullanıldı. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Shapiro-Wilk testi ile değerlendirildi. Normal dağılıma uyan değişkenlerde parametrik, uymayan değişkenlerde non-parametrik testler kullanıldı. Tek yönlü varyans analizinde grupların homojen dağılımı levene testi ile kontrol edildi. Homojen olmayan dağılımlarda Welch değeri ve Games Howell testi kullanıldı. Araştırmanın yapılabilmesi için etik kurul izni ve kurum izinleri alındı. Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 20.5+ 1.5'tir. Öğrencilerin % 68.7'si kadın, % 32.5'i birinci sınıfta okumaktadır. Öğrencilerin % 63.0'ı yurtda kalmaktadır. Hemşirelik bölümünü isteyerek seçen öğrenci oranı % 47.3'tür. Öğrencilerin hemşirelik mesleğini tercih etmelerindeki en önemli nedenler; iş bulma imkanının fazlalığı, insanlara yardım isteği ve mesleğe olan ilgidir. Hemşirelik mesleğini profesyonel bir meslek olarak gören öğrenci oranı % 75.3'tür. Öğrencilerin akademik öz yeterlilik puan ortalmaları 49.9±8.8'dir. Cinsiyet, ekonomik durum, aile tipi, yaşanılan yer, çalışma durumu, anne baba eğitim düzeyi, anne baba çalışma durumu ile akademik öz yeterlilik arasında anlamlı ilişki bulunmadı. Birinci sınıfta okuyan öğrencilerin akademik öz yeterlilik puanları ikinci ve üçüncü sınıfta okuyan öğrencilerden anlamlı olarak yüksek bulundu. Arkadaşları ile kalan öğrencilerde akademik öz yeterlilik puanı yurtda ve ailesi ile kalanlara göre anlamlı olarak düşüktü. Hemşirelik mesleğini isteyerek seçen öğrencilerin akademik öz yeterlilikleri anlamlı olarak yüksektir. Regresyon analizinde anlamlı değişkenlerin akademik özyeterliliğin %9'unu yordadığı bulundu. Sonuç ve öneriler: Öğrencilerde akademik öz yeterlilik puanının yüksek olduğu ve sınıf, Bingöl ilinde kaldığı yer ve bölümü isteyerek seçme durumunun akademik öz yeterliliği etkilediği bulundu. Sınıf ilerledikçe öğrencilere akademik öz yeterliliği artıracak girişimlerde bulunulması, hemşirelik bölümüne istemeden gelen öğrencilerin motivasyonlarının artırılması için çalışmaların yapılması önerilerimizdir.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik, öğrenci, akademi

S-64 Academic Self-Efficacy And Affecting Factors In Undergraduate Nursing Students

Sule Mumcu¹, Feyza Nazik¹, Fadime Korkut¹
1 Bingol University

Introduction: During nursing education, students encounter many stress factors. Due to these factors, students' academic success decreases, their motivation decreases, and psychological problems may develop. The high academic self-efficacy of the student copes with the problems. Also it will support them to make positive contributions to the profession. **Objective:** The aim of this study was to determine the academic self-efficacy and influencing factors of nursing students. **Method:** The research is a descriptive study. The population of the research consisted of 380 students studying at the Faculty of Health Sciences of Bingöl University and actively attending classes. 243 students were included in the study with known universe sampling method. The data of the study were collected with a questionnaire form. In the first part of the questionnaire, there is the socio-demographic characteristics of the students and their views on the nursing profession, and in the second part, there is the academic self-efficacy scale. The scale consists of 14 items. The lowest and highest score that can be obtained from the scale is 0-56. As the score obtained from the scale increases, self-efficacy increases. SPSS 26 (IBM) was used to evaluate the data. The conformity of the data to the normal distribution was evaluated with the Shapiro-Wilk test. Parametric tests were used for variables with normal distribution, and non-parametric tests were used for variables that did not. In one-way analysis of variance, the homogeneous distribution of the groups was checked with Levene's test. Welch value and Games Howell test were used for non-homogeneous distributions. Ethics committee permission and institutional permissions were obtained to conduct the study. **Results:** The average age of the students is 20.5+ 1.5. 68.7% of the students are female and 32.5% are studying in the first grade. 63.0% of them stay in the dormitory. The rate of students who willingly chose the nursing department is 47.3%. The most important reasons for students to choose the nursing profession; the abundance of employment opportunities, the desire to help people and the interest in the profession. The rate of students who see the nursing profession as a professional profession is 75.3%. The average academic self-efficacy score of the students is 49.9±8.8. There was no significant relationship between gender, economic status, family type, place of residence, employment status, parental education level, parental employment status and academic self-efficacy. The academic self-efficacy scores of the first-year students were found to be significantly higher than the second and third-year students. The academic self-efficacy scores of the students staying with their friends were significantly lower than those staying in the dormitory and with their families. The academic self-efficacy of the students who willingly choose the nursing profession is significantly higher. In the regression analysis, it was found that significant variables predicted 9% of academic self-efficacy. **Conclusion and suggestions:** It was found that the academic self-efficacy scores of the students were high and the choice of class, place of stay in Bingöl and department willingly affected academic self-efficacy.

Keywords: nursing, student, academy

S-65 İzolasyona Alınmış Hasta Bireylerin Bakım Vericilerine Farklı Yöntemlerle Verilen İzolasyon Eğitiminin Etkinliğinin Değerlendirilmesi

İlayda Altıntop¹, Hamiyet Kızıl²

1 Beykent Üniversitesi Hastanesi

2 Beykent Üniversitesi

İzolasyona Alınmış Hasta Bireylerin Bakım Vericilerine Farklı Yöntemlerle Verilen İzolasyon Eğitiminin Etkinliğinin Değerlendirilmesi İlayda ALTINTOP¹ , Hamiyet KIZIL² 1 Eğitim Hemşiresi, Beykent Üniversitesi Hastanesi 2 Dr. Öğretim Üyesi, Beykent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Hemşirelik Esasları ÖZET Giriş ve Amaç: Bulaşıcı hastalıkları olan ya da immün yetersizlikler sonucu izolasyona alınması gereken hastaların yanlarında refakat eden bakım vericilerinin; izolasyon prosedürünü bilmesi, doğru adımlarla uygulaması gerekmektedir. Bu çalışma ile izolasyona alınmış hasta bireylerin bakım vericilerine farklı yöntemlerle verilen izolasyon eğitiminin etkinliğinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Yöntem: Araştırma randomize kontrollü deneysel bir çalışmadır. Araştırmanın evreni Beykent Üniversitesi Hastanesi yoğunbakım ve servislerde izolasyona alınmış hastaların bakım vericileri, örnekleme ise randomizasyon ile, kontrol grubu (n=30) ve sanal gözlük eğitim grubu (30) olmak üzere toplam 60 hastanın bakım vericileri oluşturmuştur. Çalışmanın verileri, “Yapılandırılmış Hasta Tanıtım Formu”, “Bilgi Sınavı”, “İzolasyon uygulama kontrol listesi” ve “Eğitim Yöntemlerinden Memnuniyet Anketi” kullanılarak elde edildi. Araştırmada elde edilen veriler, SPSS for Windows 25.0 programı kullanılarak analiz edildi. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemleri olarak sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, bağımsız gruplarda kategorik değişkenlerin oranları arasındaki farklar Ki-Kare ve Fisher exact testleri ile analiz edildi. Ölçümlerin gruplar arası karşılaştırılmasında Tek yönlü (One way) Anova testi kullanıldı. Anova testi sonrasında farklılıkları belirlemek üzere tamamlayıcı post-hoc analizi olarak Scheffe testi ve gruplar içerisinde ölçümlerin değişimi bağımlı gruplar t-testi ile analiz edilerek değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya katılan bakım vericilerin %48,3’ü(n=29) 40-50 yaş aralığında, %56,7’si (n=34) erkektir. Hastaların %71,7’si (n=43) kan dolaşımı enfeksiyonuna sahip ve %55’i (n=33) temas izolasyonundadır. Deney grubundaki bakım vericilerin beceri toplam puanları (\bar{x} =81,583) ve memnuniyet toplam puanları (\bar{x} =59,100), kontrol grubundaki bakım vericilerin beceri toplam puanlarından (\bar{x} =51,083) ve memnuniyet toplam puanlarından (\bar{x} =55,067) yüksek bulunmuştur. Ayrıca deney grubundakilerin bilgi sınavı ölçümleri (\bar{x} =7,700), kontrol grubundakilerin bilgi sınavı ölçümlerinden (\bar{x} =5,233) yüksek bulunmuştur. Sonuç ve Öneriler: Bu çalışma sonucunda izolasyondaki bireylerin bakım vericilerine verilen izolasyon eğitiminin bakım vericilerin bilgi ve beceri düzeylerinin artması açısından farklı öğretim yöntemlerinin kullanılmasının yararlı olduğu ve bakım vericilerin bu tür teknolojik eğitim yöntemlerinden memnun kaldığı sonucuna ulaşılmıştır. Anahtar Kelimeler: İzolasyon, bakım verici, sanal gözlük, izolasyon eğitimi, hemşirelik

Anahtar Kelimeler: İzolasyon, bakım verici, sanal gözlük, izolasyon eğitimi, hemşirelik

S-65 Evaluation Of The Efficiency Of The Isolation Training Given To The Caregivers Of Isolation Patient Individuals By Different Methods

İlayda Altıntop¹, Hamiyet Kızıl²

1 Beykent University Hospital

2 Beykent University

Evaluation Of The Efficiency Of The Isolation Training Given To The Caregivers Of Isolation Patient Individuals By Different Methods İlayda ALTINTOP1 , Hamiyet KIZIL2 1 Training Nurse, Beykent University Hospital 2 Faculty Member, PhD Beykent University Introduction and Aim: Caregivers accompanying patients who have communicable diseases or who need to be isolated as a result of immune deficiencies; It is necessary to know the isolation procedure and apply it with the right steps. With this study, it is aimed to evaluate the effectiveness of isolation training given to the caregivers of patients who are in isolation with different methods. Method: The research is a randomized study. The patient caregivers recruited during the training of the hospital in the intensive care unit and wards, and the sample was randomization, the control group (n=30) and the virtual training group (30) constituted a total of 60 caregivers. The data of the study were obtained from "Structured Patient Information Form", "Information", "Isolation Checklist" and "Training Methods". Number, mean, standard deviation as a direction, one-way (One-way) Anova test results in comparison between groups of choices, unlike the analysis of categorical choices in independent groups. As a post-hoc analysis, Scheffe tests and t-test analyzes of individuals with measurements between groups were evaluated. Results: 48.3% (n=29) of the caregivers participating in the study were between the ages of 40-50 and 56.7% (n=34) were male. Of the patients, 71.7% (n=43) had bloodstream infection and 55% (n=33) were in contact isolation. The skill total scores ($\bar{x}=81,583$) and satisfaction total scores ($\bar{x}=59,100$) of the caregivers in the experimental group were higher than the skill total scores ($\bar{x}=51,083$) and satisfaction total scores ($\bar{x}=55,067$) of the caregivers in the control group. In addition, the knowledge posttest measurements of the experimental group ($\bar{x}=7,700$) were higher than the information posttest measurements of the control group ($\bar{x}=5,233$). Conclusion and Suggestions: As a result of this study, it was concluded that the isolation training given to the caregivers of the individuals in isolation is beneficial in terms of increasing the knowledge and skill levels of the caregivers, and that the caregivers are satisfied with such technological training methods. Keywords: Isolation, caregiver, virtual glasses, isolation education, nursing

Keywords: Isolation, caregiver, virtual glasses, isolation education, nursing

S-66 Hemşirelik Eğitiminde Akran Değerlendirme: Sistematik Bir İnceleme

Nazik Yalnız¹, Hülya Kaya²

1 Akdeniz Üniversitesi

2 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Giriş Günümüzde ve gelecekte yaşanan gelişmeler ve değişimler bilgiyi keşfeden, eleştiren, araştıran, sorun çözen, öğrenmede aktif olan ve sorumluluk alan hemşire yetiştirilmesini zorunlu kılmaktadır. Eğitimden beklenen kazanımların değişmesi, bu kazanımların ölçülmesinde kullanılan ölçme değerlendirme yöntemlerinde de değişimi gerekli kılmakta ve eğitimde ölçme ve değerlendirme yaklaşımlarında akran değerlendirmesi vb. tamamlayıcı yöntemlerden yararlanılmasını gerektirmektedir. Bu yaklaşım uygulamalı bir meslek olan hemşirelik açısından düşünüldüğünde önemi daha da artmaktadır. Akran değerlendirmesi, öğrencilerin öğrenmede sorumluluk almaları, akranları arasında yapıcı yorumlar sağlaması, kendi çalışmalarını geliştirmeye teşvik etmesi ve anlamlı bir değerlendirme sağlaması açısından büyük önem taşımaktadır. Akran değerlendirmesi sadece bir değerlendirme yöntemi değil, aynı zamanda öğrencilere üst düzey düşünme becerileri, sosyal beceriler, öğrenme motivasyonları ve öğrenme çıktıklarına önemli katkıları olan akran değerlendirme hemşirelik öğrencilerinin de değerlendirme becerilerinin geliştirilmesinde, bağımsız uygulayıcı olarak çalışabilme özelliği kazandıran bir yöntemdir. Amaç Araştırmanın amacı, hemşirelik eğitiminde akran değerlendirmeyle ilgili araştırmaların sistematik olarak incelenmesidir. Yöntem Tanımlayıcı olarak planlanan araştırmada; EbscCO, PubMed, TRDizin, Türk Medline, Ulusal Tez Tarama veri tabanları taranarak, 2012-2022 yılları arasında yayınlanmış hemşirelik araştırmaları incelendi. Boolean operatörleri aracılığı ile PubMed ve EbscCO veri tabanında "nursing student OR student nurses" AND, "assessment OR evaluation" AND "peer assesment OR peer review OR peer feedback OR peer evaluation", Türk Medline, Ulakbim ve Ulusal Tez Tarama veri tabanlarında ise "hemşirelik öğrencisi" OR "öğrenci hemşire", akran değerlendirme" OR "akran geri bildirim", "ölçme OR değerlendirme" anahtar kelimelerinin tek tek ya da kendi içinde çeşitli kombinasyonları girilerek tarama yapıldı. Tarama ve bulguların raporlandırılması PRISMA bildirim kontrol listesi rehber alınarak yürütüldü. Bulgular Dahil edilme kriterlerini karşılayan 47 makale incelemeye dahil edildi. Bu sistematik inceleme sonunda çalışmaların genel olarak deneysel olmayan, karma ve nitel araştırma tasarımı ve yurtdışında yapılan çalışmalar olduğu, akran değerlendirmesine daha çok klinik becerilerinin (laboratuvar/simülasyon) değerlendirmesinde yer verildiği bulundu. Akran değerlendirmesine yönelik güçlü yönler; genel olarak olumlu olduğu, öğrencilerin memnuniyet belirttiği ve öğrenmeye katkı sağladığı, etkileşimi artırdığı belirlenmiştir. Akran değerlendirmesine yönelik zayıf yönler ise akran değerlendirmesinin iyi bir hazırlık gerektirdiği, kendilerini rahatsız ettikleri ve değerlendirme sürecinin zor olması olarak belirlenmiştir. Sonuç ve Öneriler Sonuç olarak; hemşirelik eğitiminde akran değerlendirmeye ilişkin sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Hemşirelik eğitiminde akran değerlendirmesinin güçlü yönlerinin desteklenmesi ve zayıf yönlerinin iyileştirilmesi ile kullanımının yaygınlaştırılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencisi, akran değerlendirme, hemşirelik eğitimi

S-66 Peer Assessment In Nursing Education: A Systematic Review

Nazik Yalnız¹, Hülya Kaya²

1 Akdeniz University

2 Istanbul University-Cerrahpasa

Abstract Background: Current and future developments and changes necessitate a change in the expected achievements from education and the assessment and evaluation methods used to measure these gains, and require the use of complementary methods such as peer assessment in assessment and evaluation approaches in education. When this approach is considered in terms of nursing, which is an applied profession, its importance increases even more. Peer assessment is of great importance in that students take responsibility for learning, make constructive comments among their peers, encourage them to improve their own work, and make meaningful evaluations. Peer assessment is not only an assessment method, but also a method that enables students to work as independent practitioners in the development of assessment skills of peer assessment, nursing students, who have important contributions to their higher-order thinking skills, social skills, learning motivation and learning Aim: In this study it was aimed to examine peer assessment in nursing education. Method: The databases were systematically searched to identify relevant studies, including EbscCO, PubMed, TR Index, Türk Medline, YÖK National Thesis Search databases were searched between 2012-2022. in databases through Boolean operators, and keywords were entered individually or in various combinations. Screening and reporting of findings were carried out with the guidance of the PRISMA notification checklist. Results: Upon reviews, 47 studies were included in this study. According to the findings of the research, it was found that the studies were generally in non-experimental, mixed, and qualitative research design and studies conducted abroad, and peer assessment was mostly included in the evaluation of clinical skills (laboratory/simulation). Strengths for peer assessment; it was determined that it was generally positive, students expressed satisfaction, contributed to learning, and increased interaction. Weaknesses of peer assessment are that peer assessment requires good preparation, they feel uncomfortable, and the assessment process is difficult. Conclusion and recommendations: As a result, there are a limited number of studies on peer assessment in nursing education. It is important to support the strengths of peer assessment in nursing education, to improve its weaknesses and to expand its use.

Keywords: Nursing student, peer assessment, nursing education

S-67 Sağlık Eğitimi Öğrenme Ortamı Ölçeğinin Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirliğinin İncelenmesi

Seyda Ferah Arslan¹, Fatma Orgun², Nilay Özkütük²

1 Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

2 Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Öğrenme ortamı, öğrenme ve sosyalleşmenin gerçekleştiği fiziksel, sosyal ve psikolojik bağlamdır. Öğrenme ortamı ve olumlu öğrenme ortamlarının nasıl teşvik edilebileceği hakkında program değerlendirme verileri sağlamak için, teoriye dayalı olarak geliştirilmiş geçerli ve güvenilir araçlara ihtiyaç duyulmaktadır. Amaç: Bu metodolojik çalışmanın amacı, Sağlık Eğitimi Öğrenme Ortamı Ölçeği'ni Türkçe'ye uyarlamak ve psikometrik özelliklerini incelemektir. Yöntem: Çalışma, Türkiye'de bir devlet üniversitesinde öğrenim görmekte olan sağlık disiplini öğrencileri ile gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar hemşirelik, ebelik, tıp ve diş hekimliği programlarına kayıtlı toplam 350 öğrencidir. Veriler, Eylül-Ekim 2022 tarihleri arasında öğrenci bilgi formu ve Sağlık Eğitimi Öğrenme Ortamı Ölçeği aracılığıyla toplanmıştır. Ölçek orijinal haliyle beşli Likert tipi bir ölçektir; 3 boyut ve 35 maddeden oluşmaktadır. Bu çalışmada, geçerliğin değerlendirilmesi için dil, kapsam ve yapı geçerliği analizi, güvenilirlik için ise iç tutarlılık analizi yapılmıştır. Bulgular: Sağlık Eğitimi Öğrenme Ortamı Ölçeği Türkçe'ye çevrilmiş ve dil geçerliği için geri çevirisi yapılmıştır. Kapsam geçerliğinin sağlanmasında 8 uzman görüşüne başvurulmuştur. Kapsam geçerlik indeks değerlerinin .80–1.00 arasında değiştiği görülmüştür. Yapı geçerliği için Doğrulayıcı ve Açımlayıcı Faktör Analizi kullanılmıştır. Üç boyutlu yapının model uyumu doğrulayıcı faktör analizi ile test edilmiştir. Verilerin model ile uyumlu olmadığı görülmüştür. Açımlayıcı faktör analizinde dört madde çıkarılmış, ölçeğin tek boyutlu olarak sınıflandırıldığı belirlenmiştir. KMO değeri .89 bulunmuştur. Sonuçlar, ölçeğin tek boyutta toplam varyansın %31.90'ını açıkladığını ortaya koymuştur. Cronbach's alpha güvenilirlik katsayısı .925 olarak bulunmuştur. Sonuç ve öneriler: Sağlık Eğitimi Öğrenme Ortamı Ölçeği'nin uyarlanmış Türkçe versiyonunun Türk sağlık disiplini öğrencilerinin öğrenme ortamı deneyimlerini belirlemede kullanılabilecek geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte, bu sonuçlar farklı örneklemelerde daha fazla test edilerek güçlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, sağlık eğitimi, öğrenme, program değerlendirme

S-67 The Validity And Reliability Of Turkish Form Of The Health Education Learning Environment Scale

Seyda Ferah Arslan¹, Fatma Orgun², Nilay Özkütük²

1 Canakkale Onsekiz Mart University, Faculty Of Health Sciences

2 Ege University, Nursing Faculty

Introduction: The learning environment identify is physical, social, and psychological context in which learning and socialization takes place. Tools are needed, that theoretically developed and valid and reliable tool that has the ability to provide program evaluation data on the learning environment and how positive learning environments can be fostered. Aim: The purpose of this methodological study was to adapt the Health Education Learning Environment Survey (HELES) into Turkish, and to examine the psychometric properties. Method: This study was carried out with health discipline students attending a public university in Turkey. The participants included 350 health discipline students who were enrolled in nursing, midwifery, medical and dentistry programme. Data were collected between September and October 2022 via student information form and Health Education Learning Environment Survey. The scale is a five-point Likert-type scale in its original form; it consists of 3 dimensions and 35 items. In this study, language, scope and structure validity analysis has been performed for the evolution of validity and internal consistency analysis has been performed for reliability. Results: The Health Education Learning Environment Survey has been translated into Turkish and rejected for language validity. 8 expert opinions have been consulted in the provision of coverage. It was seen that the content validity index values ranged between .80–1.00. Confirmatory and Explanatory Factor Analysis were used for the construction validity. The model fit of the three- dimensional structure was tested by confirmatory factor analysis. The data were not compatible with the model. In Explanatory factor analysis, four item deleted, it was determined that the scale was classified into one dimensions. KMO value was .89. Results revealed that the scale explained a total of 31,90% variance in single dimensions. The Cronbach's alpha reliability coefficient of the scale was found to be .925. Conclusion and recommendations: As a result, it has been determined that the modified Turkishversion of Health Education Learning Environment Survey is a valid and reliable measurement tool that can be used to determine the Turkish healthcare students' learning environment experiences. However, these results should be strengthened by further testing with other cohorts.

Keywords: Nursing education, health education, learning, program evaluation

S-68 Hemşirelerin Yaşam Boyu Öğrenmeye İlişkin Görüşleri: Niteliksel Bir Çalışma

Aşkın Selvi¹, Hülya Kaya², Özgül Eycan³, Sevim Ulupınar²

1 Beykent Üniversitesi Hastanesi

2 İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

3 İstanbul Arel Üniversitesi

Giriş: Sağlık bakım hizmetlerinde yeni ve gelişmiş teknolojilerin kullanılması, bireylerin nitelikli sağlık hizmeti alma beklentisinin artması, hemşirelikte bilgi birikiminin artması ve paylaşımının küresel boyutta hızlanması, kanıta dayalı hemşirelik uygulamalarının yaygınlaşması ve bu doğrultuda hemşirelik uygulamalarının bilimsel bilgiye temellendirilmesi, hemşirelikte uzmanlaşmaya yönelik beklentinin artması gibi nedenler yaşam boyu öğrenmeyi hemşirelik için zorunlu kılmaktadır. Amaç: Çalışma, hemşirelerin yaşam boyu öğrenme ile ilgili görüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Çalışma, nitel tasarım tipinde ve fenomenolojik (betimsel) desenedir. Çalışma örneklemini İstanbul'da bulunan eğitim-araştırma, üniversite, özel ve devlet hastanelerinde çalışan maksimum çeşitlilikle belirlenen 22 hemşire oluşturmaktadır. Çalışmada bireysel derinlemesine görüşme yöntemi kullanılmıştır. Görüşmeler veri doygunluğu sağlanıncaya kadar sürdürülmüştür. Görüşmeler Ağustos – Eylül 2022 tarihleri arasında, yarı yapılandırılmış görüşme formu ile gerçekleştirilmiştir. Görüşme gerektiğinde alt sorularla derinleştirilmiştir. Görüşmeler yaklaşık 20 dk sürmüştür. Görüşmeleri iki araştırmacı gerçekleştirmiştir. Bir araştırmacı görüşme yaparken, diğer araştırmacı gözlem yapmıştır. Çalışmada Etik Kurul izni ve hemşirelerden yazılı onam alınmıştır. Verilerin analizinde, tematik analiz yöntemi kullanılmıştır. İki araştırmacı tüm görüşmeleri transkripsiyon yapmıştır. Ardından ayrı ayrı kodlamalarını yapmış, bir araya gelip kodlamaları birlikte tekrar incelemişlerdir. En son aşamada tüm araştırmacılar bir araya gelip tematik kodlamayı tamamlamıştır. Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 32,59±7,10; mesleki tecrübeleri ortalama 11±7,56 yıldır. Çoğunluğu kadın (n=18) ve lisans mezunu (n=10)'dur. Çalışmada yaşam boyu öğrenme (YBÖ) gerekliliği, YBÖ'ye yönelik tutum, motivasyon kaynakları, engeller ve öneriler olmak üzere beş tema belirlenmiştir. Toplam 18 alt tema belirlenmiştir. Hemşireler, YBÖ'nin kendini gerçekleştirme, topluma uyum sağlama, problem çözme becerisi kazanma, çağın koşullarına uyum sağlama, özsaygı kazanma ve mesleki gelişim açısından gerekli olduğunu belirtmişlerdir. Hemşirelerin çoğunluğunun YBÖ'ye yönelik olumsuz bir tutum içerisinde oldukları, içsel ve dışsal motive oldukları saptanmıştır. YBÖ'lerinde bireysel, ailevi, ekonomik, sosyal/toplumsal, mesleki, kurumsal ve fiziksel engellerle karşılaştıklarını ifade etmişlerdir. YBÖ'ye ilişkin bireysel, eğitsel, kurumsal, yönetsel ve ortama ilişkin öneriler ifade etmişlerdir. Sonuç ve Öneriler: Sonuç olarak hemşirelerin YBÖ'meyi gerekli gördükleri, YBÖ'de motivasyonlarının ekip üyeleri ve yöneticilerin tutumundan, sosyal çevre, eğitim olanaklarından, bireysel, ailevi, kurumsal, mesleki, sosyal ve fiziksel koşullardan etkilendiği belirlenmiştir. Hemşirelerin sürekli eğitim programları düzenlenirken çalışma koşulları, motivasyon kaynakları dikkate alınarak düzenlenmeli, yaşam boyu öğrenmeyi destekleyecek kütüphane, internet gibi olanaklarının geliştirilmesi, yönetsel desteğin sağlanması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, yaşam boyu öğrenme, hemşirelik

S-68 The Nurse's Views On Lifelong Learning: A Qualitative Study

Aşkın Selvi¹, Hülya Kaya², Özgül Eycan³, Sevim Ulupınar²

1 Beykent University Hospital

2 Istanbul University - Cerrahpasa

3 İstanbul Arel University

Introduction: The reasons such as the use of new and advanced technologies in health care services, the increase in the expectation of individuals to receive qualified health care, the increase in knowledge and the acceleration of sharing in nursing on a global scale, the widespread use of evidence-based nursing practices and the foundation of nursing practices on scientific knowledge in this direction, and the increase in the expectation for specialization in nursing are lifelong. makes learning compulsory for nursing. **Objective:** The study was conducted to determine the views of nurses about lifelong learning. **Method:** The study is in qualitative design type and phenomenological (descriptive) design. The study sample consists of 22 nurses working in education-research, university, private and public hospitals in Istanbul, determined by the maximum diversity. Individual in-depth interview method was used in the study. Interviews continued until data saturation was achieved. Interviews were conducted between August and September 2022 with a semi-structured interview form. The interview was deepened with sub-questions when necessary. The interviews lasted approximately 20 minutes. Two researchers conducted the interviews. While one researcher was interviewing, the other researcher made observations. Ethics Committee approval and written consent from the nurses were obtained in the study. Thematic analysis method was used in the analysis of the data. Two researchers transcribed all interviews. Then they coded separately, came together and re-examined the coding together. At the last stage, all researchers came together and completed the thematic coding. **Results:** The average age of the participants was $32,59 \pm 7,10$, and their professional experience was $11 \pm 7,56$ years. Most of them are women (n=18) and undergraduate (n=10). Five themes were determined in the study, namely, the necessity of lifelong learning (LLL), attitude towards LLL, sources of motivation, barriers and suggestions. A total of 18 sub-themes were identified. Nurses stated that LLL is necessary in terms of self-realization, adaptation to society, gaining problem-solving skills, adapting to the conditions of the age, gaining self-esteem and professional development. It was determined that the majority of the nurses had a negative attitude towards LLL and were internally and externally motivated. They stated that they encountered individual, familial, economic, social/social, occupational, institutional and physical obstacles in their LLLs. They expressed suggestions regarding individual, educational, institutional, managerial and environment related to LLL. **Conclusion And Recommendations:** As a result, it has been determined that nurses consider LLL necessary, and their motivation in LLL is affected by the attitudes of team members and managers, social environment, educational opportunities, individual, family, institutional, professional, social and physical conditions. While arranging continuous education programs for nurses, working conditions and motivation resources should be taken into account, it may be suggested to develop facilities such as library and internet that will support lifelong learning, and to provide administrative support.

Keywords: Nursing education, lifelong learning, nursing

S-69 Hemşirelik Öğrencilerinin Duyarlılık Özelliklerinin Keşfedilmesi: Fenomenolojik Araştırma

Aysegül Korkmaz Dođdu¹, Emine Kol¹, İlhan Günbayı²

1 Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

2 Akdeniz Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Giriş: Duyarlılığın hemşirelik bakımında temel olduğu, hemşirelerde aranan bir özellik olduğu belirtilmektedir. Hemşirelikte temel olan duyarlılığın hemşirelik öğrencilerinin gözünden keşfetmek ve duyarlılık deneyimlerini anlamının önemli olduğu düşünülmektedir. Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin kişilere, toplumsal olay ve durumlara, çevre sorunlarına duyarlılıklarını keşfetmektir. Yöntem: Araştırmada betimsel fenomenoloji yaklaşımı kullanılmıştır. Betimsel fenomenoloji, günlük deneyime ait bir olay/olgunun temel yapısını anlamak için ilgili fenomeni tanımlamayı amaçlamaktadır. Betimsel fenomenolojinin tercih edilme nedeni, günlük yaşamda sık deneyimlenen ama fark edilmeyen duyarlılığın, geçmiş deneyimlerden yola çıkarak temel yapısını açıklamaktır. Araştırma, Türkiye’de bir Hemşirelik Fakültesinde 2021-2022 Eğitim Öğretim döneminde öğrenim gören hemşirelik öğrencileri ile yürütülmüştür. Veriler, bireysel ve derinlemesine görüşmeler ile toplanmıştır. Katılımcı sayısı veri doygunluğuna göre belirlenmiş olup, araştırma 18 öğrenci ile tamamlanmıştır. Verilerin analizinde Colaizzi yaklaşımı kullanılmıştır; transkripler okunmuş, veriler kodlanmış, kodlar bir tabloya aktararak, benzer anlamı yansıtan kodlar gruplandırılmış, kodlardan alt tema, alt temalardan temalar oluşturulmuştur. Bulgular: Öğrencilerin yaş aralığı 18-21’dir. On üç öğrenci hemşireliği isteyerek seçtiğini ve bölümden memnun olduğu belirtmiştir. "Sizi daha iyi tanımlayan kişilik özelliği nedir?" sorusunu on dört öğrenci, empati kurabilen ve insana yardım etmeyi seven, 10 öğrenci ise duygusal olarak işaretlemişlerdir. Görüşmeler araştırmacıların çalışma ofisinde gerçekleştirilmiştir. Çalışma ofisleri, tek ya da iki kişilik olup, iki kişilik odada kimsenin bulunmadığı bir zamanda görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Öğrencilerin duyarlılık özellikleri ve deneyimlerine yönelik dört tema ve 15 alt tema oluşturulmuştur. Temalar şu şekildedir: "Yardım ihtiyacını anlama", "Duyarlılık öncülleri", (3) "Duyarlılığı farklı kutuplarda deneyimlemek", (4) "Duyarlılığın olduğu ortamda yaşamak". Duyarlılığın neye benzediğine ilişkin metaforlar, duyarlılığı fark etmeyi sağlayan ipuçları (sezgi, toplu iğne, ayna, yangın dedektörü, monitör alarmı) ve duyarlılığın karşıdaki kişiye yarar sağlayan bir şey olması (yardım eli, oksijen, saatin 12.00’yi gösterdiği anda güneşin konumu) kategorilerinde tanımlanmıştır. Sonuç ve Öneriler: Öğrencilerin duyarlılığı insani boyutta ve bir kişilik özelliği olarak deneyimlediği görülmektedir. Öğrencilerin toplumsal ve çevresel konulara, şiddet ve cinsiyet eşitsizliğine tepkisiz kalınmasına hassas oldukları belirlenmiştir. Ayrıca öğrenciler bağ kurdukları kişilere daha duyarlıdır. Öğrenciler, insana zarar veren kişilere duyarlılık gösteremeyeceklerini, insani olarak yardım ihtiyacı olanı kolaylıkla görebildiği ve ihtiyacı olan herkese yardım edeceklerini belirtmişlerdir. Çevresinde duyarlı ve yardımsever kişiler olan öğrencilerin duyarlılığı daha fazla deneyimledikleri belirlenmiştir. Ayrıca öğrenciler her koşulda yardım etmenin kişiye zarar verdiğine ve yardımın istismar edilebileceği gerçeğine değinmişlerdir. Öğrencilerin gözünden duyarlılık, fark etmeyi sağlayan bir ipucu ve karşıdaki kişiye olumlu etkisi olan bir yaşam kaynağıdır. Öğrencilerin duyarlılık ve yardım ihtiyacını duyma/fark etme yönünün hemşirelik eğitiminin başından itibaren ortaya çıkarılması, farkındalığın geliştirilmesi ve bakımın öncülü olarak kullanılması önerilmektedir.

“2. Uluslararası & 8. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi”
"2nd International & 8th National Nursing Education Congress"

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencisi, farkındalık, duyarlılık, nitelleyici çalışma, fenomenoloji

S-69 Discovering The Sensitivity Characteristics Of Nursing Students: Phenomenological Research

Ayşegül Korkmaz Dođdu¹, Emine Kol¹, İlhan Günbayı²

1 Akdeniz University Faculty Of Nursing

2 Akdeniz University Faculty Of Education

Introduction: It is stated that sensitivity is fundamental in nursing care and key feature in nurses. It is important to explore sensitivity from the standpoint of nursing students and to understand their sensitivity experiences. Aim: The aim of this study is to explore the sensitivity of nursing students to people, social events and situations, and environmental problems. Method: Descriptive phenomenology approach was used in the study. Descriptive phenomenology aims to describe the related phenomenon to understand the basic structure of an phenomenon of daily experience. This study was conducted with nursing students studying at a Nursing Faculty in Turkey in the 2021-2022 academic year. Data were collected through interviews. The number of participants was determined according to data saturation, and the study was completed with 18 students. The Colaizzi approach was used in the analysis of the data. Finding: The age range of the students is 18-21. Thirteen students stated that they chose nursing willingly and were satisfied with the department. "What personality trait defines you better?" 14 students marked the question as empathetic and likes to help people, while 10 students marked it as emotional. Interviews were held in the researchers' office. The offices are for one or two people, and the interviews were conducted at a time when no one was present in the double room. Four themes and 15 sub-themes were developed for students' sensitivity characteristics and experiences. The themes: "Understanding the need for help", "Sensitivity antecedents", (3) "Experiencing sensitivity at different poles", (4) "Living in an environment of sensitivity". Metaphors about sensitivity are defined in categories of cues that allow awareness (intuition, pin, mirror, fire detector, monitor alarm) and sensitivity as something that benefits the other person (helping hand, oxygen, the position of the sun when the watch at 12). Conclusion and Suggestion: It was found that students experience sensitivity in a humanistic and personality trait; students are sensitive to social and environmental issues, being unresponsive to violence and gender inequality. In addition, students are more sensitive to the people they connect with. The students stated that they could not show sensitivity to people who harm people, they could easily see those in need of humanitarian assistance and they would help anyone in need. The students mentioned the fact that helping under any circumstances harms the person and helping can be abused. According to students' standpoint, sensitivity is a clue to notice and source of life that has a positive effect on the other person. It is suggested that students' sensitivity should be revealed from the beginning of nursing education, awareness should be developed and used as a antecedent of care.

Keywords: Nursing student, awareness, sensitivity, qualitative study, phenomenology

2. ULUSLARARASI & 8. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

“Eğitimde Dönüşüm: Hemşirelik Eğitimini Güçlendirme”

24-26 KASIM 2022

Pine Bay Holiday Resort Hotel, Kuşadası, AYDIN

*Kongremize
sağladığınız katkılarınız için
teşekkür ederiz.*

KEKLİKOĞLU[®]
www.keklikoglu.com

kimeks

merkim
Simülasyon Eğitim ve Anatomi Maketleri

ANATOMİ & EĞİTİM MAKETLERİ

2. INTERNATIONAL & 8. NATIONAL NURSING EDUCATION CONGRESS

“Transformation in Education: Empowering Nursing Education”

24-26 NOVEMBER 2022

Pine Bay Resort Hotel Kuşadası Aydın/Turkey

With the Support of Florence Nightingale Nursing Schools and Hospitals Foundation...

*Thank you for your
valuable contributions.*

KEKLİKOĞLU®
www.keklikoglu.com

kimeks

ANATOMİ & EĞİTİM MAKETLERİ

